

() -
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம் தவசனபூஷணம்.

சித்தாந்தசாரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாண சுந்தரமுதலியாரவர்கள்

மகாபுத்தகராகாரம், உரார்

உ. வே. சாமி.

அனுபூஷணம்

பண்டிதமித்திரயந்திரசாலை.

(இரண்டாம்பதிப்பு)

பிலவங்க (ஸ்) - ஆவணிமீ. 1997

புட்டர்காப்பிரைட்.

[இதன்விலை அனு - 8.]

GF
R6732108
HWA29.3

சுத்தாத்துவிதசித்தாந்தகுருமூர்த்தி.

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

“வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமநால்வ
ரோதுந் தமிழதனி னுள்ளுறுநெய்—போதமிரு
நெய்யி னுறுசுவையாநீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் றிறம்:”

அநாதிமுத்தனாகிய முதல்வன் அநாத்(பெத்தர்க
ளாகிய ஆன்மாக்களின் பொருட்டு அநாதியில் திரு
வாய்மலர்ந்தருளிய வேதத்தினை மூலமாகவுடையசிவா
கம பூதசாரமான பன்னிரண்டு சூத்திரங்களை யுடைய
ஞானசாஸ்திரஞ் சிவஞானபோதமேயாம். இது வட
மொழியிலுந் தென்மொழியிலு முள்ளது. திருவருட்
பெருஞ்செல்வர்களாகிய சமயகுரவர்கள் நால்வர்கள்
அனுபவித்ததும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப் பொருளே
யாம். விவேகாதி சர்வசாதன சம்பந்நரான மற்றைய
நாயன்மார்கள் அனுபவித்ததும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப்

பொருளேயாம். நிஷ்காமாதிகாரிகளாகிய ஒன்பதின் நாயன்மார் அனுபவித்த பெரும்பயனும் இஞ்ஞான சாஸ்திரப் பொருளேயாம். :ஞானதான வள்ளல்களாகிய சந்தானகுரவர்கள் அனுபவித்ததும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப் பொருளேயாம். திருவொற்றியூரின் கண்ணே ஞானசமாதி தந்து திருக்கொலு வீற்றிருந்தருளுந் தவராஜசிங்கமாகிய பட்டினத்துச் சுவாமிகளாகிய துறவறசிகரமணி பெற்றபயனும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப் பொருளேயாம். நின்மல நிஷ்டானுபூதிச் செல்வராகிய தாயுமான சுவாமிகள் அனுபவித்ததும் இஞ்ஞான சாஸ்திரப் பொருளேயாம். திருநெறித் தமிழ்முறை பன்னிரண்டின் கருத்தும் இஞ்ஞானசாஸ்திரப்பொருளேயாம். இஞ்ஞானசாஸ்திரத்தினுக்கு மேலுமொரு ஞான சாஸ்திரங் காலத் திரயத்து மில்லை யென்பது மெய்ஞ்ஞானிகள் துணிபு. மனிதப் பிறப்பினை யெடுத்ததின லடையவேண்டிய முக்கிய பிரயோசனம் இச்சாஸ்திரத்தா லல்லது வேறு சாஸ்திரத்தாற் கூடாதென்பது சத்தியம்.

இத்தகைய மூதனூலாகிய ஞானசாஸ்திரநதமிழி லிருந்தும், இச்சாஸ்திரத்தினுக்கு வழிநூல் சார்பு

நூல்கள் பலவேற்பட்டும், இவையாவும் பத்திய ரூபங்
களாயிருத்தலினாலேயும், இவைகட்கு ஏற்பட்டுள்ள
வுரைகள் விஸ்தாரமான பரிபாஷைக் கலப்பா யிருத்
தலினாலேயும், இலக்கியவிலக்கண நன்குகற்ற விதது
வாண்களிற் சிலரேயன்றி மற்றையா பலரும் இச்சாஸ்
திரங்களிற் பழகாது வாணுனே வீணாகக் கழித்து
வருகின்றன ரென்பது யாருமறிந்ததே. ஆகையால்
எத்தகையரு மெளிதிலுணர்ந்து உண்மைதேர்ந்து
உய்வதற் கெளிய செந்தமிழ் வசன நடையில ஏது
திருட்டாந்த பூவகமாயும், ஆட்சேப சமாதானநக
ளுடனும் பரபட்ச கபட்சமாய்ச் சித்தாந்த வசனபூஷ
ணம் என்னுஞ் சாஸ்திரத்தினை யியற்றித் தமிழ்நாடு
முழுவதும் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிகசைவ
மனம் பரிமாறிக்கும்படி வெளியிடலாயிற்று.

சென்னை }
சென்னை

மணவமசு

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநுக்கிரமணிகை.

எண்.	இலக்கணம்.	பக்கம்
க	பதியிலக்கணம்.	க
உ	பசுவிலக்கணம்.	திரு
ந	பாசவிலக்கணம்.	க0உ
ச	சத்தசத்திலக்கணம்.	உகநி
ரு	தசகாரியவிலக்கணம்.	உகக
கூ	அவத்தையிலக்கணம்.	உஉஎ
எ	உணர்த்துமுறையிலக்கணம்.	உந.எ
அ	தீக்கையிலக்கணம்.	உசந
கூ	சாதனவிலக்கணம்.	உருந
க0	ஞானவிலக்கணம்.	உஅஉ
கக	ஞானவிலக்கணம்.	உஅரு
கஉ	அத்தத்தமுத்தியிலக்கணம்.	உகூக

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பதிநிலக்கணம்.

தேய்வவணச்சம்.

சுத்தாந்தத்தினிதோங்குந சூயளருட டுளோவாய்ஹி
பித்தாந்தப் புலக்கமயப் பினைகசொரீடு உவதுவித
முத்தாந்த மிதுவென்ன முடிபொருகு காட்டபரு
சித்தாந்த வசனபூஷணப்பனுவல தெய்வமாவ.

சித்தாந்தம்.

தேய்வவணது என்னு
மாயகாரிய நூபப்பிரபஞ்
முயகாளச

* சித்தாந்தம் - முடிந்த முடி.

உ

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தினினுந் தோன்று முறையிற்றேன்மி, நிற்குமுறையினின்று, ஞ்சிங்குமுறையிலொடுங்குவரக்காண்கையாலிவ்வுலகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதி† யொருவனுளன்.

உலகாயதன் மதம்.

பிரகஸ்பதி பகவான் முதலியோ ரிப்பிரபஞ்சமநாதியே நிலைபெற்றுளதென்று சொல்லுகையாலொருபதியாற்றேன்மி நின்றொடுங்கு மென்பதடாது.

மறுப்பு.

நித்திய மென்கிற பிரபஞ்ச மநித்தியமென்று காட்டிடற் கனுமான முதலிய பிரமாணங்களாற்றா பிக்கவேண்டுவதில்லை. என்னை? பூக்காகியவா யிவ்வுலகிற் பொருந்திய பொருள்களெல்லாம் பூயியின் கண்ணே கன்மமுறையின் முதல்வன்சந்தற்பத்தினுற்பத்தி உற்பத்தியுடைய பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாகுச்சிறுசத்திமென நெத்திரங்களாற் காண்டலின்.

† பதி - காமவாசகாத்மன், தி - வினைமுதற் பொருள் விருதி.

பதியிலக்கணம்.

௩.

உலகாயதன் மதம்.

பிரபஞ்சந் தானேதோனறி நின்றழித வதற்கி
யல்பாகவி னோர பதி வேண்டுவதிலலை.

மறுப்பு.

இயல்பாரிநுக்கும் பொருட்து ஒருபேர்தன்
டாகி பொருபேர்தின் றுகிக் காரியப்படுந் தனமை
யிலலை.

உலகாயதன் மதம்.

அந்நாண நேதானறிந் தின்றழிதலே யியற்கை.

மறுப்பு.

நீ ரியப்படுமோகி லப்பொழு தஃதியலன்றும்.

உலகாயதன் மதம்.

பூதகாரியமே தொழில. பூதஞ்சுளியலபாகையா
லெப்பொழுது மொரு சுபாவமாயிருக்கத்தக்க பூதந்
கள் தாமே தொழிலகலையெல்லா முனடாககா நிற
ஞம்.

மறுப்பு.

அப்பூதங்கள் சடமானாற் றும்தொழிற்
படா; தொழிலை யுண்டாக்குவா னொருபதிவேண்
டும்.

சு

சித்தாந்தவசன நுண்ணுணர்வு

உலகாயதன் மதம்.

பிருகிவி அப்புக தேய வாயுவெனு நான்கு புகை
களுக்கடின சமவாயத்திறாகலமுந் தோன்றி நின்
றழி புமாகலானவைகட் கந் சியமாக வேர்ப் பதிவேன்
டரம்.

மறுப்பு.*

நான்கு புகைகளுமொப்ப முக்தொழிற் படு
தலி னிவறயிற தொவழினைக் காரியப்படுத்த மாற்ற
லில்லை. இவைபோன்று, முக்தொழிற் படுகின்ற
மேம்பாடுடைய பொருவனை யிவற்றைக் கொயிற
படுகவேண்டும்.

சௌத்திராந்திசன்மதம்.

பஞ்சகந்தங்களுங் ி கூடின சமவாயத்திறு
வம ி அநவம வீடு வழங்கென்று சொல்லுநான
கின சராபிற பிரபஞ்சந் தோன்றம்.

† துதன மீமாஞ்சகரு டுபபபட்டளா

† பஞ்சகந்தமாவன:—உருவகந்தம் பூதாந் துபா
தாய நான்குமாம, குறிப்புக்கந்தம் கோதமாத் தைய தந்த
மொளையாம, விஞ்ஞானகந்தம் அந்தக் கருவிகளையாம
றியுமாம. வேதஞ்சுந்தம் குசலாவதனை, அஞ்சுந்தனை,

மறுப்பு.

தோற்ற மில்பொருட்கோ வுன்பொருட்கோ முயலிற் றோடுபொல வில்லாக தொருகாது முண்டா குசலாகுசலவேதனை யென மூன்றாம், அவற்றுள் குசலாவே தனை ஈகவறிவு, அகுசலாவேதனை துக்கவறிவு, குசலாகுசல வேதனை ஈகதுக்கவறிவு. பாவனக்கம் புண்ணியம் பததும் பாவம் பத்தமாம் புண்ணியம் பாதாவன அருள், அராவின் மை, விருப்பமென மனத்தானிகழ்வனவும், இனியவை கூறல், மெய்மைகூறல், பயனைகூறல், அருமுறைத்தலென வாக்கா னிகழ்வனவும், வணக்கம், ஈகை, சுவஞ்செய்தலெனக் காயத் தானிகழ்வனவுமாம். பாவம் பத்தாவன தீயன சித்தித்தல், ஆகை, கோபமென மனத்தானிகழ்வனவும், கஞ்சொல், பொய்கூறல், பயனில்சொல், கோட்சொல்லுதலென வாக்கா னிகழ்வனவும், களவு, கொல்லுதல், வீண்செய்கை யெனக் காயத்தானிகழ்வனவுமாம். ஆசுப் பஞ்சகந்தவிரிவு பதினெட்டு.

‡ உருவமாவது பிருதியி, அப்பு, தேயு, வாயுவெனப் பூதவுரு நான்காயும், வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமென உபா தாயவுரு நான்காயு மிருவகைப்படும். அருவமாவது புலன்கள் பொறிவழியோடி யறிய வதனைக்கண்டது சிததவருவென் றும், அங்ஙனங்கண்ட பொருளை நன்றென்றும் தீதென்றங் காண்டல் கனமவருவென்று மிருவிதமாம். வீடாவது இரா காதி குணங்கள் பொன்றக்கெட்டு முத்தியின்ப மடையாது

சு

சித்தாந்தவசன! நுண்ணம்.

காது. எப்போது முண்டாயிருப்ப கொன்று புதிதா
கத் தோன்றவேண்டுமெனில். விபத்திருப மென்கிற
காரியருபத்தினுள்ளது மின்னிச சத்திருப மென்கிற
காரணருபத்திலிவது மின்னியிருப்பதொரு பதார்த்த
முண்டாகி லச சத்தாயுள்ள காரணத்தை யுபாதான
மாகக்கொண்டு காரியருபமாகிற பிரபஞ்சம முதல்
வனு லுண்டாக்கல கூடும். உவாப்பூமியிலு வித்து
ண்டா யிருந்ததாயினு மகனிடத் தங்குரோற்பததிக
குக் காரணமின்மையினில்லை. பசுவின கொம்பி லங்கு
ரோற்பத்திக்குக் காரணமுண்மையிற காரியமாகிய
நாணலவ்விட த்துண்டாம. எதுபோலெனின்? பூமியிற்
படத்திறகுங் கடந்திறகுங் காரணமான தந்துவு மிரு
ததுவு முண்டாயிருக்கவுந் தாமே படமுங் கடமுமா
காமல் முறைபே தந்துவாயலுலுங் குலாலலு உ மர்

சேட்டைகெட முசுதியடையு மென்றது குற்றவீடென்றும்,
பஞ்சகந்தங்களுஞ் சந்தானத்துப் பொன்றக் கெட்டடைவது
கந்தவீடென்று மிருவகைப்படும். வழக்கென்பது உள்வழக்
கில்வழக்கென் றிருவகைப்பட்டித தொகையுண்மை வழக்கு,
தொகையின்மைவழக்கு, தொடர்ச்சியுண்மைவழக்கு, தொ
டர்ச்சியின்மைவழக்கு, மிகுததுளையுண்மைவழக்கு, மிகுந்
துளையின்மை வழக்கென வாரும்.

பதியிலக்கணம்.

எ

படமுங் கடமுமாமாறு உபாதான காரணமாயினி
ன்றும் பிரபஞ்சம் பதியாலுண்டாம்.

மாத்தியிகன் மதம்.

ஒரு காரணத்தினின்றும் பிரபஞ்சகாரியமானது
தோன்று மிடத்துத் தானேதோன்றித் தானேயழி
யும்:

மறுப்பு.

என்றுமுள்ள காரணப்பொருட்கு நாசமில்லை,
நாசத்தையடையின் மீளவு முண்டாகாது.

சமணன் மதம்.

காரிய மழித்துபோம், காரணமழியாமற்கிடக்
கும்.

மறுப்பு.

காரண முன்பொருளாகக் காரியமு மதன்கட்
குக்கும் ரூபமாகவுள்ளதாய்ப் பின்னர் தூலரூபமாய்
விளங்கித் தோன்றும். இவையொரு பதியாலாம்.

பாட்டாசாரியன் மதம்.

தேகங்களின் றோற்றமுநாசமுங்கண்டோமன்றி
யுலகிற்றுத்தோற்றமுநாசமுங் கண்டோமில்லை.

அ) சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

பிரபஞ்சமானது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமாதியாயிருக்கும். பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகாதிகளொன்றிலே யொன்று தோன்றி யழிகையாற் பிரபஞ்சத்தினுக் கழிவுண்டாமென அத்தேகாதிகளே யறிவிக்கும்.

பாட்டாசாரியன் மதம்.

பிரபஞ்சத்திலொருதேசமழியாமன்றிற்ும். முற்றுமழியக் கண்டதில்லை.

மறுப்பு.

பூமியிற் சொரியும் விதைகள் கார்காலத்தில் முற்றுந் தோன்றி வேனிற்காலத்தில் முற்றுமழியு மதுபோற் சிருட்டிகாலத்திற் பிரபஞ்சமுற்றுந் தோன்றிச் சங்காரகாலத்தின் முற்றுமழிந்து காலத்தான் மாறும்.

காலவாதி மதம்.

காலமே பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கித் திதித்துச் சங்காரத்தைச் செய்யும். பின் அதுவே நித்தியமாவீருக்கு மாகலின் காலமே பதி.

மறுப்பு.

காலஞ் சடமாகையினுற் பிரபஞ்ச காரியங்களை யுண்டாக்குவதற்கேரார் பிரஞ்ஞையிலலை. நிமித்த காரணனாகிய பதியினேவலாற் காலந் துணைக்காரண மேயாம்.

தூர்க்கிகன் மதம். *

அனுப்பரிணாமமான பிரபஞ்ச மழிந்தபின்ன ரும் பரமாணுக்களாய்ச் சூக்குமத்தினின்றுங் கன் மங்களுக் கீடாகவொவ்வொரு காலங்களிற் பிரபஞ்ச மாகத் தோன்றி நின்று ஒவ்வொரு காலங்களி லழியாநிற்கும்.

மறுப்பு.

கன்மமும் பரமாணுவஞ் சடமாகலின் விதியை யறிந்து பிரபஞ்சகாரியத்தைத் தாமாகத் தோற்று விக்கா. அன்றியும் பரமாணுக்கள் சங்காரகாலத்துச் சேரவழியும்.

* இவ்வணுகாரண வாதஞ் சொத்திராந்திகன், வைபாடி கன், ஆசீவகன் முதலியவர்க்கு மொக்குமேனுந் தலைமைபற் றித் தூர்க்கிகன்மேல் வைத்துக் கூறியது.

க0

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

காரணமான பரமானுக்கள் பிரளயகாலத்து நரச
மடையிற் காரியப்பிரபஞ்ச முண்டாவதற் கேது
வில்லை.

மறுப்பு.

காரணமாகிய மாயை நித்தியமாகலிற் காரிய
மாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகலாம்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம் மாயையன்று. பர
மானுலேயாம்.

மறுப்பு.

காரியமாகிய வருவமும் ஏகதேசமும் பரமானு
ளிற் காண்டலா லிவை யல்லாத மாயையே காரண
மாம்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

பரமானுக்களைக் காரியமென்று சொல்லவே
ண்டுவிதில்லை.

மறுப்பு.

காரியவருவமான வெல்லாம், மண்குட முதலிய
போல வந்தியுமென்னு மேதுவினற் பரமானுக்களவ

யவத்தாகக் காணப்படுகையால் பிரளயகாலத்து நாசமாம். தனக்கொரு காரணமின்றி யவ்யவப்படாத மாயையிலேயே பிரபஞ்ச காரியங்களுண்டாம். எது போல வெனில், சூக்குமவுருவமாகிய வித்தினின்றுந் தூலமாகிய சாகோபசாகைகள் பத்திரபுட்பங்கள் ஆதிரிசியமாகவுந் திரிசியமாகவுந் காணப்படுதல், ஆணுக்கலிடத்துக்காணப்பெறுது திரிசியமொன்றே காணப்படுகையால் ணுவிலுண்டாகா. சத்திரூபமாய் முன் சூக்குமத்திருந்த பிரபஞ்சம் வியத்திரூபமாய் மீண்டுஞ் சத்திரூபமாய் மாயையிற்றோன்றி யொடுங்கும்.

நியாயவைசேடிகன் மதம்.

மரங்களினின்று முதிர்ந்த விலைகள் மீண்டு மரங்களிலேயே சென்றொடுங்குமேல் மாயையிற் பிரபஞ்சம் வருவது மொடுங்குவதாகும்.

மறுப்பு.

காரியரூபமானவையெல்லாஞ் சூக்கும ரூபமாகக் காரணத்தினின்று மீளவுண்டாம். மரங்களிலுதிர்ந்த விலைகள் சத்திரூப காரணமாய் மரத்திற்றானே நிலைபெறுடைமையெனலாம். காரியப்பட்ட மரங்களுக்குக் காரணமாக விருக்கிற பிருதிவியிலொடுங்கித்

தாமீளத் தோன்றுதற்குரிய பிறகாரணங்களாகிய கன்மங் கால் முதலிய கூடியவழியனந்தபத்திர சத்திரூபமாகிய மரத்தில் வேறு வேறிலையாகத்தோன்றும் அன்றியுங் கடலின்கண் வாயுவினாற்றோன்றும் அலை திராகுமிழி முதலியன மீண்டு மக்கடலினிடத்தே லயித்து வருமாறு முதல்வனது சத்தியான் மாயையி னின்றும் பிரபஞ்சம் தோன்றி லயித்துவருகலே யுண்மை.

பிரபாகரன் வினா.

மாயையிற் றோன்றுமென்ற பிரபஞ்ச மாதியோ அநாதியோ?

விடை.

காலத்திரயத்துமுள்ள மாயையின் காரியஞ் சத்திரூபத்தினாலும் வியத்திரூபத்தினாலு நிலைபெற்றுச் சத்திரூபம் விரிந்து வியத்திரூபமாக வருதலாற் பிரவாகவநாதி, முதல்வனாற் சடமாகிய மாயையின் சத்திரூபம் வியத்திரூபமாக வெருகாலத்திற் காரியப்படுகையா லாதியுமாம்.

நிர்ச்சுரசாங்கியன் மதம்.

உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையி னெடுங்குவதன்மி நிமித்தகாரண நெருவ னுண்

டென்று மவன்மாட் டொடுங்குமென்றுங் கூறுத
லடாது, யாது யாண்டொடுங்கு மஃதனி லுற்பத்
தியாமென்னு மவிநாபாவத்தான் மாயையி னெடுங்
கிய வுலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும்.

மறுப்பு.

மாயையு முலகமும் வித்துமங்குரமும்போலு
மாகலின் வித்துக்காதாரமாகிய நிலங்குளிரந்தவழி
யதன்கண் வித்துள்ளதாக வதினின்று மங்குரங்
தோன்றியவாறுபோல மாயை தனக்காதாரமாய்
நின்று தோற்றுவிக்கு முதல்வனது சத்தியின்க ணுள்
ளதாய் நின்றலா லஃதச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி யவ
ரவர் வினைக்கிடாக வவ்வக்காரியங்களை யவ்வவ்வியல்
பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுரப்பாடுடைத்தாம்.
அல்லுழியுடைத்தன்று. நிலங்குளிரந்தவழி யதன்
கட் கிடந்தன்றி வித்து முனையைத் தோற்றுதலாறு
போலும். ஆகலின் மாயையி னெடுங்கித்தோன்றிய
வுலக மதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வன் சத்தியினெ
டுங்கிக் தோன்றியதேயாம்.

நிரிச்சுராங்கியன் வினா.

முதல்வன் பிரபஞ்சகாரியத்தை யுண்டாக்குமி
டத்துத்தானே யுண்டாக்குவானோ? ஒருகாரணத்தி
லுண்டாக்குவானோ?

கசு சித்தாந்தவசனபூரணம்.

விடை.

பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்து மிடத்துமுதல்
வன்காரணத்திலின்றுங் காரியங்களை யுண்டாக்குவன்
அக்காரணம் முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்
தகாரணமென மூவகைப்படும். ஒருகுடத் தினுக்கு
மண் முதற்காரணம், திரிகை துணைக்காரணம், குஷல
னிமித்தகாரணம் அவைபோற் பிரபஞ்சத்திற்கு மா
பை முதற்காரணம், சத்தி துணைக்காரணம், முதல்வ
னிமித்தகாரணம்.

பாஸ்கரியன் மதம்.

அருவத்தி லுருவம் வராது, அனிகாரத்தில் லீகா
ரம் வராது ஆகலின் மாயையிற் பிரபஞ்சம்வராது.

மறுப்பு.

அருவமான வாகாயத்தில் வாயுமுதலிய பேதங்
களும், மேகங்களும், மின்னல்சளும், இடிகளுந் தோ
ன்றுமாறுபோற் றேன்றும்.

புத்தன் வினா.

மாயையினின்று பிரபஞ்சமுண்டாம்வகை யெவ்
வாறு ?

விடை.

பூமியின்கண் மண்ணின் விகாரமாகிய கடாதிகர்
ரியங்கள் குலாலனா* லுண்டாக்கப் படுமாறுபோல,
தான்கருதிய சகத்திலுண்டாய காரியமெல்லாந் தத்
தங் காரணங்களிலே யுதிப்பிப்பன்.

புத்தன் வினா.

அந்நவமாய பதி யொருதொழிலை யெவ்வாறியற்
றுவன் ?

விடை.

அமுர்க்கமாய் அப்பிரக்திமட்டமாய் பிரதார
மாய் நிறகு வகாலமானது தாத்நுனிக சகல பி பஞ்
சங்களை யுந் தீதாற்றுவித்து நிறநிததுப் போக்குனிக
குமாறு பதியியறறுவன்.

ஆசீவகன் வினா

நிர்னிகாரியாய பதி முத்தொழிலைப் புரியு மிடத்
தவனுக்கவை பாரமாகாதோ ?

* முதல்வன் பிரயோசக (ஏவுகிற) கர்சதா, குலாலன் பிர
யோச்சிய (ஏவப்படுகிற) கர்சதா ஆகலிற் பிரதிஞ்ஞாவ்ரோத
மின்று.

ககா

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

யாவனொருவன் கற்கப்பட்ட வேதாக்கங்களின் சத்தம்அத்தமாய விரண்டும் கற்றவனறிவினியிருந்து வருத்தமற வவனிடத்திற்குள்ளி யொடுங்குமுறை போலவும், சாக்கிர முதலியவவத்தைகளைந்தும்ஆன் மாவீனிடத்துப் பிரயாசமற வொடுங்கித் தோன்று முறைமைபோலவு முதல்வனிடத்துப் பரமபூஷணிக் தோன்றும்.

புத்தன் வினா.

சங்காரகாலத்துப் பதியினிடத் தொடுக்கின வான்மா ினவுந் தோன்றுவானேன் ?

விடை.

மலநீங்காது தனுமுதலிய வுபசம்மாரப்படுக்க யாற் றுருந்பத்தியாகவேண்டி யதாயிற்று.

புத்தன் வினா.

ஆன்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கு மழிவில்லையா யின் சங்காரகாலத்திற் சங்காரப்பட்டவையாவை ?

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கநாதியிலே மறைப்பையுண்டாக் கமயக்கிக்கொண்டு நிற்கிற ஆணவமலத்தின் சத்திகளை

அற்புகை நீக்குகிற மாயையிற் காரியமாகு முப்பத்
தொருதத்துவங்களு மழியும்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

சிருட்டிக்குப் + பிரமணு திதிக்கு விண்டுவுளு
சங்காரத்திற்கு உருத்திரனுமாக, முசகாலத்திற்கு
முகமிகாழிதகுஞ் சங்காரகாததாலை யுள்ளென
லெவ்வாறு ? பிரம விண்டுகள் தவகள் பீலத்தினு
னிலைபெற்றிராறா ?

விடை.

சிருட்டி திதி சிமித்த முண்டானவர் நிலைபெற்று
நிற்கிற பிரபஞ்சஞ் சங்காரப்படாது அகலினவாகளு
பசம்மாசப்படுவர்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

சிருட்டி திதிக்கார்க்கு ஞானங்காரப்படி ன் சிரு
ட்டி யாகிகி ருத்திய மொழிக்குப் பிரபஞ் சஞ் ஸ்ரீயமாய
விடாக்கா ?

+ இரணிய கருப்பமததையு மறத் துர்டோட்டெட் டுட
ப்புக் கடவுளையு முடன் கூறப்பட்டது.

கஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

தனக்கீழில்லாத முதல்வன்சிருட்டிதிதி கர்த்தர்
களையும் பிரபஞ்சத்திணையுஞ் சங்கரித்து நிற்கையா
லும், புனருற்பவ முண்டென்று கேட்கப் படுகையா
லும், பாரிசேடப் பிரமாணத்தால் அம்முதல்வனை
குக்கும சிருட்டி யுண்டாக்கித் தூலகிருத்தியங்சுலோப்
பண்ணுவன்; ஆகையாற் றடையற்ற இசராநானக்கிரி
யைகளை யுடையமுதல்வனா லான்மாக்களியாரு முற்
பத்தியாதி தருமங்களைப்பெறுவர். அல்லதூய்ம் சங்
கார காலத்திலேனையிருவருந் தங்களாற்றலுடனிலை
பெறநிருப்பாரேலுலகஞ் சங்காரப்படுதலில்லையாம்.
சங்காரக்கடவுளெனப் படுவோன் சிலவற்றைநீக்கிச்
சங்கரிப்பானல்லன். அத்தன்மைபனுன சங்காரக்கட
வுளை வேறு சங்கரிப்பாருமில்லை. ஆகலின் முழுதுஞ்
சங்கரித்த பின்ன ரவ னொருவனை யெஞ்ஞ சிறறலா
லொடுங்கிய வுலகங்கட்கு அச்சங்கரனே பெரிய வா
தரவாம்; அவனை யொடுங்கிய வுலகத்தைமீளத்தோ
ற்றுவிப்பதற்கும் நிறுத்துவிப்பதற்கு முரியனும்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

“லகிற் து முதற்காரணமான மூலப்பருதி வாக
தேவனுருவாகலா னுலகமவன்மாட் டொடுங்குமென்

னலே ஷமைவுடைத்து, முதற்காரணத்தின் வேறாய்
நின்ற நிமித்தகாரணமெனக் கொண்ட சங்கார கருத்.
தாவின்மாட் டொடுங்கு மென்றல் பொருந்தாது.

மறுப்பு.

அங்ஙனங் கொள்ளின் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள
தாய் புலனங்க ளதனால் வியாபிக்கப் படாமையிற்
கீழுள்ள வேகதேச மாத்திரையே மாண்டொடுங்குவ
தன்றி மாயாகாரியத்தொகுதி முழுது மாண்டொடுங்
காது.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

பிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்க
ரித்துமவருகிற கிருத்தியங்கள்மூன்றும், முதல்வனும்
கநாதியே யுண்டாயிருக்கின் ஆன்மாக்களைப்போல
வவனும் விகாரமடையானோ ?

விடை.

ஆதித்தன் சந்தியிற்றாமரையானதலரும் ; சூரி
யகார்த்தக்கல் லக்கினியை யுமிழும் ; சலஞ்சுவறும் ;
இவையாதித்தனாற் செய்யப்பட்டு மவனுக்கு விகார
மில்லாததுபோல முதல்வனும் விகாரமற்று நிற்பன்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

சூரியன் சங்கற்ப மில்லாமற் றுனேயுலகசேட்
டைநடப்பதுபோலச் சிவசங்கற்ப மில்லாமற்றானே
பஞ்சகிருத்திய நடக்குமெனின் முதல்வனுக்குச்
சர்வஞ்ஞத்துவ பங்கம் வாராதோ ?

மறுப்பு.

பிரயத்தின மில்லாமலு மாயாச மில்லாமலுஞ்
சங்கற்ப சகித மரசன் சந்திரான மாத்திரத்து ஆஞ்
ஞாசக்கரம், மந்திரியாதிகளிடத்தி னடக்கின்றற்
போல முதல்வன் சங்கற்ப மாத்திரத்தாற் பஞ்சகிரு
த்திய நடக்கும்.

அநேகேசுவாதி மதம்.

தேர்முதலாயின பலர்கூடிச் செய்யக்காண்டவி
னவற்றினு மதிக ளிசுத்திரமான வுலகத்திற்கு முதற்
கடவுளர் பலருண்டு.

மறுப்பு.

தேர்முதலாயின பலரற் செய்யப்படினு மப்
பலரு மொருவனேவல்வழியின்றே செய்பவராகலா
னும், வேதத்துட்காரண வாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்

வினராகிய நாராயணன் இரணியகருப்பன் இந்திரன்
அக்கினி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது
சூயவன்போல வவாந்தரகாரணம் பற்றியே யாகவி
னவைமெல்லா மாகுபெயராத் சங்கரகாரணனாகிய
முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்கு மாகலானுஞ் செய்
துஞ் செய்வித்து மெல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுத
லாய் நிற்கு முதற்கடவுள் சங்கரகர்த்தா வொருவ
னேயாம்.

புத்தன் வினா.

திருட்டியாகி கிருத்தியங்களை யென்ன பயன் கரு
திப் பதி செய்கின்றனன் ?

விடை.

பதியினுடைய திருவினையாட்டென்று * சொல்
லலாம்.

புத்தன் வினா.

திருவினையாட்டென்னின் பதி பாலரைப்போற்
பயனற்ற காரியஞ் செய்பவனாகானோ ?

* பத்துப்பாறஞ் சுமக்குஞ் சாத்தனுக்கு ஐங்கலப்பாறஞ்
சுமத்தல். வினையாட்டென்பதுபோலும்.

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கு நிலைபெற்ற போகமோட்சங்களைக் கொடுப்பதற்கும், அனாதியே சகசமாயிருக்கிற மலங்களைப்போக்குதற்கும் காரணமாகச் செய்தா னென்றும் அனுக்கிரகத்தின் பொருட் டென்றுஞ் சொல்லலாம்.

புத்தன் வினா.

புதியனுக்கிரகமுடையனேல் சங்கரிப்பானேன் ?

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கு இருவினை நுகர்ச்சியாலுற்ற விளைப்பை யொழித்தற்பொருட்டுக் காரியங்களை முதற்காரணத்தி லடக்கிக் தேகங்களைப் பிரித்து அறிவு இச்சை தொழில்களை மறைத்தலாம்.

புத்தன் வினா.

அவ்வாறினைப்பாற்றிவிடாம லான்மாக்கள் துக் கத்தினை யனுபவிக்க மீளவுஞ் சிருட்டிப்பானேன் ?

விடை.

மலரீங்குதைக்குக் காரணமாக ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகாரண புவன போகங்களைக் கொடுத்துக் கள்

மத்தைத் தொலைப்பித்தல்; ஆதாவது, முதற்காரணத் திலிருந்து காரியத்தை வெளிப்படுத்தலுந் தேகங் களைக்கூட்டி மறைந்திருந்த அறிவு இச்சை தொழில் களை வெளிப்படுத்தலுமாம்.

புத்தன் வினா.

சிருட்டித்தபின் மலத்தைப்பாகப்படுத்திக் தன துதிருவடியிற் கூட்டிக்கொள்ளாது நெடுங்காலந்திதி யென்று நிறுத்துவானேன் ?

விடை.

ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மமிகுதியா இருக்கை யினாலந்தக் கன்மம் புசித்துத் தொலைப்பிக்கவேண் டியேயாம்.

புத்தன் வினா

இங்ஙனஞ் செய்யின் முதல்வன் மறைப்பிப்பா னேன் ?

விடை.

போகங்கள் வழுவாமற் புசித்துந் தொலைத்துக் கன்மவொப்பில் மலககளெல்லாம் போக.

புத்தன் வினா.

அனுக்கிரக மென்றதென்னை ?

உசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

குற்றத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற பாசபந்தங்களைப் போக்கி ஆன்மாவை முத்தி நெறியிற் சேர்க்குதல்.

புத்தன் வினா.

முன்சொன்ன நான்கு மனுக்கிரகமல்லவோ ?

விடை.

அந்நான்கு மனுக்கிரகமேயாம், அனுக்கிரகமோட்சத்திற்குக் காரணம். எனையநான்கு மனுக்கிரக நிமித்தமாக மலபாகத்திற்குங் கன்ம நாசத்திற்கும்போகத்திற்குங் காரணம். இவற்றுள் சங்காரங் கருடபாகத்திற்கும், மாயாசாமர்த்திய வற்பத்திற்கும், உயிர்க ளிளைப்பாறுகற்குமாம். சிருட்டிபோக சாகஸம்பத்திற்காம். திதிபக்குவ போககருமபோகத்திற்கும், கருடபாச்சனத்திற்குமாம், திரோபவம் போகத்தி ல்லமிழ் தற்குங் கருமபாச்சனத்திற்கு மலபாகத்திற்குங் காரணமாம்.

மாணவசன் வினா.

இப்பஞ்சகிருத்தியங்களிற் பேதமுண்டோ?

விடை.

பஞ்ச கிருத்திய மிருபத்தைந்து வகைப்படும், பரனிடத்திற் பராசத்தி தோன்றி இதில் ஆதிசத்தி

தோன்றி இதில் இச்சாசத்திதோன்றி இதில் ஞானசத்திதோன்றி இதில்கிரியா சத்தி தோன்றி இவற்றிற் சத்தி, விந்துசத்தி, மனோன்மணி, மகேசை, உமை, திரு, வாணி, மனோன்மணி பேதங்கள், மகேசுவரி பேதங்கள் ஆகிய சத்திபேதங்களின் படைப்பொருவகையாகவும், மூவகையுயிர்களு மவற்றின் பேதமாகிய வுயிர் தீதோற்ற மொருவகையாகவும், ஆணவமாயைகாமியம் வைந்தவம் திரோதாயி யென்னும் பாசங்களின் பேதங்கள் படைப்பொருவகையாகவும், மந்திரம்பதம் வன்னம்புனை மாகிய விவற்றின் பேதங்களின் படைப்பொருவகையாகவும், நால்வகைத் தோற்றமும் எழுவகைப் பிறப்பும் என்பது நான்கு நூறு யிரம் யோனிபேதங்களுமாகிய நாடோறுஞ் செய்யும் படைப்பொரு பேதமாகவும் படைப்பைந்து வகையாம். திதியுஞ் சங்காரமு முன்சொன்ன வைவகையையும் வளர்ப்பது மொடுக்குவதுமாம். திரோதானம் பிரபஞ்சத்தை மெய்யாக்கல் பதியைப்பொய்யாக்கல் தத்துவங்களிற் செலுத்தல் அத்தத்துவங்க ளோடே கூடியறியச் செய்தே அறிவிக்கும் பொருளைக் காட்டாமல் மறைத்தல் கன்மத்தையே ருசிப்பித்தலாக வைந்துவகையாம். அனுக்கிரகம் விஞ்ஞானகலர் முதலாயி

உக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஞார்க்குப்பிராணனாய் நிற்கிற முறைமையிலே நின்று தன்னைப் புணர்த்துத் தல், பிரளயாகலர் முதலாயினார் குமா னுமழுவும் சதுர்ப்புயமும் திரிநேத்திரமு மாயினதன் வடிவுகொண்டு முன்னின் திரட்சித்தல், சகலருக் குச் சித்தசித்தெதற்கும் பூரணமானவ னுன்படியால தன் வடிவெல்லாம் கரந்துமானிடனாக வெளிப்பட வந்திரட்சித்தல், தேவார்மானிடர் முதலாயினார்க்குப் பக்குவ மிகுதியால் வேடமாறித் தோன்றி மெய்ய றிவித்தல், மந்திரஞ்செபதவ மிகுதிகளினால். ஆங்குத் தோன்றி யனுக்கிரகித்த டென வைந்தாம். இவ்விரு பத்தைந்தும் பதி*தன்மை முன்னிலை படர்க்கையெ ன்னுமுறைமையிலே நடத்துவான்.

புத்தன் வினா.

முதல்வன் அருவமோ உருவமோ அருவரு வமோ?

விடை.

முன்றும் முதல்வனுக்காகாதியே யுள்ளனவாம்.

* தன்மையாவது பஞ்ச மூர்த்திகளாயும், அக்கரங்களாயு டாடத்துகை. முன்னிலையாவது அவனவளதுவென்னும் பிர பஞ்ச முன்னிலையாக டடத்துகை. படர்க்கையாவது பூரண வகையில் அசரீரியாய்த்திருமேனி வியாபித்து டடத்துகை.

புத்தன் வினா

புதியினுக் குருவமுளதெனி னமச்சுண்டான
வடிவுபாலவனுக்கு முருவத்தினை யொருவனுண்
டாக்கவேண்டு மன்றோ

விடை.

பதி சுவேச்சா விகிரகனாகலி னவனுக் கொருவர்
வடிவு கொடுக்க வேண்டிவதில்லை. கன்னுடைய திரு
வுளத் தினுக்குப் பொருந்தின திருமேனி தானே
கொள்ளுவன்.

புத்தன் வினா.

சர்வானமாக்களு மங்நனமே தங்கள் தங்களிச்
சைவனுல் வடிவங்களை யுண்டாக்கிக் கொள்ளாரா ?

விடை.

ஆன்மாக்கள் தாங்கணினைத்த வடிவங்களை யுண்
டாக்கிக் கொள்ளாராகள் சிறு தொழிலுடையவராக
லின்.

புத்தன் வினா.

ஆனால் பதிவடிவு கொள்வ தெங்நனம் ?

உஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

யோக சித்தர்கள் தங்கட்கு வேண்டிய ஸ்மினைவ
யொருவர் கொடாமலே தாங்களே யெடுத்துக் கொள்
வது போலாம்.

புத்தன் வினா.

அங்ஙனமாயின் பதி யவ்வியோக சித்தர்களி
லொருவனாகி விடாணே ?

விடை.

யோக சித்தர்கள் பதியினுடைய வருஷிநூல்
வேண்டினவடிவங் கொள்வ ரவை மாயையேயாம்.

புத்தன் வினா.

பதியின் நேகமு மாயாவடிவ மாகாதோ ?

விடை.

யோகிகளும் நம்மனோரும் மலத்தைப்பற்றிக்
கிடக்கும் பசுக்களாதலின் ஒன்றையே யறிதலு
மொன்றையே செய்கலு மொன்றிலே முதன்னைவா
தலுமாகிய வற்ப ஞானத்தொழின் முதன்மை யுடை
யார், அதற்கேற்ப மலத்தைப் பற்றிய பசுக்களுக்கு
அதனோடியையுடைத்து யேகதேசவறிவைச் செய்யு
மாயையேயுருவாம். முதல்வன் மல நீங்கிய வறிவிற

றங்கி நின் னு னர் த்துவோனும்; பசுபதியெல்லா வறிவு
மெல்லாத தொழிலு மெல்லா முதன்மையுமுடையன்.
அதற்கேற்ப முதல்வனுக்கு மலரீங்கிய வுயிர்கட்டு
வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ் சத்திரியபுருவம்.

புத்தன் மதம்.

பதிக்குச் சத்திரிய வடிவென்னில பரிணாம
மென்னுங் குறறமுண்டாகி நித்தியதனவங் கெடும்,
அதனா ளருவமெனி னத்துவா முாததி யென்பது
பொய்யாகி விடும்.

மறுப்பு.

உலகிற காணப்படும பதார்த்தம் யாவும் ஁ரு
வம் அருவம் அருவுருவமாகி காணப்பட்டு நிற்கும்,
ஆகாயமுதலிய வருவப்பொரு ளருவத்தினியல்புடை
யதாகாது, சத்திரன் முதலிய வரு வுருவப்பொரு ளிர
ண்டியல்பு முடையதாகாது. இங்ஙன மாறத்துவாவிற
பட்ட பொருளனைத்து மொன்று பிறிதொன்றி னியல்
பையுடையதாகாது. ஆகவின் முதல்வனை யின்னானெ
னின் பிற்பஞ்ச பதார்த்தங்களி லொன்றாவன்.

மாணவகன் வினா.

வியாபியாய் தின்று பிரேரிக்கு முதல்வ னறியப் படுவனே வறியப்படாதவனே ?

விடை.

முதற்பொரு ளளவைகளா னறியப்படு மியல் பிற்றெனின், அங்கன மறியப்படும் பிரபஞ்சம் உப லழிபொருளாகிய அசத்தாம். எல்லாவற்றாலு மறிய ப்படாத வியல்பிற்றெனின், அங்கன மறியப்படாத முயற்கோடுகோலச் சூனியப்பொருளாம். ஆகலா னிவ்விரு பகுதியுமின்றி * ஒருவாற்றானறியப் படா மையு மொருவாற்று னறியப்படுதலுமாகிய விரண்டு வகையானுஞ் சிவசத்தாம்.

மாயாவாதி மதம்.

முதல்வ னான்மாவா லறியப்படி லரத்தாம், அறியப்படாதுகில் சூனியமாம் அதனாற் சதசத்தெ ன்னி விரண்டு தருமமொன்றுக்குக் கூடாது.

* ஒருவாற்று னறியப்படாமை பாசஞானம் பசுஞானங் களா லறியப்படாமை, ஒருவாற்று னறியப்படுதல் பதிஞான மொன்றுனே பறியப்படுதல், பாசஞான பசுஞானங்களாலறி யப்படாமையிற் சிவமாதலும், பதிஞானத்தாலறியப் படுதலிற சத்தாதலும் பெறப்பட்டுச் சிவசத்தாய், சிவசத்தென்பது சித்து சத்தென்னும்பொருட்டு.

மறுப்பு.

மனோவாக்குக் காயங்களை நீங்கி நின்றறியப்படு
பவன் முதல்வனாகிய சத்தாம், மனமுதலான காரண
ங்களினு லறிவதெல்லாஞ் சடமு மறித்தியமுமாம்.

மாயாவாதி மதம்.

ஆன்ம போதத்தாற சுட்டி யிர்திரியங்களாற்
கண்டதனைப் புத்தியினு லறியப்படு மவை யெல்லாஞ்
சத்தென்றும் இவ்வான்மாவிற்கு வேறாய் அறியப்
படாதபொரு ளசத்தென்றுஞ் சொல்லில், எல்லா
வற்றையு மறிந்து பிரயோசனங்கொள்ளத்தக்க வா
ன்மா சத்தாகிய பொருளை யறியாதிருப்பானாகி லந
தப் பொருளென்பதொன்று மில்லையாய் போய்
விடும்.

மறுப்பு.

அறியத்தக்க பகுதியையுடைய வான்மா முதல்
வனுடைய வருளினுலே முதல்வனை வேறறக் காணு
கிற்பன். இவ்வாறறியத்தக்க பொருளானது இவனுக்
கறிவுமாய் இவனுக்கு வேறுமாய் விடயங்களைக்
காணுமிடத்து முதல்வனுடைய ஞானசத்தியினுலே
யறிவையினு லந்த ஞானத்திற்கு வேறற வந்த ஞான
மேவடிவாய் நிற்பன்.

பாதிஞ்சலன் வினா.

முகல்வனது பாவனையாவது கருவிகளுடன் கூடி
உன்று செய்வதென்ற சகலமாய்ப் பேராகலானும்,
கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னில் அப்பொ
ழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாக்கலானும், இரண்டு
மின்றிப் பாவிப்பதென்னில் நிர்வாசீயமெனப் பட்
டுப் பாழாய் முடியுமாக்கலானும், அவ்வாறன்றிப்
பாவனைக் கெய்தாத பொருளை யெய்தியதாக வைத்
துப் பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல்
வைத்துப் பாவிப்பதெனில் அகனாலாவதேதார் பயனி
ல்லையாகலானும் பாவனையாவது நாடகமாத்திரை
யாய் முடியுமன்றோ?

விடை.

முகல்வனுடைய வருளை தாரகமாய் நின்று
சுவானுபூதிமா லறிதலே பாவனை யென்னப்படும்.

சமவாத சைவர் மதம்.

அருளாற் பாவித்தல் வெண்டாம், உயிர் புகுத்
துவ நீங்கிய காலத்துச் சிவனைப்போல முற்று முணர்
தல் முகலிய வெண்குணங்களு முடையதென்றாக
மங்களுட் கூறுதலினால், ஆண்டான்மநாஷஞ் சிவ

ஞானத்தோ டொப்பதன்மீப் பசுஞானமெனப்படா
மையால் அவ்வறிவா னறியப்படு மகோசரப்பொரு
ளென்றலே யமைவுடைத்து.

மறுப்பு.

முதல்வ ஞன்மாவிற் கன்னிய மில்லாமையா
லும், ஆன்மா ஞானவியாப்திக்குள்ளே வியாப்பிய
னாகி நிற்கையாலும், ஆன்மா நினைப்ப தெல்லாவற்
றையும் முதல்வ னந்தரியாமியாய் நின்று நினைப்பிப்
பனாகையாலும், முதல்வனுக் கன்னியமாக லொரு
பதார்த்தமு மில்லாதபடியாலும், எனது யானென்கிற
மமகார வகங்கார ரகிதனாகையாலும், ஆன்மாவை
முதல்வன் பிரிவறக் கலந்திருக்கையினாலும் வேறாக
ஆன்மா ஞானத்தினுற் றரிசுக்கப்படுவ னல்லன்.

சமவாத சைவர் வினா.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் முதல்வ ஞன்மாக்க
ளுட னென்றாகியும் வேறாகியு முடனாகியும் நிற்ப
தெவ்வாறு ?

விடை.

முதல்வனு முயிரு மொன்றென்ன வங்ஙன மறி
வதொரு பொருளுண்டென்பது பற்றி வேறாய், முதல்

வனு முயிரும் வேறென்ன வறியிற் கறிவு பிரிந்து
தேன்றாமைபற்றி வேறென்னு மறிவிற்கெட்டாது
உடனாய், அவ்வறிவினுள்ளாக நீர் நிழல் போல
வொற்றித்து நின்றல்பற்றி யுயிரே முதல்வனெனும்
படி யொன்றாயிருப்பதை யறியலாம். அத்தகைய
வத்துவித நிலையை யருளின லர்நியமாகக் காண்டலே
தக்கதாகும்.

புத்தன் வினா.

அங்ஙனமாயி னப்பதியினுண்மைதா னெங்ஙனம் ?

விடை.

தனக்கொரு முதலு முடிவு மில்லாதவனாய், ஒரு
வராலு மின்னபடியென் றளந்தறியப் படாதவனா
யிருக்கையில், முதல்வனின்னா னென்றும், இன்னா
னாகானென்றும், இன்னதா னென்றும், இன்னதா கா
தென்றும், இன்னதாகி வருவனென்றும், இன்னதாகி
வாரானென்றும் சொல்லுகைக் குண்மையாக யா
தொரு வழக்குமில்லை. அன்றியும் விகாரப் படுதற்
குக்காரணம் பரதந்திரம், ஏகதேசமாகுதற்குக் கார
ணஞ் சிற்றுணர்வுஞ்சிறு செயல்களும், தொடக்குறு
தற்குக் காரணம் விருப்பு வெறுப்புக்களுமாம். அனாதி

முத்தசித்துருவனாகியமுதல்வனிடத்தவ்வுபாதிதளின்
மையானும், ஆன்மபோதத்தா லதுவிதுவென்றுசுட்
டியறியப்படாதகுறைவற்று நிறைந்த ஞானமேதன
க்குத் திருமேனியுடையவ னாகையானும், எப்பொ
ழுது மொரு தன்மையாயிருக்கிற சருவஞ்ஞத்துவத்
தையும், சருவகருத்தியத்தையுந்தனக்குள்ளவ னாக
யானும், பிரியாப் பிரியங்கள் தன்னிடத்துப் பொருந்
தப் படாதவனாகையானும், தனக்கு வேண்டிஷ வடிவு
தானே யெடுத்துக்கொள்ளுவன். சீவன் முத்தர் தேக
த்தைக் கிருபையினாலே தனது திருமேனியாக வதிட்
டித்துக் கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன்.
ஆசாரிய மூர்த்திகளை யதிட்டித்துக்கொண்டு அனுக்
கரகம் பண்ணுவன்.

புத்தன் வினா.

பதி சகலீகரித்தே கிருத்தியங்களைச் செய்ய
வேண்டுமோ; நித்களமாய் நின்று செய்ய வெண்
ணதோ?

விடை.

பரமகாரண னாகிய பதி கிருபையினற் திருமேனி
கொண்டு தேவர்கட்கும், *தேவ கிருடிகட்கும்,

* தேவவிருடிகள் சனற்குமாரபாதிவர், மானிட விருடி
கள் வசிட்டாதியர்.

மானிட விருடிகட்கும், ஏனையோர்க்கும் வேதாசமங்
களைப்பெதேசியாதிருக்கிற் சொல்லுவாருமறிவாருமின்
மீத் தர்மார்த்த காமமோட்சமென்னுஞ் சதுர்வித
புருடார்த்தங்க ளற்றுப்போம்.

புத்தன் வினா.

பதியின் வடிவுதா னெத்தன்மை யானது ?

பதியினுடைய * அங்கமுமான்மாக்களின் னுக்கிர
கார்த்தமாகச் சிற்சத்தி சொருபமே, கரசரணாதி
யான பிரத்தியங்கமுங் கிருபையினுலான ஞர்னசொரு
பமே, சாங்கமும் ஞானசொருபமே, உபாங்கமும்
ஞானசொருபமே. இங்ஙனமான திருமேனிக்கு மா

* அங்கமாவன, —கிரக, முகம், இருதயம். பிரத்தியங்க
மாவன, —வட்சக, கண்டம், தனம், தோள், நாபி, உதரம்,
சூர்யம், நேத்திரம், நாசி, சுரோத்திரம், மத்தகம், பாசம், அங்
குலிகம், தொடை, முழந்தாள், கணைக்கால். சாங்கமாவன—
ஆரணியாதி குணத்திரயம் - நிரிகுலம், சத்தியம் - பரசு,
பீரதாபம் - கட்கம், துரபேத்தியம் - வச்சிரம், அணுக்கிரகம்-
பயமுத்திரை, ருத்யாதி சுத்தமாயை - நாசம், அத்தோமாயை -
பாசம், விவரணம் - அங்குசம், சுத்தநாதம் - கண்டை, பாச
சங்காரம் - அக்கினி. உபாங்கமாவன, —வஸ்திரம், உபவீதம்,
மாலை, கந்தம், ஆபரணம், ஆசனம், ஆவரணம்.

யோபா தியுமில்லை ஆன்மாக்களின் போகமோட்சார்த்த மாசப்பண்ணுந் தியான பூசையின் பொருட்டுக் கருபையினாலுண்டாகிய பாவனாபுபசைதன்ய விக்ரீக மேயது.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்கு மூன்று சரீரமென்ப தென்னை ?

விடை.

முதல்வன் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியுங்களைப் பண்ணுவதும், சத்தியுடனே கூடியிருந்து ஆன்மாக்களுக் கெப்போதும் விடய சுகங்களைச் சேர்ப்பதும், பத்திமுத்தியைக் கொடுக்கு மியோசமும், அஞ்ஞானத்தை யொழிக்கு மனுக்கிரசமாகிய கிருத்தியமுமாகிய இவை யாவுஞ் சேண்டன் திருமேனியை யதிட்டித்து நடத்துவன். அவ்வாறதிஷ்டியாதபோ திங் கொன்று நடவாது. முதல்வன் சுகளத் திருமேனியெடுத்துக்கொண்டானென்றபோதே நிட்களத் திருமேனியுண்டெனப் பெறப்பட்டுச் * சுகள நிட்கள

*. ஒரு பொருட் கிரண்டு தன்மை யுண்டென்ற அநைக கார்த்திகமென்னுங் குற்றமுண்டாமெனின் உருவமாயிருக்கிற புட்பத்து அருவமாயிருக்கிற கந்த மாசிரயமாயிருத்தல்போலுமாகலின் குற்றமில்லை.

௩௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மூர்த்தியெனவேற்பட்டது. இம்மூன்று திருமேனிகளு நமக்குள்ளனவாய் கருப்பாசயத்தின் றொந்தனையாகி யநாதியாய் வருந் தேகாதிகளைப் போக்குதற்கு வந்த காருண்ணியத் திருமேனியாம். சட்சராதி தீக்கை பண்ணுதற்குச் சகளமான குருமூர்த்தித் திருமேனி யும், தியான பூசார்த்தமாகச் சகள நிட்களத் திருமேனியும், அஞ்ஞானத்தைப் போக்க நிட்களத் திருமேனியுங் கொள்வன். நிட்களம் பரமெனவும், சகளம் அபரமெனவும், சகளநிட்களம் பராப்ரமெனவும் பேர் பெறும்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்கு அத்துவாக்களே திருமேனி யென்றதென்னை ?

விடை.

முதல்வ னொருகாலத்து மழிவின்றி யிருப்பவனுமாய், எங்கும் பூரணனுமாய், சித்தசித்தாகிய விரண்டினையு மனாதியே யுள்ளபடி யறிந்ததனைச் சேட்டிப் பித்துக் கொண்டு நிற்கையானும், வேதாகமங்கள் முதல்வனுக்கு மந்திர பத வர்ண புலன தத்துவ கலைகளென்னு மாறத்துவாக்களே தேகமென்று கூறும். எங்ஙனமெனின் ? சாந்தியாதீதகலை திருமுடி, சாந்தி

கலை திருமுகம், வித்தை மார்பு, பிரதிட்டை குய்யம், நிவர்த்தி முழந்தாளும் பாதமும், புலனங்கள் ரேர்மம், வர்ணங்கள் தோல், மந்திரங்கள் சோரி, பதங்க னரம்பு, தத்துவங்களென்புந் தைசயுமாம்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்கு மந்திராத்துவாவையே திருமேனி யென்று வேதாசுமங்கள் கூறுவதென்னை?

விடை.

பிரபஞ்சோற்பத்திக்கு உபாதானகாரணங்கள் குண்டலியென்றும், அசுத்தமாயை யென்றும், பிரதிருதியென்று மூன்றும். இம்மூன்றனுள் சுத்தமாயை யைப் பராசத்தி யதிட்டித்தபோது வாக்குண்டாக வதிறன்றோன்றிய மந்திரங்களே திருமேனியாம். சுத்த மாயையினின்று சிவசங்கற்பத்தாற் றோன்றிய காரணத்தாலும், அந்தச் சிவசத்திதான் தனதுசங்கற்பத்தி லுண்டாகச் சுத்தவித்தையிலிருக்கும் அந்த ஆதிதை வீகதில்வியாக்கினி சமமந்திரங்களைப் பிரேரித்து மாந் திரிகனுச்சரிக்குஞ்சாட்சிபூகமான ஆத்தியான்மிகமந் திரங்களாலே செலுத்திப் பற்றுவித்து அவைகளினுற் சூனித்தியமாய் மந்திரங்களினுற் செபித்துப்பூசிக்க

சு0

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

அதனால் சித்திமோட்சங்களைக் கொடுத்தலான் முதல்
வனுக்கு மந்திரங்களே சரீரமாம்.

மாணவகன் வினா.

மந்திராத்துவாவினும் பஞ்சமந்திரமே திருமேனி
பென்றதென்னை?

விடை.

சிவசத்தியானது சுத்தமாயையிலே நின்று மந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து அந்த மந்திரங்களை யதிட்டித்து அவை தானா விருந்து அவற்று லான்மாக்கட்டுப் போக மோட்சங்களைக் கொடுத்து வருகையின் மந்திரங்களை திருமேனியாம்; அன்றியும் பராசத்தி முதலிய பஞ்சசத்திகளாற் சுத்தமாயையிற் பஞ்சமந்திரங்கள் தோன்றுகையானும், நின்ற சத்தகோடி மகாமந்திரங்கட் கெல்லாமைந்து மந்திரங்கள் காரணமாயிருத்தலினாலும், பஞ்ச சத்திகளின் விக்கிரகத்திற்கு காதியாய சதாசிவத்திற்குத் திருமேனியாகக் கூடி நிற்கையானும், பஞ்ச மந்திரங்களே முதல்வனுக்குத் தனுவாம். பஞ்சமந்திரங்கள் அனுக்கிரக திரோதான, சங்கார திதி சிருட்டியார்த்தமாக, ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்யோசாதம் ஊர்த்து

பதியிலக்கணம்.

சுக

வக்திர விருதய தூரியமூர்த்திகளாகச் சொல்லப்பட்டன.

மாணவகன் வினா.

இவ்வாறு முதல்வனுக்கு மந்திரமே சரீரமாயின் சத்திருப நென்பானேன்?

விடை.

முதல்வன் சர்வோத்திருஷ்டமாயுள்ள பிதத்தை ஆன்மாக்கட்குக் கொடுக்கையின் ஈசான மூர்த்தியென்றும், விந்துநாதவிருத்தியான சத்தசாலங்களைச் சகத்தினிற் பூரிக்கையின் தத்புருட வக்த்ர மென்றும், அகோரமாகிய ஞான மிருதய பரியாய மாகையின் அகோரவிருதயமென்றும், சர்வான்மாக்களுக்கும் விந்து விருத்தியாகிய விஞ்ஞானதிகளை யுற்பவிக் கையினாலும் இது சூக்கும கிருத்திய மாகையினாலும் வாமதேவ குய்யமென்றும், விஞ்ஞானந்த கோசமாகிய காரணதேகம் ஆன்மாக்களுக்கு முதலுண்டாய் மனோமயாதி கோசத்திரயமான சூட்சும தூல சரீரங்களைத் தன்னுடைய விச்சாமரத்திரத்தினாலே மந்திரேகவர மந்திரங்களை யதிட்டித்துடனே யுண்டாக்குகையின் சத்தியோசாத மூர்த்தி யென்றும்

சுஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சொல்லப்படும். இம்மந்திரங்களைந்துஞ் சத்திகள். ஆரணி, ச்னனி, திரோதாயி யென்னு மூன்றும் பரிக் கிரக சத்திகள். சனனிக்குச் சிருட்டியும், ஆரணிக்குச் சங்காரமும் அனுக்கிரகமும், திரோதாயிக்குத் திதியுந் திரோபவமுமாகிய சத்திசரீர கற்பனையினால் முதல்வனுக்குச் சூக்கும தேகம். ஈசானி, பூரணி ஆர்த்தி, வாமை, மூர்த்தி யென்னும் பஞ்சசத்திகள் அனுக்கிரகமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்கடையு மடைவிற்பண்ணா நின்ற சத்தி சரீரகற்பனையின் முதல்வனுக்குத் தூலசரீரம்.

மாணவகன் வினா.

சத்தி யனேகமாகில் சத்திமானு மனேகமாகா னோ?

விடை.

ஞானக் கிரியை யிச்சாசத்தி மூன்றனுள் கிரியா சத்தி ஈசானியாதி யைந்தும் ஆரணியாதி மூன்றுமாகச் சத்தி யெட்டாகி, முதல்வனிடத்து அக்கினிக்குஷ்ணம் பேரல சமவேதமாயிருக்கிற சத்தியொன்று தானே காரிய பேதத்தா லவனதுகிருபையினாற் பலபெயரைப் பெறும்; ஒன்று பலவாகக் காரி

யப்படல் ஆரசனதாஞ்ஞா சத்தியொன்று யிருந்து
மந்திரி முதலியோரிடத்துப் பலவாகக் காரியப் படு
வது போலும்.

மாணவகன் வினா.

சத்தி ஞானக் கிரியா சொரூபியெனின் தடத்
தம் பலசொரூபமாகோ?

விடை.

சத்தியின் சொரூபம் உயிர்கட்கனுக்கிரக மாத்தி
ரங்குறித்துப் பொதுவகையானறிந்து மறிவித்துநிற்
பதாகிய ஞான மொன்றேயாம். அதுவே பராசத்தி
யாம்; அந்தஞானமுயிர்கட்கு மலபாகம் வருவித்தற்
பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்
புவகையான் வியாபிக்குங்காலொரு கூற்றானேதிரோ
தான சத்தியென்றும், இச்சாஞானக்கிரியை மென
முத்திறப்பட்டும் வியாபரிக்கு மாகலான், இச்சை
கிரியை மென்கிற இவைகள் முறையே ஞானத்தின்
மேனிலையாகவும், கீழ்நிலையாகவும் கொள்விருப்பன
வாகலின், காரியத்தாலநேகமாய் சனனி முதலிய
வியாபாரசத்தியாவு முற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமா
கிய ஞானமொன்றுணை வாவன வேயாம், முதல்வ
மொன்றுணை வாவன வேயாம், முதல்வ

ளிதத்து அவினாபாவ மாயிருக்கிற சமவேத சத்தி முதற்கண் பராசத்தி யொன்றாய் அது இச்சா ஞானக் கிரியைகளென மூலிதப்பட்டுநிற்கும். இச்சையாவது முதல்வன் சர்வான்மாக்களையு மோட்சத்திற் சேர்ப் பிக்கவேண்டுமென்று அவர்களிடத்து வைத்த கிரு பையாகும். ஞானசத்தியாவது ஆன்மாக்கள் செய்த விருவினைப் பலன்களெல்லா வற்றையுமவர்கள் புசித் துத் தொலைக்கும் பொருட்டு விரும்புவது, கிரியா சத்தியாவது முதல்வன் ஆன்மாக்களிடத்து வைத்த காருண்யத்தினுற் சகசிருட்டி முதலியகாரியங்க ளெ ல்லாவற்றையு நடத்திவரல், அதாவது இச்சாசத்தியா ற் சர்வான்மாக்களிடத்துமனுக்கிரகத்தினைச்செய்தும், ஞானசத்தியா லான்மாக்கள் செய்தகன்மங்களைப்பறிந் தும், கிரியாசத்தியினு லான்மாக்கள் செய்த கன்மத் திற் கிடாகத்தேகாதி பிரபஞ்சங்களை யுண்டாக்கியும் வருவன். இம்முச்சத்திகளு முதல்வனுக்குக் கருவி யேயாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவு மிச்சா ஞானக்கிரியாவானாகி முதல்வ னுக் கொப்பாகி விடாநீன?

விடை.

ஆன்மாவினுடைய இச்சா ஞானக் கிரியைகள் முதல்வனுடைய இச்சா ஞானக் கிரியைப்போலல்ல, எங்ஙன மெனின்? ஆன்மாவுள்ள வன்றே யநாதியா யுள்ள வாணவமல மிவனுடைய விச்சா ஞானக் கிரியைகளை யக்கினியைக் காட்டமறைத்தாற் போல மறைத்துக்கொண்டிருக்கும். முதல்வனானவன் ஆன் மாக்கள் செய்த கன்மத்திற் கீடாகத்தன்னுடையவிச் சா ஞானக் கிரியைகளைக் கொண்டே யாணவத்தினை யொதுக்கி மிவனுடைய விச்சா ஞானக் கிரியைகளை யெழுப்ப ஆன்மா வெல்லாவற்றையு மறித்து பொரு ந்தித் தனக்கு முறைமையான போகங்களைப் புசிப் பன். மோட்சத்திலுள்ள பிரயோசனங் கொள்ளுமு றைமையு மித்தன்மையே யாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆகமங்களில் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகார சிவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின், பதிமுதலென்று ஒரு பொருண்மேல்வைத் தோதுத லெங்ஙனம்?

விடை.

முதல்வன் கேவலம் ஞான ரூபமாயிருக்கையிற் சிவத்துவம், கிரியையே யானவவதரம் சத்தித்து

வம், ஞானமுகிரியையு * மொத்தவவதரஞ் சாதாக்
கிய தத்துவம், ஞானங் குறைந்து கிரியை யேறின
வவதரம் மகேச்சரதத்துவம், கிரியையேறி ஞானங்
குறைந்த வவதரஞ் சுத்தவித்தை. முதல்வனுக்குச்
சிவமுஞ் சத்தியு நிட்களமாயுள்ள திருமேனி, மகேச்
சரமும் சுத்தவித்தையுங் கரசரணங்களுடனே கூடிய
சுகளத் திருமேனி. ஞானப் பிரகாசமே திருமேனி
யாகவுடைய முதல்வன் இலயியெனவும், போகியென
வும், அதிகாரியெனவு முறையேசிவன் சதாசிவன்மகே
சரனுகிக்கிருத்தியங்கட் டோனபெயர் பெற்றுக்கிருத்
தியங்களை நடத்துவன். இலயியென்பதிற் சிவதத்து
வமும் சத்திதத்துவமு மடங்கும். போகியென்பதிற்
சதாசிவதத்துவ மடங்கும், அதிகாரி யென்பதிற் சுத்
தவித்தையு மீச்சரமு மடங்கும். ஆகவைந்து மூன்
லடங்க இவற்றைச்சத்தர், உத்புத்தர், பிரவர்த்தரே
னவும், ஈசர், சதாசிவர், சாந்த ரேனவுங் கூறுவர்.

மாணவகன் வினா.

அவ்விவைய போகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய்கின்ற
அதிகரணங்களியாவை ? அவற்றியல் பென்னை ?

* ஞானக்கிரியையுள்ள விடத்து இச்சையிருப்ப துணை
மையின் இதனை விரித்திலம்.

விடை.

சுத்தவித்தை ஈச்சரம்சாதாக்கியம் சத்தி சிவ
மெனு மைந்திலு முதல்வன் ஞானக் கிரியைக ளதிட்
டிக் கையா லிவற்றினுக்குச் சத்ததத்துவ மெனப்பே
ராம். இவை முதல்வனுக்குத் திருமேனி. இவை கா
லத்திற் படாதாகலின், இவை நித்தியம். இவற்றுள்
முன்பின் தோற்றமில்லை, கிருத்திய நோக்கி முறை
யேற்படும். கூத்தாடி யொருவனே பலவுருவத்தை
யும் பலவபிரயத்தையும் பிறருக்குக் காட்டித்தான்
றன்னுடைய சொரூபத்தின் மாறுபடான். முதல்
வன் றிருமேனி சத்தியே. அச்சத்தி மரமும் வயிரமும்
போலப் பிரிக்கப்படாததாக விருக்கும், பொன்மை
யாதி பஞ்சவன்னங்கள் படிக்கத்திற்சென்று பிரதிநிம்
பஞ்செய்ய, அப்படிசும் வன்னங்களைத் தன்னிடத்தில்
வலித்து அதுவதுவாய் நிற்கு முறைமைபோன்றுசத்
தியினுடைய வேறுபாடுகளெல்லா நின்மலனாகிய மு
தல்வனாகவேதோன் றிமேற்காட்டிய கூத்தாடிபோலு
ந் தன்னுண்மை மாறாது நிற்பன். சத்தி சிவத்தினிடந்
தோன்றும்; சிவஞ்சத்தியினிடந் தோன்றாது. இப்பிர
பஞ்சமெல்லாஞ் சத்தியினது வடிவமுஞ் சிவத்தினது

சுஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வடிவமுமாயிருக்கும். ஒன்றை விட்டுடான்று தனித்து
நில்லாது,

மாணவகன் வினா.

பதி வியாபகனாகலின் வியாபகப்பொருட்டு ஒன்
றாய் நின்றல் கூடாது. அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய்
நிற்பனென்னின் வியாபகனாகல் கூடாது. வியாபியல்
லவெனில் பசு பாசங்க ளவனையின்றி யநமதல்
கூடாது. ஆகலான் முதல்வன் தாதான்மியமாய் நிற
குமா நெங்ஙனம் ?

விடை.

ஞாயிறொன்று தானே விடயங்களை விளக்குகை
யிற் கதிரெனவும் தாதான்மியத்தா லிருத்திற்ப்பட்டி
பையந்து நின்றல்போல, பேரறிவாய சைதன்யமொன்
றே யங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்கு நிலையிற்
சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்கா தறிவுமாத்
திகாயாய் நிற்கு நிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மிய
த்தா லிருத்திற்ப்பட்டியையந்து நிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்குக் குணமாமா நெங்ஙனம் ?

விடை.

முதல்வனுக்குச் சடசித்துக்க ளனைத்தையு மொ
ருங்கே யோரியல்பாக வறியு மறியு இலாதவழி யர்

சடசித்துக்களைத் தொழிற் படுத்தல் கூடாமையிற்
 சருவஞ்ஞத்துவமென்னு முற்றயிலும், அஞ்ஞான ம
 றைப்பினு லொன்றோடொன் றெவ்வாத வயிவிச்
 சை தொழில்களையுடைய வளவிறந்த வுயிர்கள் பொ
 ருட்டுப் பல வேறுவகைப்பட நின்று தொழிற் செய்
 யவேண்டுமாதலாற் பூரண சத்தியெனப்படு மளவி
 லாற்றிலும், சிற்றயிவினையுடைய வுயிர்களைப்பற்றிய
 வஞ்ஞானப்பினியை யொழித்து ஆனந்தப் பெருஞ்
 செல்வ வாழ்வை யவைகளுக்கருளுதல் பேரீயிவாள
 னுக்குக் கடப்பாடாதலால் அலுப்தசக்தி யெனப்
 படும் பேரருளுடைமையும், எண்ணியதை யிடைபூ
 றின்றி முடிக்கவேண்டுமாதலாற் சதத்திர மெனப்ப
 டுந் தன்வயந்தனாதலும், இயல்பாகவே யஞ்ஞானத்
 தினின்று நீங்கி விளங்கு மயிவு தனக்கில்லையாயி னு
 யிர்கட்குள்ள வஞ்ஞானத்தை நீக்குதல் செல்லாமை
 யால் அனுதிபோதமெனப்படும் இயல்பாகவே பாச
 ன்களி னீங்குதலும், தன்னிடத்துக் குறையுள் வழி
 யுயிர்கட்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தல் கூடாமையின்
 பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பழியின்மையாத
 குணங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனுக்குஞ் சத்திகட்கு முருவமாதி *யிலக்
கணமாகமத்திற் கூறுவதின் விவரமென்னே?

விடை.

முதல்வனுக்கு உருவம்-ஆனந்தம்,சொரூபம்-இச்சா
ஞானக்கிரியைகள் கூடியவை, சுபாவம்-அசைவற்று
நிற்குமுறைமை, விசேடம்-தோற்றுதலு மீறுமற்றி
ருக்கை,வியாத்தி-எவ்விடமு நிறைந்து நிற்கை,வியா
பகம்-கமரிற்கல்லிற் றோன்றல்,குணம்-கருணை,நிறம்-
யாதொருவர் யாதொன்றாகக்குறித்தா ரந்தந்த நிற
மாயிருக்கை.

பராசத்திக்குருவமாதி.

பராசத்திக்கு உருவமானது சுத்தமாயை அசுத்த
மாயைகளில் நிறைந்து பரளளவுவுண்டாகை, சொரூ

* பதி பசு பாசங்கட்கு உருவம், சொரூபம், சுபாவம்,
விசேடம், வியாத்தி, வியாபகம், குணம், நிறம், தரிசனம்,
சுத்தியாகிய பத்தும் ஆங்காங்குவருதலைக்காண்க. இவை தச
காரியமெனவும்படும். பதிக்கீண்டு எட்டுக்குணங்களே கூறப்
பட்டன. மற்றிரண்டும் தூல்களிற் காணப்படவில்லை.

பமாவது ஒருக்காலங் கேடுபடாதுநின்று பிரகாசிக்
கும் பிரகாசம். சுபாவமாவது தன் முதலாகியபர
னுக்கு இச்சாஞானக்கிரியையென்னும் பேதங்களைக்
கொடுப்பது. விசேடமாவது அந்தப்பரனெந்தக்கரு
மத்தினை யெந்தவடிவை யுன்னுவனோ அவையவை
யாய்நிற்பது. குணமாவது அஞ்ஞானகூடாமலிருப்
பது. வியாத்தி அந்தப்பரனெவ்வளவுவுண் டவ்வளவு
நிறைதல். வியாபகமாவது பரா ஆதி இச்சை ஞான
ம் கிரியையெனத் தொழில்வேற்றுமைபடத்தரிவது.
நிறமாவது சிவந்தவொளியாய் விளங்கல். தரிசனமா
வது 'ஒளியாகவெங்கும் விரிதல். சுத்தியாவது' இந்
தப் பரையை விட்டு முதல்வனோடுயிர் கூடுதலாம்.

இச்சாசத்திக்குருவமாதி.

இச்சாசத்திக்கு உருவமாவது சர்வான்மாக்களுந்
தன்செயலிலசையத் தான்வயிந்தவத்தை யாட்டுவிக்
து நிற்தல். சொரூபமாவது முதல்வன்கொண்ட வடி
வுகளுக்கெல்லாம் அவற்றிற்கேற்பச் சுத்தியாயிருப்
பது. சுபாவமாவது ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபைசெய்
வது. விசேடமாவது உருவுக்குருவாய் அருவுக்கரு
வாய் உருவாரூபமுமாகை. வியாத்தியாவது திரோ

தானசத்தியளவு. வியாபகமாவது சாம்பவியாகியகுரு வடிவாதல். குணமாவது முதல்வனை யறியவேண்டு மென்னு மாயசையை ஆன்மாக்களுக் குண்டாக்ருவது. நிறமாவது பிராசாதம். தரிசனமாவது முன்னெண் ணியபவெட்டு நிலைமையு முடையதொரு சத்தியென வறிகை. சுத்திபாவது பரானிறைவினொடுங்கு முறை மையறிதல்.

ஞானசத்திக்குருவமாதி.

ஞானசத்திக்கு உருவமாவது சர்வான்மாக்களுஞ் செய்தவற்றையறிவது. சொரூபமாவது எல்லாவான் மாக்களுக்கு மறிவுக்கறிவார் நிற்றல். சுபாவமாவது விஞ்ஞானகலருக்கு மிக்க வறிவாயும், பிரபாவகலர் க்கு ஒப்பறிவாயும், சகலர்க்குத் தாழ்ந்த வறிவாயுஞ் செய்வது. வீசேடமாவது தான் கூடிநின்றும் அஞ் ஞானமு மாயையுந் தன்னுடன் கூடாமலிற்பது. வியா த்தியாவது இச்சாசத்தியளவாம். வியாபகமாவது முதல்வன் கொண்டவடிவுகட்டுக்குக் கரணங்கள் குணங் களாகை. நிறமாவது முதல்வன்கொண்ட வடிவுகளுக் கானநிறமாகை. குணமாவது தானுயிராயிருந்துந் தான் தோன்றா மனிற்றல். தரிசனமாவது தன்செய

லற்றவிடத்துப் பிரகாசம். சுத்தியாவது பரையுடனே கூடுதல்.

கிரியாசத்திக்குருவமாதி.

கிரியாசத்திக்கு உருவமாவது பிரபஞ்சத்திற் குத் தற்சொருபவடிவாயும், பிரபஞ்ச னடத்துவார்க் குக் காரணமாகியுமிருத்தல், சொருபமாவது ஆன்மா ககளுக்கும் கிரியையை யெழுப்புவது. சபாவமாவது பஞ்சகிருத்தியங்களுநடத்துவது. விசேடமானது தான் முதல்வினை யறியாததாய் அம்முதல்வினை நோக்கித்த வம்பண்ணி இந்நெறிசெய்யுமெனக் காட்டல். குண மாவது ஆன்மாக்களுடைய குணத்திரயங்களை நடத் தல். வியாத்தியாவது சகலமேனியுண்டானவளவாம், வியாபகமாவது அநேக வடிவமாதல். தரிசனமாவது இம்முறை யெல்லாமறிதல். நிறமாவது வடிவுதா றும் பேதித்தல். சுத்தியாவது பரையுடனே கலத் தல்.

நிருபணம்.

அனந்தேதச்சுர சீகண்ட பரமேச்சுர காலருத்திர விண்டு பிரமாதிமூர்த்திகளைத் தனது சமவாய சத்தி மூலமா யதிட்டித்துக் கொண்டிருத்தலின் முதல்வ னரூபியுமல்லன்; சித்தாகிய வீச்சுர சமவாய சத்தி

யானது தத்துவமும் அசித்தாகிய விர்து மூர்த்தியு
மாகிக்கூடினவிடத்திலே பிரபாவ ரூபமாயிருத்தலின்
ரூபியுமல்லன்; பிரம விண்டு உருத்திர மகேச்சுர சதா
சிவாதிமர்களிலே வேறற அபிவிநயக்தியாக நின்று
அவர்கள் இயற்றுஞ் சிருட்டி திதி சங்கார திரோபவ
அனுக்கிரகங்களை நடத்தலின் கிரியாவானு மல்லன்;
தவமாகிய அணிமாதி யட்டாங்கயோக சாதனைகளை
முனிவர்கள் பொருட்டுச் செய்து காட்டிய சேகண்ட
பரமேச்சுரனில் வேறற நின்றலின் ஐசவரியப் பிரபாவ
வியல்புடையவனுமல்லன்; சங்காரத்தைப் பண்ணுங்
கால உருத்திரனில் வேறற நின்றலின் பகிர்முக தாமத
குணத்தையு மந்தர்முகசத்துவ குணத்தையுமுடைய
வனுமல்லன்; ஆனால் தனது சந்நிதிமாத்திரத்தால் ஆ
ன்மாக்களுடைய போக மோட்சார்த்தமான சிருட்டி
யாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களைப் பொருந்துந் தொழில்
குண மிச்சைவெறுப்பு விகாரமொன்றுமில்லாதசுத்த
சைதன்னிய சொரூபமே பாவமாகவுடையவன். இங்
வனமுள்ள பரமசிவனே பதி.

பதியிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பசுவிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

காரியமாகிய வுலகமசேதனமாகலின்றனக்கும், வரம்பி லின்பமுடையனாதலின் பதிக்கும், குடமுத லியனபோல பரிணாமமுடைமையா யனுபோகிக்கப் படுதலாற் சடமேயாதலின் சரீரத்திற்கும் பயன் படுவதன்று; பயனற்றதுமன்று. ஆகலின் பிறர்க்கே பயன்படுவது ஆதலாற் காரியமாகிய வுலகத்தினுற் படும்பயனைக் கொள்வோராகிய பசுக்களுள். *உடல் பொறி விடய முதலிய வனைத்தினு மதுவது தானாக நின்று முறையே யிதுநானன்று இது நானன்றென வொரோவொன்றுகக்கண்டு நீங்கியவழியறிந்துவந்த தோரறிவு நிலைபெற்றுளது; அவ்வறிவுதானே பசுவா கிய வான்மாவெனப்படும்.

*ஆன்மாக்கள் அநாதிபாசபந்தமுடைமையிற் பசுக்களை னப்படுவர். பச்=பந்தித்தல், உ=செயப்படுபொருள் விசுதி. பசு, உயிர், சேதனன், புற்கலன், சீவன், அணு, வியாபகன், ஆன்மாவென்பன வொருபொருட்கிளவி.

நிகு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சூன்யவாதிமதம்.

ஆன்மாவென்பதொன்றுகிடையேகிடையாது.

மறுப்பு.

இல்லையென்பதொரு ஞான முண்டாகலி னந்த ஞானமேயான்மா. உண்டானதாகவொரு வெதிரிலே யேலில்லையென்பது கூடாது ஆகலினுன்மாவுண்டு.

சார்வாகன்மதம்.

அறிவுவுடம்பின்கணன்றி நிகழக் காணுமையா னும், நான்சிறுத்தேன்பருத்தேதென வுடம்பினையே நானென வழங்கக்காண்டலானும் ஆன்மாவென்பது தேகமேயன்றி யிதற்கன்னியமாக வான்மாவென்ப தொன்றில்லை.

மறுப்பு.

நான்பருத்தேன், சிறுத்தேன், கரியேன், மனி தன், பார்ப்பானென வுடம்பின்குண விசேடங்களை யுபசாரத்தாலுயிருக்கேற்றி வழங்கினும், யானுடம்பு, யான்கை, யான்காலென வுடம்பை யவ்வாறு வழங் குவாரின்றி என்கை, என்கால், என்செவி, என்பொ டி, என்பிராணன், என்னறிவு எனப் பலவாற்றினு

ம் பெரும்பாலுமூலகத்து வழங்கக் காண்டலினவ்வ
 முக்கமிசூதிப்பாடு பிறிதின் கிழமைப்பொருட்கணன்
 றி வரரா மையானங்நனங்க றிக்கொண்டுநிற்கும் பொ
 ருள் வேறென் றுண்டென்பதைப் பெறப்படுதலினது
 வேயான்மா.

உலகாயதன் மதம்.

இந்தத்தேகத்திற் கன்யமாகவொரு வான்மா
 தேகத்தைப் பொருந்தி யறியுமென லிஷை. தேகந்
 தானே யறியும்.

மறுப்பு.

சடமாயிருக்கிற தேகத்தைப் பிரேரிக்கிற சித்
 தாகிய வான்மா பிராரத்த கன்மந் தொலைத்தவாறே
 யிர்தத்தேகத்தைவிட்டு நீங்க விர்தத்தேகம் பிணமா
 யிருந்தபாது மறிவுண்டாகவேண்டும், அதுகாணாத
 படியால் தேகமறிவல்ல.

உலகாயதன் மதம்.

பிருதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு இந்நான்கு பூதங்க
 ளுடைய சம்யோகங்களினால் மாவும் வெல்லமுங்
 கூடிப்பாகம்பண்ண அபூப*மென்றொரு ரூபமுண்டா

* அபூபம்==பணியாரம்.

௫௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாறுபோலத் தேகமுண்டாம், சிறிது திரவியத்தின்
சம்யோகத்தாலுண்டான கள்ளிலே மதசத்தி யுண்
டானாற்போலத் தேகத்திலறிவு வுண்டாம். வாயுபிரி
யின் நேகம் பிரேதமானதாகலி னுடலுக்கறிவில்லை.

மறுப்பு.

உடலில் வாயுபேகாமலுசவாசநிசவாசங்களைச்
செய்துகொண்டிருக்கிற சுழுத்தி யவத்தையி லறி
வில்லை. ஆகலினித்தேகத்திற் கன்யமாக வான்மா
வுண்டு.

இந்திரியான்மவாதி மதம்.

இன்பதுன்பங்களை யான்மா அறிவிக்குமென்கை
யாலந்தச் சுகதுக்கங்களை யறிவதிற்திரியங்க ளாகலி
னவையே யான்மா.

மறுப்பு.

நித்தியையி லீந்திரியங்கள் சத்தாதி விடயங்களை
யறிபாமலிருக்கின்றன வாகலின், அவையனுபவிப்ப
தல்ல, ஆகலானவை யான்மாவல்ல.

இந்திரியான்மவாதி மதம்.

ஐம்பொறிகளு மைம்புலன்களை யறியுமென்ற
தெல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையானும், அவை

புடல்போற்சடமின்மை பெறப்படுதலானு மவற்றை
யெனதெனும் வழக்கம் பெரும்பான்மை யன்றாக
லானுமவையேயான்மா.

மறுப்பு.

செவி மெய் வாய் கண் மூக்காகிய பொறிகளுட
விலேயேயாரிந்திரியமறிந்ததனை யேயாரிந்திரிய மறியா
தாகி வேறுபடும் ; ஐம்பொறிகட்கும் விடயமாகிய
சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களைந்தையு மறிந்த தொ
ன்றுண்டாமதுவே யான்மா.

இந்திரியான்மவாதி வினா.

அங்ஙனமாயின் பொறிகளன்றோவறிந்தன?

விடை.

பொறிகளைந்துந்தத்தமக்குவிடயமானவைந்தை
யுந்தனித்தனியே கண்டித்துச் செவிக்கு விடயமிது,
கண்ணுக்கு விடயமிது, மெய்க்கு விடயமிது, வாக்
குக்கு விடயமிது என்று நினைத்தலாலவற்றிலொன்
றல்ல வான்மா.

இந்திரியான்மவாதி மதம்.

ஒவ்வோரிந்திரிய மொவ்வொரு விடயங்களை
யிதரஸகாயமாகவறியும்.

கூ0

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

அதற்கைந்தும் பிரதானமன்றி யொன்றுக்கது
பிரதானங்கூடாது. அன்றியுமொரு விந்திரியங்கெட்ட
போதான்மாவுங் கெடுமாகையாற் சமட்டி யான்மா
வல்ல.

இந்திரியான்மைகதேசவாதி மதம்.

பிந்து மைந்தான்மாவே யொருமத்திலநேக
பறவைகளிருந்துபயணப்படுக்கின்ற ற்பேரல வொரு
தேகத்திலிருந்தறியும்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவெனின் ஞாதாவாகலி னெல்லா
வற்றையு மறியவேண்டும், ஓரிந்திரிய விடயத்தை
யோரிந்திரிய மறியாதாகலினாலும், ஓரிந்திரியத்தை
மற்றோரிந்திரியமறியாதாகலினாலும் வியட்டி யான்மா
வல்ல, அன்றியுந்தன் கண் தெரியாது, தன் செவி
களாது, என்மிந்திரியாபிமானியாகச் சொல்லுகிற
வொருத்தனுண்டாகலின், பஞ்சேசந்திரியங்கள் விட
யானுபவிகளல்ல, இவ்வைந்துநையுங் கரணங்களாக்
கொண்டு சகல விடயங்களையு மறிவதொன்றுண் டது
வேயான்மா.

சூக்குமதேகான்மவாதி மதம்.

இத்திரியங்களின் வேறுபங்கனாபிவது புரிய
ட்டகவுடம்பாம், அது புறத்து நிகழாதாயினுமகத்தே
நின்மிந்திரியங்களைப்புறத்திற் செலுத்தியபியும்.

மறுப்பு.

தூலவுடம்பினின் றுயிர்ப்பனவாகிய எவம்பொ
றிகள் சேட்டையின்மிக் கிடப்பப் புறத்து நிகழூர்
தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி யவ்வுடம்பினுள் வருத்த
மின்றிச் சென்று அது தூலவுடம்புபோல ததனின்
வெறிய தோருடம்பை யெடுத்துக்கொண்டு வேறே
ராற்றலகண்டு கேட்டுண்டெயிர்த்துற்று விளையாடி மீள
வதனை மாயிரேறலா லுன்மா சூக்குமதேகமல்ல.

விஞ்ஞானன்ம வாதி.

பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போகாத சடப்பொ
ருள்கள் போலன்றிச்சீறித்தாகலா னதுவே யான்மா
வாதலமையும்.

மறுப்பு.

தொழிற்படுங் கருவிகளொன்று மின்றிக்கேதவல்லமா
யதித வவத்தையினின்புழி யபியுமாயின்மிப் பின்ன

சுஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ரிக்கலை முதலிய கருவிகளொன்றறிவிக்க வறிந்து
வருதலுண்மையின், எக்காலத்துந் திரிபின்றி யறிந்
தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்குது
தகாது.

சமுகான்மவாதி.

உடம்பு முதலியவற்று னொரோவொன்றே
யான்மாவாத லின்றென்ற தொக்கும். அவற்றுளொ
ன்று குறைந்தவழியு மறிவு நிகழாமையானு மெல்
லாங்கூடிய வழி யது நிகழ்தலானுமனைத்துங் கூடிய
சமுதாயமேயான்மா.

மறுப்பு.

மாயாகாரியங்களா லாக்கப்பட்டியன்ற சூத்தி
ரப்பாவைபோலு முடம்பின் கண்ணே யவற்றிற்கு
வேறுயான்மாவுண்டு.

சமுகான்மவாதி பதம்.

சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாய வகச்சமுதாய
மைந்து மாயாகாரிய மென்ற தெம்மனோர்க் குடம்
பாடன்மையி னதுபற்றி யான்மா வேறுண்டெனச்
சாதித்தல் கூடாது.

விடை.

சமுதாய மாதற்குரியவை யாவையென்றனைவ
களானறியப்புகிற கலைமுத னிலமீரூய தத்துவங்க
ளையாம், அவையனைத்துமாயையின் காரியங்களாகலி
னிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவனவாம். அவை
தொக்கு சமுதாயத்தின் விளங்கித்தே தான்றுவ தாய
ஞானசத்தியினியல்பை யசையாமற்கருத்தை யொரு
க்கி முன்னுணர்ந்து பின்னர்ச்சமுதாயத்தை யாதொ
ன்றாராயி ன்ச்சமுதாயங் கண்ணிற்கு விளக்குபோல
வுயிர்க்குத்தூல ரூக்கும பங்களாகிய வுடம்பாமாக
லரற் கண் விளக்கின் வேறாயினற்போல வுயிருடம்
பின்வேறும்.

பிராணன்மவாதி மதம்.

பிராணவாயு வுசவாச நிகவாசங்களைச்செய்து
கொண்டு நிற்கலத்திந்திரியங்களாகிற காரணங்
களைக்கொண்டு விஷயங்களையறியும்.

மறுப்பு.*

இத்தேதகத்திலான்மா சுழுத்தி யவத்தையை
யடைந்தபேரது பிராணவாயு வுசவாசநிகவாசங்க

* இதனால் கௌள கன்மயோகியும், சங்கிரந்தவாதியு
மறுக்கப்பட்டனர்.

MAHAMAHOPADHYAYA

MAHATMA MINATHA IYER LIBRARY

சூசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஹே ப்பண்ணிர்கொண்டு நிற்கையிலுமறியில்லை. ஆக
லின் பிராணவாயு வான்மாவல்ல.

பிராணன்மவாதி மதம்.

சுழுத்தியவத்தையிற் பிராணவாயு விடயங்களை
யறிபாமலிருந்தது இந்நிரியங்களாகிற கரணங்களினை
மையால்.

மறுப்பு.

பிராணவாயு வே யறிகிறதாகி லது சேவித்து நிற்க
கையிற் கரணங்க ணிங்கா து. எங்ஙனமெனின், அரகன
கொலுமண்டபத்திலிருக்கையிற் பிரதந்துபரில்லாமனி
ராததுபீபால வாகலின், பிராணவாயுவினைச் சூழ்ந்து
மிரேசத்துப் பூரிததுந் தனவயமபண்ணிகொண்டு
சகல விடயங்களை யுமறிகிறதான்மா.

பிராணன்மவாதி வினா.

சகல விடயத்தையுமறிகிற தான்மாவே யாகை
யாடுலக்காலத்து மறியவேண்டும், அறியாதகால
முண்டாவானேன்?

விடை.

அதை பிராமிக்கின் கன்ராண குணமாக நித்தி
கைக்கேதுவான வாணவமலத்துடன் சீதாந்நுமையா

கிற சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியா
திதமென்னு மைந்தவத்தைகளை யடையும்.

பிராணன்மவாதி வினா.

ஆகி லேந்தவத்தைகட்குள்ளே சகசமேது ஆகந்
துகமேது?

விடை.

சாக்ராதி நாலவத்தைகளு மாயோபாதிவினா லு
ண்டான வதிதாவத்தை சகசம், இதனாலான் மாவ்லே
யென்று சொல்லுவதொன்றுண்டாகையின லில்லே
யென்றதற்சூப், பிரதிதேயாகி யுள்ளதென்றொன்றுண்
டாக லேண்டுகையா லான்மா வுண்டென்றும், நானி
ளைத்தேன் நான் பருத்தே னென்ற பேதோபசார
மாகச்சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், என்சரீரம்,
என்கால், என்கை என்ற மமத்துவ மதிகமாகை
யினாலே தேககான்ய னான்மாவென்றும், பஞ்சேந்திரி
யங்களுடைய வுபாதிபான சொப்பனவத்தையினு
மறிவுண்டாயிருக்கையினாலும், அந்தச் சொப்பனத்
திலே பாகேந்திரியங்கட்கு விடயமன்யியிலே யிருக்
கையினாலும், இந்திரியங்கட்கன்யனான்மாவென்றும்,
சுழுத்தியிலான்ம நாரமு மறுபடி யெழுந்திருத்தல்

காசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஆன்மோற்பத்தியுமென்று சொல்லுகிறவனைக் குறித்து விழித்தபோது சுகமாக நித்திரை பண்ணினேனென்று கழுத்தியவத்தையிலே யனுபவந்தோன்றுகையினாலும், அப்பூர்வானுபவப் பிரத்ய பிரஞ்ஞையுண்டாகையினாலும் பஞ்சாவத்தையிலு மனுபவனாகியிருந்துள்ளவனான்மா,

நையாயிகன் மதம்.

இந்திரியங்களின் மூலமாக விடயங்களையறிவது மனோவாங்கார புத்தி சித்தங்களை யாகையாலந்தக்கரணவருக்கமே யான்மா,

மறுப்பு.

அந்தக்கரணச்சமட்டி யான்மாவாகிற் றீ பாங்கவத்துகள் பிரகாசமான வெருகிரியையைப்பண்ணுவது போலக் கரணநான்குங்கூடி யொருகிருத்தியத்தைச் செய்தல்வேண்டும், அங்ஙனமின்றி மனது சம்சயத்தைப்பண்ணுகிறதன்றி நிச்சாயகமல்ல,புத்தி நிச்சாயகமதொழிந்து சம்சயத்தைப்பண்ணாது,அகங்காரம் கிரகிக்கிறதொழிந்து சம்சய நிச்சயங்களைப் பண்ணாது, சித்தம் சிந்தனை பண்ணுவதொழிந்து சம்சய நிச்சய கிரகங்களைப்பண்ணாது. இவ்வாறு பின்னக்

கிரியைகளான வந்தக்கரண சமட்டி யான்மா வல்ல
வாம்.

நையாயிகன் மதம்.

வியட்டியாக நாலும் நாலு தொழில்களையே பண்
ணுமாகலின் வியட்டியான்மா.

மறுப்பு.

வியட்டியான்மாவே யென்னில் மனது ஒரு
பதார்த்தத்தைச் சம்சயித்துப் பற்றப் புத்திவேறே
யொன்றை நிச்சயிக்கவேண்டும், புத்தி நிச்சயித்ததல்
லாமல் அகங்காரம் வேறேயொன்றை நானறிந்தே
னென்று கிரகிக்கவேண்டும், அகங்காரங்கிரகித்ததல்
லாமல் சித்தம் வேறேயொன்றைச் சிந்திக்கவேண்டு
ம், அப்படியல்லாது மனதுசம்சயமாகப் பற்றினதைப்
புத்தி நிச்சயிக்க அகங்காரமாதையே நானறிந்தேனெ
ன்று கிரகிக்க, சித்தமதனையே சிந்திக்க இப்படி கிரம
மாய் வருகையினாலும், என்னுடைய புத்திக்கு இந்த
வேளை யொன்றுந் தோன்றியில்லை யென்றும், என்
மனங்கலங்கியிருக்கிற தென்றுஞ்சொல்லுகையினானி
ந்த நான்கையுங்கரணமாகவுடைய தொன்றுன்மா.
அந்நான்கு கரணங்களையுந்தானறிந்து இவற்றால்

சுஅ சித்தாந்தவசனபுஷணம்.

விஷயங்களைப் பற்றவும், நிச்சயிக்கவும், கிரகிக்கவும், சிந்திக்கவு மொட்டாமலடக்கித் தியான சமாதிகளைப் பண்ணி, தனக்கந்தரங்க சம்யோக கரணமாக்கிக் கொண்டு, சுரோத்திராதிபாகேந்திரிய மூலத்தாலுஞ் செலுத்தி இந்த வந்தக்கரணங்களுக்கு அன்னியமாயிருந்து இவைகளுடனே கூடினதினா வியாபென்னும், என்னதென்று மகங்கார மமகாரங்களைப் பண்ணிநிற்பதே யான்மா.

மனமுதலிய வுட்கருவி நான்கு மான்மபோதத் தைப் புசிக்குமிடத்துக் கருவியாநிற்கும், அந்தக்கரண மமைச்சரைப்போலும், அராய னந்தக்கரணமாள்வா னெனவு முவமிக்கையாலவை யான்மாவை தேற்றப் பொருந்திகின்ற வைக்கியத்தா லான்மாவென்றேயத னைச் சொல்லநிற்கும். பதார்த்தங்களை யறிகிறதற்கு விளக்கு காரணமானுற்போல அவற்றையு மான்மா போகம் புசிச்சிறபோதிவை கரணமெனக் கருதியவற் றையும் விட்டு நீங்கி யந்தக்கரணமுமான்மாவும் வேற நின்று காரியப்படுத்துமுறைமையை யறிந்தவர்களை யான்மாவி னுண்மையையறிந்தவர்கள்.

பௌத்தன் மதம்.

ஞானசந்ததியாகிய விஞ்ஞானகந்தம், வாசனாசமூகமாகிய சமஸ்காரகந்தம், ககபுத்தி, துக்கபுத்தி, உபேட்சாபுத்திகளாகிய வேதனாகந்தம், சத்த சமூகமாகிய சம்ஞாகந்தம், மூர்த்தபூதசமூகமாகிய ரூபகந்தம், என்னு மிவ்வைந்நுகொத்தினாலும், அக்கொத்துக் கபின்னமாகிவரும் ஞானசமுதாய புத்தியே யான்மா.

மறுப்பு.

உருவாதிதரிடத்திற்சென்று பார்க்கிற் சட்கவிற்கன்னியமாயிருந்து வத்துவை நிரூபிக்கிற புத்தியும், நிரூபிதமானவத்துவைநானமிந்தேதனென்பதும் வெவ்வேறுகையாலிந்தப் பஞ்சகந்த சமஷ்டியான்மா வல்ல. இதுதற் கன்னியமாய் நித்ய சைதன்ய சுவரூபியான்மா.

பரிணாமவாதி மதம்.

சீவான்மாக்கள் பிரமப்பொருளின் பரிணாமமாகத் தோன்றி யறிவிச்சைசெயல்களை யடைந்து தீயுஞ்ஞமும்போல பேதாபேதமாகிய குணகுணித்தன்மையுற்றுப் பலவேறு வகைப்பட்டு நிற்கும்.

௭௦

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

இங்ஙனமாயின் பெரமிகரணமுதலிய கருவிகளை யன்றி யறியமாட்டாத சீவான்மா வவ்வாறுதல் கூடாது.

சாங்கியன் மதம்.

ஞானவிச்சை பிரயத்தினமாதிரி குணங்களின்றி ஞானைக சொரூப னன்மா.

மறுப்பு.

அறிந்து இச்சித்துச்செய்கிற கிரமத்திற்குஞான விச்சாப்பிரயத்தின குணங்களில்லையாகையால் போ கமே கூடாது.

சாங்கியன் மதம்.

இந்தஞான விச்சாப்பிரயத்தனங்க ளான்மாவின்னு டைய சந்திதிமாத் திரத்திற் றேகத்தின்கண்ணே யுண் டாய்க்கலகித்துக்கொண்டுநிற்கும்.

மறுப்பு.

தேகம் பிரேதமானபோது மான்மாகமுத்தியை யடைந்தபோதும் ஞானவிச்சாப் பிரயத்தினங்கள் கண்டோமில்லை.

சாங்கியன் மதம்.

ஞானம் புத்தியினாலும், இச்சைமனத்தினாலும், பிரயத்தின மகங்காரத்தினாலுஞ் சீவிப்பது, இதற்குக் காரணங்களாகிய மனோபுத்தி யகங்காரங்கள் மூன்று முறங்கின, தாகையால் ஞானாதிகளில்லை.

மறுப்பு.

ஆன்மாவின்னுடைய சந்திதியிற் றேகத்தின்கண் ணே சீவிக்குமெனச்சொன்ன பிரதிக்கினை கெட்டது.

சாங்கியன் மதம்.

கார்த்தத்தின் சந்திதியிலிரும்பூசி சேட்டிக்குமாறு போல வான்மாவின் சந்திதியிற் குணவியத்தமான பிரகிருதியினின்றுஞ் சர்வமுமுண்டாகிச் சேட்டை களையுடைத்தாம்.

மறுப்பு.

கார்த்தத்தினுக் கூசியைவலிக்குந் தன்மையொழிந்து நீங்குந் தன்மையில்லை, ஊசிக்குக் கார்த்தத்தின் சந்தி தியிற் சேட்டிக்குந் தன்மையொழிந்து நிற்குஞ்சேட் டையான தன்மையில்லை. ஆகலின் சுழுத்தியவத்தைக ளுங்கூடாது. இவற்றை நீக்கி மோட்சமடையவேண்டு

மென்பதுங் கூடாது. இஃதன் றிமனதுடன் கூடியொன்
 றைநினைக்கிறதும் அந்த மனத்தை நிறுத்துகிறதும்,
 பாதத்தைப் பொருந்தி வாயுவசத்தினாலாடல் நடத்
 தல்செய்வதும், சுகாசனமாயிருப்பதும், நிற்பதும், சய
 னிப்பது மிவைமுதலானகன்மேந்திரிய கிருத்தியங்க
 ளும், ஞானேந்திரியங்களைப்பொருந்தி விடயங்களைக்
 கிரகிப்பதும், அகங்காரத்தைப் பொருந்தி விடயங்
 களைக் கிரகிப்பதும், நான்சுகி, நான் னுக்கி, என்று
 நிற்பதும், புத்தியைப்பொருந்தி நானறிவே னென்
 பது மான்மா.

பாஞ்சராத்திரி மதம். *

ஆன்மா வனுமாத்திரமென்று வேதாதிகளிற்
 சொல்லுகையா லனுபரிணாமமேயான்மா.

மறுப்பு.

ஆன்மா வந்தக்கரணங்கூடின விருதயத்திலே
 நின்று கண்ணுதிமூலம் விடயங்களைக் கிரகிக்கும்போ
 து நெல்லின்வாலினூற்றிலொருபங்காயிருக்கிறநாடி
 வழித்தாகச் செல்லுகையாலந்த வுபாதியினு லந்த
 வவத்தையி லான்மாவை யனுமென்றதே யொழிய

* இம்மதம் ஆசீவகனுங்கொள்ளுவன்.

வுண்மையல்ல, அன்றியுந்தேகத்தினவத்துவார முண்டாயிருக்கையா லொருத்தர் தேகத்தைப்பந்தனாதிபாதகளைப் பண்ணும்போதும், பாரமான சுமைகளைப் பெருக்கும்போது மந்தத் துவாரங்களினுற் போய்விடும். இஃதன்றியு நாசத்தையடையுஞ் சடமுமாய்ப்பிருதவியாதி பூகாணுக்களுட னுன்மாவு மோரனு வென்று சொல்லும் பெளத்தமதமாய்விடும். அணுரூப மவயவத்தாகிய வியல்புடைத்தாகையால் சாவயவமெல்லா நாசத்தையடையும்.

பாஞ்சராத்திரி மதம். *

ஆன்மா வணுமாத்திரமா யோருருவங்கொண்டு விளங்கியிருப்பன்.

மறுப்பு.

அங்ஙனமாயி னிவ்வுடலினுள்ளே வேறொருவடிவங்காணவேண்டும், உருவமானபோதே பால்யகௌமாரயௌவனவார்த்திபமுதலியபரிணாமத்தை யடைந்து அறித்தியமாய்விடும். கர்ப்பத்திற் பதிகிறபோது மாதாபிதாக்களினுற் காணப்படவேண்டும்.

* இதுபௌராணிகனுக்குமுடன்பாடாம்.

எசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

ஆன்மாவுருவாயினுங்கண்ணுக்குப்புலப்படாது.

மறுப்பு.

காணப்பட்டதற்கே யுருவமென்றுமெயர், காணப்படாதென்கையாலருபமேயாகவேண்டும்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

ஆன்மாவதிசூக்குமரூபமாகையாற்காணப்படாது.

மறுப்பு.

அந்தச்சூக்குமரூபமென்றது தூலரூபத்தினையுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாய் மனோபுத்தி யகங்கார பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் சடமு மநெகமுமாகையாலுற்பத்தி நாசத்தையுடையது.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

ஆன்மாவல்லவென்று நிராகரித்தசூக்குமரூபத்திலே சூக்குமரூபமாகநிற்பது ஆன்மா.

மறுப்பு.

சூக்குமரூபத்தி னிற்குமென்ற ரூபங் கலாதி பஞ்சதத்துவங்களினுண்டானபுருடதத்துவம். உருவ

மானவையெல்லா மொருத்தராலுண்டாக்கப் பட்ட
தேயாகலின் உருவங்களெல்லாஞ் சடமா யழிவது
மாம்.

சைவைகதேசி மதம்.

ஆன்மா வர்த்தநாரிச்சுரன்போல சித்தசித்ருப
மாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவுருவமல்லாத திரவியமாய் விபுவாமா
கையாற் சித்தொருபுறமு மசித்தொருபுறமுமாகாது.

பாட்டாசாரியன் மதம்.

ஆன்மா எஞ்ஞானத்தைப் பொருந்தாத கத்த
சைதன்னியமாம்.

மறுப்பு.

அதித்தாகிய கலாசிகளைப்பொருந்தி யபியாமற்
ருன யமிகிறசத்தியின்மையிலுவுமாகாது.

மிருதிநூலான் மதம்.

உயிராவது உடலினிடத்துப் புன்னுனித்துவி
போலேகதேசமாயிருதயத்தானத்து நிற்பவன்வுயிரி
னறிவுவிளக்கொளிர்போல யாங்கனும் வியாபிக்கும்.

எசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.*

உயிரேகதேசமாயின் மேலே யுரு வுயிரென்றார்க்
கோதிய குற்றமனைத்துமெய்தும். அன்றியுங் குணங்
குணியளவினன்றி மேற்செல்லாமையா எனவ்விடத்
தும் வியாபரித்தல் செல்லாது. விளக்கினொளியாவது
விளக்கின் சூக்குமவடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலா
னீண்டிவமையாகாது, கொள்ளினும் விளக்கின் சுடர்
தொட்டாலன்றிச் சுடாதாகையா விருந்தவிடத்தறி
ந்து மற்றுள்ளவிடத்துப் பரிசுத்தானு மபியமாட்டா
து. எவ்விடத்திற் பரிசித்தாலுமறிதலானும், விளக்
கோரிடத்திருந்து மற்றுள்ள விடயங்களையும் விளக்
குதல்போலுயிரி னறிவுநெருங்கிய வைப்புலனிடத்
து மொருங்கேயறிதல் வேண்டுமெவ்வாறின்மையினத
னோடிதனிடை வேற்றுமைபெரிது.

சமணன் மதம். §

ஆன்மா தேகபரிமாணமாக நிறைந்து நின்று
விஷயங்கலையறியும்.

* உயிரனுபவன்பார்க்கு பொருந்துமிது.

நினைனுக்கு மிது வக்கீகாரமாம்.

மறுப்பு.

முத்தியாதிபவத்தைதனைப்பொருந்தாது ஞான பிரதிபலனத்தில்லாத சாககிராவத்தையிற பஞ்சேந்திரியங்களுமேககாலத்தில் சமமாக விடயங்களைக் கிரகிக்கவேண்டும். அனையுமபெருந்தேகத்திற்குப்பெரிய வறிவுஞ் சிறியதேகத்திற்குச் சிறியவறிவுமாக வேண்டும். தேகத்திலோரங்கங் குறையி லுறிவுகுறைந்து தேகசமானமாகச்சுருங்குதல் விரிதல்செய்து தேகத்திற்கு நாசம்வருகையி லான்மாவிற்கு நாசம்வரல் வேண்டும்.

ஐக்கியவாதி மதம்

ஆன்மா வெவ்விடத்தும் விபராய்மறைப்பற்று விதிந்து விளங்கியவறிவுடையவனாய்விவன்.

மறுப்பு

ஆன்மாவிற்கறிவுகுன்றிக்குன்யிப்போய்மறையுஞ் சாக்கிரமுதலிய பஞ்சாவத்தைப்படுவானேன்? ஓரிடத்தையிருந்தறியுநதன்மை பண்ணுநதன்மை இருக்கப்போதல் வருதல் புரிவானேன்? கெடுகிறைந்த சத்தபரிசு ரூபரச கருதங்களை யொருமிக்க வாயாம

* பாட்டாசாரியன் மதமுமிது.

௭௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லொவ்வொன்றாய்க் காண்பதென் ? இத்தேகாதிப்
பிரபஞ்சமெல்லா மழிந்தாலு நிற்கு மிடமெங்கே?

கேளளசன் மதம்.

ஆன்மாவருவமாயிருநது தூலரூபமாகப்பரிண
மித்து மீளவுமுருவமாக வுபசங்காரத்தை யடைபு
மாகலினுனமாவருவருவம.

மறுப்பு.

அருவமுருவமாகாது; உருவமருவமாகாது; ஆகாய
முருவமும் நிருதவியருவமுமாகாதது போலும்.

கேளளசன் மதம்.

காணப்படுங்காட்டத்திற் காணப்படாமலக்கினி
ன்றதுபோ லானமாவ முருவாருவமாய் நிற்கும்.

மறுப்பு.

காட்டமகனினியல்ல வகனிகரிகாட்டமல்ல. அன்றி
யுட்காட்டத்திறுடைய வருவத்தைககண்டது போல
வானமாயி னுருவத்தையுங் காணவேண்டும்; காணி
லான்மா நிததியமென்றதுபோ யதித்தியமாம்.

கேளளசன் மதம்.

சந்திபனபாவாசை நாள காணப்படாதிருந்து
மேல்குனமொருகலையாய் வாத்தித்துப் பூணசந்திர
பூனதுபோல வானமாவருவாருவமாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மாவிற்கு நம்முடைய கண்ணிலே காண்பதாயோருருவ முண்டாகவேண்டும் அவ்வாறு காணப்படாமைமீன் உருவாருவமாகாது.

கௌளிகன் மதம்.

ஆன்மாவினுருவங் காணப்படாது மாதாவினுதாத்திலுருப மாகப்பதிந்து தினந்தோறும் விருத்தியையடைந்துருவமாப்திறந்து மாமராதமபமாய் விருத்தியாக்காணப்பட்ட வுருவமானமாவாம்.

மறுப்பு.

இத்தூலதேகம பூதகாரியமுமாய் சடமுமாயான்மாவைப் பந்திப்பதுமாயிருப்ப தொழிந்தான் மாவல்ல.

பாதஞ்சலன் மதம்.*

ஆன்மாவாகாயமபால வுநடியுமாயவிகாரியுமாயிருப்பன்.

மறுப்பு.

தேகத்தை வேறறப்பொருந்தி யநேக வபிதயங்களைப் பண்ணுவதனுப் போக்கு வரவு சஞ்சார

* இதனால் தேகவசாங்கியானும், பரிமலமவாதியுமாய்க் கட்டிடனர்

அ0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

நிற்றலிருத்தல் கிடத்தல் புரளலிவை முகலானவச
நாதிகிரியைகளை யெல்லாமிகவுஞ் செயலிகளினுன்
விகாரனாவன், அன்றியும் காயஞ் சடமாகலின் விகார
ததுவங்கடும். ஆன்மா ஞானக்கிரிய வுருவனாகியா
லது கூடாது.

மீமாம்சகன் மதம்.

ஆன்மா சித்துருபனல சித்துக்கிடமாய் சேத
னனாம்.

மறுப்பு.

அங்குனமாயி ஞன்மா வென்றையு மறிந்து
கடகுட்டியங்கள் போல சடமாம்.

வைசேடிசன் மதம்.

ஆன்மா வாணவத்தைப் பிரிவற நின்றபோது
அசித்தமாம், ஈசகரறிற்சத்தி யோகமானபோது சித்
தமாம்.

மறுப்பு.

சடமானதொருபொதும ஞானசொருபமாகாது.
ஞானசொருபமொருககாலுஞ் சடமாகாது.

மாயாவாதி மதம்.

பரப்பிரமத்தின் சநிதியிலுடல் காரியப்பவ
தொழிந்து வேறோரான்மா வென்பதில்லை.

மறுப்பு.

சகலாவத்தையில் ஞானேந்திரியங்களினுற் சத்
தாதி விடயங்களைக்கண்டு இஃதிவ்வா ரென்றறிந்த
புருடனே யிந்த விந்திரியங்களை வேறுகச்சொற்பனா
வத்தையிற் பஞ்சவிடயங்களையுமனுபவித்துச் சொப்
பனாவத்தைக் கருவிகளெல்லா முபாதிபாகச்சமுத்
தியவத்தையடைந்து பிராணவாயு வுசவாச நிசவா
சத்தைப்பண்ணத் தேகமானது பிரேதம் போலக்
கிடக்க ஞானேந்திரியங்களும் பிராணவாயுக்களும்
போகமுந் தேகத்திற்குச்சேட்டையு மற்றுக்கிடக்
கும், விழித்தெழுந்திருந்து சொப்பனாவத்தையிற்
றான் கண்டதெல்லாஞ்சொல்லிச் சுழுத்தியிற் சக
மாக நித்திரை பண்ணினேனென்று சொல்லிப்போ
கத்தையும் புசித்துச்சரீர சேட்டைகளையும்பண்ணும்.
சகலாவத்தையில் முதல்வனது சிற்சத்திபானது கன்
மானு குணமாக சகனாக்கங்கையெல்லாம் புசிப்பித்
துச் சொப்பனாவத்தையிற் சூக்குமதேகபாக வேறு
வானசன்மபரிபாகானு குணமாக ஞானத்தைப்பிரகா
சிப்பிக்கும். இவைகளாலான்மா பிரமத்தின் வேறு
யெண்ணப்படும்.

௮௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாயாவாதி வினா.

பிரமத்திற்கன்னியமாக வான்மாகாணப்படாத
தற்குக்காரணமென்னே?

விடை.

மேற் பதியிலக்கணத்துள் குறித்துப் போந்த
முதல்வன் புனருற்பவஞ்செய்யுங்காலையிற் கீலப்பி
னாஹுடலுயிர்போல வவ்வுயிர்களே யாவன். எங்ஙன
மெனின்? உயிர் நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கப்
பட்டு உடம்பிணையுமைம்பொறி முதலிய கருவிகளை
யுங்கைக்கொண்டு நின்று சாத்தாகொற்றுவென
வுடம்பிற்சிட்ட பெயராத் பிறரழைத்தவழி தா
னென்னை யெனவந்து நின்றல் கண்டோம். இருவர்
கைகோத்து நின்றுழியு மவருளழைக்கப்பட்டோ
னையன்றி யேனையோனென்னை யெனலுலகத்தின்
மையினவ்வாறன்றி யுடம்பின் பெயரானழைத்தவழி
யுயிரென்னென்ற தற்குக் காரணம் பிரிதோராற்றல்
பெறப்படாமையின், அருத்தாபத்தியளவை யானே
யவ்வுடலெனத்தானென வேற்றுமையின்மி யபேத
மாய் நின்றல்பெற்றும். அதுபோல முதல்வனுயிர்களி
டத் தபேதமாயொட்டி. நிற்போன மவ்வாறொட்டியு

வழியுயிருயிரே யுடம்புடம்பே உயிருடம் பாகாது
உடம்புயிராகமாட்டாது. அவ்வாறு யினும் உயிருடம்பா
யு மதனின் வேறாய் நிற்கும். உடம்பங்ஙன நில்லாதது
போல முதல்வன் முதல்வனே, யுயிருயிரே, முதல்வ
னுயிராகான், உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது. அவ்வாறு
யினு முதல்வனுயிராய் மதனின் வேறாய் தீத்பன் உயி
ரங்ஙன நில்லாது.

மாயாவாதி விஞ்.

பரப்பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று வேதங்
கள் சொல்ல வேறன்மா வுண்டென்று சொல்வா
னேன் ?

விடை.

முதல்வன் பொருட்டன்மையால் கண்ணினருக்
கன்போல வேறுமாவான் ; ஆங்கன மாயிடுவென்றென்
பதற்குப்பொருளுென்றை யெனின், பதியொன்றே
யிரண்டல்ல வென்பதாம், இத்தமிழ்ப் பதொன்றென்று
சொல்லுகிற நியப்பதிப்பொருளின் வேறாய் பகடுவன்
றழிவாயாக ; பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ்சேதன
மாகவென்றைப் பசுவென்றதென்கையெனின், நீமனத
னுடன் கட்டுற்று நின்றாயாகலின் பசுவென்னப்பட்

அச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

டனை, இவ்வாறு வேற்றுமை கூறிப்பிரமமில்லையாகி
லொருபொருளமில்லை யென்னும் வேதத்திற்குத்
தாற்பரியமென்னை யெனின் அகரவ்யயிரில்லையாயினுக்
கரங்களில்லையாமென்னு மிம்முறைமைபற்றி வேதம்
பிரமப்பொரு ளில்லையாயி னொருபொருளமில்லை
யென்னு முறைமைபோலும்.

மாயாவாதி வினா.

ஆவ்வாறாயினிருக்காதி வேதங்களுள்ளும் பர
ப்பிரமத்தை யத்வைதமென்று சொல்லுவானேன் ?
விடை.

முதல்வனுயிருக் குயிராதற்றன்மையாற் கண்
னொளியான்மபோதம் போலவுடனாவான், எங்ஙன
மெனின் ? பண்ணுமதனின் வேறன்றையெண்ணப்படு
மிசையும் போலவும், பழமுமதனின் வேறன்றையெண்
னப்படுஞ் சுவையும்போலவும் யாங்கணும் வியாபக
மாய் முதல்வன்யிருவரு ளுயிர்களில் வேற்றுமை
யின்றி நிற்பதாகலான் வேதங்க ளொன்றென்று
சொல்லாமலிரண்டல்லவென்று சொல்லும், ஒன்றென்
னுஞ் சொல்லில்லாமல் இரண்டல்லவென்ற தெவர்
வாறென்னில், இரண்டல்ல வென்ற சொல்லாலே

யொன்றென்னில் அப்படிச் சொல்லுகின்ற தொன்
றுண்டாகையாலே யொன்றல்ல, ஆனாலிரண்டல்ல
வென்றசொல்லானே பிரண்டுமல்ல வெனவே ஒன்று
மல்லவாய் வேறறக்கலந்து நின்றதே அத்துவித
முறைமையாம். அரக்கையுருக்கியதனோடு சேர்த்தனை
த்தகற்பொடி அவ்வரக்கினோடொன்றுயொருங்கியை
ந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, முதல்வன் பிரபஞ்
சத்தைச்சேட்டிப்பித்து வேறறக்கலந்து நிறைந்து
நின்றுதானே பிரபஞ்சமென்னும் படியாயிருப்பன்.
அன்றியுமவ்வுயிர்களின் வழி நிற்பதாகிய சத்திநூப
மாயும், தனதானையான் வருமிருவினைக்கேற்பவெண்
ணிற்றந்த வுயிர்களைத்தொழிற்பட்டுச் சொல்லுங்கால
வ்வைந்தொழினடத்துவ தாகிய பதிநூபமாகியும்,
அத்தன்மைகளின் வேறாயவற்றுடன் ருதான்மியமா
யெவ்விடத்துந்தானே சுயம் பிரகாசநூபமா மியல்
புடையவனாய் நிற்பன்.

மாயாவாதி மதம்.

எல்லாம் பரப்பிரமத்தின் பரிணாமமாயிருத்தலின்
புண்ணிய பாலங்கள் பரப்பிரமத்திற்கு வேண்டிய
தில்லை.

அகா சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

முன் செனைத்தின் புண்யபாவங்களுக்கீடான சுகதுக்கங்களை யனுபவித்தற்கு ஆன்மாக்கள் சனை மரணப்பட்டுச் சொர்க்க நரகங்களிலே போவதும் பூலோகத்திலே வருவதுமாயிருக்கும், இந்தச் சுகதுக்கங்களிவனுக்கு வந்து கூடுகிற விதமெவ்வாறெனில், ஆன்மாக்களுக்கநாதியே நிலை பெற்றுள்ள புண்ணிய பாவங்களின் முறைமைக்கீடான சுகதுக்கங்களை மருத்துவனும் வேந்தனும்போல முதல்வன் கொடாநிற்பன், சனைத்துக் குண்டான சரீரமும் புண்ணிய பாவங்களுக்குண்டான இன்ப துன்பங்களஞ் சேசனை மானையினுலே தாமேவந்து பொருந்த மாட்டா. ஆன்மாக்கள் தமக்கென வயிவில்லாதது கொண்டு தாஞ்செய்த கன்மங்கலாயமிந்து கூடமாட்டா; உழவர் செயுந்தொழிற்குத்தக்க பயனை வினைநிலம் வினைப்பதன்மியத்தொழில் தானே வினைவிக்காததுபோல, உணவும் வித்துமாய்த் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகவனுதியாய் வரும் அவ்வினைகளை முதல்வனே யுயிர்கட் கூட்டுவன்.

மாணவகன் வினா.

உருவம், அருவம், உருவாருவம், அசித்து,சித்து, சித்தசித்து, கிஞ்சிஞ்ஞன், ஏகதேசி, அணுபரிமாணம், மத்தியபரிமாணம், அவிகாரி, அகர்த்தா,அபேபாக்தா, சுத்தசைதன்யமுதலான முறைமைகளெல்லா மான் மாவி னுண்மையல்ல வெனினுயிரி நிலக்கணந்தா னென்னை ?

விடை.

அசேதனமான வாகாயம்போல வருபமல்ல தாய், எங்கும் வியாத்மமல்லதாய், இங்ஙனமல் லாதவான்மா விபுவாகையினாலே தானொரு தேசத் திலே யிருக்கையிலவன் புதிக்கத்தக்க பலம் வே ரோர் னேறோர் தேசத்திலே யிருந்தாலுமந்தப்பொ ருளை வசிகரித்தவ்விடத்து வந்திவனுக்குப் போக மாகையால் வியாபியென்னும் வழக்கையுடையது. யாதோர் யாதோரிடத்திலே வியஞ்சகமுண்டாமவ் விடத்திலே சரீரமுண்டாமவ்விடத்திலே போகமுண் டாம்,அதினாலும் வியாபகத்துவமுண்டெனப்பெறும், இங்ஙனமாயினு மான்மாவினிடத் தெப்போதுங் கெடாதிருக்கிற விச்சாஞானக்கிரியைகளை யனாதியே மறைத்துக் கொண்டிருக்கப்பட்ட பசுத்துவமென்

அஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஊம் பெயரையுடைய வாணவமலத்தைப் பொருந்தியம்மலத்தின் பெயராகிப் பசுவென்னும் காரணத்தால்பெயரைப்பெற்று நிற்கும். அங்ஙனம் பசுத்துவமாத்கிரையாற் கேவலப்பட்டு நின்ற வான்மா அதன்பின் அசுத்தமாயையில் அனந்ததேவராற்கலக்குண்டபாகமாகிய காரணசரீரத்தைப்பொருந்தி அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் பொதுவகையாற்சமட்டி ரூபமாய் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங்கலாதிகளாகிய சுஞ்சுகசரீரத்தைப் பொருந்தி அவை வியட்டி ரூபமாகப்பிரிந்து தோன்றிச் சிறப்புவகையான் விளங்கப் பெறும், அதன்பின் அந்தக்கரண முதலியவற்றைத்தம்முளடக்கி நிற்கும் முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப்பொருந்தி அவ்வறிவிச்சை செயல்கண் முன்னர்க்குறப்படும் இருசரீரங்களிடமாகவரும் வீடயங்களில் வியாபரிக்கப்பெறும்.

மாணவகன்வினா.

ஆன்மா கன்மத்துக்கீடாகமாயையிலுண்டான தத்துவங்களுடனே கூடிய துவதுவாய்நிற்குமென்ற தெவ்வாறு?

விடை.

சூக்ருமரீரியாய்த் தூலசரீரத்தினிலேபெற்றுப் பிரபஞ்ச வியாபாரததையு மறிந்தனுபவித்துநின்ற மதுவொழிந்தும், சாக்கிரமுதலாயுள்ள பஞ்சாவத் தைகளிலே பட்டு மீளவுமவற்றை விட்டுத் தூல தேகத்தில் வந்து எவ்விடத்தும் போக்குவரவுகளில் லாவலறையும் பொருந்திக் தன்மாதன்மங்களைச் செய்து மிவற்றின் பிரயோசனமாகிய' சுருதுக்கடக் களைப் பொருநிசிற்ரும்.

முறையே பொருந்திய ஆனந்தமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், மனோமயகோசம், பிராணமயகோசம், அன்னமயகோசமென்னு மிவ்வவந்து மூன்றுவகையான வருவமுடையவாம், அன்னமய முதலாயவொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாகிவரும், இவற்றிற்கு முன்காரணமாயவாம். அன்னமயம் பிராணமயமாகிய தூலதேகத்திற்கும் மனோமயமாகிய சூக்குமதேகத்திற்கும் அசுத்தமாயை காரணம், விஞ்ஞானானந்த மயமாகியகாரண சரீரத்திற்குச் சுத்தமாயை காரணம், இவ்வாறு வடிவறுதியான ஆன்மாவிர்தப் பஞ்சகோசத்தினுந் கட்டுப்பட்டுக் கொண்டவற்றினுக்குள்ளும் புறம்புமாம்.

பந்திக்கப்பட்ட அன்னமயகோசமுதலிய வைந் தினுமான்மா வேற்றுமையின்றி நின்று செலுத்து மாறு இவைமுறையே அன்னமயகோசத்திற் சிறப் புடைய தேரைப்பாரிற் செலுத்துவார்போலும், பி ரானமயகோசத்தில் மரப்பாவையினை யியக்குவோர் போலும், மனோமயகோசத்திற் தோற்பாவையை யாட்டுவோர்போலும், விஞ்ஞானமயகோசத்திற் பர காயப் பிரவேசஞ்செய்வோர்போலும், ஆனந்தமய கோசத்திற் பலவேடங்கட்டியாடுவோர் பரிசுபோலு மாம்.

மாணவகன் வினா.

இத்தேகநீகந்திரியங்களல்ல வென்பதை யறிந் தேன். இப்படியறிந்த அறிவேநான் ; இது நானல்ல வானமுறைமை யெவ்வாறு ?

விடை.

அந்தக்கரணதிகுளெல்லாக் கண்ட தென்னறி வென்கையா னுன்னுடையதென்ற துனக்குவேறும். என்னுடையவான்மாவென்றபோது ஆன்மாவேறே யாமோவெனின் சாட்சாத்காரமாக ஆன்மதரிசனப் படாதேபர்க ளிவ்வாறுசொல்வது.

* புத்தியைமனமென்றும், மனதைப் புத்தியென்றும், சித்தத்தையான்மாவென்றும், ஆன்மாவைச் சித்தமென்றும், பரமான்வையான்மாவென்றும், ஆன்மாவைப் பரான்மாவென்றும், || அவசரப்பெயர்களுபசாரமாகச் சொல்லப்படும். என்னுடைய வான்மா

* காரியத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு புத்தியை மனமென்றது காரணலட்சணை, காரணத்தைக்காரியமாகக்கொண்டு மனதைப்புத்தி யென்றது காரியலட்சணை, கங்கைக்கரையிலுள்ளாரைக் கங்கையிலிருக்கிற ரென்பதுபோலச் சிந்தையைச் சீவனென்றது சமீபலட்சணை, ஆணவத்தைச் செலுத்துகையால் ஆகிசுத்தியைப் பாசமென்றதுபோலச் சீவனைச் சிந்தையென்றது தர்மாவாகிருதிலட்சணை, பரமான்மாவையான்மா வென்றது சிவ்வான்மாவென்றது, கட்டில் கூப்பிட்டதென்றாற்போல ஆன்மாவைப்பரமான்மா வென்றது ஆதாரலட்சணை.

|| அவசரப்பெயர்களாவன—தற்காலேசிதமான பொருளைக் கிரகிக்கிறவழியைப் புத்தியென்றும், மேல்வரப்பெற்ற பொருள்களை யறிநிறவழியை மதியென்றும், யாதாமொருவன் முன்னொன்ன காரியங்கலையறியு மறிவையிருத்யென்றும், முற்காலத்திலுண்டாய வியாபாரத்தை யறியுமறிவு பிரஞ்ஞையென்றும், பிள்ளைகளுடனே முக்காலதாமறிவுமிகுந்திருந்தாலந்தவறிவு பிரதிபலியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வென்றது ஏகனாகியேனகவான்மாக்களுக்கும் பிராணனுய்கின்ற பரமான்மரீதியையாக. இருதயத்தைக்கொட்டு நானென்னுமீபோது அந்த விருதயவாசியாயிருக்கிற சீவான்மாவின் துபோல வென்னுடையவான்மாவானது சீவான்மாவிலே அந்தர்தர்மாமியாய்கின்ற பரமான்மாவையேயாக.

விஞ்ஞானநந்தமயமாகிய பிராணசரீரத்தையும், மனோமயமாகிய சூக்குமசரீரத்தையும், அன்னமயம் பிராணமயமாகிய தூலசரீரத்தையும், ஆன்மாபொருத்தியிருக்கையால் அவைகளை யு மான்மா வென்பர். ஆஃதெவ்வாறென்னில் ? மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய விளக்கிருக்குந்தகனியை விளக்கென்றும் போல, விஷயங்களும் ஞானேரதிரியங்களும் அந்தககரணங்களும், விஞ்ஞானேச்சரப் பிரயத்தினங்களு மான்மாவுக்கனயமாகவே விடயீகரிக்கப்படும். அன்னியமாகவறிந்த பொருளெல்லாம் ஆன்மாவிற்கு அன்னியமே யொழிய சொருபமல்ல. அங்ஙனமாகில் முதல்வன் ஞேயமும் ஆன்மாஞாதாவுமென்னும் போது முதல்வனுக்கு மான்மாவிற்கு மன்னியமே யென்னில் ஆன்மாமுதல்வனைப் பிறிவறவேயறியும்.

பசுவிலக்கணம்.

சூந்

எவ்வாறெனில் நாவானது தன்னிடத்துள்ள சுவை
யைத்தாதான்மியமாகவே யனுபவிப்பது போலாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களில் மோக்கத்தையடைந்தோர்க்
குத் தொகையுண்டோ?

விடை.

உயிர்கள் தோற்றியகாலத்தினது தொகையும்,
மேற்றேறாதுங் காலத்தினது தொகையும், இறைவ
னது திருவடிவையடைந்தாறது தொகையும், மேல
டைந்தார்க்குரியார் தொகையுந்தம்மிலொகுகும்.

மாணவரன் வினா.

ஆன்மாக்களனைவரு மொரேபடித்தோ?

விடை.

ஆணவங் கன்ம மாயை யென்னுமலங்கள் மூன்
றுடையவராகியும், இம்மூன்றில் மாயை நீக்கி சேயனை
யிரண்டுமுடையவராகியும், அவ்விருவகையுமல்லாது
ஆணவமென்றினை யுடையவராகியும் ஆக மூன்று
திறத்தினை யுடையவரான்மாக்கள்.

சூசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

இவர்களொருவர்க்கொருவர்திகமோ?

விடை.

மூன்றுதிறத்தான்மாக்களு மூலமாகிய வாண்
வத்தாற் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவருள் மாயை
யென்னுந்துணையிணையுடைய சகலர் தாங்கட்டுற்றவ
ரென்னுந்தன்மை தமக்குத்தெரிந்திலர். எனையிருவ
ருக்குந் தெரியும்.

மாணவகன் வினா.

அடிமையல்லாத வான்மாக்களுக்குச் செயலு
ண்டா?

விடை.

பலகாலஞ்சகலாவத்தையிற் றுங்கண்டறிந்த
பொருள்களைச் சொப்பனாவத்தையிற் றிரிபுபடக்கா
ணுந்திணிந்த பெற்றியிணையுடைய வுயிர்கட்குச் செய
லுடைத் தென்பதேது.

மாணவகன் வினா.

சொப்பனத்தில் மறந்ததேயாயினுஞ் சாக்கிரத்
திற்றுவேயறியாதோ?

விடை.

செவிமுதலிய கருவிகள் கூடாமல் யாதொரு விடயமுமெய்த மாட்டாதவுணர் வினையுடைய வுயிர் சாக்கிரத்துமறியாது.

மாணவகன் வினா.

இத்திரியங்களைக் கொண்டன்றியான் மாவிற்கறி வில்லையோ?

விடை.

விளக்கஞ்செய்யும் ஞாயிறு திங்கள் அக்கினி யென்னுஞ் சுடர்களும், மயக்கினைச்செய்யுமந்தகார மும், பலவகைப்பொருளுடன் சிறந்தவுலகமும், விழித்திராநின்ற கண்ணினிடத்துச் சோதியில்லையா யின்யாதொரு பயனையுஞ் செய்யாததுபோல, முதல் வனுடைய ஞானமும் இருளாகியவாணமும் கலைமுத னிலமீருன தத்துவங்களும் நித்தியமாகிய வான்மாக் களிதத்துணர்வில்லையாயின் யாதொரு பயனையுஞ் செய்யாது.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களறியாமையை நீங்கியருளைப் பெறு வது எக்காலம்?

கூக

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

அநாதியே தொடங்கியிற்றைவரையு மெண்ணி
றந்ததுன்பங்களைத்தாங்கி நிற்கும் ஆன்மாக்கள் திரு
வருளாகிய ஞானத்தினைக் கண்டவுடன் தம்மிடம்பை
தீர்ந்து பேரின்பத்தை யெய்தும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களெத்தனை வகைப்படுவர்?

விடை.

எண்ணிறந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட ஆன்ம
வர்க்கமுன்னுவகை; அவர்விஞ்ஞானகலரென்றும், பிர
ளயாகலரென்றும், சகலரென்றுஞ் சொல்லப்படுவர்.
இம்மூவரில் விஞ்ஞானகலர் ஆணவமலத்தாரென்
றும், பிரளயாகலர் ஆணவமும் கர்மமுமென்னுமிரு
மலத்தாரென்றும், சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயை
யென்னு மும்மலத்தாரென்றுஞ் சொல்லப்படுவர் ;
மாமாயைதிரோதாயியென்னு மிரண்டுமலமும் மூவ
கையான்மாக்களுக்குமுள், அவை கூட்டியெண்ணு
மிடத்து விஞ்ஞானகலர் மும்மலத்தார், பிரளயாக
லர்நான்குமலத்தார், சகலர் மும்மலத்தாராவர்.

விஞ்ஞானகலர்.

ஆசாரியனால் தீக்கையிற் கலாதத்துவமளவாகக் கன்மங்களைச் சோதிக்கப்படுகையால், தான் மாயையினுடையவு மான்மாவினுடையவும் வியாபாரங்களைப் பிரித்தறிகின்ற ஞானத்தினாலும், தானந்தவாதாரயோகத்தியானாதியில் மிகுந்த தவத்தினுடைய சித்தியினால் கன்மானுகுணமாகத் தனுடைமெடுத்துக் கன்மங்கள் புசித்துத் தொலைந்தகாலத்தில் வைராக்கியத்தாலும், சந்நியாசியனுட்டானத்தாலும், எல்லாக் கன்மங்களுந்சிக்க அதற்காதினமாயிருக்கிறமாயபுமின்றியாணவமலமொன்று சேட்டித்து நிற்கையிலுண்டானது விஞ்ஞானகலப்பெயர்.

விஞ்ஞானகலர் பக்குவமலர் அபக்குவமலரென றிருவகையார். பக்குவமலராவார் மலபரிபாக மிகுதியால் முதல்வனனுக்கிரகம்பெற்றுச் சாபுச்சியந்தையடைவர். அபக்குவமலராவார் மலபரிபாகமந்தியத்தில் முதல்வனவர்களுடையஞானக்கிரியைகளைவிளக்கியனுக்கிரகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கையினுஞ், சுத்தாத்துவாவுக்கதிகாரிகளாகையா லதிகாரமலத்தைப் பொருந்தியிருப்பார். இவ்வாறு அபரமுத்திபெற்றவர்கள்

கூஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பிரணவர், சதாக்கியர், சிவர், தீர்த்தர், காரணர், ரீ
வர், சூட்சுமர், காலா, தேசசர், அங்சு எனக்கூறிய
அணுசதாசிவர் பதினமரு மதோ மாயாபுவனத்துள்
ளார்க்குப் பக்குவம்வந்தவிடத்து அணுக்கிரகஞ்
செய்து சதாசிவத்துவத்திற் போகங்களைப் புசித்து
அந்தமூத்தியைச் சூழச்சேவித்துக் கொண்டிருப்
பார்கள். இவர்கட்குப்போகத்தில் வைராக்கியப் பிறந்
தாலப்பொழுது முதல்வன் பிரசன்னராக மேலான
பதத்தையடைவார்கள்.

பிரளயாகலர்.

பிரளயாகலர் பக்குவமலர் அபக்குவமலரென
விருவகைப்படுவர். பக்குவமலராவார் மலபரிபாக
மிகுதியால் சிலர்க்கெல்லாக் கன்மமும் பக்குவமா
யுள்ளனவில்துதல்வன் தீவிர, தீவிரதரமென்னுஞ் சத்
தியைப்பதித்து நிரதிகாரதீக்கையாற்றிநுக்கண் சாத்
தியவர்கள் பாசத்தைசசேதித்து அவர்கள் ஞானகிரி
யைமூலப் பிரகாசிப்பித்து மோட்சத்தை யடைவிப்
பன். மற்றபக்குவரைக்கன்மானு குணமாகப்போ
கத்தைப் புசித்துத் தொலைக்கையின் பொருட்டுப்
புரியட்டகத்தைப் புவனசதேகமாகிய யோனிகடோ

றும் பிறந்துழன்று திரிந்து மலகன்மங்கள் பரிபாக
மானவாறே முதல்வன் சத்தியைப்பதித்தவர்களறி
வைவிளக்கி மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

சகலர்.

சகலராவார் தேவர்கள், இருடிகள், மானுடர்
முதலாயினோர். இவர்களிலதிபக்குவர் மந்தபக்குவர்,
அபக்குவரென மூவகையர். அதிபக்குவராகிய தே
வர்கள் தானவர்கள் முதலாயினுரை முதல்வன் தீவிர
முதலிய நால்வகைச் சத்தியைப் பதித்துத் திவ்
வியமான திருமேனியை யதிட்டித்துக்கொண்டவர்
கள் பாசத்தைச் சேதித் தவர்கள் ஞானக்கிரியைகளை
விளக்கித்திகால முடியுமளவும் சுத்தாத்துவாவிற்
போகங்களைப் புசித்திருந்து மகா சங்காரத்தில்
மோட்சத்தையடைவார்கள்.

முதல்வன் மந்தமல பாகராயுள்ள வைநயிகர்
முதலாயினுரை மந்த, மந்ததரமெனச் சொல்லப்
பட்ட சத்தியைப்பதித் தாகிரியனை யதிட்டித்தவர்க
ளுக்கனுகுணமாகத் தீட்சையைச் செய்தவரவர்கள்
யாதொரு பதத்திலே யிருந்து போகம் புசிக்க
விரும்பினார்க ளந்தப்பதத்திலே போதியா நிப்பன்.

உ. வே. சாமிநாதையர்

மலபரிபாகம் வாராத வபக்குவரை யவரவர்கள்
செய்த கன்மத்திற்கீடாகப்பெளதிக சரீரங்களை யெ
டுப்பித்துப் போகங்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைந்த
வாறே மலபாகம் பிறந்தாசாரியன் தீட்சையைப்
பண்ணி மோட்சத்திற் கருகனுக்குவன்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாக்களுக்குருவமாதிய வெவை?

விடை.

ஆன்மாக்களுக்கு வடிவாவது மாயையிற்றேன்
றிய இச்சாளுனக்கிரியையாம், சொரூபமாவது உரு
வத்தின்மேலிட்ட யானெனெதன்பது விஞ்சுகை,
சபாவமாவது கூடினகருவியுடனே பற்றுகை, குண
மாவது அறிவித்தாலறிவது, விசேடமாவது கூடின
கருவியுடன் மேலிட்டறிகை, வியாத்தியாவது பரி
சமுள்ளளவு நிறைதல், வியாபகமாவதுசாதனைளால்
* அணிமாதி அட்டசித்திகளா னிறைதல், நிறமாவது

* அணிமா - கதிரெழுதுகவினுஞ் சிறுகல், மகிமா -
அண்டகோளகையினும் பெருத்தல், லகிமா - பஞ்சினுநொய்
தாதல், கிரிமா - இரும்புமலையினுங் கனத்தல், ஈசத்துவம் -
எவற்றிற்குந் தலைமையாதல், வசித்துவம் - யாவரும்வணங்

கிஞ்சிஞ்ஞனென்பது, தரிசனமாவது பசுத்துவநீங்கித் தனக்கெனவோர் செயலற்றுச் சிவன் செயலாற்றனக்கொரு செயலில்லை யெனக்காண்பது, சுத்தியாவது தற்போதமழுந்தச் சிவபோத மேலிடுகையாகிய நிட்டையாம்.

நிருபணம்.

அனாதிபெத்தர்களாய், இலக்கத்திலளவுபடுத்தற்கரியராய், நித்தராய், மலபத்தராய், அஞ்ஞானமாகிய வாணவமலத்தின் மறைப்புண்டுகிடந்து தத்தமக்குண்டான, புண்யபாவங்களுக்கிடானதோ ருடலை முதல்வன் காருண்யத்தினுற்பொருந்தி அவனவளது வாகியவுடம்பென்னத் தானென்னத் தோன்றுமற் பிறிவற்றுநின்று, அவ்வுடம்புடன் கூடுசையிலெண்ணி றந்த போகங்களை முயற்சியாற்புசித்து, அந்தந்தப் புசிப்பாலுண்டாகிய விதாகிதங்களினால் மீளவும்புண்ணியபாவங்களை யார்ச்சித்துக்கொண்டவற்றாலிறந்து பிறந்துவருவார்க்கு, இருவினையொப்பு மலபரிபாக முண்டாகச்சத்திநிபாதம் வினைந்தவழி, ஆசிரியனால் தீட்சையுற்று மும்மலங்களை நீக்க அழிந்தார்களு

நிற்றல், பிராப்தி - நினைத்தவிடத்தே செல்லுதல் பிராகாமி யம் - தானிருந்தவிடத்திலே யெவற்றையுமழைத்தல்.

க0௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

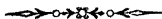
மில்லையாய், முதல்வனானருமில்லையாய், முதல்வ
னன்றிக்காரியப்பட்டார்களு மில்லையாய், அம்முதல்
வனுக்கு வேறாயிருந்தார்களுமில்லையாய், அம்முதல்
வனுடன் சத்தாத்துவித நிலையினையடைவர்.

பசுவிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பாசவிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

பசுக்கள் தடுக்கப்பட்ட வறிவாற்றலுடையரா
கித் தம்வசமின்றிக் குற்றமுடையனவாகிய நரநாவித
போகம்பற்றி யுழுத்தலினதற்குக் காரணமாகிய
*பாசமுளது. இப்பாசமைந்து வகைப்படுமவையா
வன : அறியாமையின்குண்டாம்படியான்மாக்கடோறு
ஞ்சகசமாயனாதியா யிருக்குமாணவ மலமொன்று, இ
ந்த வாணவமலத்துடன் கூடிநின்று அது பக்குவமா
மளவு மான்மாவைமறைத்து அந்த மலத்தைப்பாகம்

* பசு - பந்தித்தல், அ - கருவிப்பொருள் விசுதி.

வருவிக்கின்ற திரோதமலமொன்று, ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிகளைக்கொடுத்து மயக்கத்தைச் செய்யுமாயாகாரணமலமொன்று, ஆன்மாக்கடோறும்விரிந்தனுபவமாய் நிற்குங்கன்மமலமொன்று, ஆன்மாக்களின் சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாமிடமாய் நின்று அவற்றினறிவிச்சை செயல்களை யேகதேசப்படுத்துமாயாகாரியமாகிய மாயேயமலமொன்று.

ஆணவமலம்.

ஆணவ *மலமான தெண்ணிறந்தவான்மாக்களுடன்கூடி நின்று மறைந்துதானொன்றா யிருப்பதாய், ஆன்மாக்களுடைய பக்குவாபக்குவங்கட்குத் தக்கதாக வவரவரிடங்களிலேமறைந்துநின்று அந்தவான்மபேதங்களின் மீட்சியினீங்குவதாயிருக்கின்ற தன்காரியமான வெண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய், செறிந்த விருளென்னும்படி நின்று ஆன்மாக்களுக்கு மிக்க மறைப்புச்செய்வதாய், செம்பிணுடன்

* ஆன்மாக்களை யணுத்தன்மை செய்தலின் ஆணவமெனப் பெயர்பெறும். பசத்துவம், பசநீகாரம், மிருத்தியு, மூர்ச்சை, மலம், அஞ்ஞானம், அவித்தை, ஆவிருதி, ருக்கு, கிலாணிபாவம், மூலம், கூபம், பாசம், அசுத்தி, பெத்தனம், வியாகரணம், களங்கம், மோகம், கேவலம், ஆவரணம், தமசு, சடம், பலம், நிரோதம், ஆச்சாதானம் இவை முதற்பிறவும்பெறும்.

க0ச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கூடிய காளிதமான தந்தச்செம்புள்ளவன்றே யதனை
மறைத்துள்ளும் புறம்புங் கவரந்து வெட்டுவாய்
தோறுநின்றாற்போல ஆன்மபோதத்துடன் கலந்து
மறைந்து கேவலத்தில் ஆவாரகசத்தியானும், சகலத்
தில் அதோநியாமிக சத்தியானுமஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக்
குக்காரணமாய் நின்றஅநாதிமலமாய் ஆன்மாவினிச்
சாஞானக்கிரியைகள் சற்றுஞ் சீவியாதபடி ம்ணியை
யடக்கிய பாம்புபோலவும், பொண்ணையடக்கிய செம்
பிற்களிம்புபோலவும், நீரையடக்கியவுப்புப் போல
வும், நெருப்பையடக்கிய விறகுபோலவும் அரிசியை
மறைத்த தவிடுபோலவும், சுண்ணைமறைத்த விருள்
போலவும் மறைந்து நிற்கும்.

ஐக்கியவாதி மதம்.

ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை, மாயாகாரிய
மாகிய அவைராக்கியமான இராக்ரீபயான்மஞ்ஞான
வாரகமாம்.

மறுப்பு. *

இராகமானது நின்மலனாபிருக்கிற வான்மாவை
யாவரிக்கமாட்டாது, ஆவரிக்குமென்னில், முத்தான்

* இதனால் பாசபதிமதமு மறுக்கப்பட்டது.

மாக்களையு மாவரிக்கவேண்டும், அன்றியும் பிரகிருதி சன்யமாகியபுத்தி தர்மமானது இராகமாகையாலநித் தியம், அநித்தியவத்துவானது நித்தியவத்துவானசிற் சத்தியை யாவரிக்கமாட்டாது, ஆன்மாக்களினிச்சா ஞானகிரியைகளை மாயாகாரியமானது ஆணவமலத் தைச் சிமிதுநீக்கி விஷயோன்முதத்தைப் பண்ணுவிக் கும், ஆணவமலமானது இச்சாஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிக்க வெட்டாமல் வேறறநின்று தடுக்கும். அந்தமாயாகாரியமானது ஆன்மாக்களுக் கத்தியந் தம் பின்னமாகவசிக்கிற வுலகங்களுந்தூலதேகங்க ளும், அந்தர் பாகிய கரணங்களுமாக சிருட்டிகாலத் திலுதித்துப் பிரளயகாலத்தி லயத்தையடைவதாகை யால் மாயாகாரியமான்ம ஞானாவரகமல்லவாம்.

ஐக்கியவாதி மதம்.

பருதியை மேகம்வேறு நின்று மறைத்தாற் போல மாயையையுலகுடல் காரணமாய் வேறுநின் றான்மாவி நிச்சாஞானக்கிரியைகளை மறைத்தலமையு மும், அம்மேகநீங்கப் பருதிவெளிப்பட்டுத் தோன்று மாறுபோல, காயமாகிய மாயை நீங்க வான்மாவி நிச்சாஞானக்கிரியை பிரகாசித்தலமையும்தான்.

க0௬ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

சூரியனை மேகமானது மறைத்ததுபாலச் சூக்
கும தூலசரீரங்களானவை யான்ம ஞானத்தை
மறைக்குமாகி லான்மஞானக்கிரியைகள் பிரகாசியா
மலப்பிரகாசமாய்விடும், சூக்கும தூல சரீரமுண்டா
னற் சிற்சத்திகாரியமாகப்படு மிச்சாஞானக்கிரியை
கள் பிரகாசமாய் விடயங்களிலே பொருந்தும். மாயா
காரியமாகியதனு வுண்டாகாதாகில் விடயதரிசனக்
கூடாது. அதாவது மாயாதேகமுண்டாகி லான்மாக்
களுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகள் பிரகாசிக்கும்,
மாயாதேகமில்லையாகி விச்சாஞானக்கிரியைகள் பிர
காசியாவென்னு மன்னுவய வியதிரேகங்களினால் மா
யை யான்மாவினுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளைத்
தடுப்பதல்ல.

சொருபஞானகாரியமாகிய விச்சாஞானக்கிரி
யைகளைத் தடுத்து நின்றது ஆணவமலமே, அநாதியே
யான்மாக்களுக்குப் பற்றன்றியே பொருந்தி யிருக்
கையாற் சாத்துவிதாதி குணங்கள் கன்மானுகுண
மாக வெருந்தனையொரு குணம்பொருந்தினகாலத்
திலவனுக்கது அன்யமா யிருக்கவும், அதவனுடைய

குணமென்று சொல்வதுபோல விவ்வாணவத்தையு
மான்மாவிற்குக் குணமென்று உபசாரமாகவுந்
சொல்லலாம். முதல்வனுடைய விச்சையை யனுச
ரிக்கிறமாயையானது ஆன்மவாரகமாகிய வாணவம்
நீங்கும்படிக்குக் கலையாதிதத்துவங்களைத் தன்னிடத்
திலே யுதிப்பிக்குமாகையினாலே, ஆன்மாநூனாவா
ரகமான வாணவமுமாயையு மிரூளும் வெளியும்
போலபேதமேயாகையாலாவரண நிவர்த்தியார்த்த
மாகக் கலாதினையுதிப்பிக்கிற மாயையுமாவரண
நிவர்த்திபண்ணுவதே யொழிந்தாவரணமாகாது.

அதெங்ஙனமெனில், காரணத்தின் குணங்களே
காரியத்திலுண்டாம், தீபத்திற்குக் காரணமானவக்
கினியந்தகாரமாகாததுபோலாம். ஆகில் மாயையே
சிற்சத்தியபிவிஞ்சகமாகப் போகும்கலாதி சிருட்டி
யேனென்னில், மிருத்துபிண்டமானது கடருபமாய்ச்
சலாகரணக்கிரியைகளைப் பண்ணுவதுபோலும், தந்
துவானது படருபமாய்ச் சிதநிவாரணம் பண்ணுவது
போலும், மாயையுங் கலாதிருபமாய்ச் சைதன்யவ
பிவிதத்தையைப் பண்ணுமாகையால் மாயையுங்
மாயாகாரிய ரூபமான குக்குமதுலசரீரமுஞ்சைதன்

க0அ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யமறைப்பல்ல. ஆணவமே சைதன்யமறைப்பென்பது நிச்சயம்.

ஐக்கியவாதி வினா.

ஆணவமல்ல ஞானத்தைத் தடுக்குமெனல் வேண்டாது ஆன்மகுணமே யஞ்ஞான மென்னப் படாதோ?

விடை.

ஆன்மகுணமே யஞ்ஞானமென்னி லஞ்ஞான மான்ம குணமா யான்மாசடமாம். அங்ஙனமாயின் போகமோட்ச மியாருக்கு? ஆகலின் ஆன்மா சடமாகாது.

ஐக்கியவாதி மதம்..

ஆன்மாசடனாகாது சைதன்ய சொரூபனையாகில், பதிசர்வஞ்ஞன் பாசஞ்சடம், அஞ்ஞானந்திர வியமாகாமல் குணம் பாரிசேடத்தா லஞ்ஞானமான்மாவின் குணமாம்.

மறுப்பு.

புருடனுடைய கண்ணில் காச காமலாதி தோடங்கண்ணுக்குக் குணமோ? கண்ணுக்குக் காண்கிறதா குணம், காணாமல் மறைக்கிறது காச காமலாதி, அதுபோல வான்மாவிற்கு ஞானவிச்சைப் பிரயத்தி

னங்குணம். அதைமறைக்கிறது ஆணவமலம், அஞ்ஞானந்தனக்குக் குணமாய் ஆணவமலமானது சட்டத்தின் திரவியமாய் ஆன்மஞானத்தைத் தடுத்துநிற்கும். ஞானவிச்சைப் பிரயத்தினங்கள் குணமாயதனாலான்மாசித்தென்று பேராய் நிற்கும், அன்றியுமஞ்ஞானமான்மகுணமென்னின் அந்த வஞ்ஞானம் ஞானவிரோதியோ? ஞானபாவமோ? அன்யதாஞானமோ? ஞானதிரோதகமோ?

ஞானவிரோதியென்னில் ஞானமேயில்லையாம், ஞானமுண்டென்னில் அஞ்ஞானமே யில்லையாம், தேசஸ்திமிரங்கள்போல ஞானபாவமென்னில் அபாவமாகிய வஸ்து ஒருகிரியையுஞ் செய்யமாட்டாது,

கடாபாவம்போல வாகுது மெனின் பிராகபாவமோ? பிரதித்துவம்சா பாவமோ? அநயந்தாபாவமோ? அந்யோன்யாபாவமோ?

பிராகபாவமென்னில் பூர்வம்ஞானமில்லாமல் காலாந்தரத்திலே ஞானமுண்டாக வேண்டும், பிரதித்வம்சாபாவமென்னில் முன்னுக்கு ஞானமுண்டாயிருந்து மேல் ஞானமில்லாமல் போகவேண்டும், அத்யந்தா பாவமென்னில் ஆன்மாவிற்கொருக்கா

கக0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லும் ஞானமில்லாமல்கடகுட்டியம் போலேயாம், அந்
யோந்யபாவமென்னில் பிரத்யோகிக்கிரண மில்
லாதபடியினால் யுக்தியீனம், அந்யதாஞானமென்னில்
தோடமில்லாமல் விபரீதஞான முண்டாகாது.

ஆகுமெனில், அது ஆகந்துகமோ? சுபாவ
மோ? ஆகந்துகமாகில் நித்திய சைதன்னியத்தைப்
பாதிக்கமாட்டாது, சுபாவமென்னில் ஒருக்காலு
மான்மாக்கட்கு யதார்த்தஞானமில்லையாம். கிளிஞ்
சலை வெள்ளியென்றறியும் அந்யதாஞானமானது சுபா
வரசிதஞானத்தைப் பாதிக்கமாட்டாது, ஞானதிரோ
தகமென்னில் நாம்சொன்ன ஆணவமொன்று சித்
தம். இந்த மலத்திரவியமே அநேக சத்தியுடைத்தா
கையினுலக்கினியைப்போல இந்த மலங்குணங்குணி
யாநிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலத்தின் குணங்களெவை யவற்றின்
விவரமென்ன?

விடை.

ஆணவமலம் சகலரென்னப்பட்ட வான்மாக்க
ளுக்குக் கருவிசூடிய சகலாவத்தையிலே அராகமுத

லிய கருவிகளிலே யாவேசித்து மோகம், மதம், விஷாதம், அராகம், சோஷம், வைச்சித்திரியம், அரிஷம், என்னு மேழுவிதங்களையுஞ் செய்விக்கும். இவற்றுள் மோகமாவது அதிபாதகமுதலிய பஞ்சபாதங்களை ஆசிரியனாலுணர்ந்திருப்பினும் அவ்வுணர்ச்சிகள் சிறிதும் விளங்காதபடி யிழப்பித்து அவற்றை நன்றென்று செய்விப்பது. மதமாவது தான்மோகித்துப் புணர்ந்தவனாவின் மகளிரை யிருவருக்காமற்பார்த்து இவள் திவ்வியஸ்திரீ யென்றும் இவளின் அரியபேறெமக்கில்லையென்று மதிப்பிப்பது. விஷாதமாவது ஒருவன் வாஞ்சித்துப் புணர்ந்த மகளிரைப் பிரிந்தபோது மிகவும் வருந்தியமும்படி. மனோதுக்கஞ்செய்விப்பது. அராகமாவது ஆசிரியனாலே தருமநூல்களைக் கேளாதாருவனுக்குச் சிவத்திரவியமுதலியவற்றை வவ்வுதற்குவாஞ்சையைச் செய்விப்பது, சோஷமாவது அந்தமனோதுக்கத்தாலே யுடம்புலரும்படி ஆகாரத்திலே கருத்தின்மிச் செய்விப்பது, வைசித்திரியமாவது நமக்குப் பரமசிவனான விதமான விருவினைப்பயனையுந் தெய்விகமுதலிய மூவகையாலே தருவனென்னுமுணர்வையிழப்பித்து இவனென்னைத் தாழ்வித்தான், வாழ்வித்தான், யானி

ககஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வனைத்தாழ்வித்தேன், வாழ்வித்தே நென்பிப்பது.
அரிஷ்டமாவது மனைமுதலிய வளங்களைக்கண்டுகளித்து
எமக்கு இனியென்னகுறை யென்கை.

ஐக்கியவாதி மதம்.

திருக்கிரியாருபம் ஆன்மசிற் சத்தியென்று முத
லிற் சொல்லப்பட்டது அது அறியப்படுகிறதும்
பண்ணப்படுகிறது மில்லாத பொழுதில்லை. இந்த
ஞாதிருகர்ச்சத்திருத்துவ ரூபத்திற்கு அன்னியமாகக்
காரியமேயில்லை. ஆகையால் சிற்சத்திக்குக் காரி
யத்திற் பிரவிர்த்திவாராமல் ஆணவமலந்ததிக்கு
மென்பது எங்ஙனங்கூடும், காரியமென்று சொன்ன
ஞானக்கிரியைகள் வியதிரித்தமாகச் சிற்சத்தியென்ப
தொன்றில்லை.

மறுப்பு.

ஞானக்கிரியாசத்திகளே யான்மசொருப சிற்
சத்தியல்ல சவரூபசிற்சத்தியும், ஞானக்கிரியாசத்தி
யும் பிரிவற்றதற்குப் பிரிதல்சொல்லும் உபாயமா
வது, ஞானக்கிரியையாவது பின்னவிடயம், விடயம்
பிரதிபின்னம், இது அந்தச் சவரூப சிற்சத்தியினு
டையகாரியம், யாதொன்று பரமார்த்த மாத்நிரம்

சுவரூபமாயிருக்கிறதோ அது ஆன்ம சுவரூப சிற்
சத்தி, அந்தச்சிற்சத்தி அவிஸூய்யமாகவே ஞானக்
கிரியைகள் ஆணவமலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டது.
ஆகையால் விடயசிற்சத்திகாரியமாகிய இச்சாஞா
னக்கிரியைகளே யாவனவ மலத்தினாலே தடுக்கப்
பட்டது.

ஐக்கியவாதி மதம்.

ஆணவமலமானதான்மாவீணுடைய விச்சாஞா
னக்கிரியைகளாலேயே தடுக்கும். சொரூபஞானமானது
தன்னிடத்திருக்கு மென்றால் தடையற்றுச் சுவநிஷ்ட
மாயிருந்த சித்துக்குத் தன்னேத்தானழிகை, தன்
னாலே தானழியப்படுகையாகிய சொரூபஞானத்தை
யேயாவணவமலமாவதரித்ததென்ன வேண்டும்.

மறுப்பு.

ஆன்மாநித்தியமும் விபுவுமாகிய சிற்சத்தி சொ
ரூபனாகிலும், சட்சு பிரகாச சொரூபமாயிருந்தும்
ஞரியன்முகலான பிரகாசத்தால் பதாரத்ததரிசனம்
பண்ணுவதுபோலே ஆன்மாவும் விஷயதரிசனங்க
ளிலே மாயாகாரியமாகிய கலாதிகளை யபேட்சித்துச்
சொரூபமான சந்தானத்தில் முதல்வனுடைய பரா

ககசு

சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சத்தியோகத்தை யபேட்சித்துண்டாமதல்ல துண்டாகாது. ஆகையாற்பராசத்தியோக மில்லாதபடியால் சொரூபசந்தானமுங் கூடாமல் மாயாகாரியமாகிய கலாதியோகமில்லாதபடியினால் விடயானுபவ மில்லாமல் சுவரிஷ்டனாக விருட்டிலே விழித்த கண்ணுக்கும் பிரகாசமும் கொடாமல் விடயகரணமு மில்லாமலிருந்தது போலவிரூப்பன்.

சர்வவிடயமாகவிருக்கிற வாஸ்மானுடைய ஞானக்கிரியைகளைத் தடுத்துக்கொண்டு நின்றவாண வமானது நெல்லினுடைய துணிக்கழுத்து அங்குரத் துக்கிடங்கொடுத்துச் சற்றுவிட்டு நீங்கினாற்போலக் கலாதியோகத்தினாலே தேசப்பிரதேசத்தி லாண வம் நீங்குகிறபோது ஞானக்கிரியாபலம் அப்பிரகாசமாம். அற்பபலமானது கொண்டு ஆன்மாவனு லென்றுபெயர்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவையாணவம் பொருந்தியிடர் செய்வ தெவ்வாறு?

விடை.

ஆணவஞ்சனன மரணதுக்கத்தையும் பேரின்ப மாகிய வீட்டையும், எல்லாவற்றிற்குந்தாரகமாகிய திருவருளையுமில்லையெனச் செய்யும்.

மாணவகன் வினா.

எல்லாப்பதார்த்தங்களையுங் காட்டாமல் மறைத்
துத்தானொரு பொருளாகி நிற்கும் பூகவிருள் போலு
மோவாணவம் ?

விடை.

பூகவிருளானதெல்லாப் பதார்த்தங்களையு மறை
துத் தன்னைக்காட்டி நிற்கும் ; ஆணவமலமானது
தன்னையுங்காட்டாது தனக்குள்ளே யிருக்கிறவான்
மாவையுங் காட்டாது.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலமானது காட்டாமல் வைப்பது பதியி
னுக்குமோ ?

விடை.

அகவிளக்காகிய ஞானத்தினுடன் றுனுமனாகி
யேகலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின் மேற்பட
ராது ஆன்மாவளவிலேயே யமைவுற்று நீங்காது
நிற்குமாணவமலம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவினிடத்தி லடங்கியிருக்கப்பட்ட வாண
வமலமான்மாவினு லபியப்படாதோ ?

ககசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

ஆணவமலமெண்ணிலராகிய வான்மாக்களோப்
பேதமறக்கலந்து இடையறாது நின்றாலு மான்மாக்க
ளுக்குத் தன்னைக்காட்டாது நிற்பதோர்கியமமுண்டு.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலத்தை யறியும்வழிதானெங்ஙனம் ?

விடை.

நித்தியவனித்தியத்தை யறியப்படாதமுறைமை
யாணவமலத்தால் வந்ததென்றறிய வேண்டும்.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலமொன்றில்லைமெனில்தோடமென்னை ?

விடை.

இந்திரியங்கட் கேவல்செய்யும் பிறவித்துன்பம்
படற்குக் காரணமென்னை ?

மாணவகன் வினா.

கறுப்பும் வெளுப்பும் கரிக்கும்பாலுக்கு மியற்
கையானாற்போல வான்மா வியற்கையென்று கொள்
ளப்படாதோ ?

விடை.

சுபாவமாயினெப்போது நீங்காது, நீக்குஞ் சிவ
ஞானமுண்டாயி னதனுட னுயிருங்கெட்டுப்போ மா
தலாற் பிறவித்துன்பத்திற்கு நிமித்தமானவமே.

மாணவகன் வினா.

ஆணவமலத்தினுருவமாதி யென்னை ?

விடை.

ஆணவமலத்தி னுருவமாவது அஞ்ஞானம்,
சொருபமாவது அஞ்ஞானத்தினைச் செய்தலாம்,
சுபாவமாவது அவத்தைகளை யுண்டாக்கல், குணமா
வது மறக்கப்பண்ணுதல், விசேடமாவது பாகப்
பட்டபோது தனதுசத்தி மீளுதல், வியாத்தியாவது
மூவகை ஆன்மாக்களையு நின்றல், வியாபகமாவது
தன்னையுமுதல்வனையு முயிரியாமற்கூட நின்று
மறைத்தல், நிறமாவது கருமையாம், தரிசனமா
வது இம்முறைமையெல்லா முடையது ஆணவமல
மென்றறிதல், சுத்தியாவது ஆன்மாபாசத்தியுட
னே சேர்ந்தவவதரமாம்.

ககஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

நிருபணம்.

அகண்ட நித்திய வியாபகசத்தும், சடமும், அழர்த்தமும், பரதந்திரமும், கழிவாகப் பரிணமித் தற்கேற்ற சத்திகளையுடையதும், அஞ்ஞானகாரண மும், திரவிய ரூபியும், ஆன்மசிற்சத்திப் பிரகாசத் தைமறைத்து நிற்பதுமாகிய வாணவமலமே பிர தானபாசமாம்.

மாயாமலம்.

சித்தாந்தம்.

மலகன்மங்களுடன் விரவாது சுத்தகாரியப் பிர பஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாயிருப்பதுசுத்தமாயை, இம்மாயையின் கீழா யடங்கி, மலகன்மங்களோடு விரவிச் சுத்தாகத்த காரியப்பிரபஞ்சத்திற்கு முதற் காரணமாயிருப்பது அசுத்தமாயை, இவ்வசுத்தமா யையின் தூலபரிணாமமாயிருப்பது பிரகிருதிமாயை. ஆகமூன்றும் இவற்றிற்கு முறையே வீந்து,மோகினி மாடுனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சுத்தமாயை.

சுத்தமாயை நின்மலவடிவாய், மூவகையான் மாக்களிடத்துஞ் சேரநிறைவுண்டாய், ஓங்காரமுதல்

முப்பத்தொரு * பேதமாக விரிந்து, அட்டவித்தே சரிருப்பளவுமாகிச் சதாசிவர்கள் தூற்றெட்டு உருத் திரர்கள் புவனைசர் முதலாகிய பதமூர்த்திகளாகிய விவர்கட்கெல்லாம் மதிவாயும், தனுக்ரண புவன போக விதிமுதலானவைபாயும், மெய்ஞ்ஞான மிக் குங் குறைந்தும் அருளுக்கிடமாய் நிற்கும்.

சுத்தமாயையின் றேற்றம்.

சுத்தமாயையிலே யொருநாதமுண்டாம், ி நாதத்தில் விந்துகோன்றும், இவ் விந்துநாத மிரண்டிற் குஞ் சிவஞ்சத்தியென்று பெயராம். விந்து விற் சாதாக்கியந் தோன்றும், சாதாக்கியத்தில் மகேச்சு ரந்தோன்றும், மகேச்சுரத்தில் சுத்தவித்தை தோன்றும், முன்சொன்ன சத்திதத்துவத்திற் பஞ்சகலைகளும், நாலுவாக்குகளும், ிம்பத்தீதாரக்கரங்க

* முப்பத்தொரு பேதமாவன-குடிலை, குண்டலி, பரம், பிரமம், வைத்தவம், மாயேயம், மாயை, விந்து, சிவம், நாதம், பிரணவம், பேரொளி, சுத்தவித்தையாதி ி. தனுவாகி-ச. மகாமாயை, குக்குமையாதிவாக்கு-ச. நீலரத்தாதிசுலை-ி.

ி தத்துவங்களுக்குக் காலமில்லை யாதலாலே தோற்றமீறில்லை யானாலும் முன்பின்வரு முறைநோக்கித் தோற்றமொடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

க௨௦ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ளும், சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும், வேதமுதற்
சகல சாத்திரங்களுமுண்டாம்.

சுத்தமாயைக் குருவமாதி.

சுத்தமாயைக் குருவமாவது பிரணவம் போ
லெல்லாவற்றையுமடக்கி நிற்பது, சொரூபமாவது
படம்போல வெங்குங் கோடிபேதமாக விரிசை,
சுபாவமாவது ஒருகாலத்த மொடுங்காது நிறநல்,
வியாத்தியாவது கிரியாசத்தியளவாம், வியாபகமா
வது வாக்குகளாயும், அக்கரங்களாயும், கலைகளாயு
மான்மாவிற்கறிவிப்பது, குணமாவது உயிர்க்குச்
சிவத்ததுவமுதலியவற்றால் ஞானமாயும், கிரியையா
யும், ஞானமுங்கிரியையு மொத்தும், ஞானமேயிக்
கிரியை குறைந்தும், ஞானங்குறைந்து கிரியையேயி
யும் வருவிப்பதாம், விசேடமாவது சகனம், நிஷ்க
ளம், சகளநிஷ்களமாகிய சத்திவடிவுக்குஞ் சிவவடி
வுக்கு மிடமாகை, நிறமாவது படிகம்போல நல்
லொளியும் மந்திரத்துவங்குந் நிறமுமாம், தரிசனமா
வது இதற்கு முதலான காட்சிகளைக் காண்டல், சுத்தி
யாவது ஆன்மாவானதருளுடன் சேரநிற்பது.

அசுத்தமாயை.

உலகமுண்டாதற்கேகார் *வித்தாகியும், உலகிற்கு முதற்காரணமெனப்படு நித்தமாகியும், அருவமாகியும், எவ்விடத்தனம் வியாபியாகியும், ஒன்றாகியும், முதல்வனுக்கேகார் பரிக்கிரகசத்தியாகியும், சடமாகியும், புவனமும் பேகமும் தனுஷ் கரணமுமாக வுயிர்களின் பொருட்டு விரிந்ததேகார் மலமாகியுமயக் கத்தியையுஞ் செய்தலாகிய விலக்கணங்களை யுடையது அசுத்தமாயை.

மாணவகன் வினா.

மாயையினை யொன்றேயெனக்கொள்வானேன்?

விடை.

கடபடாதி காரியங்களனைகமாயசேதனமாயிருத்தலினாலுற்பத்தி நாசமுடைத்து, இம்மாயை

* வித்தென்றதனால் ஆத்துமிகளும், நித்தமென்றதனால் ணிககவாதிகளும், அருவென்றதனால் உலகாயதரும், வியாபியென்றதனால் வையசேடிகளும், ஒன்றாயென்றதனால் சாங்கியரும், சத்தியென்றதனால் பாற்கரியரும், சடமென்றதனால் சிவாத்துவிதரும், மலமென்றதனால் மாயாவாதிகளும், மயக்கத்தினைச்செய்யு மென்றதனால் சைவருளொரு சாராரு மறுக்கப்பட்டனர்.

கஉஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சேதனமாய்ப் பிறப்பிறப்பில்லாம லுபாதானகார
ணமாயிருத்தலி னென்றெனவே கொளல்வேண்டும்.
அசேதன மனைகமானுலனித்தியம்.

மாணவகன் வினா.

நூற்களாகிய வுபாதான காரணங்களிலிருந்து
படமாகிய காரியம் பிறக்கக்காண்டும், அங்ஙனமே
யுலகமனைத்துமநேக வுபாதான காரணத்திலிருந்து
பிறந்தாலென்னை?

விடை.

படத்தில் உபாதானகாரணமாகிய நூல்களீடுநக
மாயிருக்கினு நூற்சாதியா லொன்றாகும், அவை
யொருபஞ்சிலிருந்துண்டான திரவியமாதலா லங்ஙன
மேமாயையாகிய லொரே வுபாதான காரணத்திலிரு
ந்து சகத்துண்டாகு மென்பது சித்தம்.

மாணவகன் வினா.

மாயை *சர்வசங்காரகாலத்து மழியாது நித்திய
மாயிருக்குமோ?

*மா - சத்தி, யா வியந்தி. சக்தியாகிய காரணபேதத்
தால் மோகிப்பித்து, வியத்தியாகிய காரியரூபத்தால் பயன்
படும். நூல்தானாகப் பயன்படாது. காரியமான படத்தாற்
பயன்படுவது போலும்.

விடை.

மாயையறித்திய மாயினுலகம்பிறக்கமாட்டாது; மகாசங்காரத்தி லழிபுமெனின், சிருட்டி யாரம்பத்தி னுலகத்திற் குபாதனம் வேறு வேண்டிய, வேறுவி தமாயுலகமுற்பவியாது; ஆகலான் சங்காரகாலத்தில் ஆப்யந்தாமாய்ச் சூக்துமரூபமா யடங்கிச் சிருட்டி காலத்திற் கலாதிதத்துவங்களி லிருக்கும் புவனாதி ரூபமாகப் பாகியமாய் வெளிவரும்.

மாணவகன் வினா.

மாயையினை யசேதன மென்பானேன் ?

விடை.

கடமுதலான வசேதனங்களுக்குபாதானகாரண மான மண்ணுமசேதனமாகக் காணப்படுவது போ ல வசேதனமானபுவனாதிகட் குபாதானமாகிய மா யை யசேதனமே.

மாணவகன் வினா.

மாயை ஞானத்தினைப் பிரகாசிக்கு மென்று கூறிட மயக்கத்தினைச் செய்யுமென்பானேன் ?

கட்சி சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

மாயையாலுண்டான ஞானங் கிஞ்சித்தவிடயமாயினுமா வானசரீராதியி லான்மபாவனையை யுண்டாக்குவதால் மோகமெனப்படும் ; அந்தகாரத்தில் தீபம் பிரகாசித்தபோதிலுங் கருநெய்தல் முதலானவற்றிற் செங்கழுநீரென்னும் விபரீதஞானமுண்டாம். அங்குனமே மாயையில் ஞானம்பிரகாசிக்குகின்னு மனான்மாவான சரீராதியி லான்மாவென்னும் விபரீதமுண்டாக்குகிற தன்மையால் மோகமென்பது சித்தமே.

மாணவகன் வினா.

பிரத்தியட்சமாகத் தாய்தந்தைகளின் சரீராதிகளைப்போற் புத்திராதிகளின் சரீராதி ஞுண்டாகக் காண்கையால் தேகாதிக்குக் காரணம் மாதாபிதா தேகாதியென்னுது மாயையென்று கொள்வானேன்.

விடை.

சர்வசங்காரமானபின் சிருட்டியாதி காலத்தில் தேகாதிக்குக் காரணமாக வெந்தச் சரீராதியிருந்தன?

மாணவகன் வினா.

ஏககாலத்திற் சர்வசங்காரமென்னாது தனித் தனியே சங்காரமாகக் கொள்ளப்படாதோ?

விடை.

வேதாதமங்களிற் கூறிய சர்வசங்காரமாகிய மகாப்பிரளயம் பொய்யாகும்போது சர்வஞ்ஞான முதல்வனும் பொய்யனாக வேண்டியவரும்,

மாணவகன் வினா.

மாயையின் குணங்களெவை?

விடை.

பொல்லாங்கு செய்தலும், பொய்சொல்லுதலும், கண்டதைமறந்து மயங்கி வருகிறதும், காமவாசையால் மூர்ச்சிக்கிறதும், ஆசையுண்டாயதனை யில்லையாக வெளித்தலும், உயிருக்கிறதிவருமென்று அச்சப்பட்டுத் திரிகையு முதலியவாம்.

மாணவகன் வினா.

மாயாகாரணத்தின் காரியமான தத்துவங்களினது தோற்றமு மவை காரியப்படு முறைமையுமெவ்வாறு?

கட்சி சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

வாயுவானது சமுத்திரத்தினொரு பிரதேசத்தை விகாரப்படுத்துமாறுபோல,கிரியாசத்தியால் மாயையினொரு பிரதேசத்தை விகாரப்படுத்த வதினின்றங் காலதத்துவமுண்டாகும். அக்காலமானது,யாதொரு காலத்திலியாதொருகிரியை செய்து முடிக்கப்படு மஃதிறந்தகாலமென்றும்,யாதொரு காலமியாதொரு வனாலொன்றைச் செய்யவேண்டு மென்று விரும்புதலதுவருங் காலமென்றும், யாதாமொருவனல் யாதாமொரு கன்மந்தொடங்கப்பட்டு முடிவின்மி யிருக்குமது நிகழ்காலமென்று மூன்றாகும். அதுமுதல்வனது சத்திகளாகிய சனனி, திரோதயித்திரி, ஆரணி யென்பவர்களதிட்டானத்தால் பிருதிவிமுதல் நாதமீருனதத்துவங்களைத் தோற்றுவித்து அவற்றிலுண்டானதத்துவங்களை நிறுத்துவித்து அவைதோற்றிய முறையே யொடுக்குவிக்கும்.

காலவாதி வினா.

காலமானதேகமாய், விபுவாய், பிரவாகானதி காரியங்கட்டுகெல்லா மேதுவாயிருக்கையானித்தியமாயிருக்கிற காலத்திற் குற்பத்தியாதிகள் சொல்லுவதென் ?

விடை.

காலத்தினுக்குப் பூர்வாபரவறிவுண்டாகையினு
லல்தநேகமா யதித்தியமுமாகும்.

காலவாதி மதம்.

காலத்தினுக்குண்டாய பூர்வாபரவறிவு சூரிய
கதியாதி யுபாதியினுலன்றிக் காலத்தினுக்கில்லை.

மறுப்பு.

சூரியகதியாதி யுபாதியினுல் வருமெனின் கால
மேயில்லாம்போகும், காலமொன்றையாகி லின்ன
காலத்திலின்னதா மின்ன காலத்திலின்னதாகா தெ
ன்னும் அன்வய வியதிரேகமுங் கூடாது. அன்றியுந்
தினகடிகா திகளுக்குச் சூரியகதியுபாதியல்லது * லவ,
திருடியாதிகட்கில்லை யாகையாற் காலபேத மெளபா
திசமல்ல சுபாவமென்பதே சித்தம்.

காலவாதி மதம்.

கடாதிபதார்த்தங்களிற் பூகபவுடிய விவகார
மொழிந்து வர்த்தமான விவகாரமில்லாதிருக்கை
யால் வர்த்தமான காலமேயில்லை.

* லவமென்பது கணமெட்டிக் கொண்டதனை, திருடி
யென்பது நொடிப்பொழுதினை.

கடவு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

கடநிருமாணத்தில் மிருத்துபிண்டாவத்தை பூத
காலமாம், சலங்கொண்டு வருகைக்கு யோக்கியமான
காலம்பவுடிய காலமாம், சக்கரத்திலே கபாலாதிய
வவத்தையா யிருக்கிறகாலம் வர்த்தமானகாலமா
மாகலின் காலத்திரயமுண்டு, இதனால் சடமநேகமாகி
னித்திபத்துவங் கூடாது, நித்தியமில்லாததற்கு விபுத்
வமுங் கூடாது, ஆகலின் காலமநேகமென்பது மனித்
தியமென்பதுஞ் சித்தம்.

காலவாதி வினா.

உற்பத்தியாதிகட்குக் காலமேதுவாகாதோ ?

விடை.

காலேற்பத்திக்குக் காலமுண்டெனி லநவத்
தையாம், இல்லையென்ற காலமேபுண்டாகாது. இந்
தக் காலந்தனக்கு வேறானதத்துவ தாத்துவிகங்க
ளுக்குக்கேது வல்லது தன்னுடைய வுற்பத்திக்குத்
தானே யேதுவல்ல, காலாதிதனான முதல்வன்
சுயேச்சையினர் காலத்தை யபேட்சியாமலுற்பத்தி
யாக்குவர்.

மாணவகன் வினா.

காலத்தவத்திற்குப் பின் எந்தத் தத்துவந்
தோன்றும்?

விடை.

மாயையினியதிதத்துவந் தோன்றிக்கன்மவேற்
பாட்டினைச் செய்து, ஒருவர்பண்ணின கன்மபலத்
தினை மற்றொருவர் புசியாமலும், விடயத்தினால் அதிக
பிரவிருத்திவராதபடியும், பிரபந்தமான பாபபல
பேரக மலிஷ்டமென்று விடாமலும், பரிபக்குவமான
கன்மபலத்தினை முன்பின்னாகப் புசிக்கவொட்டாம
லும், முதல்வனது சத்தியிரேரணையினால், அரசனாஞ்
ஞாயைப்போல நியமனஞ்செய்து புசிப்பிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

முதல்வனது சத்தியேநியதி பண்ணாதோ, நியதி
தத்துவமெனவொன்றை யங்கீகரிப்பது கற்பனா
கௌரவமாகாதோ?

விடை.

முதல்வனது சத்தி நின்மலையாகலின் நியதி *விய
வதான மன்றித்தானே பண்ணுகையிலது முத்தியி
னைச்செய்யும்.

* வியவதானம் - மறைவு.

கந 0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

கன்மந்தானே அவ்வவ்வான் மாக்களுக்கு நியம
மாகப் பலத்தைக்கொடாதோ?

விடை.

கன்மமானது கிருஷியாதிகளைப்போலத் தொழி
லாகையினால் நியாமகம்பண்ணமாட்டாது.

மாணவகன் வினா.

ஒருவன் பண்ணின கிருஷியாதிபலன்களை யரச
னிருக்கையில் மற்றொருவன் புதிக்கக் காண்கின்ற
தென்னே?

விடை.

யாகஞ்செய்க்கிறவன் பண்ணின கருமபலத்
தினையசமானன் புதிக்கிறது போல, ஏனினவன் ஒரு
ழில்செய்தவனுடைய பலத்தைப்புகிப்பன்.

மாணவகன் வினா.

ஏனினவனுமேவல் செய்தவனுமின்றியொருவன்
தனதென்று பண்ணின கிருஷியாதி பலத்தினை மற்ற
ொருவன் புதிக்கக் காண்பானேன்?

பாசவிலக்கணம்.

கங்க

விடை.

அதுசன் மாந்தர சம்பந்தமல்லது வாராதாகையி
னால் முதல்வனது சத்தியுங் காலமும் கன்மமு
மன்றி நியதிதத்துவமென்பது ஆன்மாக்களுடைய
போகவேற்பாடுண்டாக வேண்டும்.

மாணவகன் வினா.

நியதிதத்துவத்திற்குப்பின் எந்தத்தத்துவமுண்
டாதல் வேண்டும்?

விடை.

கலாதத்துவமானது பிறகுண்டாகியாணவத்தைச்
சிறிது நீக்கியான்மஞானவியாபார சத்தியை விளங்
கப்பண்ணும்.

மாணவகன் வினா.

சித்ரூபனாயிருக்கிற வான்மாவைக் கலாதத்துவ
மேபிரகாசிப்பிக்க வேண்டுமென்ப தென்னை?

விடை.

ஆன்மாக்களநாதியே யாணவத்தினால் ஞானக்
கிரியைகள் தடுக்கப்பட்டிருக்கையாலந்த வானவத்

கநஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தைக்கலையினாற்சிறிதுநீக்கவேண்டும், நீக்காதிருக்கில்
விஷயகிராகியமில்லாமற் சூனியமாய்விடும்.

மாணவகன் வினா.

கலாதத்துவத்தினு லான்மாக்களுக்குள்ள வா
ணவமல முழுதினையு மொருங்கே நீக்கப்படாதே ?

விடை.

ஆன்மாக்களின் கன்மாணுகுணங் கேவலாவத்
தையினாலிருக்கிற வான்மாவைப் பாசிமுடின குளத்
திற் கல்விட்டெறிந்தபோ தந்தக்கல் வீழ்ந்த விடம்
பாசி நீங்குவதுபோல, கலையினுலே யேகதேசமான
வாணவத்தைநீக்கி முதல்வன் ஞானக்கிரியைகளைப்
பிரகாசிப்பிப்பன்.

மாணவகன் வினா.

கலாதத்துவத்தை யதிட்டித்துக்கொண் டா
ணவத்தைச் சிறிது நீக்குவானேன் ? முதல்வன்சத்தி
தானே நீக்கலாகாதே ?

விடை.

முதல்வனது சத்திபரிசுத்தா லஞ்ஞான முழு
வதுநீங்கிவிடு மதற்கு மலபரிபாகமாகாம லஞ்ஞான

கேவலனாயிருக்கையிலே பராசத்திக்குப் பரிசயோக்
கியமல்லாதது கொண்டு குருவானவ னித்திரை பண்
ணுகிற சீடனைத் தான் பரிசியாமற் றண்டினுற்றட்டி
யெழுப்புமாறுபோல, முதல்வன் பரிக்கிரகசத்தியா
கிற கலாதத்துவத்தினுலே தானேசிறிது அஞ்ஞா
னத்தை நீக்குவன்; இக்கலாகுதத்துவங்கள் விபுஷா
யிருக்கிற வான்மாவை லிங்கசரீரமாய் ஆவரித்தலா
விதுவேபுமான்களுக்கு முதல்பந்தம்.

மாணவகன் வினா.

கலாதத்துவத்திற்குப் பின்னுந்தத்துவமெது ?

விடை.

வித்தியாதத்துவமான தான்மாக்களுடைய போ
கார்த்தமாகத் தனக்குமேலான கலாதத்துவத்தினுற்
றேன்மி யான்மனானத்திற்கு விடய தரிசனத்தைப்
பண்ணுவிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

விடயதரிசனத்திற் கான்மனானமே யமையா
தோ ? வித்தியாதத்துவம் வேண்டுமென்பதென்னை ?

விடை.

ஆன்மஞானமானது சுத்தசைதன்ய மாகையால் சிவாபிமுகமாவதொழிந்து விடயாபிமுகமாகாது. வித் தைகலக்கப் பட்டாலல்லது ஆன்மசிற்சத்திவிடயாபி முகமாகாதாகையால், கலையினாலறியுந் தன்மையுடை த்தாய்புத்தி சொரூபமாயிருக்கிற விடயத்தையுடைய வான்மாக்களுக்கு விடயதரிசனத்திலே யாதோன்று தவியது அதுவித்தை.

மாணவகன் வினா.

விடயதரிசனத்திற் புத்தியொன்றே காரணமா காதோ?

விடை.

புத்தியுமான்மாவிலே கிரகிக்கப் படுகையால்கட குட்டியம்போல சடமே, புத்தியான்மாவினுக்குக்கிரா கியமாகையினுற் சட்சகரணமாக வருவங்கள் கிரகிக் குமாறுபோல, இந்தப்புத்தியையுங் கிரகிக்கிறதற்கு வித்தையேகாரணம், தேர்கரி பரிகாலாடுன்கிற நிய மமாகக்கிரமத்திற் சட்சராதிதுவாரா தரிசிக்கப்பட் டுப் புத்தியினாலே புருடனானவனந்த விடயத்தைக் கிரகிப்பன்.

மாணவகன் வினா.

விடயங்களைக் கிரகிப்பதற்குப் புத்திஞானமென்
கையாற்புத்தியேகாரணமாகாதோ?

விடை.

கண்ணாதி விர்திரியங்களைப் போலன்றிப்புத்தி
யாதிகூணத்திரயங்களுள்மனதுசம்சயத்தையும், அக
ங்கார மபிமானத்தையும், புத்தி நிச்சயத்தையும்,
பண்ணுகையால், பதார்த்ததரிசனத்திற் சூரியாவ
லோகனம்போல் விடயதரிசனத்தி லிவைகள் வித்
தைக்குச் சககாரியாயிருக்கும். ஆகலின்கலையானது
ஆணவத்தைச்சிழிது நீக்கிஞானக் கிரியைகளைப் பிர
காசிப்பிக்க விர்த வித்தைகலுஷிதம்பண்ணி விடய
தரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கும், இந்தவித்தை யான்
மாக்களுக்கிரண்டாவதுபந்தம்.

வித்தையான தான்மாவினது ஞானசத்திக்கு
வியஞ்சகமாகும், புத்திமனத்துடன் கூடியவிர்திரியங்
கட்கு வெளிவிடயங்களைத் தெரிவிக்கும், ஆன்மாவிற்
குமனங்கலந்த விர்திரியங்களால் வெளிவிடயங்களை
க்கிரகிக்கும்போது புத்திகருவியாகும், உள்விடயங்
களைக் கிரகிக்கும்போது வித்தைகருவியாகும், ஆகலி

கநகூ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

னன் மாவிற்கு வித்தை யந்தரங்க மானகருவி, புத்தி
பகிர்ங்கமானகருவி.

மாணவகன் வினா.

வித்யா தத்துவத்திற்குப் பின் எந்தத்தத்துவந்
தோன்று நிற்கும் ?

விடை.

வித்தியா தத்துவத்தி லராகதத்துவந்தோன்றி
யான்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக்கீடாகப் பிரகிருதியி
னின் றும் பிறந்த சுகதுக்கானுபவங்களை மேலும்புசி
க்கையின் பொருட் டிச்சையைப்பண்ணா நிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

மாயைமயக்குமாதலாலதுவே யராகமாகாதோ
வேறு அராகமெற்றுக்கு ?

விடை.

மாயைநேரிட மயக்காது, அராகத்தையுண்டாக்
கியதன்வழியாய் மயக்கும், இந்தவராகம் பக்தான்
மாக்களுக்கு விடயவிச்சையைக் கொடுக்கும். முத்
தான்மாக்களுக் குண்டாக்கமாட்டாது.

பாசவிலக்கணம்.

கங்

மாணவகன் வினா.

அவைவராக்கிய மென்னும் புத்திதருமமே அராக
மென்று கொள்ளப்படாதோ ?

விடை.

புத்திவிடய வடிவாய்ச் சுகாதிருபமாய்ப் போக்
கியமென்று சொல்லியிருப்பதாலதற்குப் போகத்தி
லபிலாநை. கொடுக்க வல்லமை யில்லை.

மாணவகன் வினா.

விடயகுணமே அராகமாகாதோ ?

விடை.

புட்பம், சந்தனம், மாதர்முதலான விடயஞ்
சமீபித்த மாத்திரத்தில் யாவார்க்கு மராகமுண்டாக
வேண்டுமப்போது விரகதரில்லாமற்போவர்.

மாணவகன் வினா.

அராகதத்துவ மென்றொன்று தோன்றிவிடய
விச்சையைப்பண்ண வேண்டுமோ ? ஆன்மாவிச்சா
னானக்கிரியாவானாகையா லந்தவிச்சைதானே போ
தாதோ ?

கடவுள் சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

சாக்கிரத்திலந்த விச்சாநூனக்கிரியைக ளிருக் கையினாலும், விருப்பமில்லாத புருடனுக்குப் போக மில்லாமலிருப்பதினாலும், சக்தனைபுருடனுக் கசுத் தபோகங்களைப் புசிக்கையிலமைவு பெறாமலிருக்கை யினாலும் போக்தாவிற்கு இந்த வராகதத்துவமுண்டு பண்ணும்.

மாணவகன் வினா.

சத்தாதி சர்வவிடயங்களுந் திரிசுணாத்மகமாக விருக்கையினால்வக் குணச்சிரயனை யிருக்கிற புரு டனுக்கந்தந்த விடயசௌந்தரியத்தினாலே பிரவிருத் திவரும், மூலராக மெற்றுக்கு?

விடை.

விடயசௌந்தரியமே அராகத்திற்குக் காரணமா கில் விருப்பில்லாதவ னில்லையாம்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மநிஷ்டமறிய லெப்போதுமராகமிருக்கில் புக்தபோகத்திலும் இச்சையினையே செய்து கொண் டிருக்குமாகையா லப்போது ஆசையற்றவனே யில் லாமற்போகாதோ?

விடை.

அராகமானது* வாசநாத்மாவென்றும், பிரத்யக் காத்மாவென்று மிரண்டுவிதமாயிருக்கும், வாசநாத்மாவானது ஆன்மஞான சம்பந்தியாயிருக்கும், பிரத்யக் காத்மாவானது புத்தியை யடைந்து விடயங்களைப்பற்றி யிருக்கும், ஆணவதர்மமாகிய போகாதிசப்தங்களுினுடைய பரிவாகத்தில் விஷயவைவராக்கியம்வந்து விடயத்தியாகம்பண்ண பிரத்யக் காத்மாவாகியவராகம்போம், அதெவ்வாறெனில், கண்ணிருந்தும் உருவமாகிய பதார்த்தமில்லாதபோது சண்ணப்பிரயோசனம்போல, இந்தப்புத்தி சம்பந்தமானவராகம்போகவே விடயசௌந்தரியங்க ளுண்டாகியுமுருவமுள்ள பதார்த்தங்களுண்டா யிருக்கையிலுங்கண்ணில்லாதபோது கிரகிக்கப் படாததுபோல விடயகிரகணங்கூடாது, அப்போது ஆசையற்றவனென்னும் பெயருமில்லாது போகத்திலிச்சையுள்ளவனுமல்லாமல் முத்தனுமல்லாமல் முழுட்சுவென்

* வாசநாத்மா-அப்பியாசரூபமாக விருந்துகொண்டிருப்பது. பிரத்யக் காத்மா - அறிவுரூபமாக விருந்துகொண்டிருப்பது.

கச0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கிற வவத்தையுடையவனு மல்லாமற்போம். ஆகில்
அராகமுண்டாகையினு லவனுமராகத்துடனே கூடின
வனே. அந்த வாசநாத்மாவாகியவராகம் மேரட்
சத்திலே யிச்சைபண்ணி யதினாலே சத்திரிபாத
முண்டாகச் சாம்சித்தருக்குத் தெய்வபாவனையினு
லும், வைரயிகருக்குத் தீட்சையினுலும், சிவபாவ
னையினுலும், அராகநிச்சேஷமாய்ப்போம், அப்போ
தாசையற்ற வக்கணத்திற் சிவராகமுண்டாகி மேர்
காதிக்குக்காரணமான வாணவமலத்தை நீக்கிச்
சச்சிதானந்த சிவசாட்சாத்காரத்தைப் பண்ணுவிக்
கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவானவன் ஞானசொருப னென்பது
கூடும், கிரியையாவது முடக்குதல், நீட்டுதல், சுற்று
தலாகையினாலிது அசரீரியாகிய வான்மாவினுக்கெங்
கனம் பொருந்தும்? இச்சை யராகதரும மன்றி யா
ன்மதருமமென்ப தெவ்வாறு?

விடை.

ஆன்மா ஞானசொருபியாகையால் ஞாத்வஞ்
சுபாவம், கர்த்திருத்துவமுண்டானபேராதே யிச்சை

யென்பது சித்தம். இத்தவிச்சாளுனக்கிரியைகள் ஆன்மசொருபமல்ல, சிற்சத்தியினுடைய சொருபமேயாம், இவைகளுக்கு மனோபுத்தியகங்காரமான கரணங்களவியஞ்சகங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

கலாதிதத்துவங்கள் பின்னக்கிரியைக ளாகையாலேக்காலத்திற் கூட்டமாக வொருவியாபாரத்தைப்பண்ணுவ தெங்ஙனங்கூடும்?

விடை.

எண்ணையுந்திரியு மக்கினியுங் கூடினசமுதாயத்திற்றீபம்பேபால,கலாதி பிரகிருதியில் வித்தையுங் கூடின சமுதாயத்திற் புருடதத்துவ மென்று நிச்சயிக்கப்பட்டதைக் கஞ்சகத்தானமாய்ச் செய்து கொண்டு அதனால் விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்குமில்லாத புருடனைன்கிற நாமத்தைப் புருடதத்துவ சம்யோகத்தினுற் பெற்றுப் * பொதுமையி னிற்பன.

* பொதுமை - சாதாரணம். சாதாரணமாவது பிரதிவிஷய மிச்சையின்றிப் புத்தியாதி காலாக்கினிருத்திர பூர்வ பரியந்தமுண்டான போகங்களைப் புசிக்கச் சமர்த்தனாய் நிற்பது.

கசஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

கலாதியே புருடதத்துவத்திற்குக் காரணமாகி
விடும், பிரகிருதியில் வித்தியாசம்பந்தம் வேண்டு
வானேன்?

விடை.

பிரகிருத வித்தியாசம்பந்தமில்லாதபோது பிர
ளயாகலனாகி மிசுராத்நுவவர்த்தியேயாய் பிரகிருத
போகத்தைப் புதிக்கமாட்டான். ஆகையால் பிரகி
ருதவித்தியாசம்பந்தம் வேண்டும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவே புருடனென்பதை விட்டுப் புருடதத்
துவமென்று வேறே யொன்று சொல்லுவானேன்?

விடை.

அங்ஙனமாயின் தத்துவம் முப்பத்தா நென்
கிற சங்கியைகூடாது, வித்தியாகலாசோதனையிற்
புருடதத்துவ சோதனையு மில்லையாம், கஞ்சகத்தான
மாக விர்தப் புருடதத்துவமென்றொன்று ஆன்மா
வையாவரித்துப் பரிசேதித்துக்கொண்டு சஞ்சரி
யாதபோது விபுவாயிருக்கிற வான்மாவிற்குப்

போக்குவருத்து கூடாது; ஆகலின் புருடத்தவமவ
சியமங்கீகாரம்.

கலாதிகளுக்குருவமாதி.

உருவமாவது ஆன்மாவின் சூக்குமவுடலாம்.
சொருபமாவது ஆன்மாவின் கிச்சாஞானக்கிரியைக
ளாயறிவித்து நின்றல். சுபாவமாவது மேற்சுத்ததத்
துவங்களைக் கூட்டியும், கீழ்ச்சுத்ததத்துவங்களைக்
கூட்டியும் பயன்கொள்ளுதலாற் சுத்தமாடென்று
நிற்பது. குணமாவது போகத்தைத்துய்க்கும் பாக்
கியங்களாகை, வியாத்தியாவது அசுத்தமாயை யள
வாகக் காரியப்பட்டு நின்றல். வியாபகமாவது அஞ்
ஞானமெவ்வளவுண் டவ்வளவும் பேர்வழங்க நின்றல்,
விசேடமாவது சாத்துவிதாதி குணங்கள் நிறைவு
பொருந்துதல், நிறமாவது அறிவு மயியாமையு
மொத்துநின்றல், தரிசனமாவது இவற்றைச் சட
மெனக்காண்பது, சுத்தியாவது சுத்தியிலேதானடங்கி
நின்றல்.

மாணவகன் வினா.

பின்னர் *பிரகிருதியின் தோற்ற மெவ்வாறுவிரி
யும்?

* இந்தப்பிரகிருதிதான் மாயையென்று பெயர்பெற்று
வித்தியாதத்துவங்களுள் ஏழாவதாகிநிற்கும்.

விடை.

ஸ்ரீகண்டபரமேசுரனுடைய சத்தியினற் சோபி
தையான கலையில் மேலுண்டாங் குணதிபிருதிவியந்த
மானதத்துவங்களுக்குக் காரணரூபமான மூலப்பிர
கிருதி கலையிலுந்தூலமாகத்தோன்றிமகானென்றும்,
அவியத்தமென்றும் பெயராய்ச் சாத்துவித இராசத
தாமதங்களென்று மூன்று குணங்களையும் பெறும்.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

குணங்கள் மூன்றுந் தம்முளொத்த நிலைபிர
கிருதியென்று சொல்லப்படும், குணங்களுக்குப் பிர
கிருதி காரணமென்னில் தனக்குத்தான் காரண
மென்றங்கீகரிப்ப தெங்ஙனம்?

*விடை.

குணங்களேசதனமும், அநேகமுமான காரி
யங்களாகையினுலது காரணத்தையுடைய தென்பது
நிச்சயம். அதுவே பிரகிருதி.

பாஞ்சராத்திரி வினா.

ஞானப்பிரகாசமும் கிரியையும் சாத்துவிகராச
சங்களென்கிற குணங்களுடைய சொரூபமாகையா

* சேசுவரசாங்கியனுக்கு மிது விடை.

லும், பிரகிருதியும் ஞானக்கிரியா பிரகாசசொரூப
மாயிருக்கையினுற் குணசொரூபமே பிரகிருதி,
மாயை கலை வித்தைகளு மிவ்வாறே ஞானக்கிரியாப்
பிரகாச சொரூபமாகையா லவைகளுங் குண விய
திரித்தங்களல்ல குணாத்மகமேயன்றே.

விடை.

மாயாதி பிரகிருதியந்தங்களானவைகளுக்கு ஞா
னக்கிரியா பிரகாசத்துவம் சுபாவசித்தமே, காரண
மாகிய மாயையினுடைய ஞானக்கிரியா பிரகாசத்து
வம் அக்காரியமாகிய கலையிலையுண்டாய் அந்தக்
காரியமாகிய கலாபிரகிருதிக்கு அவ்வாறே யுண்டாய்
அக்காரியமாகிய சாத்துவிகாதி குணங்கட்குமவ்
வாறே யுண்டானது. ஆகையால் மாயை கலை பிரகிருதி
களுக்கு ஞானக்கிரியா பிரகாசத்துவம் சுபாவவசிக்
தம். சாத்விகாதி குணங்களு மக்காரியமாகையினுலே
ஞானக்கிரியா பிரகாசமுண்டானதேயாம்.

நிரீசுரன் வினா.

இராசதகுணத்தினுற் பிரபஞ்சோற்பத்தியும்,
சாத்தவிககுணத்தினுல்திதியும், தாமசகுணத்தினுல் உப
சங்காரமுமுண்டாகும். இதற்கு முதல்வன இருட்டி
யாதிகளைப் பண்ணுவாரென்று சொல்லுவதேதன்?

கசுகா சித்தாந்தவசுனபூஷணம்.

விடை.

குணங்களேசேதனமு மநேகமுமாகையால் காரியமே. காரியத்தைக் காரணத்தாலுண்டாக்குகிறதற்குச் சேதனாபேட்சைவேண்டும், இந்தக் குணங்கள் வேறு குணங்களிலே கன்மாதிகளையடையுமெனில் அவைகளுங் காரியரூபமாகையாலவற்றிற்கு மொரு காரணத்தை யபேட்சிக்க வேண்டும், அப்போதனவத்தைவரும், அதன்மையுஞ் சடமானயாவுஞ் சித்திரே ரணையின்மிக் காரியநடத்தாவாகையால் கலையிலென்றுங் பிரகிருதியை யுத்பாதித்துப் பிரகிருதியினின்றுங் குணமுதலான சூட்சுமநிருட்டியாதிகளை யுண்டாக்குகிறதற்கு முதல்வன்வேண்டும், மாயாகாரியங்களெல்லா மாயானுபூதமாக விருப்பதுபோல, பிரகிருதி காரியங்களெல்லாம் பிரகிருதியினுபூதங்களாயிருக்கும், மாயையென்ற சத்தத்தால் மாயாதோபாகமாகிய கலானுபூதமாக பிரகிருதி பரியந்த நத்துவங்களெல்லா மிருக்கும். அப்படியே பிரகிருதியேதோபாகமாகிய குஞ்ஞினுபூதமாகவே புத்தியாதிபிருதியியந்தமாய் நத்துவங்களெல்லா மிருக்கும், சர்வஞ்ஞான முதல்வனுடைய சத்தி பரிசமாத்திரத்

கிற பிர்கிருதியிற் சாத்துவித தாம்ச இராசசமுன்று
குணங்களுண்டாக வவற்றைப் பிரமவிண்டு உருத்திர
ரதிட்டித்து நின்று கிருட்டிதிதி சங்காரத்தைப் பண்
ணுவார்கள்.

மாணவகன் வினா.

இனிச சித்தமும், புத்தியும்* காரியப்படுமா
தெவ்வணம்?

விடை.

குணகத்துவத்திற்குக் காரணமெனச்சிந்திக்கப்
பட்ட மூல்பபகுதி அக்குணத்தவற்றைத் தேற்றி
வித்தலை யன்றி விபரிகவுணர்வை யுடைத்தாகிய
அவிரசைவினாவு முகலவ லுணையாற் றேற்றுவிக்
கும், அதன்பின் புத்தியானது குணத்தாயப் பிரி
விறகுமேல காமரத்தையும் இராசகந்தைகாமுடக்கக்
கொண்டு சத்வகுண மேலிட்ட விஷயங்களை நிச்சயிப்
பகராவுண்டாம், அபாவாநுபமம், விபவாயுப
முமாக விருவணையாம், பாவமானது விடயப்பகுத்
தறிவுகளைப் பண்ணு நெய், விவவாயுமமானது
விடய நிச்சயத்தை யுண்டாக்கும்.

* குணங்களின் சமயம் என்றாகுணச்சுலம் சித்தமும்
புத்தியுமாம்.

கசஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

மேற்சொன்ன புத்திதத்துவத்தி னின் றுக்
தோன்றுந் தத்துவமியாது ?

விடை.

புத்தி தத்துவத்தினின்று மனத்திற்குமூலமான
வகங்காரந் தோன்றி யானென தென்கிறதற்கு மூல
மாகப் பிரதிபுருஷ நியதமாய் குலதனவித்யாதிகளி
னா லெனக்குச் சமானமில்லை யென்றும், யானென்று
மெனதென்று மபிமானஞ் செய்துகொண்டு மோட்ச
பரியந்த மான்மாவை நீங்காது நிற்பதுமாய் சரீரத்
துவ பிராணாதிவாபுக்களைச்சேட்டிப்பதுமாயிருக்கும்.

மாணவகன் வினா.

இக்காரணங்கட்குப் புத்திதத்துவமொன்றே
யமையாதோ ? வேறகங்கார தத்வமொன்று கொள்
வானேன் ?

விடை.

புத்தியானது ஞானத்மாவாயிதுஇவ்வாறென்று
பதார்த்தங்களைப் பிரத்தியேக பேதமாகப் பரிச்
சேதத்தைப் பண்ணி ஒன்றை நிச்சயிப்பது, அகங்கார

மானது அவன் அவன், நான் நான் என்பதாகவேக
ருபமாயிருக்கும். அன்றியுங் கிரியாருபமாகப்பாகிய
விடயங்களைக் கிரகிப்பதா யிருக்குமாகையாலிரண்டு
மொன்றன்று.

மாணவகன் வினா.

அங்ஙனமாகில் அகங்காரமென்கிற சப்தமொன்
றேயாகையால் சர்வான்மாக்களுக்குஞ் சாதாரண
மாக அகங்காரமென்பது ஒன்றேயமையாதோ பிரதி
புருடநியமமென்ன?

விடை.

சர்வபதார்த்தங்களிலுமிது இதுவென்கிறஞான
மொன்றாகையாலும், அநதப் பதார்த்தங்களெல்லா
மொன்றாகமற் பிரத்தியட்சபேதமாகக் காண்கையி
னாலும், சும்பங் சும்பமென்கிற ஞானமுண்டாயிருக்
கவும், எல்லாக்கும்பழு மொன்றாகக் காணப்படா
வாதலினாலும், அவ்வாறே யகங்காரம் பிரத்யாத்ம
நியமமாகையினால் ஒருவனுன் போகிறேனென்றும்,
ஒருவனுன் பார்க்கிறேனென்றும், யுக்தியுண்டாகை
யிற் பேதமேயாகவேண்டும். அல்லது இரண்டுபேர்
கூட்டும் போகிறேனென்றாவது பார்க்கிறேனென்று

கடு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வது ஒருபுத்தியாக வேண்டும். அவ்வாறுகாதிருக்கையினுற் பிரத்யாத்ம நியதமே விருக்கவேண்டும், அன்றியும் அகங்கார மொன்றேயானு லொருவனான் தேவதத்தனென்கிறபோது தேவதத்தநாமமில்லாத மற்றொருவன் நானுந் தேவதத்தனுமாமென்று சொல்லவேண்டிவரும் அங்கனமில்லாததால் அகங்காரம் பிரத்யாத்ம நியதமே.

மாணவகன் வினா.

இவ்வகங்காரதத்துவ மெத்தனை வகைப்படும் ?

விடை.

தாமதகுணமிகுதியைப் பொருந்திய பூதாதி யாங்காரமெனவும், இராசதகுண மிகுதியைப் பொருந்திய வைகரியாங்காரமெனவும், சாத்துவிசகுண மிகுதியைப் பொருந்திய தைசதவாங்கார மெனவு மூன்றாம்.

மாணவகன் வினா.

அகங்கார தத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுபவை யாவை ?

விடை.

தைசத்வாங்காரத்தில் மனமானது தோன்றிப் புத்தியகங்காரத்திற்கு முன்னேதானொரு வஸ்துவைப்பற்றிச் சங்கற்ப விகற்பம் பண்ணிக்கொண்டு சம்சயரூபமாகி நிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

புத்தியகங்காரங்களென்று இரண்டு தத்துவமிருக்க மனதென்றொரு தத்துவத்தைச் சொல்லுவானென்?

விடை.

சங்கற்பவிகற்பமானது புத்தியினாலும், அகங்காரத்தினாலுமாகாது. புத்தி நிச்சயிப்பது ஆகையினாலும், அகங்காரங் கிரகிக்கிறதாகையினாலும், இச்சங்கற்பரூபமான ஞான மனதினாலுண்டானதே. கண்ணினாலே காணப்பட்ட பதார்த்தத்தைப்பற்றிப் புத்தி கோசரமாகப் பண்ணுவதியாதொன்று அது மனது, பற்றினவிடயத்தினையே புத்தி நிச்சயிப்பதன்விப் பிரதக்காகப்பண்ணுமாகில், மனதானது ஒரு கடத்தைப் பற்றினபோது புத்தி படத்தை நிச்சயம் பண்ணவேண்டும். மற்றும் அலதாடி முதலானவை

கருட சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யுள்ள தேகத்திற் கோ சத்தத்திற்கு அர்த்தமென்
றறிந்து பலகாலும் காணப்பட்டிருக்கிற தேகத்தைக்
கண்டவிடத்திலே யிதழும் கோ சத்தத்திற்குப் பொ
ருளென்கிறதற் கேது யாதோ வதுமனது.

மாணவகன் வினா.

மனமகத்தாகி லேககாலத்தி லெல்லாவற்றை
யும் பற்றியறியவேண்டும். அங்ஙனமின்றி யொவ்
வொன்றாகப் பதார்த்தங்களைக் கிரமத்திற்பற்றி யறி
கையினால் மனது அனுவென்னப்படாதோ?

விடை.

கர்மங்குணமாகக் கிரமத்தில் ஞானமுண்டாகும்.

மாணவகன் வினா.

அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்பட்டவனாகையா
னும், சரமக்கரியை யபேட்சயுடையவனாகையானும்,
சித்ரூபமாகிய வான்மாவிற்குக் கிரமத்தில் ஞானமுண்
டாடுமென்பதென்னை?

விடை.

தன்னால் வியாப்தமான மாத்திரமே யற்பதிரவி
யத்தைக் கிரகிக்கும், தீபமானது பதார்த்தத்தைத்

தெரிவிக்கிறபோது அதினுடைய பிரகாசமெவ்வளவு வியாபரிக்கப்பட்டதோ அவ்வளவே கிரகிக்கப்படும். சூரியகிரணத்தி லவ்வாறன்று. அதுமகத்தாகையினால் மகத்துப் பதார்த்தங்களுங் கிரகிக்கப்படும். அவ்வாறே மனது மகத்தாகையினு மகத்துப்பதார்த்தங்களையும் கிரகிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

மனது அற்பபதார்த்தங்களைக் கிரகிக்கிறபடியால்துவனு வெனப்படாதோ ?

விடை.

மகத்தாகிய சூரியப்பிரகாசத்தி லற்பமுகம் கிரகிக்கப்படுகையானும், அற்பமாகிய தீப்பிரகாசத்தினால் மகத்துக்கிரகிக்கப்படா திருக்கையானும் மனது மகத்தேயாமனுவன்று.

மாணவகன் வினா.

மனதுமகங்காரமும் புத்தியு மிவைமூன்றுங்கூடியர்த்த நிச்சயத்தைப் பண்ணு மெனப்படாதோ ?

விடை.

மனமானது முதலிற்பற்றிச் சந்தேகான்மாவாயிருக்கையினாலும், அகங்காரமானது அபிமான

கருசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாகக் கிரகிக்கிறதினாலும், புத்தி நிச்சயிக்கையினாலு
மது சரியன்று.

மாணவகன் வினா.

ஞானமானது தொடர்ச்சியா யிருக்கையினால்
புத்தி யெல்லாவற்றையும் பற்றி யிருப்பதெங்ஙனம்?

விடை.

புத்திசடமாகையினும் புத்தி முதலான கரணங்
களிலெல்லாங் கிற்சத்தியே யனுவர்த்தித்திருப்பது
ஆதலின், மனதானது ஁ள்ளும்வெளியுங் சஞ்சரிப்ப
தாய், கண்ணாதிதுவரங்களுல் வெளிவிஷயங்களைப்
பற்றி யுள்ளே சங்கற்பத்தையும் பண்ணிநிற்கும்.
அந்தமனது பற்றியதையே அகங்காரங் கிரகிக்கும்,
அகங்காரங் கிரகித்ததையே புத்தி நிச்சயிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

அந்தக்கரணங்கட் குருவமாத்ரி யெவை?

விடை.

மனத்திற்குருவம் பற்றுதல், புத்திக்குருவ
நிச்சயித்தல், ஆங்காரத்திற் குருவமெழுப்புதல், சித்
தத்திற் குருவங் கிந்நித்தல், சொரூபமாவது மனங்

குரங்கின்றொழில், புத்திபித்தன்றொழில், ஆங்கார
மாணையின்றொழில், சித்தம் பாம்பின்றொழில். சுபா
வமாவது எரிகொள்ளி காற்றாடி பம்பரம்போல
விரைவிற்பற்றி நிச்சயித்தெழுந்து சிந்தித்தலாம்.
குணமாவது மனம் பிரதானமாகப் பற்றினதைப்
புத்தி நிச்சயித்தலும், ஆங்காரங் கொண்டெழுந்
திருத்தலும், சித்தம் சிந்தித்தலுமாம். விசேடமா
வது ஆன்மாவினிச்சை செல்லுமுன்னே கரணங்கள்
முந்திச்செல்வது. வியாத்தியாவது ஆன்மதத்துவ
மளவுஞ் செல்லுதல், வியாபகமாவது ஆன்மபேதத்
தெல்லுமளவுஞ் செல்வதாம். நிறமாவது தன்றன்
றொழிலிற் பேதியாததாம். தரிசனமாவது சடமெ
னக்காண்டல். சுத்தியாவது தானுப்பற்றி நிச்சயித்
தெழுந்திருந்து சிந்திப்பது செய்யாதெனவறிவது.

மாணவகன் வினா.

மனதினுக்குக் காரணமாயிருக்கிற வந்தத் தை
சதவாங்காரத்தில் மற்றுந்தோன்றுவ யாவை?

விடை.

அத்தைசதவாங்காரத்தில் ஞானேந்திரியங்களா
கிய சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்
க்ரணமைந்துந் தோன்றும்.

கடுக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

ஆகாயத்திலுண்டான சத்தத்தை யறிவிக்கிற
சுரோத்திரம் ஆகாயாத்தமகமே, துவக்காதிகளு மவ்
வாறே, ஆகலின் பஞ்சபூதங்களிலும் பஞ்சேந்திரியங்
களுண்டாகிப் பஞ்சவிஷயங்களை யு மறிவிக்கு மென்
னப்போகாதோ ?

மாணவகன் வினா.

பூதங்களிற் பஞ்சேந்திரியங்களு முண்டாகிற்
பஞ்சேந்திரியங்களுங் கூடாதிகளைப்போ லுருவுள்
ளனவாம். அவ்வாறாகில் ஒவ்வொரு இந்திரியம்
வேறு இந்திரியங்களினுற் கிரகிக்கவேண்டும். உருவ
முள்ளன வாகையாற் றனித்தனி யிருப்பு வேண்டும்,
வேறு மூர்த்தியினாலாவரிக்கப் படுகையினால் மூர்த்தி
மானாயிருக்கிற வஸ்துவிற்குக் கிரகணம் வாராமல்
படிகத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற வஸ்துவைச்சு
சுகியாதே யிருக்கவேண்டும். சட்சவானது தண்ணீ
ருள்ளிருக்கிற பதார்த்தத்தைக் கிரகிக்கிறபோது
சலத்திற் பிரவேசமான மாத்நிரத்தில் தேஜசுக்குச்
சலம் விருத்த திரவிய மாகையால் சாந்தமாய்ப்
போய் பதார்த்த கிரகணங் கூடாதாக வேண்டும்,

தேசோபூதத்தில் உண்டானதாய் மூர்த்தமாகிற்
காணப்படாது. அதனா லகங்காரத்திலுண்டாய் அ
மூர்த்தமாயிருக்குமென்ற லப்போதுசவருக்குள்ளே
யிருக்கிற பதார்த்தைக் கிரகிக்க வேண்டுமென்னி
லங்ஙனமன்று, சுவரானது நின்மலவஸ்தின்மித்தாமத
வஸ்துவாய் நடையைத் தகைகையினுற் கிரகியாது
காணப்படுகிற வஸ்துவிற்கும் காண்பிக்கிற இந்திரி
யங்கட்கும் ஏகசாநியாக வேண்டுமென்றுசொன்னது
சித்தாந்தமன்று. தேஜோ திரவியமல்லாதிருக்கிற
குடத்தையடைந்த கிரியையுங் கடகசாதியும் சட்சு
விற்கு விஷயமாகையினால் அறிவிக்கத்தக்கது. அறி
விக்கிறதற்கு ஏகசாநியுமில்லை இதனால் சட்சுதேசோ
ரூப மென்கிறதற்கும் உருவமொன்றை கிரகிக்கிற
தற்கும் ஆனியில்லை யெங்ஙனமெனின்? தாமதாங்
காரத்தில் உற்பன்னமான உருவதன்மாத்நிரா காரிய
மான அக்கினிக்குத் தேசசு உண்டாயிருக்கையினால்
தைசசு ஆங்காரத்தினால் நேரே யுற்பனமான சட்
சாதியிந்திரியங்கட்குத் தேஜோரூபமுண்டென்கிறது
சந்தேகமில்லை. சட்சானது தனக்குக்கிடத்த வஸ்
துவையொழிய கிரகியாதாகையால் சுவர்முதலான
மறைவினாலே யிருக்கிறதைக் கிரகியாதென்கிறது

கருஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சொல்லாமலேற்படும், இவ்வாறந்திரியங்களெல்லா
பிராப்தமான வஸ்துக்களையே கிரகிக்கும். இங்ஙனமே
கன்மேந்திரியமென்று மிராசதவாங்காரத்தி லுண்
டாம்.

மாணவகன் வினா.

ஞானேந்திரியங்களின் விஷய சம்பந்தங்க
ளெவை?

விடை.

சுரோத்திராதிக ளேந்திற்கு முறையே சத்த பரிசு
ரூப ரச கந்த மைந்தும் பொருந்தும், சுரோத்திரமா
வது காதையிடமாக்கொண்டு சத்தத்தைக்கேட்பது.
வாக்கரணது தேகத்தை யிடமாக்கொண்டு சீதேதாஷ்
ணங்களை யறிவது, சட்சுவானது கண்ணையிடமாகக்
கொண்டு உருவங்களை யறிவது, சிங்குவையானது
நாவையிடமாக்கொண்டு சுவையாதிகளைக் கிரகிப்
பது, கிராணமானது நாசியிடமாக்கொண்டு கந்
தத்தை யறிவது.

மாணவகன் வினா.

தேகவுறுப்புக்களான கூதுமுதலானவைகட்கு
வேறாக அந்தந்த அவயவங்களிருப்பதாகச் சுரோ

த்திராதியாக வேறு ஐந்து தத்துவங்கள் சொல்லு
வானேன் ?

விடை.

அந்தந்த வவயவங்களிருந்துங் குருடனுமையன்
செவிடன் முதலானவர்க ளுண்டாகையினு லவை
யுண்டு.

மாணவகன் வினா.

சத்தத்தைச் சுரோத்திரம்போய்க் கிரகிக்குமோ
அல்லது தன்னை வந்தடைந்த சத்தத்தைச் சுரோத்தி
ரங் கிரகிக்குமோ ?

நையாயிகள் விடை.

சத்தந் திக்ஞகனிலிருந்துவிககிறபெரிய அலைசின்ன
அலைபொலி பேரிசையாதி சத்தங்கள் ஓரினமாயிருக்
கிற உத்தரோத்தர சத்தங்களை யுற்பாதித்தும் பூர்வா
பூர்வசத்தங்கள் நகிக்க, அந்திய சத்தமானது சுரோத்
திரத்தை யடுத்தேபோல, அதைச் சுரோத்திரங்கிரகிக்
கும். உயர்ந்தவிடத்தில் சத்தமும் இவ்வாறே, கதம்ப
முருள நியாயமாக கடைசிசத்தமானது சுரோத்திர
சம்பந்தமானபோது கிரகிக்கும்.

கசு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

பூர்வா பூர்வசத்தம் உத்தரோத்த சத்தத்தைச் சனிப்பிக்குமாகில், பேரியாதி சத்தத்திற் கிவ்வள வென முடிவில்லையாம், ஆகையால் வில்லினின்றும் விடப்பட்டபாணம்போல வேகசந்தானத்திலே தன் னை வந்தடைந்த சத்தத்தைச் சுரோத்திரம் கிரகிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஞானேந்திரியங்களி னுருவமாதி யெவை ?

விடை.

ஞானேந்திரியங்கட்கு உருவமாவது சத்த பரிசு ரூப ரசகந்தமென்னுமைந்தும் ஆகாயம் வாயு அக் கினி அப்பு பிருதிவிகளோடேகூடப் பொருந்தியிருப்பது. சொரூபமாவது இவ்விந்திரியங்களுடன் கூடியறிதற்கறிவிக்கும் தானமாய்நின்றல். சுபாவமாவது இவையையும் நிமிடமாத்திரத்திலே ஆன்மாவொற்றித் தறியும்படி விகற்பித்து நின்றல். விசேடமாவது முன்பு குறித்தவற்றைக்கொண்டே காணப்படாதவற்றையுங் கண்டதுபோலறிவிப்பது. குணமாவது இச்சை செல்லுமிடமாகை. வியாத்தியாவது தனக்

குச்செல்லுமெல்லை யளவுமாம். விபாகமாவது தன்னுடம்பைவிட்டு நீங்காது வாளுதிகள் சத்தாதி கள்செல்லுமிட மெல்லாஞ் செல்வதாம். நிறமாவது அவற்றின்றன்மையறிதல். காட்சியாவது ஞானேந் திரியமென்றும் மாயையிற்றார்ப்பட்ட தத்துவமாத லாலிவை சடமென்று மறிதல். சுத்தியாவது இவை பான்மாவறிதற்குக் கருவியன்றித் தாமதியாதென்று அறிந்து நீங்குதல்.

மாணவகன் வினா.

கன்மேந்திரியங்களு மவைகளின் வியாபாரமு மெங்ஙனம்?

விடை.

வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமென வைத்துங்கன்மேந்திரியங்கள். இவற்றினுக்கு முறையே வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தங் கிரியைகளாம், சுரோத்திரமானது சத்தத்தைக்கேட்கில் வாக்கு ஆகாயமிடமாக நின்று வசனிக்கும், னுவக்கானது பரிசுத்தையறியில் பாதம் வாயுவினிடமாய் நின்று கமனத்தைப் பண்ணும், சட்சானது உருவத்தைத் தரிசிக்கில் பாணியானது தேகசினிட

ககூஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாய் நின்று இடுதலைற்றலைச் செய்யும், சிங்குவை
யானது இரசத்தைக் கிரகிக்கல்பாயுரு அப்பினிட
மாக நின்று விசர்க்கத்தைப் பண்ணும், கிராகணமா
னது கந்தத்தைக் கிரகிக்கல் உபத்தமானது பிருதிவி
யினிடமாக நின்று ஆனந்தத்தைப் பண்ணும். ஞான
ந்திரியமைந்துங் கன்மேந்திரியமைந்திருஞ் சகாய
மாகவிருக்கும், கன்மேந்திரியங்கள் ஞானேந்திரியங்
கட்டுச் சகாயமல்ல. இவையிரண்டும் ஆன்மாவின்
டைய கிரியாசத்தி வியாபாரத்திற்கு அபிவிருத்தகங்
களாம்.

மாணவகன் வினா.

கத்தமாயையில் வைகரியாதி வாக்கானது
தோன்றுமென்று சொல்லியிருக்க, கன்மேந்திரியங்
கள் வாக்கொன்றைச் சொல்வது கற்பனா கவுருவ
மாகாதோ?

விடை

அனாதி சித்தமான வக்கரங்களைக் கரத்தினாலெழு
தியப்போது அந், கக்கரத்திலவ்வக்கர முண்டானதல்ல,
அக்கரங்களநாதி சித்தமாகையினா லெழுதுங்கிரியை
யந்தவக்கரங்களினுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு அபி

வியஞ்சகம், அக்கரத்திற்கு அபிவியஞ்சக மென்ன
மல் அக்கர கட்டுப்பாட்டிற்கு அபிவியஞ்சக மென்
றது கட்டுப்பாடான வெழுத்துப்பாஷாபேதத்தினால்
அநேகவிதமாகையால் அக்கரமல்ல, அக்கரமென்பது
அர்த்தந் தெரிவிக்கிறதானால் பஞ்சதன்மாத்திரை
யில் சத்தந்தா னுகாதாவெனின் அது அவியத்த
சத்தம், அது தொனிரூபமொழிய அர்த்தந்தெரிவிக்
கிறதல்ல ஆகையால் வைகரிவாக்கிற்கு அபிவியஞ்சக
விடமாக இந்தக் கன்மேந்திரியவாக்கு சித்தமே, சூக்
குமாகி வாக்குற்பத்திக்குச் சத்த தன்மாத்திரவியஞ்
சகமே காரணமல்ல விந்துவே காரணம்.

மாணவகன் வினா.

கன்மேந்திரியங்களினுருவமாதியெவை ?

விடை.

கன்மேந்திரியங்களின் உருவமாவது ஆகாயமு
தலாகவழங்குகை. சொரூபமாவது மாயையளவுந்
தொழில்வழங்குகை. சுபாவமாவது சூக்குமத்துந் தூல
ம்போலநின்றல். விசேடமாவதுவான்ருழிலைக்காரண
மாகக் கொள்ளல். வியாத்தியாவது உடலளவுநிறை
தல். வியாபகமாவது மாயையளவுநிறைதல். குணமா

ககச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வதுநிறைவு குறைமெறுதல். நிறமாவதுதொழில். தரிசனமாவது சடமென்றறிதல். சுத்தியாவது பெர்மிநீங்கநீங்குதலாம்.

மாணவகன் வினா.

உட்கரணம் புறக்கரணமுதலான கருவிகட்கும் ஆன்மாவின்னுக்குஞ் சம்பந்தமென்னை ?

விடை.

வாக்காதியைந்தும், சோத்திராதியைந்தும் புறக்கருவிகளாம், அந்தக்கரணநான்குமுட்கருவிகளாம், இக்கரணங்கட்கு அராகம், கலை, வித்தை, நியதி, காலமுட்கரணங்களாம். இவற்றிற்கு உட்கரணமுபாதனமாயை, இம்மாயையிடமாக ஆன்மா கன்மத்திற்கிடானதைப்புகிக்கும்.

மாணவகன் வினா.

பூதாதியிற்றேன் றுவனயாவை ? அவற்றின் காரியமெங்ஙனம் ?

விடை.

பூதாதியாங்காரத்திற் சத்தபரிசுரூபரசுகந்தங்களைந்துந்தோன்றும், அச்சத்தாதினைந்துமுதல்வனா

லான்மாக்களுக்குப் புசிப்பிலேசினேகிதத்தையுண்டா
க்குகிற ஞானேந்திரியங்க னேந்திற்கும் விளங்கத்தக்
கவறிவுண்டாம், மனம் புத்தி ஆங்காரம் தன்மாத்தி
ரைகளைந்தும் ஆன்மாக்களுக்குப் புரியட்டகசரீர
மாம்.

மாணவகன் வினா.

சுத்தாதிகளினுருவமாதியெவை ?

விடை.

சுத்தாதிகளின் உருவமாவது பூதவழியிற்காண்டல்,
சொருபமாவது அவ்வானாகி யாலேதன் றன்மை தோ
ற்றப்படுவது. சுபாவமாவது ஓர்யறிவுமுதல் யெய்விவள
வும் அதுவாய்நிற்பது. விசேடமாவது தன்னெல்லேபு
றம்புமேலிட்டிநிற்கை. வியாத்தியாவது சோத்திராதி
தானமளவு முண்டாகை, வியாபகமாவது அவற்றைக்
கூடியே புறத்திலுள்ளவஞ் சென்றறிவிக்கை. குண
மாவது புறக்கரணமா யறியுஞ்சுக துக்கங்கட்கு மூல
மாகை. நிறமாவது ஓசையாயும் வெம்மைதட்பமா
யும் விகற்பமற்ற காட்சியாயும் கந்தமாயுமிருப்பது.
தரிசனமாவது இவைபுற மறிவிக்குங் கருவியென்று
காண்டல். சுத்தியாவது இவை சடமென்று காண்ட
லாம்.

கககக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

பூதங்களின் தோற்றமு மவற்றின் குணங்களும்
வைநிற்குமுறைமையு மெங்ஙனம் ?

விடை.

சத்தாதிகளைந்திலுமுறையேசத்தத்திலாகாயமு
ம்,பரிசுத்தில்வாடிவும், உருவத்தில்தேயுவும்,இரசத்தி
லப்புவும், கந்தத்திற்பிருதிவியுமாகவைந்துந் தோன்
றும்,சத்தமுதலான குணங்களைந்து மாகாயமுதலான
பூதங்களைந்திலு மொன்றுக்கொன்றங் கேற்றமாய்த்
தொந்தித்துக் கொண்டொபொருத்திற்கும். இங்ஙனம்
வலியையுடைய விடயங்களும் பூதங்களும், தேகமுந்
தேகியுமாயிருக்கிற முறைமைபேரல விடயங்கள் தே
கியும்பூதங்கள்தேகமுமாம்.

பூதங்கள் சீவிக்கும்படி ஆகாயமான தெல்லாப்
பூதங்கட்கு மிடங்கொடுத்து வெளியாயிருக்கும், வ்ர
யுவானது சலிப்பையுடைத்தாய்ப் பரந்தெல்லாவற்
றையுந்திரட்டிநிற்கும், அக்கினியானது கூடினவற்
றை வெப்பமாக்கிச் சுட்டொன்றிவைக்கும், அப்பு
வான தெக்காலத்துங் குளிர்ந்துநின்று சர்வத்தையு

நெகிழ்ச்சியாக்கும், பிருதினியானது கடினமாய்த் தாரகமாய்திற்கும்.

பிருதினியானது வெண்மை, பொன்மை, செம்மை, கருமை, புகை யிர்த்தவைந்து வர்ணங்களையுமுடைத்தாய் நாத்சூரமாய் லகார பீசாக்கரத்தையும், அப்புவானது வெண்மையாய்ப் பிறைபோன்று வகாரபீசாக்கரத்தையும், அக்கினியானது செம்மையாய் மூன்று கோணமாய் ரகார பீசாக்கரத்தையும், வாயுவானது கருமையாய் அறு கோணமாய் யகாரபீசாக்கரத்தையும், ஆகாயமானது புகையாய் வட்டமாய் அகாரபீசாக்கரத்தையும் பெற்றிருக்கும்.

மாணவகன் வினா.

வாயு ஆகாயம்போல அருவமாயிருத்தலி னிதற்கு நிறஞ்சொல்லுவதெங்ஙனம் ?

விடை.

வாயுவானது பிரத்தியட்சமாகப் பெரியதுமாய்ப் பரிசுத்தையு முடைத்தாகையினுந் கடம்போன்றுருவமுடையதே. கண்களுக்குக் காணாததுகொண்டு அருவமெனல் பொருந்தாது. பிசாசாதி யுருவங்கள்

ககஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

காணப்படாதது கொண்டு அசித்தமல்லாததுபோ
லவாயுவும் உற்பூதபரிசுமும் அனுற்பூதவுருவமுமாயி
ருக்குமந்தவுருவமும் யோகிசுளாற் காணப்படுவதா
யிருக்கும்.

மாணவசன் வினா.

ஆகாயமானது அருவமானவா லதற்குநிறஞ்
சொல்வது கூடாது, அன்றியுந் சிலவாகடங்களிற்
படிகநிறஞ் சொல்லியிருக்கத் தூமவர்ணங் கூறுவ
தென் ?

விடை.

ஆகாயமானது நின் மலமாகியுந் சுருமையாகியும்
வாயு சம்யோகத்தினுற் சொல்வததைப்புட்பம் போ
ல்திரத்தபடிக மென்றதுபோல தூமவர்ணஞ்சொல்
வப்பெறுகையாற் பொருந்தும்.

பூதாதிகளுக்குருவமாத்ரி

பூகாதிகளுக்குருவமாவதுமுறையேஉரத்துத்தரி
க்கும், குளிர்ந்துபதஞ் செய்யும், சுட்டொன்றுவிக்கும்,
சலித்துத்திரட்டும், நிரந்தரமாயிடங்கொடுக்கும், சொ
ருபமாவது சதூரம், பிறை, முக்கோணம், அறுகோ
ணம், வட்டம். சுபாவமாவது கிடத்தல், வீழ்தல்,
எழல், நிறைதல், நிற்பல். வியாத்தியாவது அண்டமு

தற் சத்தியளவு. வியாபகமாவது அண்டமுதற்சத்தி யளவு. விசேடமாவது நவரக்ருதம், சந்தசமுத்திரம், உதராக்கிரியாகி, எழுபத்திராயிரமவை, நூரோதாதி யாகை. சூனமாவது அணுவாய் பன்முகை, தண்ணீ ராகை, அமுலாகை, சூறுவளியாகை, வெட்டவெளி யாகை. நிறமாவது பொன்மை, வெண்மை, செம்மை கருமை, புகைமை. தரிசனமாவது உலகம்பஞ்சபூதமெ னக்காண்டல். சுத்தியாவது இவைசடசெமனக் காண் டல்.

தத்துவப்பிரசங்கம்.

முன்னே சுத்தமாயையிற் றோன்றுமென்ற வைந்துதத்துவங்களும், அசுத்தமாயையிற்றோன்று மென்ற முப்பத்தொரு தத்துவங்களுமாக முப்பத் தாயிற் சுத்தமாயையி லுதித்தவை சிற்சத்தியின் அகிட்டிசுமாகையாற் சைதன்யமென்று சொல்லப் படும். அசுத்தமாயையிற்றோன்றிய முப்பதுஞ் சட மாம், சித்துடன்கூடி யறிவாகியுமறித்துடன் கூடி யறியாமலு நிற்கின்ற வான்மாவென்கிற பெயரை வாய்ந்த புருடதத்துவமொன்று பிரித்தறியக் கூடா தாகையினுற் புருடதத்துவத்தை யான்மாவென்றது பசாரம்.

சிவதத்துவமுதலியவைந்து மவ்விடங்களிற் புலனங்களைச் சேர்ந்த வான்மாக்கட்குச் சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வகிருத்தியங்களை விளக்குதற்குச் சாதனங்களாகையா விவ்வைந்தினையுஞ் சுத்தமென்று சொல்லப்படும்.

சுத்தமாயைக்குக்கீழ் மாயைமுதலிய வேழுஞ் சுத்தமாயு மசுத்தமாயுமிருக்கும். அஃதெக்காரணத்தாலென்னில் ? ஆன்மாவிற்குச் சிறிதறிவை விளக்குதற்குச் சாதனமாகையாற் சுத்தமென்னப்படும், சூக்குமவுருவ துவாரத்தாலான்மாவிற்குக் குணரூபமாகிய சுகதுக்க மோகங்களை யுண்டாக்குதற்குச் சாதனமாகையால் அசுத்தமென்னப்படும் ஆதலாற் சுத்தாசுத்தமாம்.

பிரகிருதிக்குக் கீழாகிய விருபத்துநாலுஞ் சிறிதறிவையும் விளக்கிச் சிறிது கர்த்திருத்துவத்தையுஞ் சுகாதினையு முண்டாக்குகையா லசுத்தமாயிற்று.

சுத்தமாயையில் முதல்வன் கொள்ளுந்திருமேனிக் கேதுவாக வந்ததாய் முதல்வனுக்குள்ளதாயிருக்குமாதலால் பிரேரகாண்ட மெனப்பெறும், அஃதெக்காரணத்தாலெனின் ? சுத்த தத்துவங்களி

விருப்பார் கீழுள்ளார் செய்த கன்மத்திற்குசைய
நாலுவாக்கராலு மவர்களவர்க ளறிவை விளங்கும்படி
நாததத்துவ மூலாதாரத்தை யதிட்டித்துக் கொண்டு
சூக்குமையிணையும், விந்து தத்துவநாபியை யதிட்டித்
துக்கொண்டு பைசந்தியிணையும், சாதாக்கிய மிதயத்
தையதிட்டித்துக் கொண்டு மத்திமையையும், தன்
செவிக்குக் கேட்பதாயும் பிறர் செவிக்குக் கேட்பதா
யும் இரண்டுவகைப்பட்ட வைகரியில் முந்தினதை
யிச்சுரதத்துவங் கண்டத்தைப் பொருந்தியும், பிந்
தினதைச் சுத்தவித்தை முகத்தைப் பொருந்தியும்
பிரேரிக்கும்.

மிச்சிராத்துவா வாகியவேழு தத்துவத்திற்
பொருந்தப்பட்ட வான்மாவிற்குப் போகத்தைக்
கொடுத்துப் புசிப்பிக்கையால் போககாண்டமென்று
மல்லது போகசயித்துருகாண்ட மென்றும் பெயரா
யிற்று.

அசுத்தாத்துவாவாகிய விருபத்துநாலு மள
விறந்த வான்மாக்களுக்குப் போக்கியமாகிய வத்
துக்களைப் புசிப்பிக்கப்படுதலாற் போக்கிய காண்ட
மெனப்பெயராயிற்று.

க௭௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

முதல்வனது ஆக்கினையால் வந்த அருவமாகிய சிவஞ் சத்தி நாதம் வீர்துவும், உருவமாகிய ஈச்சரன் முதலாயின யாவர் தத்துவமெனப் பெயர்பெறும், தத்துவங்கட்குக் காரணமாகிய பிரகிருதியாயை அசத்தமாயை சுத்தமாயை மூன்றுமடைவே தூலஞ் சூக்குமம் பரமெனப்பெயர்பெற்று நிற்கும்.

தூலமாவது புருடனுக்குப் புத்தியாகிய போக்கியத்தை யுண்டாக்குவது, சூக்குமமாவது ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கிறதற் கேதுவாய்ப் பிரிக்கப்படாத கலாதிதத்துவங்கட்கும் பிரகிருதிக்குங் கீழுள்ள புவனத்திலிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் அதற்கு மேலுள்ள வான்மாக்களுக்கும் காரணமாயிருக்கிற மாயையாம். பரமாவது வித்தேசர் முதலாயினோர்க்குத் தனுவையுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாய் மந்திரங்களுக்கும் பிறப்பிடமாய் நித்தியமூமாயிருக்குங்குண்டலியாம்.

சிவமுதலிய தத்துவங்களும் பிரளயகாலமளவு மழியாதிருத்தலாலதற்குக் தத்துவசத்தம் பொருந்தும், மந்திரங்களிடத்துஞ் சதாசிவமூர்த்தியிடத்

தத் தத்துவசத்தம் பொருந்தும், திட்களமாகிய சிவமும், சகளதிட்களமாகிய சதாசிவமூர்த்தியும், சகளமாகிய மகேசுரமூர்த்தியும், ஆன்மவர்க்கங்களும், பாசங்களுமாக விவையெல்லா மழியாமலுண்மையானவத்துக்களா யிருக்கையால் தத்துவசத்தஞ் சொல்லப்பெறும், அன்றியுந் தத்துவமென்றதற்குக்குப்பொருணித்தியம், தோற்றமூற்றுமுடைய விவற்றிற்குத் தத்துவமென்ற தெவ்வாறெனில்பஞ்சபூதலயத்துடனே தேவர்கட்கு நாசமுண்டா யிருக்கவும் அமரரென்றழைத்தாற்போலும், தாத்வீகமாகிய சரீராதிகளைப்போல வுடனே நாசமின்றிப் பிரளய பரியந்தமும் நிற்பதாகையால் தாத்வீகத்தை யபேட்சித்து முப்பதாறுக்குந் தத்துவமென்று பெயராயிற்று.

இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும் அணுபக்கச் சம்புபக்கத் ததிதெய்வங்களு மவ்வத் தத்துவப்பெயர் பெறுமாகலான் எல்லாப்பொருள்களையும் தத்துவங்களில் வைத்துக்காணலாம்.

ஆன்மதத்துவமென்ற விருபத்துநாலுங் காரணமாகிய பிரகிருதியிலெங்கும், அல்தாவது சத்தத்

கௌசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

திலே பிருதிலியும், இரசத்திலே யப்புவும், உருவத் திலே யக்கனியும், பரிசுத்திலே வாயுவும், சத்தத் திலே யாகாயமும், தாமசாங்காரத்தில் தன்மாத்திரா களும், இராசாதாவாங்காரத்தில் வாக்காதிகளைந்தும், சாத்துண்டாங்கரத்தில் சோத்திராதிகளைந்தும் மன மும், புத்தியில் மூவகையகங்காரமும், குணவடிவான வவ்வியத்தத்தில் புத்தியுஞ் சித்தமு மொடுங்கும்.

வித்தியாதத்துவமென்று சொல்லப்பட்டவாறும் மாயையிலொடுங்கும் அஃதாவது அராகம் வித்தை யிலும், அந்தவித்தைகளையிலும், அக்கலையுங் கால மும் நியதியுமாயையிலு மொடுங்கும்.

சுத்தவித்தையீச்சுரஞ் சாதாக்கியமாகமுன்றுஞ் சிவதத்துவமென்னும் விந்துவிலொடுங்கும், இவை மூன்று முதல்வனுக்குக் காரியப்பாட்டாலதிட்டிக் கப்பட்டிருக்கிற விக்கிரகங்களாகையால் இவற்றை நித்தியமென்பர், பாரிசேடத்தால் விந்துநாதங்களி ரண்டுஞ் சுத்தமுமாய் நித்தியமுமாயழியாம லிருக்கிற குண்டலியிலொடுங்கும், இங்ஙனஞ் சங்காரப்பட்டி ருந்த பின்னர் சிருட்டி காலத்தில் குடிவேயினின்று

மொடுங்கினமுறையே நாதமுதற் பிருதிவியீருகத்
தோன்றா நிற்கும்.

சாருவாகமுதல் ஐக்கியவாத சைவ மீருகிய
புறப்புறச்சமயமும், புறச்சமயமும், அகப்புறச்சமய
முமென்று முக்கூற்றுச்சமயதெய்வங்களியாவும் பூத
முதலகத்தமாயா தத்துவமீருக வொவ்வொருதத்து
வங்களினிலைபெறும், சைவமெனப்படும் தலையாய
அறுவகைச் சமயத்தெய்வமாய்நின்ற வதீகார போக
லய சிவபேதங்கள், சுத்தவித்தை முதலிய வைந்து
தத்துவங்களு ளொவ்வொன்றி னிலைபெறும். சிந்தாந்
தச் சைவத்தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் முப்பத்தாறை
யுங்கடந்து நிற்கும்.

சிவம், சத்தி, நாதம், வீந்து, சகாசின், மகேச்
சான், உருத்திரன், விண்டு, பிரமனென்றிவர்கள் ஒன்
றிலே யொன்றாகத்தோன்றி முதனான்கு மருவமாக
வும், பின்னான்கு உருவமாகவும், மத்தியது உருவா
ருவமாகவுமிருக்கும். இவ்வொன்பது பேதத்தினையும்
முதல்வனொருவனே, தனக் குருவாதிகளில்லாதிருந்து
மிவ்வுருவங்களை யதிட்டித்துக்கொண்டு உருவன்
போல நடனம்பண்ணுவன், ஒன்றாகவிருந்து பஞ்ச

களாக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கிருத்தியங்களைப்பண்ணுது ஒன்பது பேதமானது சுற்பனா கவுரவமென்னில் ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர், சகலராக மூன்றுவகைக்குஞ் சுத்தம், சுத்தாசுத்தம், அசுத்தமாக தத்துவத்திரயங் கட்டும்விந்து, மோகினி, மானாகவுபாதானத்திரயங் கட்டுங் காரணமாகப் பேதங்கூறப்பட்டது.

அருபத்திற்காலம், திக்கு, ஆகாயமுதவியவ்ருப மாயிருக்கவக்காரிய பேதங்களினுற் பேதமானது போலக் கிருத்திய பேதங்களினுற் பின்னமாகக் கூறப்பட்டது.

மேற்கூறிய கிருத்தியபேதங்க ளுள்ளுந் தாரதம் மியமுண்டு. பரமசிவத்திலாயிரத்தொரு கூறு பராசுத்தியாவிர்ப்பவித்து அனுக்கிரகபரையா யிருக்கும், அந்தப்பராசுத்தி சுத்தமாயையிலே பதிந்தபோது சாந்தியாதீதகலையுண்டாம். அந்தச் சாந்தியாதீதமானது பராசுத்திபரியாயமாம், அந்தப் பராசுத்தியிலாயிரத்தொருகூறு சுத்தாவத்தரான நிவனுக்கிச்சா ஞானசொருபியான வன்நாபாவசத்தியுண்டாம். அந்தச் சுத்தியிலாயிரத்தொருகூறு நாதமூர்த்தி யுண்டாம், நாதத்திலேநின்றுமாயிரத்தொருகூறுவிந்து மூர்த்தியுண்டாம், நாதவிந்து மூர்த்திகளைச் சிவனுஞ் சுத்

தியுமனுப்பிரஷ்டரா யதிட்டித்துநின்று சூக்குமமான சத்தார்த்தப் பிரபஞ்சங்களை யுண்டாக்குவர். மூர்த்தி மூர்த்தி மான்களுடைய வபேதோபசாரத்தினற் சிவனுக்கு நாதமென்றும், சத்திக்குவிந்து வென்றும் பெயரானது, அந்தச் சத்தியிற்பத்தி லொருகூறு சாதாக்கியமுண்டாம், சிவனந்தமூர்த்தியை அனுப்பி ரஷ்டராய் நின்று சுத்தாத்நுவகிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர், அந்தச் சாதாக்கியத்திற் பத்திலொரு கூறுக மகேச்சரன்றோன்மி யசுத்தமாயா கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர், அவரிடத்தி லாயிரத்தொறுகூறு உருத்திரர்தோன்மிக் கூலயிலே நின்று மூலப்பிரகிருதியை யுதிப்பித்து அதிலேநின்று குணத்திரயாதியான சூக்கும சிருட்டிகளைச்செப்து மகேச்சரருடைய கோடியிலொருகூறு தோன்மின பிரமாவையும், விண்முவையும் சுத்தாத்நுவ சிருட்டித்திகளிலே நியோகித்துத் தாங்காலருத்திரனை யதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று அசுத்தாத்நுவப் பிரஸியத்தையும்பண்ணுவர்.

மாணவகன் வினா.

இத்தகையதத்துவங்கள் ஆன்மாவைப் பொருந்தினது யாது காரணம்?

கஅ0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

உலகாயதன் மதம்.

இரண்டுவினையாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள் கன்மத்தால் வரவேண்டுவதில்லை இந்தச் சரீரத்திற்குண்டாய சுகதுக்கமியல்பேயாம்.

மறுப்பு.

இயல்பென்று சொல்லுவையாகில் அக்கினிய முட்டினமும்பேரல வெருதன்மையாக விருக்க வேண்டும், அவ்வாறில்லாது சுகதுக்கங்கள் வேறு பட்டிருத்தலினியல் பெனலாகாது, ஒரு ஆன்மாவிற்குச் சுகதுக்கமிரண்டாய் வரவேண்டியதில்லை.

உலகாயதன் மதம்.

ஒருபொருட்கு வரு மிரண்டாய விற்பதுன்பக் கருமத்தாற் பொருந்துமென்று கூறின், புனலானது சந்தனமுதலிய நறுநாற்றத்துடன் கூடவும், அனலுடன் கூடவும், அப்புனலெந்த நன்மைதீமை செய்தது, இவை யொருபொருட்கியல்பாதலால் பூதகுண மன்றிக் கன்மமில்லை, தோல்முதலானவை நெருப்பைக்கண்டாற் சுருள்வதும் நீரைக்கூடினா நெகிழ்வதும் பதார்த்தவியல்பே கன்மத்தால் வருவதல்ல,

பாசவிலக்கணம்.

கஅக

மறுப்பு.

இவ்வுவமையாலான்மாக்கட்டுச் சுகதுக்கங்களி
யற்கையன்று செயற்கையென்றே யேற்படும், நீரா
னது தனக்கியல்பாகிய தட்பத்தையொழிந்து மணத்
தையும் வெம்மையையும் பொருந்தியதற்கு இரண்டு
குணமுண்டாகையால், ஆன்மாக்கள் செய்யப்பட்ட
விருவினையினாலு மவரவருக்குத் தக்க சுகதுக்கப்
பலன்களைப் பொருந்தும். பிரஞ்ஞையில்லாத பூதங்
களினுடைய காரியமாய் அசேதனமாயிருக்கிற சரீ
ரம் நன்மைநீமைகளை யறியாது அந்தச்சரீரத்திற்குப்
பொருந்தியசேதனனாயிருக்கிற வான்மாவேயறிந்து
புகிப்பன்.

உலகாயதன் மதம்.

இச்சனனத்திலுண்டாகிய வற்சாகத்தால் மிகு
தியாகிய தனங்களைச் சேகரித்து அப்பதார்த்தங்களா
லுண்டாய போகத்தை யிர்தச்சனனத்திற் புகியா
நிற்பர். ஒருகொழிலுஞ் செய்யமாட்டாதவர் தன
மின்மையாய்த் துயரத்தை யனுப்பவிப்பார்கள். இங்
னமின்றிவேறாய் முன் சனனத்திலார்ச்சித்த புண்
ணியபாவ முண்டாமாகி விந்தச் சனனத்திலொரு

கஅஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தொழிலுஞ் செய்யாதிருக்கத் திரவியமுண்டாகவே
ண்டும், அப்படியுண்டாகக் கண்டோமில்லை யாகை
யால் மறுமைப்பயனென்ப தொன்றில்லை.

மறுப்பு.

சுகதுக்கங்கள் வருவதெல்லாம் புண்ணியபாவங்
களின் றொழிலினாலல்லது முயற்சியால்வாராது எங்
ஙனமெனின்? இம்மையிலதிகமாய்ப் பொருளைத்
தேடிச் சுகத்தை யனுபவிக்கவேண்டிப் பொருள்
வருமுயற்சியைச் செய்யுங்காலத்து மடிமைவரும்,
மடிமையைத்தவிர்த்து உற்சாகத்தைப் பண்ணினு
மதனாற்பொருளில்லாமற் போனாலும்போம். பொரு
ளில்லாது அபாயம்வரினும்வரும். யாதொரு முயற்சி
யுஞ் செய்யாதிருப்பவர்கள் சிங்காசனாதிபதியாயிருக்
கவுங் காண்கின்றோம்.

உலகாயதன் மதம்.

முற்செனனத்திற் சரீரத்திலுண்டான புண்ணிய
பாவங்களந்தச் சரீரம்விடும்போது அவையுமொக்
கப்போ மவை யிர்தச்சென்மத்திற் பொருந்துவ
தில்லை.

மறுப்பு.

பொருட்சார்வு உயிர்ச்சார்வென்று சொல்லப்படுகிற விரண்டைப்பெறுகிறது, இவற்றை யிழந்து விடுகிறது, ஒருசகத்தை யனுபவிக்கிறது, விருத்தாப்பியத்தால் வருகிற துக்கங்களும், மரணமென்று சொல்லப்படுகிறபேறு, இழவு, இன்பம், பிணி, மூப்பு, சாக்காடாகியவாறு காரீயங்களு முற் செனனத்திற் செய்ததிப்போது மாதாவுதரத்திலுண்டாகிய கருப்பையிலான்மாவணுவாகச் சென்று பதிகிறவவதரத்தி லிவையுஞ் சூக்குமமாகச் சென்று கூடிப்பதியும் அந்த முறைமை முதல்வன் விதித்தபடியே யனுபவித்துத் தொலைந்துபோம். இதற்குக் காரண முன்செனனத்தி லார்ச்சித்த புண்ணிய பாவமாம், இவ்விடத்திலந்த வனுபவத்திற்கு மதுவே காரணமாம். இந்தவுடலிலிப்போது செய்கிற கன்மம் வருகிற செனனத்தி லெடுக்கிற தேகத்திலே கூடும்.

உலகாயதன் வினா.

கன்மங்களெல்லா முடலாலுண்டானதெனினி லிந்தவுடலெதனு லுண்டானது ?

கஅச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லிடை.

முன்செனனத்தில் விடப்பட்ட சரீரத்தினின்று
செய்தகன்மமினியேமேலாருடலை யுண்டாக்கும், அநா
தியே வித்தில் மரமு மந்த மரத்தில் விதையும்வந்து
தோன்றுகிறது போன்றொரு தேகத்திற் செய்தகன்
மமொருதேகத்தினை யுண்டாக்கிக் தொன்றுதொட்டு
வரநிற்கும்.

உலகாயதன் வினா.

இவ்வுடலிற்புசித்திற் கன்மமெல்லா முன்புள்ள
*சஞ்சிதத்தகாகில் மேலேக்குக்கன்மமுண்டாகிற வித
மெவ்வாறு ?

* சஞ்சிதமாவது சனைங்கடோறு மநாதியேதொடர்ந்து
தொடர்ந் தாறத்துவாக்களிற் கட்டுப்பட்டனவிறந்து கிடக்கு
மிருவினைகள். பிராரத்துவமாவது அந்தச்சஞ்சிதத்திலே பரிபக்
சுவத்தைக்குறித்ததற் கேற்றதனாகரண புவன போகங்களையு
ண்டாக்கிப் புசிப்பிப்பது. ஆகாமியமாவது பிராரத்துவத்துக்
கிசைய வெடுத்ததேகத்தி லதன்பலத்தைப் புசிக்கையில்விரு
ப்பு வெறுப்புக்களா லுண்டாய கன்மமலத்தைக் கூட்டுமுதல்
வனையிழந்த வபராதத்தால் வரும்புண்ணிய பாவங்கள்.

விடை.

முன்செனனத்திற் சுகதுக்கங்களைப் புதிக்கிறவவ தரத்திலுண்டான பிரியாப்பிரியங்க ளிந்தச்சனனத்து ச்சுகதுக்கங்களாய் வந்து பொருந்தும், இப்போது பிராரத்துவம் புதிக்கிறபோது உண்டாகிற விதாகிதங் கள் வருகிறசனனத்திற் கேதுவாய்நிற்கும், ஒருகால த்துமகாமிய மேறாமற் புசிப்புண்டாக மாட்டாது கன்மங்கள்தொன்று தொட்டுவராரநிற்கும்.

உலகாயதன் வினா.

தொன்று தொட்டு வருமென்றகன்மமொன்றாயி ருக்கப்பிராரத்துவ மாயும், ஆகாமியமாயும் வருமெ ன்றதென்னை ?

விடை.

இந்தப்பூமியி லுண்டான ஷ்ளைவுகளெல்லா மிவ் வருடத்திற்குப் புசிப்புமாய், வருகிற வருடத்திற்கு விதையுமானுற்போல, முன்செனனங்களிலே செய்ய ப்பட்ட கன்மமெல்லாம், இச்சென்மத்திற் கூடிப் புசி த்தற்குப் பிரயோசனப்படப் பிராரத்துவமாம், இப் படி யனுபவிகையிலார்ச்சிக்கிற பிரியாப்பிரியங்கள் சஞ்சிதத்திற் கட்டுப்பட்டுச் சிலகாலமிருந்து வருகிற சனனத்திற் காகாமியமாய் வரும்.

கஅகா சித்தாந்தவசன்பூஷணம்.

மாணவகன் வினா.

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த இதமென்றதெது,
அகிதமென்றதெது?

விடை.

இதாகிதங்களாவன மனவாக்குக் காயத்தினால்
வருவன, இதமான தான்மாக்களுக்கு மனதினான
மைநினைத்தலும், வாக்கினு னல்வசனமுரைத்தலும்,
காயத்தினு னற்காரியங்களைச்செய்தலுமாம். அகித
மானதுமனதினாற்.பொல்லாப்பை நினைத்தலும், வாக்
கினு னிடீரஞ்சொல்லலும், காயத்தினால் தீமை
வினைத்தலுமாம்.

பட்டாசாரியன் வினா.

முதல்வ னுன்மாக்களுக் கிதாகிதங்களை யறிந்து
கூட்டுவதென்னபயன்கருதி?

விடை.

சித்தசித்துக்க ளிரண்டினங்குறைவற நிறைந்து
நிற்கின்ற முதல்வ னுன்மாக்களிடத்து வைத்தகிரு
பையினாற் கன்மங்களைக் கூட்டிப்புகிப்பிப்பன்.

பாசவிலக்கணம்.

கஅ௭

பட்டாசாரியன் வினா.

அனுக்கிரக மூர்த்தியாயிருக்கிற முதல்வன்சிலரு
க்குநிக்கிரகமுஞ்செய்வானேன்?

விடை.

தன்மத்தின்வழியிற் பிரியமாயிருந்து புண்ணிய
ங்களைச் செய்கிறவர்களுக்கு அனுக்கிரகமுங் கொடு
மையான பாலங்களைச் செய்கிறவர்களுக்கு நிக்கிரக
முஞ்செய்யாநிற்பன்.

பட்டாசாரியன் வினா.

அகிதஞ்செய்தாராக் கண்டித்தல் முதல்வனுக்
குக்கருணையாமா?

விடை.

முதல்வன் செய்கிறநிக்கிரகமு மான்மாக்களளவி
லனுக்கிரகமேபாம், அகிதமான கன்மங்களைச் செய்யு
மான்மாக்களைக் கோபித்தும், அடித்தும், பயப்படப்
பண்ணியு மவ்வகிதமான வினைகளைப்போக்கி மேலு
மகிதங்களைச் செய்வாதபடி நிறுத்திவேதாகமங்களிற்
சொன்னமுறைமையி னில்லென்றுகற்பியாநிற்பன்.
தத்தம் முதல்வர்கள் தாங்கள் சொன்ன நீதிமார்க்கங்

க௮௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

களி னடவாதிருக்கிற் பெற்றதாயுந் தந்யைரு நிட்டுர
ஞ்சொல்லி மலாரினுலடித்து விலங்கையுமிடுவார்கள்.
இதனைவிசாரிக்கிற் பிள்ளைக ணீதியினடந்து இம்மை
யிலுமறுமையிலுஞ் சுகத்தைப்பெற வேண்டுமெனும்
பரிவினாலேயாம், இங்ஙனம் பிதாமாதாக்கள் செய்யு
முறைமையைப்பேரால் முதல்வனுன்மாக்களிடத்துச்
செய்யுநிக்கிரகமுங் கிருபையின் முறைமையேயாகும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மத்திற்கீடான பிரயோ
சனங்களை யான்மாக்களுக்கு முதல்வன்கொடுக்க
வேண்டியதில்லை கன்மங்கள் தாமே கொடுக்கும்.

மறுப்பு.

அவரவர்கண்முயன்று செய்த புண்ணியகன்மங்
களும், பாவகன்மங்களு மிவ்விடத்திலுழிந்துபோம்,
ஆகையாலவை யெவ்விடத்திலேவந்து சுகதுக்கங்க
ளைக் கொடுக்கு மென்கிறாய்?

பட்டாசாரியன் மதம்.

வைக்கோல்தழை முதலானவை கமுனியைப்
பொருந்திநின்று தமக்கு வடிவுகேடுவந்த பின்புவய

லிற்பயிருக்கு நன்மையைக் கொடுத்தாற்போல,
முன்சனனத்தின் மனவாக்குக் காயங்களின் தொழில்
களாலுண்டாகிய புண்ணியபாவங்களந்தக் காயத்து
டன்அலங்கெட்டுச் சூக்குமமாக வான்மாவுடன்பொ
ருந்தியிர்தச் சனனத்திற் பிரயோசனத்தை யான்மா
விற்குண்டாக்கா நிற்கும்.

மறுப்பு.

ஒருவுணையழைத்துவந்தவனுக் கிட்டவன்னமும்
பாக்குவெற்றிலையும் புசித்தவனுடைய வுதரத்திலே
செரித்துவிட்டாற் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்பட்ட
பிரயோசனமலமொழிந்து வேயில்லை, ஆகலானீண்
டெடுத்துக்காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களுந்
தாங்கிடந்தவிடத்தேகெட்டாண்டே பயன்றருவன
வாம், விணையவ்வாறன்மியிவ்வுடம்பிற் செய்வதீண்
டேகெட்டுமற்றோருடம்பிற் பயன்றருமாகலின் நீ
சொன்னது திருட்டாந்த விரோதம், நீசிலிட்ட தில
தர்ப்பணமும், அங்கியிலிட்ட ஆச்சியலோமாதியும்,
பாத்திரத்திட்ட வன்னபாநாதிதானமு மிர்தலோகத்
தில்தானேகெடப் பின்னென்கே பயன்கொள்ள
விசாரித்தாய், உனக்குவந்த பயன் சடமாகலின் அவ்

கக0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடத்திற்றொடராத முதல்வனையறிந்து கூட்ட
வேண்டும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

ஆன்மாக்கள்செய்த தானதன் மங்களின் பயன்க
ளவரவர்கள் புத்தியிற் சூக்குமவுருவமாக வடைந்
திருந்தவரவர்க்கேற்ற பலன்களைக்கொடா நிற்கும்.

மறுப்பு.

புண்ணியத்தாலடையும் பெரிய சுவர்க்கமும்,
பாவத்தாற் பொருநதுநரகமும், அவ்விரண்டினாற்
பொருந்தும் பூமியுமாகிய விம்மூன்று முன்புத்தியை
யடையி னவை யப்புத்தியிற்கிடக்க விடமெங்கே?
உன்சொல் சொன்மாத்திரையன்றிப் பொருள்படாது
தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட திரவியம், தானம் பெற்
றவர், தானம் வாங்குபவரிவ்விடத்திலேயே யழிந்து
போகக்கண்டோம். ஆகலினிந்தக் கன்மங்களுக்குத்
தக்க பிரயோசனங்களை யறிந்து தருவிப்பானொரு
முதல்வன் வேண்டும், ஆன்மாபாசசம்பந்தியாகையி
னாலும், முதல்வன் சுற்பித்ததொழில்களைச் செய்கிற
வனாகையாலுந்தானறிந்து கூடமாட்டான். முதல்
வனே கூட்டிப்புகிப்பிக்க வேண்டும், ஒருகுற்றமில்

லாதவனாய், எப்போதுமொரு முதன்மையாயிருந்
துள்ள முதல்வனமக்குக் கற்பித்த தொழில்களைநாஞ்
செய்யுமிடத்துக் கன்மங்களாலுண்டாகிய வேற்றக்
குறைவுகளைத் திருவுள்ளத்தடைத்துக் கன்மமென்
கிற வியாதிதீரும்படி நம்மையுங் கன்மத்தையுங் கூட்
டிப்புசிப்பிப்பன்.

மீமாஞ்சகன் மதம்.

இருவினை சடமாகலினவை சென்றணையமாட்டா
வாயினும், உயிர்கள் சேதனமாகலினவையே யவற்
றின் பயனையறிந்து துகரும்.

மறுப்பு.

புனமும், தனுவும், கரணமும், காலமும்,
அவற்றாலனுபவிக்கும் விடயங்களும், அவ்விடயங்
களை வரையறுத்துப் புசிப்பிக்கு நியதியும், இவற்றின்
ரொழிலும், அத்தொழிலினுற்பலனும், இவ்வாறெண்
விதமான கரணங்களைக்கொண்டு சிவனான்மாக்களைக்
கன்மஞ்செய்விப்பதுஞ் செய்த கன்மங்களைப் புசிப்
பித்தலுமாம், இவைசடமாகலான் ஆன்மாவைச்
சென்று தாமே பொருந்தமாட்டா ஆன்மாவுந்தனக்

ககூஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கெனச்செயவில்லாதபடியால் கன்மங்களைக் கூட்டிக்
காரியப்படுத்தவுமாட்டான். எண்ணிறந்த ஞானத்
தையுடைய முதல்வனாக்கினு சத்தியால் தனுவாதி
களையுமான்மாவையுங் கூட்டிப்போகங்களைப் புசிப்
பித்துத் தொலைப்பித்து மோட்சத்தையடைவிப்
பான்.

மாணவகன் வினா.

இங்கனஞ்சொல்லிவந்த புண்ணியபாவ மிரண்
டிற்பசுபுண்ணியமாவ தென்ன?

விடை.

எப்போது மோரொழுங்காய்நடக்கையும், பத்
தியும், கிருபையும், ஆசாமும், எல்லோரிடத்துமுப
சாமும், ஐக்கியமும், சாத்துவிகருணமும், தவசம்,
நற்குணமும், அடியார்வணக்கமும், சத்தியமும், துற
வும், அடக்கமும், பூசிக்கையு மிவைமுதலிய தன்மங்
களைச் செய்வானாகிற் புண்ணியமாய் முடியும். இவற்
றின் மாறாவனபாவமாய் முடியும்.

மாணவகன் வினா.

முன்சொல்லிய பசுபுண்ணியங்கள் மனம்வாக்
குக் காயங்களாலுண்டாயின் சிவபுண்ணியமுண்டாம்
விதமெவ்வண்ணம்?

விடை.

மனமானது முதல்வனுடைய திருவடியையறினை
க்க, வாயானது தோத்திரங்களைச் செய்ய மந்திரங்க
ளைச்செபிக்க, காயமானது திருப்பள்ளித்தாமங்
கொண்டு விரும்பிய தெய்வத்தைப்பூசிக்க, காமக்
ருரோத முதலானவைகளைத்தவிர்த்து நன்மையுட
னாகுமுன முறைமையெல்லாஞ் செய்வானாகில் முன்
னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளாகிய
முதல்வனை அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்றச்செயலை
யேற்றுக்கொண்டு பயனுதவுவன்.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

வேதங்களிற்கூறிய பிரமாதியரான தேவர்களை
யருச்சிக்க வவரவர்களைமுந்தியைக் கொடுப்பர் பா
மேச்சரனை கொடுப்பனென்பது வேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

நால்வகை யோனியு ளொருயோனிவாய்ப்பட்
பிற் பிறப்பனயாவை யவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம்.
அவ்வாறு பிறத்தலல்லாதது யாது அதுபதிப்பொரு
ளென்னு மிதுவொன்றே யேனைச்செயல்களால்வேற்
றுமையறிய நிற்பதாகலின், மற்றத்தெய்வங்களெல்

ககசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லாங் கன்மத்துக்கீடாகச் சுகதுக்கங்களை யனுபவித்
துச் சனனமரணங்களை யுடைத்தாய் மேலும் புண்
னியபாவங்களைப் பண்ணுகிறதும். அநாதியேயிக்
குற்றங்களையுடைய தேவர்கள் தங்களை வழிப்பட்ட
வர்களின் பக்குவாபக்குவங்களை யறிந்து சனனமா
ணங்களைப் போக்கமாட்டார். இங்குனஞ் சொல்லப்
பட்ட குற்றங்களெல்லாந் தனக்கிவ்வாத் முதல்வ
னொருவனே வினைவயத்தனாகலின்மியாவர் யாதொரு
தெய்வத்தைப் பொருளாகக் கொள்ளினும் அவ்வவ்
தேவரிடமாகலின்று அவர்கட்கவை யறிந்து கூட்ட
வல்லுநனாவன். அன்றியும் பசு, பார்ப்பார், தாய்
தந்தை முதலாயினுரை இம்மைக்கண் வழிப்பட்
டார்க்கு அஃதறிந்து மறுமைக்கண் பயன்றருங் கட
வுள்ளேறென்பது எல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தமை
யின் இங்குமவ்வாறாதலமையும். தம்மை வழிப்பட்
டார்க்கு அவ்வவர் தேவரே யெதிர் தோன்றி
நின்றுபயன் கொடுத்தாடுவையும், ஆண்டாண்டு கே
ட்கப்படுதலின் அவருமதற்கு வல்லுநர்போலுமெ
னின் மலையேவெண்மெதில்லை, அரசன் அமைச்சர் முத
லாயினர் மாட்டுநின்று பிறர்க்களிக்குமாறு போல
முதல்வனே தன்னுணையத் தன்னேவல் வழிநிற்கு

அவ்வவ் கடவுளர்மாட்டுவைத்துப் பயன்கொடுப்பன்
 அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்தொடக்கிற்பட்டுப்
 பரதந்திரராய் நிற்குங்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன்கொ
 டுக்குமாயில்லையாம் ஆகையாலெவ்வழிப்பட்ட தே
 வர்களை வழிபடினுமதைக்கண்டுபயன் கொடுப்பவன்
 முதல்வனையாகையால் அந்த முதல்வனுடைய பா
 தார விந்தங்கனிலே பத்தி பண்ணுகிறதே சிறப்பு
 டைய தருமம், முதல்வனை பிரதானமாகவும், பிர
 மாதி தேவர்கள் அங்கமாகவு முதல்வனுஞ்ஞாயற்
 செளரதி பூசைபண்ணுகிறோ மென்று பண்ணாமல்
 முதல்வன் பரதத்துவனைன்பதை மறந்து தத்தம்
 பூசைபண்ணுந் தேவனையே பரதத்துவமென்று விசா
 ரித்துப்பண்ணில் பண்ணும்பூசையின்பலம் விபரீத
 மாம். முதல்வன்விருப்பமுமெவ்வுப்புமொன்றுமில்லாத
 வனுயினுந், தானருளிய வேதாகமத்தின்படி பூசை
 யைச்செய்வோர் பத்தியைத் தரித்தனன், அதனாற்
 பத்தர்கள்வேண்டிய போகமோட்சங்களைக் கொடுப்
 பவனாதலால் முதல்வன் பூசனையே செய்தல் வேண்
 டும்.

மாணவகன் வினா.

வாக்கு மனாதிகோசரமாகிய முதல்வன் திரு
 மேனிகொண்டருளிய வழியுஞ் சத்ததத்துவபுவனத்

கககக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தினன் றி யீண்டுவைகுதலின்மையின் அவனை யீண்
மள்ளாரகண்டு பூசிக்கும் விதமெங்ஙனம்?

விடை.

அசைவற்று நிற்கின்ற சிவலிங்கப்பெருமா
னென்றும், அசைவுடனே கூடியிருக்கிற மயேச்சுர
னென்றும் சொல்லப்பட்ட விரண்டுவுடிகளிலு
முதல்வனெழுந்தருளியிருந்து பூசைகொண்டு அநா
தியே தன்னிடத்து நிலைபெற்று நிற்கின்ற வான்மாக்க
ளுக்கனுக்கிரகத்தைச் செய்வன், இருதயகமலத்து
மனதை வயம்பண்ணிச் சிவசத்தியால் விளக்கப்
பட்ட சிற்சத்தியாய மனதினற்றியானம் பண்ணாமற்
றியானம் பண்ணிலது ஞானபூசையாம், அன்றியுஞ்
சிவாகமவாக்கியங்கொண்டு திரிபதார்த்த விவேகம்
பண்ணிப் பசுபாசபதார்த்தத்தினின்றும் விலட்சண
மாகத்தியான நிமித்தமறிதலும் நிறைந்தபூசையாத
லாற் பத்தியுடன்மினந்தோறுங் கிரியாபூசை, யோக
பூசை, ஞான பூசைகளினான் முதல்வனைப் பூசனைப்
பண்ணல்வேண்டும், முதல்வனிடத்துப் பத்தியாற்
பண்ணும் பாவமும் புண்ணியமேயாம், முதல்வனி
டத்திற் பத்தியில்லாமற்பண்ணும் புண்ணியமுழி

பாசவிலக்கணம்.

குகள்

பாவமேயாம், எங்ஙனமெனின்? பிரமாவினது புத்
திரன் றக்கன் றிண்டு முதலியாருடன் புண்ணிய சொரு
பமான வேள்வியினைச் செய்ய, பாவம் விளைந்தது. சண்
டேசநாயனார் தந்தையின்றானே யெறிதலாயபாவஞ்
செய்யப் புண்ணியம் விளைந்தது. ஆகலி னித்திருட்
டாந்தத்தால் முதல்வனையுத்தேசித்தே சருவ கன்மங்
களையும் புத்திமான்கள் செய்திருவினைகளையுந் தொ
லைப்பர்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

இருவினைக்கீடாக வெடுத்த பஞ்சபூதமயமான
தூலவுடல்விட்டு நீங்கினாலாகஞ்சுரீரமியாது?

விடை.

கலைமுதலிய வசாதாரணமாகிய தத்துவங்கண்
முப்பதுமான்மாக்கடோறுந் தனித்தனியாய்ச் சிரு
ட்டி தொடங்கிச் சங்காரமளவு மலைதாமே நின்றங்
கங்குள்ள சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்கு முதல்வ
னாக்கினுசத்தியானது செலுத்தவான்மாக்கள் புண்
ணியகன்மத்துக் கீடாகப் பூதசாரமென்னுந் தனுவை
யெடுத்துச் சுவர்க்கப்பலன்களைப் புசித்தும், பாவ
பலத்துக்கீடாய பூதமென்னுந் தனுவையெடுத்து நர

கக௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கமுதலியவாதைகளைப் புசித்துந் தொலைந்தவாறே குற்றமில்லாத வான்மா புரியட்டக்கேதகியாய்ச் சக்கில சோணிதங்களுடன் கூடிப் பூதபரிணாமமாகிய சரீரத்தைக்கன்மாறு குணமாக முதல்வனதாக்கினை யாலந்தப்புரியட்டகமே யோனிகடோறு மததற்கேற்ற சரீரத்தையெடாநிற்கும்.

பட்டாசாரியன் வினா.

பூதஞ்சரீரம் போனவழி யாதஞ்சரீரத்தைப் பற்றுதற்கும், யாதஞ்சரீரம்போனவழிப் பூதஞ்சரீரத்தைப் பற்றுதற்குங் காலவீடையில்லையோ?

விடை.

இந்தத்தேகம்விட்டவுடனே சொர்க்கநரகங்களிற்போகாமற் கன்மத்துக்கீடாக மீண்டுமொரு யோனியிலேவந்து சனிக்கினுஞ் சனிக்கும், ஒருயோனியிலுஞ்சென்று பொருந்தாமல் மிகுந்தபாவத்தினற் கல்லுப்போற்கிடந்து பாவத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட காலங்க ளெல்லாம் அனுபவித்துத் தொலைந்தாற் கொடிய நரகங்களில்விழுந்துமிகுந்த துயரத்தையனுபவியாநிற்கும், அவ்வாறனுபவிக்கிற கன்மந்தொலைந்தவாறே மீண்டுங் கன்மத்துக்கீடானவொரு தேகத்தை யெடுத்துக்கொள்ளா நிற்கும்.

சிரீடாபிரமவாதி மதம்.

குட முடைந்தவழி குடாகாய மகாகாயத்துடன் கூடுமாறுபால வுடனீங்கியவழி யுயிர் பிரமத்துடன் கூடுமென்னுஞ்சுருதிபற்றி யிறந்தவயிர் மீளப்பிறப்ப தில்லை.

மறுப்பு.

கண் செவிமுதலிய வுறுப்புக்களையுடைய விவ்வு டம்பு கெட்டவழிதனக்குக் கேடினனிப் படைப்புக் காலந்தொடங்கிச் சங்கார காலமளவு நிலைபெற் றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் பூதசாரவுடம்பு முதலிய வாய்க்காரியப்பட வுயிரானது வப்பூதசாரமுதலிய வுடம்பின்கண் பொருந்தி, ஹுக்கநிரயங்களிற் சென் றனுபவித்துப் பின்னர் நனலின்கண் கண்டவற்றைக் களுக்காணுங் காலத்து மறந்தயிவு வேறுபட்டாற் போல, முன்னைக் கண்செவி கெட்டவாறு முன்னதே தோற்றவாதேனூடுவிண்படர்ந்தவாறுமாண்டனுபவித் தவாறுமாகிய வின்னோரன்னவற்றை மறந்தயிவு வேறுபட்டு, முன்னுடம் பிறக்குங்கா லடுத்த வினை கட்டுங்கதி நிமித்தம்பற்றி யுயிரவாவுமாறு மனஞ் செலுத்தலான் அக்கதிக்கண் சேறற்கேதுவாயெஞ்சி நின்றபுண்ணியபாவ சேடத்தாற் சூக்குமமாத்திரை

உ00 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யாய்ச்சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கமைந்தவக்
கருளின்கட்படும். கண் செவிகெட்டவழி யுள்ளதே
தோற்றவதனோடு விண்படர்தற்குப் பாம்பு *தோலு
ரித்துப் புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேரலும்,
யோகிகள் தம்முடம்புநீங்கிப்பரமாகாயத்திற்சென்று
மீடலு மாகிய விவ்வுவமானங்கள் மிக்குவழங்குதற்
கண் இவற்றிற்குமாறாக, குடாகாயங்குடமுடைந்த
வழியாகாயத்துடன் கூடுமாறுபோல்வதோர் கூத்தா
ட்டமென்று கூறுதல் பொருந்தாது.

உலகாயதன் வினா.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வான்மாகன்மத்திற்
கீடாகமாறிப்பிறந்து வருமெனிலக்கன்ம முண்டெ
னவென்கே காணப்படும்?

விடை.

சனனங்கடோறு மார்ச்சித்து வரத்தக்க விதாகி
தங்களாகி, முன் செனைத்திற்செய்த விதாகிதங்கள்
இந்தச் சனைத்திற்குச் சுகதுக்கங்களை யுண்டாக்குவ
தாய் மீளவுமிந்தச் சுகதுக்கங்களைப் புதிக்கிற விடத்

* பாம்புதாலவுடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கும், நனவு
அறிவு வேறுபடுமாற்றிற்கும், குடாகாயம் குக்குமவுடம்பு
போமாற்றிற்கு முதாரணம்.

திலே பிரியாப்பிரியங்களினும் அவற்றாலுண்டாய சுக
துக்கக்களாலும் இந்த முற்றமையிலே கன்மமென்
பதொன்றுண்டென்று ஆராய்ந்தறியத் தக்கவர்க
ளுக்கு அறியப்படுவதுமாய் அநாதியேயான்மாவிற்
குண்டாகிய மலத்திரயங்களிலே யொன்றாய் ஆண
வம்பேபால வந்தக்கன்மமலமும் அநாதியென்னும்
படி தோற்றுவித்துக் காரியமென்றேபரை யுடைத்
தாயிருக்கும்.

உலகாயதன் வினா.

இம்மையிலே செய்த கன்மமில்மையிலேயே
யனுபவமாகி அழிந்துபோவதைக் கண்டிருந்து முன்
புள்ளதெனச்சொல்ல வேண்டியதென் ?

விடை.

புண்ணியபாப சொருபமான கன்மந்தொன்று
தொட்டுவருகையினாலே பிரவாகநாதி, மனோவாக்
குக் காயவியாபாரங்களினுற் சனிக்கையால் * ஆகி,
சுகதுக்கபோகங்களினுற் புண்ணியபாவங்க ணசிக்
கும், மலங்களுக்குக் காரணமாகவிருக்கிற ஆணவ

* அநாதி ஆகியிரண்டுமொரு பதார்த்தத்தினுக்குக் கூறு
வது விருத்தமெனின்? சமுதாயாத்மநா அனாதியும், பிரத்தி
யேக யரியாவசநானேக ஆகியுமென்கையால் விரோதமில்லை.

௨௦௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மலத்தைப்பொருந்தி மாயையிலுண்டான தனுசரண புவனபோகங்களையு மான்மாக்களையுங் கூட்டிப் பிணிப்பதாய்த் தானொன்றுயிருந்து ஆன்மாக்கள் தோறும் பொருந்திவருகிற முனைப்பினால் வெகு விதங்களான முறைமைகளை யுடைத்தாய்த் தனக் கெனவொரு சொரூபமற்றுத் தத்துவங்களைப் பொருந்தி நின்று முதல்வனாக்கினாயால் ஏதக்குன்றபாம னின்று காரியப்படும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

சுன்மத்திற்கீடாக யோனிமாறாமல் தாவரங்கள் தாவரமாயும், சங்கமங்கள் சங்கமமாயுந் சனிக்கும், தெய்வசரீர் மானிடசரீரமாகாது, மானிடசரீரத் தெய்வ சரீரமாகாது.

மறுப்பு.

இவ்வுலகத்தில் மனிதராற்செய்யப்பட்ட புண்ணியத்தாலுண்டான சுகத்தின் மிதுதியை யவ்விடத்துத் தேவலோகத்திலுண்டாய போகத்தைத் தேவர்களாயிருந்து புசிப்பரா? அல்லது உம் மனிதராயிருந்து புசிப்பரா? தேவலோகத்துப் பிரயோசனங்களை மனிதர்களாயிருந்து புசிப்பரெனின் அது

பூலோகமாதல் லேண்டும், மானிடதேகத்தையிட்டுத் தேவர்களாயாண்டுள்ள போகங்களைப் புசிப்பவரெனின் அச்சுக்கெல்லா மழிந்து போம், தேவர்களாயிருந்து பிரயோசனங்களைப் புசித்தவர்கள் விவ்விதத்திற்குறும் றும்பொழுது மானிடராப்பிறப்ப தொழிந்து தேவர்களாப் பிறப்பவோ? மயிர்க்குட்டிப் புழுவின் பழையவடிவதானே லேட்டுவாரியாகப் பிறவாதிற் கும், இதுபோன்று கன்மங்கட்டோகி வெண்பத்து நான்கு. தூறியிளையானிகளுமொரு யோனியாயச் சுமாறிப் பிறக்கும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அச்சொன்றே விவிதொன்றாய்ப் பரிணமிப்ப தன்றி யலெழிந்து லெனுநோன்றவ தன்றாகலின் அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதலமையாது.

மறுப்பு.

கௌதமன் மனைகி யகலியை கல்லாயினள், மா யன் மச்சியம், கூர்மம், வராகம், நாரகங்கம், வாம னம், இராமன், பரசுராமன், பலபத்திரன், கிருட்டினன் ஆயினன். ஒரு சிலந்தி செக்கட்டேசாழ்வாய்ப் பிறந் தது. ஒரேலி மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியாயிற்று,

உ0ச சித்தாந்தவசன்பூஷணம்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அகலியை முதலியோர்களுங்ஙன மாறியது சாப
வருள்களானாவதனற்கு கன்மமாத் திரையா னாயதன்
றாகலின் அதுவேபற்றி யாண்டுமவ்வாறு கோடற்
பொருந்தாது.

மறுப்பு.

எவ்வாறாயினு மான்மாக்கள் செய்யுங்கன்மங்
கட்கு முதல்வன் சாட்சியென்று முன்னஞ்சொன்
னோம், கீழ்ச்சொன்ன கோபப்பிரசாதத்தாலு முந்
மாறி வந்தது அம்முதல்வனாலாகையா லெல்லாவு
ருக்களுங் கன்மத்திற்கிடாக முதல்வன் விதியினால்
மாறிப்பிறக்கும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அங்ஙனமாயின் நோக்கிறை நோக்கி நிற்கு
முயிர்மற்றோரச்சினைப் பற்றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்
லும்.

விடை.

எண்ணிறந்திருக்கிற வந்தந்த யோனிகடோறு
மதற்குத்தக்க வுலகங்கடோறும், கன்மஞ்சடமாகை
யினாலே யின்னானின்ன கன்மஞ்செய்தா னென்றும்,

இவனுக்கின்னயோனி யென்றும், இன்னவுலகத்தி
ருப்பனென்றும், இன்னகர்லங் கூட்டவேண்டுமென்
றும் முறைபிறழாமற்றானே யறிந்து கூட்டமாட்
டாது. ஆன்மாவங் கூட்டக் கூடுமொழிந்து தானாக
வறிந்து கூடமாட்டாது. ஆகலின் மாயை வினைகளைக்
காரியபடுத்தி யுயிர்க்குச் சேர்த்துவான் முதல்வனே
பென்பது பரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமை
யின் ஆலோசனையிற்முதலியவற்றின் செயலன்மையால்முத
ல்வன்செய்தவச்சை முதல்வன் வினைக்கேற்பமாற்று
தற்க ணுசங்கை யின்று.

பட்டாசாரியன் வினா.

ஆன்மாக்கள் மாறிப்பிறப்பதற்குத் தேகங்க
ளெந்தகூடபாதானத்தினின்றும் வரும் ?

விடை.

சூக்குமமாயிருக்கிற மாயையினின்றும் தேகங்
ளெல்லாமுண்டாகா நிற்றும்.

பட்டாசாரியன் வினா.

மாயையினின்றும் தேகங்களெல்லா முண்டா
கில் எல்லாமொரேவிதமாக விருத்தல் வேண்டு
மன்றோ ?

உலக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

வேறுவேறு உருவங்களாகத் தோன்றும், ஆரம்
வீரசங்கிலி முதலிய வரபரணங்கள் பொன்னிலே
நின்று முண்டானாற்போலே மாயையிலே நின்று
மெண்ணிறந்த வடிவுகளெல்லாந் தோன்றாநிற்கும்.

பட்டாசாரியன் மதம்.

பொன்னிலே நின்றுப் பணிகளுண்டானாற்
போல மாயையினின்றும் வடிவுகளுண்டாய்விடத்து
முதல்வன் வேண்டுமெனில்லை.

மறுப்பு.

பொன்னிலேநின்றும் பணிகளெல்லாந் மொரு
தட்டானுண்டா மாறுபோல மாயையினின்றும்
வடிவுகளெல்லா முதல்வனொருவனா ளுண்டாகும்.

புத்தன் மதம்.

சூக்குமத்தினின்றும் வடிவுதோன்றுமிடத்து
அச்சூக்குமங்கெட்டுத் தூலந்தோன்றும், மீளவும்
அவ்வடிவுகள் சூக்குமத்திற் றோன்றுமாறில்லை.

மறுப்பு. *

சூக்குமமாகிய மாயைகெட்டுத் தூலமாகிய தேகாதி பிரபஞ்சந்தோன்றுது மண்டேகவாசனையைப் பேராலச் சூக்குமதேகத்தில் தூலதேகங்கள் பண்ணி வைத்திருப்பதுமில்லை. வடவிருட்சமானது நெடுங்காலஞ்சென்று பட்டும் அதன்மேவறாகிய வீழ்திலை விருட்சமுண்டாவதுபேரால முதல்வனுடைய வெருசத்திடிண்டாகவே யதினாற் சூக்குமதேகத்தினின்றும் தூலதேகமுண்டாம்.

புத்தன் மதம்.

இங்ஙனம் தோன்றுமிடத்துச் சூக்குமத்தினின்றும் தூலம் கன்மத்துக் கிடாகத் தானே தோன்று முதல்வன் வேண்டுவதில்லை.

மறுப்பு.

உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள் தனக்கு முதன்மையாகிய வித்தின்கண்ணே தோன்றியெழு

*இதனால், பிரளயத்திலே பிருதிலியாதி பூதங்களுஞ்சூக்குமரூபமாக மாயையிலேயிருந்து சிருட்டிகாலத்திலே ஆவ்வவைகளே தூலரூபமாமென்னும் பாஞ்சராத் திர மதமு மறுக்கப்பட்டது.

௨௦௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தல்பேரல வினைக்கேற்ப முதல்வனையால் தூல
வுடம்புதனக்கு முதலாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றுந்
தோன்றும்.

புத்தன் மதம்.

மரமழிந்தவழி யதற்கு முதலானவித்து முட
னழியாநிற்கும், அதுபேரல தூலவுடம்பு கெட்டவழி
யதற்கு முதலாய சூக்குமவுடம்பு மழிதற்பாலதாம்.

மறுப்பு.

சூக்குமத்திற்குநாலந் தோன்றுமாத்திரைக்கொரு
புடை யொப்புமையல்லாதுமுற்றுமைமயன்மையான்
சந்திரனுக்குளவாய பதினாறுகலைகளிற் காரணமாய
வொருகலையழியாது நிற்கும், மற்றக்கலைகடோன்று
தலுமொடுங்குதலு மாகுதலின் மாந்தோன்றுதல்
வித்தையின்றி யமையாதவாறுபேரல, தூலவுடம்பு
தோன்றுதலுந் தனக்கொருமுதலில்வழிகூடாதென்
னுமருந்தாபத்தியா லஃதுண்டென்பதறியப்படும்.

புத்தன் வினா.

இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்பிற்கு மூலம்
வேறுளதோ அல்லதூஉம் சந்திரனுக்குக் காரணகாரி
யம் பலவாறானுற்பேரல மாயாகாரிய காரணமும்
பலவாதல் வேண்டுமோ?

விடை.

பஞ்சபூத பரிணாமமான தூலவுடம்பிற்கு முதற் காரணம் புரியட்டகதேக மான சூக்குமவுடம்பு, அதற்கு முதற்காரணமூலப்பகுதி, அதற்கு முதற்கா ரணமோகினி, அதுவேபரமமுதற்காரண மெனப்ப டும், இதற்கு மேலாயகுண்டலி யென்னுஞ் சுத்த மாயை இவைவனைத்திற்கும் வியாபகமாய்நிற்கும்.

புத்தன் வினா.

இங்ங்னமுதல்வன் சரீரங்களை யு மான்மாக்களை யுங்கூட்டிக் காரியப்படுத்த லென்பபயனைக் கருதி? காரியப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பயனென்னை?

விடை.

சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களை முதல்வன் பண்ணு கிறது அருளினாலென்று கூறியபடி, அந்தவருளானது பூமியிலும், நரகத்திலும், சுவர்க்கத்திலும், கர்மானு குணமாகப் பொருந்துகிற வான்மாக்களுக்குத் தே கத்தையும், மனமுகலாய கரணங்களையும், புலனங் களையும், போகங்களையும் இவையெல்லாம் கூடுவதா கப்பண்ணி யநாதி மலமாகிய ஆணவும், மாயை, கா மியமென்னு மான்ம வியாதிகளைச் சுகதுக்கங்களாகிய

உக0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

அவுடதத்தைப் புசிப்பித்துப் போக்கி முன்னடைந்த
அதோமார்க்கத்தை யொழித்து ஊர்த்துவமாயிருக்
கிற ஞானமார்க்கத்தினைப் பிரகாசிப்பித்துத் தனது
சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பர்.

நிருபணம்.

பிரவாகவநாதியும், உற்பத்தி நாசமுடையதும்,
அவ்வியாபகமும், சத்தம், சடமும், அமூர்த்தமும்,
பரதந்திரமும், விசித்திரமும், போகநிமித்தமும்,
குணரூபமும், மாயையிலிருப்பதும், ஆன்மாக்களு
டைய நானாவதபோக பதார்த்த சம்பத்திற்கு
நிமித்தகாரணமுமாகிய கன்மமும் பாசமாம்.

திரோதானமலம்.

சித்தாந்தம்.

ஆணவமல நசிக்குமாறு பதியி னருட்சத்தி
யந்த வாணவமலத்துடன்கூடித் திரோபவித்துநின்று
காரியப்படுத்தலின் மூலமலமென வுபசரிக்கப்பட்
டு, திரோதமாய் நின்று காரியப்படுத்தி மலபாகம்
வருந்தின வருளானது அவர்களிடத்துக் கிருபை
சனித்துப் பதியீயா டிரண்டறப்பொருந்து முறைமை
யை யுண்டாக்கும்.

மாணவகன் வினா.

ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கிறதற்குத் திரோத சத்தியெயன்றே போதாதோ? ஆணவமலமொன்று விரும்புவதென்? சடமானது சித்தாயிருக்கிற வான் மாவை யெங்ஙனந்தடுக்கும்?

விடை.

ஆன்மாவிற்கு மாணவமலத்திற்கு மநாதி சம் யோகமாகையா லந்த மலத்தினது சத்தியானது ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம். இதன்றியும்சடம் சடத்தினுற்பாதிக்கப்படுகிறதொழிய வசடத்தினுற் பாதிக்கப்படாது. முதல்வனுன்மாக்களுக்குப் பாதகமல்ல, அங்ஙனமே முதல்வன் சமவேதையான வாதிசத்தியு மான்மாவிற்குப் பாதகமல்ல, ஆகலின் சித்தானது சடத்தினுலேயே பாதிக்கப்படும்.

மாணவகன் வினா.

சடமசடமென விரண்டுண்டாக வசடமாயுள்ள வான்மாவை யசடமாயிருக்கிற வான்மாந்தரம்பாதிக்கப்படுமென்னலாகாதோ?

விடை.

பாதகமாயிருக்கிற வான்மாவிற்கு நாசம்வரும். ஆஃதெனினில் ஆன்மாவிற்கு யாதொன்று பாதக மகாமகோபத்தாய், டாக்டர்

௨௧௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மதனுடைய நாசமேழுத்தி, அந்தப்பாதக நாசமல்
லாதேபாது முத்தியில்லை. ஆகலின் ஆன்மசிற்சத்தி
பாதகம் சடமாகிய வாணவசத்தியே 'யென்றங்கி
கரிக்கவேண்டும்,

மாணவகன் வினா.

ஆன்மாவிற்கும் ஆணவமலத்திற்கு மநாதிசம்
பந்தமாக வாணவமலத்தினு லான்மசத்தியாவரிக்கப்
படாதோ? அப்பிரகாசமாப்பண்ணப்பட்டதோ?
ஆன்மாவு மான்மசிற்சத்தியு மபின்னரூபமானபடியா
லான்மசிற்சத்தியாவரிக்கப்பட்டதெனல் போகாது.
விபுவாகையா லப்பிரகாசம் பண்ணுமெனில் பிரகா
சத்திற்கு அப்பிரகாசமானபோது நாசமேயாம்,
பின்னையாணவமலமானம சிற்சத்தியை யென்னபண்
ணிற்று?

மறுப்பு.

சிற்சத்தி விபுவாகையினு லாவரணமுங் கூடாது,
நித்தியப்பிரகாசமாகையினு லப்பிரகாசங் கூடாது.
அக்கனியின்சத்தி மணிமந்திர அவுடதங்கலினுற்றடுக்
கப்பட்டுக் கொப்புளமா திகிரியைகளைப் பண்ணமாட்
டாததுபோல ஆன்மசிற்சத்தியு மாணவமலசத்தியி
னுற்றடுக்கப்பட்டு நித்தியப் பிரகாசியாயிருந்து சுவ

நிட்டையாயிருப்பதொழிய இச்சாளுனக்கிரியைகளாகிற காரியப்பிரவிருத்தியைப் பண்ணமாட்டாமல் நிற்கும், ஆகையாலாவமலசத்தியானது ஆன்மசிற் சத்தியை யிச்சாளுனக்கிரியாகாரியப் பிரவர்த்திகளேப் பண்ணுமற்றடுக்கும்.

மாயேயமலம்.

ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தால் விழுங்கப்பட்ட ஞானங்கிரியைகளை வெளிப்படுத்தும்பொருட்டும், தாஞ்செய்த வினைகளை யனுபவித்தொழிக்கும் பொருட்டும், இன்றியமையாத தனு கரண புவனபோகங்கள் காரியப்படுமவசரத்து முற்கூறிய அசுத்தமாயாகரணத்தினின்று சிவசத்திகள் அவற்றைத் தோற்றுவிக்க வவற்றுடன் பொருந்தி நடத்தப்பட்ட சுத்தமாயையின்மீரட்சியாகிய சுத்ததத்துவங்களாம்.

மாணவகன் வினா.

இங்ஙனங்கூறிப்போந்த பஞ்சமலங்களுடனான் மாபொருந்திச் சகலாவத்தை யுறுமாறெங்ஙனம்?

விடை.

ஆன்மாவை யணுசம்பந்தமாக்கிய ஆணவமலமும் ஆன்மாக்களமீவையிக்குமாயையும், ஆன்மாக்கள்தொழில்களைச் செய்கையிலுண்டான கன்மமும்,

உகச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாயையின்காரியமாகிய மாயேயமலமும், ஆன்மாக்களறிவைமயக்குந் திரோதாயியுமாகப் பஞ்சமலங்களையும் பொருந்திநின்று போக்குவரவை யுடைத்தாயிருக்கின்ற சனனமரணங்களை யடைந்து இப்பூமிமுதல்மூன்று லோகங்களிற் கொள்ளிவட்டமெனவுங் காற்றாடியெனவுமுமுன்று முதல்வனுடைய திருவாணையால் கன்மானுகுணமாக மேல்கீழ்நடுவில் பொருந்தாநிற்கும்.

மாணவகன் வினா.

மேற்சொன்ன ஆணவம், மாயை, கன்மம், இந்த மூன்றுமான்மாவை யடைந்து நிற்குமியல் பெங்ஙனம்?

விடை.

நெல்லுக்குண்டாய முளைபோல ஆணவமும், தவிடுபோலமாயையும், உமிபோலக்காமியமு மடைவேபொருந்தும். அல்லது உம் செம்பிற்குண்டாய களிம்புபோல ஆணவம், சிவப்புப்போலமாயை, நாற்றம்போல கன்மமாம்.

மாணவகன் வினா.

இதுகாறுங்கூறிய கீம்மலங்களின் றெகையெவ்வாறு?

விடை.

மலமைந்தால்வரும் அவத்தைசாக்கிராதி பதி
னெட்டு, கோசமைந்து, ஆதாரமாறு, போகமண்ட
லமுன்று, அத்துவாக்களாறு, மந்திரம்பதினென்று,
பதமெண்பத்தொன்று, அக்கரமைம்பத்தொன்று,
புவனமிருதூற்றிருபத்துநான்கு, தத்துவந் தொண்
னூற்றாறு, கலையைந்து இவைமுதலான பிறவும்பாச
மென்று வேதாகமஞ்சொல்லு மிவற்றின் விரிவை
மேல் வந்தவிடத்திற்காண்க.

பாசவ்லக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சத்தசத்திலக்கணம்.

மாணவகன் வினா.

பதி பசு பாச மூன்று பொருளையு மறிவதிறாது ?

விடை.

நிலைபெற்ற ஞானமாகிய முதல்வனுக்கு அநித்
தங்களான சடப்பொருள்களைப் புதிதாகச் சுட்டி யறி

உகக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யவேண்டியதில்லை. அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட்கறிவென்பதில்லை. இவ்விரண்டு மித்தன்மையாயின், அவ்விடத்திவற்றைத் தன்னுணர்வு செலுத்திப் பகுத்தறிய முயிர்கள் சத்தும் *அசத்தும்மன்றியே சதசத்தாதல் வேண்டும்.

சிவாத்துவிதசைவர் மதம்.

சத்தாகிய முதல்வனே அசத்தாகிய பாசீமனைத் தினைபு மறிவன்.

மறுப்பு.

சத்தாகிய முதல்வன் வியாபகனாகலால் எவற்றினையுமொருங்கேயறிந்து நிற்பனன்றி யேகதேசமாயொன்றைப் பகுத்தறியுமாறில்லை.

* “அசத்தென்பது சத்துக்குமறுதலை யன்மையால் பொதுவியல்புபற்றி யசத்தெனப்படுமாயினும், சிறப்பியல்புபற்றிய சத்தாதல்செல்லாமையிற் சிறப்பியல்புநோக்கும் வழியவைசத்தாதற்கிழுக்கின்று. காரியப்பிரபஞ்சம் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமெனவறியவராது நிலைபெறுவதுபோலத்தோன்றி விராயக்கெட்டிமறைந்து போதற்சிறப்புடைமைபற்றி அசத்தென்றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பது தானே போதரும்.”

சிவாத்துவிதசைவர் மதம்.

முதல்வன் வியாபகனாயினு முயிரின்பொருட்டு
அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாக நின்று
அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடும்.

மறுப்பு.

இரவிமுன்னிருள்போலச் சத்தின்முன் அசத்து
முனைந்து நில்லாமையின் சத்தினிடமாய்நின்று அங்
ஙன மறியுமென்பது கூடாது.

சிவசங்கராந்தவாதி மதம்.

விகாரமின்றி நிற்குமான்ம சந்திதியிலசத்தாகிய
கருவியே சத்தாகிய முதல்வனைச் சிவகரணமாய்நின்
றறியும்.

மறுப்பு.

சத்தின்முன் அசத்துமுனைந்து நில்லாதாகையா
லும், பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய்
நிற்பதன்றித் தனக்கேகாரமில்லாதாகலானும், அ
சத்துசத்தை யறியுமென்பது கூடாது. எனவே பாரி
சேடவளவையால் இவ்விரண்டினுக்கும் வேறாகி
யெஞ்சிநின்ற பசுவாகிய வான்மாவவ்விரண்டினையும்
பகுத்தறியும். தான் சத்துமன்று அசத்துமன்று. சத்
தோடுகூடின் சத்தாகியும் அசத்தோடுகூடின் அசத்தா

உகஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்

கூயும் விளங்குமதனால் ஆன்மாசதசத்தென்னப்படும்.
அங்ஙனமாயினும் சத்தைப்போலத் தோன்றியு நில்
லாது மலருடன்கூடி மணந்தோன்றினுற்போலத்
தேகத்துடன்கூடி யான்மாதோன்றும்.

தின்மலரித்த ஞானசொருபியாகிய முதல்வனி
டத்தே அறிந்தியவஞ்ஞானமாகிய ஆணவாதிபாசங்
கள் பொருந்தா. ஆணவ மாயை கன்மமென்னு
மலங்களைல்லா மான்மாவினிடத்தே பொருந்திடும்.
முதல்வனைப்போல் அநாதியே முதல்வனுக்கு வேறு
கச்சடமாகிய கேவலத்திற்சடம்போலும், பலசத்தி
யோக சத்தாவத்தையில் சித்துருபமாகவும், நிற்ப
துண்டாகையால் சித்தசித்தென்னும் விவகாரத்தை
யுடைய வான்மாக்களும் அசத்தாகிய ஆணவமாயை
கன்மங்களுமுள்ளன. ஆழும் நீளம் அகலமாகிய
சமுத்திரசல வாகாசப்பிரதமாகிய ஆகாசமும்,
அதிற்சலமும், சலத்தைக்கலந்து நிற்கு முப்புப்
போலப் பதியும் பசுவும் பாசமுமநாதியே நிற்கும்.
சமுத்திராகாசத்திலே சலத்திற்கலந்து நிற்கிற வுப்
பில்லாததுபோல, முதல்வன் விபுலாயிருந்து முதல்
வனிடத்தில் பசுபாசங்மாவின்னிறும் அந்தப் பசுபாச
தர்மங்கள் முதல்வனிடத்திற் பொருந்தாதென்று
வேதாகமங்கள் விளம்பும்,

ஆன்மா வொருவரறிவிக்கவரியும் தொழிந்து
தானாகவொன்றையு மறியாதிருக்கையானும், ஒரு
காலத்தினு மறித்தியமின்றி நித்தியமாய் நிலைபெற்று
நிற்கையானும், ஆணவமலத்தினாலநாதியே பந்திக்கப்
பட்ட வயிவென்றும், மலசம்பந்தமாயிருக்கையினு
லும் தூலசித்துஞ் சத்துமாம். முதல்வனநாதியே நிற்
கிறமுறைமையழியாததுமாய்மலரகிதமுமாயிருக்கிற
சுத்தஞானமே தனக்குச் சொரூபமாய் நிற்பன். அன்
றியுமனாதியே யான்மாக்களுக்குள்ள பாசபந்தங்ஊ
யெல்லா முன்சொன்ன முறைமையில் கன்மம் புசித்
துத் தொலைந்து மலபரிபாகம் வந்தபின்பு தன்னு
டைய காருண்ணியத்தினாலே விடுவியா நிற்பன். ஆக
லின் அதிருக்கும சித்துஞ் சத்துமாம்.

சத்தசத்திலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தசகாரிய விலக்கணம்.

சித்தாந்த முறை.

சித்தாந்தத்திற்குப் பொருத்துவதாகும் ஆகமத்
தினை யுள்ளபடியாய்ச் சித்தாந்த நீதியில் விளங்கச்

உஉ0 சித்தாந்தவசன்பூஷணம்.

சொல்லப்பட்ட தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்
துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்ம
சுத்தி, பரரூபம், பரதரிசனம், பரயோகம், பரபோக
மென்னும் பத்தவதரமும் தசகாரியமாம்.

தத்துவரூபம்.

பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன முப்பத்தாறு தத்து
வங்கள் தனுவும், கரணமும், புவனமும், பேசுகமும்,
செயலும், பிரேரகமுமாய்நின்ற பெருவடிவைத்
தனக்கு வேறுகக்காணுமவதரம்.

தத்துவதரிசனம்.

பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன முப்பத்தாறு தத்து
வங்களை சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலங்களின் கா
ரியமென்றும், சடபதார்த்தங்களென்றும், தன்னாலே
யறியப்பட்டன வென்றுந் தன்னறிவிலே விளங்கக்
காணுமவதரம்.

தத்துவசுத்தி.

பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன முப்பத்தாறு தத்து
வங்களினது விகற்பமாகிய சட்டறிவுகளற்றானில்லா
மல் தத்துவங்கள் தன்னைத்தாக்காமல் கானலைத்
தண்ணீரென்று கண்டவுடன் கானலென்றறிந்த
விடத்துத் திரும்ப விரும்பாதது போலவும், சொப்

பனத்தில் யானையேறி மாலை சூடக்கண்டவன் விழித்
தவிடத்தது மெய்யாகக்காணாமல் பொய்யாகக்கண்
டதுபாலவும், தன்னறிவில கண்டு நீங்கித் தான
சைவின்றி யன்னியனொயங்கு நிறைவாய் நித்தியமர
யமிவாயுள்ள முறைமையை யறிந்து நின்றவவதாம்.

ஆன்மரூபம்.

தேசகமூர்த்தியினுடைய அனுகூலத்தினால்
தன்னையுந் தன்னிடத்திலே பந்தமாயிருக்கிற தத்
துவ விவசூரங்களை யு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல்
சகசமாய் மறைந்து நின்றவாணவ மலத்தினையு நீங்
கித் தானறியுமுறைமையும் அவனுடைய ஞானமறி
வுக்கறிவாநின் அபகரிக்கிற முறைமையுந் தன்னறி
விலே விளங்கக்காணாமவதாம்.

ஆன்மநரிசனம்.

ஆன்மசெய்தி யெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல்
தத்துவாதத்திகங்களை யெனதென்றும், பசுஞானத்
தினை யானென்றும் நின்ற வசத்திய போதநீங்கிப்
பழைய சிற்றறிவாகிய சுட்டுப்போதங்கழன்று நின்ற
வவதாம்.

ஆன்மசுத்தி.

தனக்கெனச் செய்தியில்லாத வான்மா தன்னு
டைய சுட்டறிவு எவ்விடத்திலுந் தோன்றாமற்கெட்

உஉஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தெ தன்னிடத்திலே விளங்கப்பட்ட வனுக்கிரகத்தி
னாலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தன்னுடைய
செய்தியெல்லா மனுக்கிரகத்தினது செய்தியாய்த்
தன்னை யந்தஞானமடக்கின முறைமையும், தானந்த
ஞானத்திலே யடங்கினமுறைமையும், எவ்விடத்தி
லுந்தோன்றாமல் பெத்தத்தினாலேதேகமே தானாயுந்
தானே தேகமாகியுநின்ற முறைமைபோல முதல்
வனே தானாயுநின்ற வவதரம்.

பரநூபம்.

சடசித்துக்களாகிய தாபரசங்கமங்களு ளெல்
லாந்தான் வேறறநின்று பெருமைபொருந்தி யிருக்
கப்பட்ட காருண்ணிய சத்தியேதனக்குத்திருமேனி
யாகி ஆணவமலஞ் சகசமாயிருக்கப்பட்ட வான்மாக்க
ள் பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைந்து தனதிச்
சாஞானக்கிரியையின் செய்தியாகிய மாயாதத்துவங்
களினால் சிருட்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்தும் மல
பாகவொழிவிலே யிர்தத்தத்துவங்கள் வேறும்படிக்
குச் சத்திரிபாதத்தை வினைவித்துச் !சத்திரிபாதத்
தின் வழியிலே புறம்பே கட்டிலனுக்குத் தோன்ற
மானிடச்சட்டை சாத்தி யெழுந்தருளிவந்து தான்
வேறற நிற்கிறமுறைமையைத் தருகின்றவன் ஆன்

மாக்களுக்கெல்லா மறிவிற்கறிவாயிருக்கிற முதல்வனையென்று பிரதிக்கினை யேது திருட்டாந்தங்களினாலே மயக்கவிகற்பமறத் தன்னறிவிலே விளங்கக்கண்டு நின்றவவதரம்.

பரநரிசனம்.

ஆன்மாவென்ப தெவ்விடத்திலுந் தோன்றாம லெனதென்றும் யானென்றும் நின்ற 'வசத்திய போத நீங்கத் தேசிகமூர்த்தியினுடைய' அனுக்கிரக ஞானம் பிரகாசித்துநின்ற வவதரம் முதல்வனுடைய பாதம். தன்னையுணர்த்தும் பகுதிபாகத் தாக்குவ தான விடயபோகங்களை யவனவளதுவாய் நோக்கு மிடமெல்லாமவனுடைய அனுக்கிரகத்தையே கண்ட னுபவிக்குமவதரம் முதல்வனுடைய திருமுகம். அந்த வனுக்கிரகத்திலே தற்செயல் தோன்றாமல் பாவசப் படுமவதரம் முதல்வனுடைய திருமுடியா மென்றறி ந்து, இந்தவுண்மையினைச் சந்தேக விகற்பமறவுள் ளபடி விசாரித்தறிந்து, இவைல்லாமற் சத்தியமாயுள்ளபொருள் வேறேயுமொன்றில்லை யென்று தெ ளிந்து எனதியானென்னும் விகற்பமாகிய பிருதிவி முதல் நாதமீறாகச் சொல்லப்பட்ட சகலாவதையி லும் பொருந்தாமல் இந்தக்கருவிகள் நீங்கினுற்றனக்

உஉச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

குள்ள சகசநிலையாகிய கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல், இந்தக் கேவல சகல பிரண்டு நீங்கின விடத்து விளங்குவதான போதபூரணமாகிய அகம் பிரமஞானத்திலும் பொருந்தாமல் தேசிகமூர்த்தியினுடைய அனுக்கிரகஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லாமடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மவனதனுக்கிரகஞானசத்தியினுடைய செய்தியாய் அறிதற்கரிதாகிய மேலான பூரணவிற்பந் தோன்றாமலேகதேச வியாபாரமாகிய தனுசுரணாதி யிற்பமேதோன்ற அந்த விற்பங்களை யெய்யென்றனுபவித்து நின்றமுறை மையேபாலத் தனுசுரணாதி யிற்ப மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பூரணவிற்பத்தொடர்ச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தினனுக்கிரக ஞானத்தினை யெவ்விடத்திலுந் கண்டனுபவிக்கு மவதரம்.

பரயோகம்.

சடசித்துக்களிரண்டினு நின்றுவிளங்குவதாகிய இதாதிதங்களுக் கேற்றசத்தாதி விடயங்களிலே பெந்தவிடயங்கள்வந்து தாக்கினாலும், அந்தவிடயங்களை யெதிரிட்டிப்பார்த்து, இது மாயாகாரியமானதனுசுரண புவனபோகங்களினது விசிற்பமென்று மிந்த விடயங்களினின்றும் விளங்குவதாகிய இதாதிதங்கள்

கன்மத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்டு தனக்கெனச்
சற்றுஞ் செய்தியில்லாத சடருபமாகையினாலே தா
னாகச் செய்திடவறியாது. அந்தவிடயங்களை யதுவது
வாகப் புசிக்குமான்மாவை நித்தியனாய்ப் பூரணனாய
விராயிருந்தாலும் தானாகவொன்றையு மறிதற்கறிவி
ல்லை யென்னுமுறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்து, அந்த
ஆன்மாவின்து அறிவுக்கறிவாய் கின்று இத்தவிடய
போகங்களை மீட்டவிடாமற் பாகமறிந்துணர்ந்தி நிற்
கிறதிருவருளையு முள்ளபடி தரிசித்து, அந்தவருளினது
நிறைவெல்லாம் தனது வடிவாகவுடைய பூரணனின் ப
மெனக்கண்டித்தாக் குருமார்த்தமா யெழுந்தருளி மா
னிடச்சட்டை தரித்து வந்துப் பீடசித்த வணக்கிக
த்தை யுள்ளபடி தரிசித்து, இவ்விடத்திலே வந்தபொ
ருந்தப்பட்ட சத்தாதிவிடயங்களை யெல்லாம் தவனு
க்கிக் கந்திடுமே பொருந்திப் பார்த்து, இத்தவிடய
போகங்களின் வழித்தாய்த் தீயினையைச் சொல்லிக்கி
றதுமனுக்கோகமாகிய திருவருள் காளை, இந்தநன்மை
நீமைகளை யறியும்படிக்குப் புசிப்பாடுவந்த சடயபே
தங்களு மவ்வனுக்கோகமாகிய வருளதாசினியென்
றுள்ளபடி தரிசித்து, இந்த முறைமையையென நிச்
சித்தாகிய வான்மவர்க்கந்திறும் சடமாகிய பாச

உஉகா சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சாலங்களுக்குமொன்றை யொன்றறியவு மொன்றை
யொன்று பொருந்தவு மொருசற்றுஞ் செயலில்லை
யென்னு முறைமையுள்ளபடி தரிசித்து அந்தப்
பொருளோடி சைவதாகிய வவதரம்.

பரபோசம்.

எத்தகைய தொழில்களைச் செய்தாலும் தற்
செயலெவ்விடத்திலுந் தோன்றாம லனுக்கிரகமாகிய
வருணிதைவிலே வேறறதிற்கில் அந்தவருளுக்கு
முதன்மையாகிய நேய மவனதறிவு பூரணமெல்லாந்
தனது வடிவாகக்கொண்டு தானந்தவறிவுபூரணத்திற்
கெல்லாமுயிராய் இவனதறிவு தொழிலாகிய விந்தி
ரிய போகங்களாய் வரும் புசிப்புந் தொழிலுந்தனது
புசிப்புந் தொழிலுமாகவே புசித்துத் தொழிற்படும்
நானாவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிவனுக்குத்
தனது பூரணவின்பமாகிய நேயவடிவாகவே காட்டி
இவனதறிவு பூரணமெல்லாந் தனதின்பப் பூரணமா
கவும் தனதின்பப் பூரணமெல்லா மிவனதறிவு பூரண
மாகவும் வேறறத்தோன்றி நின்று தனதின்ப நிறை
வெல்லா மிவனதனுபோக பூரணத்தை யமிழ்த்தி
நிற்குமவதரம்.

தரகாரியவிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அவத்தையிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

ஆன்மா வந்தக்கரணங்களாகிய மனம்புத்தியகங்கா ரஞ்சித்தமென்னு நான்கனுளொன் றன்றாயினும், நுண்ணுணர் வின்மையின் ரூழ்ச்சித் துணைவராகிய வமைச்சருடன் கூடிநின்று தன்மொழிநடாத்து மரசன்போல, சகசமலத்தினு னுணர்வின்மிக் கஞ்சகம் போலுங்கலா திகளாற் பெருவகையானுணர்வு நிகழி னுஞ்சிறப்புவகையா னுணருமாறு தனக்குச்சூழ்ச்சித்துணையாகிய அவ்வந்தக் கரணங்களுடன் கூடிநின்று சாக்ரமுதலிய வைந்தவத்தையுடைத்தாம்.

மாணவகன் வினா.

இருளிலகப்பட்ட கண் விளக்குடன் கூடியவழி விடயங்களைக் காண்டலையன்மீ வெவ்வேறவத்தை படுமாமில்லை, அதுபோல மலத்தகப்பட்ட வுயிர்களுவி களுடன் சந்தித்தவழி யொருதன்மைத்தாயறிதலே

உஉஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யமவின்னி வெவ்வேறவத்தைப் படுமாறு யாங்ங
னம்?

விடை.

அரசன் தேர்பரிகரிகாலால்களுடன் பவனிவந்
துதன்மாளிகையிற் புகும்போது அந்தந்த வாயில்க
ளிலனுப்புமவர்களை யனுப்பிக் காவலாகப்பரிகாரரை
யும் வைத்து அந்தப்புரத்தி லன்யரிஸ்லாமற்றுனே
தனது மனைவியுடன் தனித்திருப்பதுபோல, ஆன்மா
வானவன் மனதைத்தேறாகவும், பிராணநிவாயுக்களை
த்தேறின் குதிரைகளாகவும், புத்தியை மந்திரியாக
வும், ஆங்காரத்தைச் சாரதியாகவும், ஞானேந்திரிய
கன்மேந்திரியங்களைப் பதாதிசனாகவும் கூட்டிக்கொ
ண்டு பாகேந்திரியங்கனிற் றென்றுமீண்டு புருவமத்
யம், கண்டம், இருதயம், நாபியென்னுந்தானங்கடோ
றும் நீக்குந் தத்துவங்களை நீக்கத் தேகத்திற்குப்
பிராணவாயு காவலாகி நிற்க குற்றயதானமாகிய சுவா
திட்டானத்திலே மாயையுடன் ஆதிதாவத்தையை
யடைவன்.

கீழாலவத்தை,

இது கேவலாவத்தையின் காரியம். ஆன்மா சாக்
சிரத்தானமாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தும்

போது கருவிகள் முப்பத்தைந்து அவையாவன
சோத்திராதியைந்து வாக்கர்தியைந்து, சத்தாதியைந்
து, வசனாதியைந்து, வாயுக்கள் பத்து, அந்தக்கரணங்க
ணுக்கு, ஆன்மா வென்று.

நுதலிற்றொடங்கித் தாலுமுலத்தளவுஞ் சாக்
கிரத்தானமாகையாலும், தைசதவரங் காரத்திற்குத்
தானஞ்சோத்திராதிகளின் றுனமாகையாலும், வைக
ரியாங்காரத்திற்குத்தானந் தாலுமுலத்தந்த முதடு
களாகையாலும், ஞானேந்திரியங்களுங் கன்மேந்திரி
யங்களுமிந்த வாங்காரங்களிலே தோன்றுகையா
லும், அவை சீவிக்குமிடத் தாகாயமிடமாகையா
லுங்கருவி முப்பத்தைந்தாயின.

ஆன்மா கண்டத்திற் சொப்பனு வத்தையுறும்
போது கருவிகளிருபத்தைந்து, அவையாவன சத்தா
தியைந்து, வசனாதியைந்து, வாயுக்கள் பத்து, அந்தக்
கரணங்கணுக்கு, ஆன்மாவென்று.

கண்டந் தொடங்கி யிதயமளவுஞ் சொப்பனு
வத்தையாகையாலும், அதில் கண்டத்திற்குக் கீழ்
இதயத்திற்குமேல் பாதியளவாக மனத்திற்குத் தான
மாகையாலும், மனம் வசனமுதலியவற்றிற் குபா

உரு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தானமாகையாலும், நின்றபாதி தொடங்கி யிதயத் தளவு புத்திக்குத் தானமாகையாலும், புத்தியிலேயே பூதாதியாங்காரந் தோன்றுகையாலும், அந்த வாங்காரம் சத்தமுதலானவற்றிற்கும்வாயுவொன்பதிற்கு முபாதானமாகையாலும், இவை வாயுவிடமாகச் சீவிக்கையாலுங்கருவி யிருபத்தைந்தாயின.

ஆனமா விருதயத்திற் சுழுத்தி யவத்தையுறும் போது கருவிகண் மூன்று. அவையாவன சித்தமொன்று பிரணவாயுவொன்று ஆன்மாவொன்று.

இதயந்தொடங்கி நாபிக்குமேல் சுழுத்திதானமாகையாலும், சித்தநினைவிற் குபாதானமாகையாலும், நினைவெழுந்திருக்கவேண்டிய வவதரம் அக்கினியெழுப்ப வேண்டுமாகையாலும், அக்கினிக்குத் தானமிதயமாகையாலுங்கருவி மூன்றாயிற்று.

ஆன்மாநாபியிற்றுரியாவத்தையுறுதற்குத் தானம், கருவிகளிரண்டு அவையாவான பிரணவாயுவொன்று, ஆன்மாவொன்று.

நாபித்துரியத்தானமாகையாலும், நாபிக்குக் கீழ்பிரணவாயு வியங்காதாகையாலும், மேலியங்குவதாமப்புவை யொழித்தெழுந்திரா தாகையாலும்,

அந்தவப்புவிற்ருத்தான நாயியாகையாலுங் கருவியி
ரண்டாயிற்று.

ஆன்மாமூலாதாரத்தில் தூரியாதீதவவத்தையு
மும்போது கருவியொன்று. அதாவது புருடனென்
றுமே.

கருவிகரணதிகளொன்றுமின்றி யொன்றையறி
யாமற் பிருதிவித்தானமாகிய மூலாதாரத்தே அவி
யத்தனாக்கிடப்பதினாற் கருவியொன்றாயிற்று.

மத்தியாவத்தை.

இஹசகலாவத்தையின் காரியம், அதீதத்திற்குச்
சிவதத்துவமொன்றும், தூரியத்திற்குச் சிவதத்துவஞ்
சத்திதத்துவமிரண்டும், சுழுத்திக்குச் சிவதத்துவம்,
சத்திதத்துவம், சாதாக்கியதத்துவமொன்றும், சொப்
பனத்திற்குச் சிவதத்துவம் சத்திதத்துவம் சாதாக்
கியதத்துவம் ஈச்சுரதத்துவம் நாலும், சாக்கிரத்திற்
குச் சுத்ததத்துவமென்று முதல்வனாகும்.

சுத்தவித்தை நீங்கினவவசரஞ் சாக்கிரத்திற்
சாக்கிரம், ஈச்சுரநீங்கினவவசரம் சாக்கிரத்திற் சொ
ப்பனம், சாதாக்கியநீங்கின வவசரம் சாக்கிரத்திற்
சுழுத்தி, சத்திநீங்கினவவசரம் சாக்கிரத்திற்றுரியம்,

உருஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சிவநீங்கினவவசரம் சாக்கிராதீதம். இந்தச் சத்ததத் துவங்களைந்தும் அருண்மேலீட்டி லொன்றொன்றாக நீங்கும்.

ஆன்மாவெல்லாக்கருவி கரணதிகளுடனேகூடி
னவெல்லாவற்றையு மறிக்கிற சாக்கிராவத்தையிற்று
னே பஞ்சாவத்தையைப் பொருந்தி நிற்பன். யாதா
மொருவனோசிடத்தொரு பொருளைக்கொடுத்துக் கல
ங்கி யவ்விடத்து மூர்ச்சித்திருந்தல் சாக்கிரத்திலதீ
தம், அந்தமூர்ச்சைசுயற்சந்தே பிராணவாயுவியங்குத
ல் சாக்கிரத்திற்றுரியம், அப்பொருளை யெவ்விடத்து
வைத்தேதாமோ வென்வையப்படுகை சாக்கிரத்திற்
சுழுத்தி, அப்பொருளை யின்னவிடத்தென் றையுற்றி
டிற சாக்கிரத்திற்சொப்பனம், அப்பொருளைக் கண்
டெடுத்தல் சாக்கிரத்திற்சாக்கிரம்.

முதல்வனிடத்திரண்டற வைக்கியத்தைப் பொ
ருந்த சிவன்முத்தத்தன்மையை யடைந்திருக்கிற
ஞாதாக்களுஞ் சன்னமாணத்தைப் பேரக்குகையின்
பொருட்டும், முதல்வனது காருண்யத்தினுனெற்றித்
தானத்திற் சாக்கிராவத்தையி னிற்கையிற்றானே
மோட்சத்தையடைதல் காரணமாக வாசாரியனுப

தேசித்த குறிப்படியேநின்று பஞ்சாவத்தையும்
பொருந்திச் சமாதியிலிருப்பார்கள்.

நின்மலாவத்தை.

இது சுத்தாவத்தையின்காரியம். சமலாவத்தையாகிய மத்திபாவத்தைச் சாக்கிராதியெனவும், நின்மலாவத்தைச் சாக்கிராதியெனவுங்கூடிய விருவிதமானவவத்தையின்குறையையே விசாரிக்கில், முந்தினது மலசகிதமாய் ஆன்மாவைக் குறித்துச் சன்னத்தையுண்டாக்கும், பிறந்தினது சன்னமாவைக் குறித்துச் செலுத்தாமல் மோட்சத்தை யடைவிற்கும், அவையாவன ஆன்மாவானவன் புறக்கரணமட்கரணமாகிய விரண்டினுங் கூடியிருக்கிற தன்னையறிவது நின்மலசாக்கிராம், அந்தப்புறக்கரணத்தை விட்டு உட்கரண வியாபாரத்துடன் கூடித் தன்னையறிவது நின்மலசாப்பனம் அந்தவுட்கரணத்தின் வியாபாரத்தைவிட்டுப் போகங்களின் விருப்பமின்றி நிச்சலமானதுடன் கூடியிருப்பது நின்மலசமுத்தி, அந்தமனத்தையும் விட்டுச் சித்தாகிய ஞானத்துடன் கூடியிருப்பது நின்மலதுரியம், அதற்குமேலாய் நிரஞ்சனமாய் சுவசமவேதியத்துக் கெட்டாத ஞானரூபமாகிய முதல்வனுடனேக்கியம் பண்ணியிருப்பது நின்மலதுரியாதீதம்.

உருச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

இவைகளொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாயிருக்கு முறைமை சற்குருவுபதேசத்தால் விளங்கும் யோக சமாதிசாதாரணமாதலான் மேலான ஞானமடைதற்குத்தாழ்ந்த யோகசமாதியைப் பொருந்தினவர்களந்த சனனம்விட்டுப் பின்பொருசனனத்தை யெடுத்து ஞானசாரியனால் ஞானத்தையடைந்து நிராதார சமாதியைப்புகிந்து பரமானமோட்சத்தையுடைவர்.

யோகசமாதியாவது யோகபலத்தாற் சாக்கிரதானத்திற்குள் காணப்பட்ட விருத்திகளெல்லாமற்றதின்வழி செல்லாமற் பிரத்தியாகாரத்தாற்றிற்கும் புதல் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், அங்ஙனமிருக்கவு மனதானது வேறொன்றினுஞ் செல்லாமற் பூரணையினிறுத்தல் சொப்பனம். இத்தாரணையினிடமாக நின்றுதியானஞ்செய்வது சுழுத்தி. சமாதியிற்றற் சொருபதரிசனந்தோன்றுவது துரியம், அது கேவலமயிவேமயமாயிருத்தல், இந்த ஞானத்திற்கு மேலாயமுதல்வனைத் தரிசித்திருப்பது துரியாதீதம்.

காரணவத்தை.

ஆன்மாவானவன் கேவலமுதலியமுன்றவத்தைகளையும் பொருந்துவன். ஆன்மாவியாபாரமின்றி

மறைப்புண்டு ஈடத்தல் அதாவது சங்கரகாலத்தி
லான்மாவின்னுடைய விச்சாரூபனக்கிரியைகள் விளங்
காமல் மலமேலீட்டினால் மறைப்புண்டு மைக்குழும்
பின்கண் விழுந்த மாணிக்கமான தொளிநீங்கினுற்
போல விளங்காதிருக்கை. முதல்வன்றனது திற்சத்
தியால் மாயாகாரியமாகிய கலைமுதலிய கருவிகளைத்
தோற்றுவித்துக் கருவிகளை யான்மாக்கட்டுக் காரி
யப்படுத்திப் போகங்களைப் புதிப்பிக்கை சகலாவத்
தை. தீக்கையினால் மலங்கணிக்கிமேற் செனன மெ
டுப்பதுமின்றி முன்போலச் சுத்தனாயிருக்கை சுத்
தாவத்தை.

கேவலாவத்தை.

மேற்கூறிப்போந்த முன்றவத்தை யுறுதற்கு
ரியவான்மா அறிவுமுன்னில்லாதவனும், உடம்புமுன்
னில்லாதவனும், தோற்றக்கேடு முன்னில்லாதவ
னும், புத்திருணமெட்டிணையு முன் பொருந்தாதவ
னும், கலாதியறிவேடு முன்சேர்தலில்லாதவனும்,
செயல்கள் முன்னில்லாதவனும், இச்சைமுன் னில்லா
தவனும், தனக்கெனவொரு சுதந்தர முன்னில்லாத
வனும், போகத்தின்முன் கொள்கையில்லாதவனும்,
வியாபகத்தை முன்னுடையவனுமாகிய விப்பத்துக்

உருகா சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

காரியங்களுமுடையவனாய் ஆணவமலத்திலேனாடி மாந்
திரமே கட்டி நிற்பன்.

சுகலாவத்தை.

மேற்கூறிப்போந்த கேவலத்தைப் பொருந்திய
வான்மாவிரும்பிக் கூறுதற்சேதுவாகிய நால்வகை
வாக்குகளா னிகழாமலிணையும், உருவினைக்கோட
லும், தோற்றக்கேடுகளிற் பட்டுழலாதலும், குணங்க
ளைப் பொருந்துதலும், போக்கியகாண்டமாகிய கலா
தையைச்சேர்தலும், தொழில்களுடைத்தாதலும், இச்
சையுடைத்தாதலும், சத்தாதிவிடயங்களின் மேற்
கொண்டுசெய்தலும், போகறுகர்தலும், ஏகதேசியா
தலுமாகிய இப்பத்துக் காரியங்களு முடையனாய்ச்
சீவித்துநிற்பது சுகலாவத்தை.

சுத்தாவத்தை.

புண்ணியபாவங்களுடைய பலமானது திரண்டு
ஏககாலத்திற் சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் புசிக்
கவுயிதிபாயுள்ள சர்வகன்ம பஞ்ஞவழு மலபரிபாகமு
மானபொழுது முதல்வனுடைய திரோதானசக்தியா
னது மலங்களைச்செலுத்தி வந்தது ஏககாலத்திற்
சமமரகவந்த விரோதியாகிய பலத்தைப் புசிப்பிக்கப்

உணர்த்துமுறையிலக்கணம். உருள

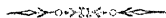
படாதாகையால் திரோதானத்தை யொழித்துக் கிருபையாக ஆன்மாவினிடத்தின்பொருந்த அக்காலத்தில் கிருபையினால் முதல்வன் ஆசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிப் பஞ்சகலாசோதனையைப் பண்ணி ஞானயோகத்தைக்கூட்டி அந்த ஞானயோகத்தினால்நானியே பொருந்தியிருந்த வானவமாயை சன்மமென்னுமலத்திரயத்தையுமொழித்த அந்த மலங்களின்பொருந்தின கிஞ்சிஞ்சுருத்தையுமேகதேசத்தையுமொழிந்து ஆன்மநாயகனாகிய முதல்வனுடைய நண்டறக்கலந்து வாழ்வது சுந்தரவத்தை.

அவத்தையிலக்கண முற்றிற்று.

உ

செய்யும்.

உணர்த்துமுறையிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

இத்திரியங்களு மந்தக்கரணங்களு மற்றுமுண்டான தத்துவங்களும் பிரபஞ்சவிடயங்களை யான்மாவைக்கொண்டறியாநிற்கும். அத்தத்துவங்கள் ஆன்

உநஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மாவைக் கொண் டறிகிறோமென்று தெரிந்துகொள்ளாது. அதுபோல வான்மாக்கள் சடசித்துக்களனைத்திலுந் நீங்காமனிற்கிறமுதல்வனுடைய வருளாலறிந்து புசியாநிற்க அவனாலறிந்து புசிக்கிறோ மென்கிற முறைமையினை யான்மாக்க ளறிகிறதில்லை. சர்வஞ்ஞானமுதல்வன்றானே ஆன்மாக்கள் முன்புசெய்த கன்மத்திற்குத்தக்க சுகதுக்கங்களை யறிந்து முறைபிறழாமற் கூட்டிப்புசிப்பிப்பான்.

அவிகாரவாதி மதம்.

அறிவித்தற்பொருட்டு முதல்வனே வேண்டப்படுமெனக் கொள்வார்க்கு அறிவுக ளெவர்க்கு மொருபெற்றியவாதலின்னி யேற்றத்தாழ்வாய் நிகழ்தற்குக் காரணம் கன்மமெனக் கொள்ள வேண்டிதலின் அதுவேயமையும் வேறுமோ ரறிவிப்பானைக் கொள்ளுதல் கூடாது.

மறுப்பு.

பங்கயத்தி னலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றிச்சுரரியனும், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் நடட்டல்நீர்கால்யாத்தல் காத்தல் இம்முறையாற்றரப்படும் உழுவுமுதலிய செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலேயன்றி

உணர்த்துமுறையிலக்கணம். உருக

வினோதிலமுக காரணமாதல் கண்டாம், அவைபேபால
அவ்வக்கன்மம் பக்குவமாதலும்பயன்றருதலும் வே
றொருமுதல்வ னின்மியமையாது.

சாங்கிய மதம்.

முதல்வனொருவ னறிவிக்க வேண்டியதில்லைகள்
மத்திற் கீடாகவான்மாவே யறிவன்.

மறுப்பு.

அறியுந்தன்மையையுடைய வுயிர் சத்தமுதலிய
விடயங்கனி டொருவிடயத்தைச் சோத்திரமுதலிய
விந்திரியங்களி லோரிந்திரியத்தா லுணர்வதாலும்,
உணர்ந்த சத்தமுதலிய விடயங்களை மலத்தோடுத
மோசுணமருவ நினைவறுதலானும், அறிந்தவன்போ
திக்கவறிதலானும், அறிந்துவருகிற தன்னுடையவுண்
மையைத் தானறியமாட்டாமையானும், ஆன்மா தா
னே யறியத்தக்க வறிவையுடையவனல்லன் முதல்வ
னறிவிக்க வறியானிற்பன்.

பரிணாமவாதி வினா.

சரீரிகட்கே கர்த்திருத்துவம் காணப்படுதலாற்
சரீரமில்லாத முதல்வனெவ்வாறு நின்று ஆன்மாக்க
களுக்கறிவைப் பிரகாசிப்பிப்பன் ?

உசு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

புலனங்க ளிருநூற்றிருபத்து நாலுநூல ரூபமாகவும், எண்பத்துநான்கு நூறுபிரபேதயோனிகளுமவயவங்களாகவும், மகத்தாகப்பிரகாசிக்கு மிச்சாநூனக்கிரியைக ளந்தக்கரணங்களாகவும், கொண்டெண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்கு விடயஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துச் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குப் பஞ்சமூர்த்திகளை யதிட்டித்து நடனம்பண்ணுவன் முதல்வன். அன்மியுமான்மா வந்தக்கரணமூலமாகப் பஞ்சேசந்திரியங்களைப் பொருத்தியிந்திரியார்த்த சம்போகத்திறற் சத்தாதிவிடயங்களை யறிந்துகிரகிக்கும் போகத்தையுங் கொடுத்து யோனி மாறிப்பிறக்கும் படி செய்து சகலாவதத்தையில் கன்மவொப்பை நோக்கிப் பூர்வமுள்ள அஞ்ஞானத்தை யொழித்து ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துப் பரமோட்சத்தையுங்கொடுப்பன் சர்வோத்கிருட்டஞ்சிய முதல்வன்.

ஆன்மதத்துவத்தாலும், தானுனிகப் பொருள்களாலும், அறிவிசை செயல்களை விளக்குவனவாய்கலைமுதலியன வற்றாலும், கன்மத்தை யேறாது குறையாது விறுத்துமயிவிதித்துவைத்தாலும், உடம்பாலும், பிரமாணங்களினாலும், தூல்கட்குக் காரணமாகியநால்

உணர்த்துமுறையிலக்கணம். உசக

வகை வாக்ஞுகளாலும், தன்னுண்மையான கேவலத்
தை விசாரித்துப் பார்க்கில் அருபியுமாய்த் தானாக
வொன்றையு மறியமாட்டாமல் நிற்கையாலும், இவை
யனைத்தையும் கொண்டுக் கூட்டி யருளாலறிவிப்பாடு
ருசேதனன் வேறுவேண்டப்படுவான்.

பரிணாமவாதி வினா. .

இங்ஙனா றறிவிக்கிறதும் அறிவிக்க விற்கிறது
மெல்லாமற்கு முதல்வன் தானேயாயிருக்கவொரான்
மாவுண்டென்றதென்னை ?

விடை.

இந்திரியங்களாலும், அந்தக் கரணங்களாலும்,
விடயங்களாலும், சுந்ததத்துவங்களாலும், வித்தியா
தத்துவங்களாலும், புண்ணியபாவங்களாலும், பூதங்
களாலும், அளவைப் பிரமாணங்களாலும், சாத்திரங்
களாலும், அவன் அவன் அவராலு மறிவிக்கவேண்டு
வதின்றி யருபமாய்நின்று பிரபஞ்சத்தை யெலாந்த
ன்னுடைய கிரியாசத்தியினு லுண்டாக்கி, அந்தப்பிர
பஞ்சத்திற் றோயாமல் விச்சுவாதிகையை அந்தமுதல்
வனை சர்வான்மாக்களுக்குப் பிராணனுமாய் அவர
வர் கன்மத்துக் கீடாகப்பிரபஞ்ச விடயத்தைவறி
வித்துநிற்பன். ஆகவே அறிவிக்கிற முதல் ஆன்மாவல்ல
அறிவிக்கவிற்கிறமுதலான்மா.

உசுஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மீமாஞ்சகன் மதம்.

இவ்வா றுன்மாக்களிடத்தி லந்தர்யாமியாய்
நின்று பலவிதமாகப் பிரேரிக் கையால் முதல்வன்
விகாரியாவன்.

மறுப்பு.

விகாரமாவது மாயாசம்பந்த மாகையால் முதல்
வன் மாயையைப் பொருந்தான். மாயைச் சடமாகை
யால் பிரகாசத்தினிடத்தி லந்தகாரநில்லாதது போ
லநிந்திய வியாபகசத்ருபியான முதல்வனிடத்தில்மா
யைபொருந்தாது. ஆகையால் முதல்வ னிர்விகாரியே.
ஆகி லான்மாக்களறிவைப் பிரகாசிப்ப தெவ்வாறெ
னில், தேதேகந்திரியாதிகளையுடைய ஆன்மாக்களுக்
கெல்லா மலகம்மபரிபாகாணு குணமாகவறிவானது
ஆயக்காந்த சந்நிதியிலேயிரும்பிறகுச் சேட்டையுண்
டானதுபோல முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரத்திலே பிர
காசிக்கும்.

மானவகன் வினா.

முதல்வனுடைய வருட்சத்திகாரனே யனுக்கிர
கத்தை யுண்டாக்கு மென்னி லவ்விருவருந் தம்முட்
பேதமோ வபேதமோ ?

விடை.

சத்தியானது முதல்வனுக்கியற்கை குணமெனப் படுங்கருணையாதலால் முதல்வனுஞ் சத்தியுங்குண குணிமுறைமையாம், அக்குணங் குணியைவிட்டு நீங் காமையின் கண்ணுக்குப் புறவிருளைக் கிரணத்தா லோட்டிப் பிரகாசத்தைச் செய்கின்ற ஞாயிற்றுக் கொளிப்போல, உயிர்கட்கு மயக்கத்தினைத்தீருவருளா னீக்கியனுகிரகஞ் செய்கின்ற விறைவனுக்கவ்வரு குணமேம்படுதலினபேதமேயாம்.

உணர்த்துமுறையிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தீக்கையிலக்கணம்.

சகலருக்கு ஆசாரியன்பாசத்தைச் சேதிக்கை யின்பொருட்டுச் செய்யுந் *தீக்கைகள் பலவிதமாம். அவையாவன மீனை நுரினைபாப்பார்த்த மாத்திரத்

* தீ-(அருளை) கொடுப்பது; சை - (மருளை) கொடுப்பது.

உசச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தி லதனைப் பேதித்துத் தன்னைப்போலாக்குமாறு போல, ஆசாரியன் உண்மைப்பொருளில் சித்தத்தை வைத்துத் திவ்வியமான நயனத்தினுற்பார்த்து அவன் கட்டுப்பட்ட பந்தங்களைச்சோதிக்குமது நயனதீர்க்கை.

கோழிபேரல் ஆசாரியன் நனது வலதுகையிற் சிவவத்தங்கற்பித்துச் சோதினாபமாகத் தியானம் பண்ணி மாணவகன்றலை தொடங்கிச் சர்ணங்கமும் பரிசித்துப்பின்னாலே விடுவது பரிசுதீர்க்கை.

ஆமையைப்போலாசாரியன் நனது முதலாகிய வுண்மைப்பொருளிற் சித்தத்தைவைத்துப் பரமான சோதியுடன் கூடித்தியானித்துச் சங்கிதாகிரியாவிடு திக்குச் செய்யுமாறுபோல மந்திரக்கிரியா பாவனைக ளுடன் வழுவின்றி யெல்லாவற்றையுமுள்படி யறி ந்துசோகம் பாவனைபண்ணி யிந்த லைக்கியத்தினுற் பாசத்தைச் சேதிப்பது மாணதீர்க்கை.

வருணசிரமகுணமாகப் பஞ்சாக்கரத்தை யுபதே சம்பண்ணுவது வாசுதீர்க்கை.

ஆசாரிய னாடி சந்தானமார்க்கத்தினால் மாணக் கனுடைய விதயகமதைத் திற பிரிவினத்தவ்விதயக மலத்தினாலே விந்துருபமான வான்மாலைச் சுழு

முனைநாடியிற் பிரமரந்திரமளவாகக்கொண்டு சென்று
சிவனிடத்தில் யோசிப்பித்து நிறுத்துகை சாத்திர
தீக்கை.

ஓமசம்பந்தமாகப் பண்ணுவது அவுத்திரிதீக்
கை இது ஞானவதியென்றும், கிரியாவதியென்று
மிருவகைப்படும், தீவிரந்தீவிரதரமென்னுஞ் சத்தினி
பாதத்தையுடைய மாணவகனது தேசத்திற் பிரவே
சித்து நாபிகுண்டலத்திலே சிவாக்கினி முகங்கண்டு
ஓம்பூர்வாகமாகச் சடத்துவசத்தியைப் பண்ணுவது
ஞானதீக்கை.

விதிவழி குண்டலமண்டலமிட்டு வடக்குமண்ட
பத்தைப் பதினாறுக்குப் பதினாறு சூத்திரமேற்றி,
நூற்றுப்பத்தொன்பது பதமாக்கி, நடுவொன்பது
பதத்தில் மண்டலேசரபூசைக்கு வேதிகையும், இதற்
குமேற்குங்கிழக்கும் இட்டலிங்கபூசைக்கு வேதிகை
யுங்குண்டமும், குண்டத்திற்கு வடக்கே கும்பத்
தினுக்கு வேதிகையும், அதற்குமேற்கே யாசாரிய
ரபிடேகத்திற்குக் கும்பந்தாபிக்க வேதிகையும்,
அதற்குமேற்கே பஞ்சோவதி, பஞ்சத்துவக்குப் பல்
லவம்வைக்கவும், ஆகவேதிகை ஐந்திற்கும் குண்ட
லத்திற்குப்பதம் ஐம்பத்தினுள் மற்ற விருபத்தேழி

உச்சா சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லாசாரியரிருக்கவும், சீடனிருக்கவும், தாலீபாகம் பண்ணவும், பஞ்சகவ்வியந்தாபிக்கவு டெனவறிக. இதனைச்சூழச் சஞ்சாரபதமொன்று மதனைச்சூழ்ந்து குட்பமுதலியதாபிக்கவும்செய்து முடிப்பது கிரியா தீக்கை.

இக்கிரியாதீக்கை நிர்பீசமெனவும், சபீசமென வுமிரண்டுவகைப்படும், மூன்றுவயதிற்குடேல் பதி னாறு வயதளவாகிய பாலருக்கும், கன்மமுள்ளபடியனுட்டிகமாட்டாத, மிகவு மயிலில்லாதவர்கட்கும், எழுபதுவயதிற்கு மேற்பட்ட விருத்தருக்கும், மாதருக்கும், போகத்தில் மிகவும் விருப்பத்தை வைத்த வரசர்கட்கும், வியாதியினால் வருத்தமுறுமவர்களுக்கும் இவர்கட்கெல்லாம் சரீரந்த மனுட்டிக்கத்தக்க தானகன்மங்களனைத்தையுந் தீட்சாகாலத்தில் ஆசாரியர் நிறைவேற்றினதாகச்செய்வது நிர்ப்பீசதீக்கை.

அக்காலத்தில் ஆசாரியன் குண்டலத்திலக்கினியினந்தியாதி சண்டேசுரந்தமான எட்டுக்கணங்களையும் பூசித்துச் சுவாகாந்தமாகத் தர்ப்பணமந்திர தீபனங்களை யொவ்வொருக்காலோமம்பண்ணிச் சமயாசார சோதனை நிமித்தமாக மூலத்தாலேந்நூறு ஆகுதிபண்ணிப் பூரணகுதிசெய்து முடித்து இவர்

கள் சமயாபாசத்தை யிந்த யாகதேவதைகளனைவரும் சாட்சியாகச் சமயாசாரயுக்திசெய்தல்வேண்டும்.

இத்தீட்சைசமயாசாரத்துடன்கூடின சமயிக்கும் புத்திரனுக்கும் செய்வது. சமயிக்குப் புனன்முழுகித் தர்ப்பணஞ்செய்து தாதமார்க்கஞ்செய்வது. புத்திரனுக்கதுவுஞ்செய்துசிவபூசையுமக்கினிகாரிய முதலாயினவும்புத்திரமார்க்கமுஞ்செய்வது. சமயிக்குப்பூசா தியிலதிகாரமில்லாதபடியாலும், புத்திரனுக்குத் தீக்கைபிரதிட்டைமுதலிய கன்மஞ்செய்தற்கதிகாரமில்லாதபடியாலுமந்தத் தீக்கை நிரதிகாரதீக்கையெனவும் பெயர்பெறும்.

தேகாதிபிரபஞ்சத்தைக் கான்றசோறெனக்கருதி மிகவும் வீரத்தராகியபக்குவர்க்குக் கட்டுப்பட்ட சஞ்சிதத்தையும் பிராரத்துவத்தையும், ஆகாமியகன்மங்களைபுந்தீக்கையிற் சோதனைபண்ணிக் கிரியை முடிந்தவாறே சரீரபந்தமானவுடனே மோட்சத்தை யடைவது சத்தியநிருவாணதீக்கை யெனப்பெறும்.

நிகழ்காலத்துப்பிராரத்த கன்மபோகம் புசிக்கையின் பொருட்டுவைத்து ஆசாரமனுட்டிக்கமாட்டாத வாலீசர்முதலாயினர்க்குத் தீட்சையிற்குத்திபண்ணி யாகாமியமேறாதபடி தியானபூசைமுதலிய

உச௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கன்மங்களைப்பண்ணி யெடுத்த சரீரத்திற்கமைத்த பிராரத்தகன்மம் புசித்துத் தொலைத்தவாறே சரீர பாதம்வந்து மேட்சுத்தையடைவது அசத்தியநிரு வாணதீக்கை யெனப்பெறும்.

ஆசாரியனிடத்தில் ஆதமங்களைப்போதியதனுண்மைப்பொருளை யறிந்து சமயாசாரங்களை வழுவற வனுட்டி யென்னுசாரியன் சண்டைசரன் சன்னிதியிற் கற்றித்தபடி நடவாநின்ற ஷத்கமேக்தமராகிய மாணாக்கர்க்குச் செய்யுந்தீக்கை சபீசமுனப்பெறும்.

ஆசாரியனாவான்சமயாசார கன்மமாத்நிர நிறுத்தியேனையவற்றைச்சுத்தி செய்தொழித்த இவரை முறைமையான் நித்தியபடைந்திய காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிசாரமுடையராகச் செய்வதாக லின் இது சாதாரதீக்கையெனவும், பெயர்பெறும். இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கைவேறுபாட்டால் சாதகர் கருமாசாரியருமென் றிருவகைப்படுவர் இச் சபீசதீக்கையிருவகைப்படும்.

நிருவாணதீக்கையிலாசாரியன் மாணாக்கற்குப் பாவகன்மத்தையே சோதித்துப் புண்ணியத்தைச் சோதியாமல்வைத்துச் சிகாச்சேதமுமின்றிப் பதப்

பிராப்தியாகிய புலனங்களில் யோசனைசெய்யும் தீக்
கை உலோகதருமணி. *

மோட்சகாபியாகிய மாணக்கற்கு ஆசாரியன்
புண்ணியபாவமாகிய விண்ணடியு நாஸ்திகமாயிருக்
கிற சஞ்சிதகன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்து விதிவழிச்
செய்யப்பட்டுச் சிகாமந்திரத்தினு லேழுபிரகார மபி
மந்திரிக்குப்பட்டதுமாய் ஞானசத்திருபாயிருக்கிற
சுத்திரிகையைக் கொண்டு பிரமரந்திரத்திற்கு மேல்
பன்னிரண்டங்கு லமுடைய சிகையில் சுத்திவியாபினி
சமணை யுன்மணையெனக்கூறிய சுத்திகள் நாலுக்கு
மேல் சுவம்வியாபித்து நிற்கையாலையிட்டங்குலம்
விட்டான் மாத்தனற்கு மூலபாசமாயலர்கள் ஞானக்
கிரியைகளைத் திரேரதானஞ்செய்யுந் திரேரதானசுத்தி
சொருபமாயிருக்கிற மேனாலக்தலமுடைய சிகையை
யத்திரத்தாமில் சேதிக்குமது சிவதருமணி.

இங்ஙனங்கூறிய நிர்ப்பீசதீக்கையி லுண்டாகிய
நிரதிகாரை சமயவிசேடத்திலடங்கும், சுபீரதீக்கை
யிலுண்டாகிய சாதிகாரை நிருவாணதீக்கையிலும்
அபிடேகத்திலு மடங்கும்.

* உலோகதருமணி பவுதிகதீக்கையெனவும், சிவதரு
மணி நமிட்டிகதீக்கையெனவும் பெயர் பெறும்.

உரு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

முதல்வன் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று, மந்திரங்கள், பதங்கள், வன்னங்கள், புவனங்கள், தத்துவங்கள், கலைகளென்று சொல்லப்பட்டிகிற அறுவகைப்படும் அத்துவாக்கள் முறையே யொன்றி லென்றடங்க இறுதியினின்ற கலைதிரோதான சத்தியினும், அத்திரோதான சத்திசிவத்தினுமடங்குமாறு ணர்ந்தவ்வாறடக்கி, நிர்பீசஞ் சபீசமெனத் தனித் தனி யிருவகைப்படுமென, மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதிகிரியாவதியென்னு மிரண்டனுளொருதீக் கையால் உத்தமத்திலுத்தமர்முதலிய லம்முவர்க்கு மறுவகை யத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தாற் பிறவிக்கே துவாகிய மலத்தைக்கெடுத்து எவ்விடத்தும் வியாபகமாய் விளங்குகிற சிவம்பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக்கொடுத்துப் பிறவியை யொழிப்பான் இம்மந்திராத்துவாமுதலிய வைந்தும் நிவர்த்திமுதலிய கலைகளிலே வியாபித்து நிற்கும் வருமாறு:-

நிவர்த்திகலைக் கெல்லை மூலாதாரந்தொடங்கியுந்திக்குமே லெண்விரலளவு, மண்டலம் அக்கினி, ஆதார மூலாதாரமுஞ் சுவாதிட்டானமும், அக்கரம் அகரம், பிரகாசம் சொரிதழற் கொழுந்து, மலம் மாயை, அவத்தைசாக்கிரம், மாத்தினைமூன்று, மந்

திரம் இருதயமும் சத்தியோசாதமும், பதம் ஓம் நமோமுதல் மாநேவரந்தமாக விருபத்தெட்டு, வன்னம் கூதகாரம், புவனம் காலாக்கினிமுதல் வீரபத்திரர்கள் முடிவாகிய நூற்றெட்டு, தத்துவம் பிருதிவி தெய்வம்பிரமன், தெரழில்சிருட்டி.

பிரதிட்டாகலைக்கெல்லை இருதயந்தொடங்கிக் கண்டத்தளவு, மண்டலம் ஆதித்தன், ஆதாரம்மணி பூரகம், அக்கரம் உகரம், பிரகாசம் அக்கினியுமாதிக் தனுங்குடியனுபால, மலம்கன்மம், அவத்தை சொப்பனம், மாத்திரையிரண்டு, மந்திரம் சிரசும் ளாமதேவமும், பதம்மகேச்சரமுத லருமினி முடிவாக விருபத்தொன்று, வன்னம் ௨௦ முதல் ௮௦ அந்த மிருபத்துநாலு, புவனம் அமரேசர்முதல் சிகண்டி முடிவாகிய வைம்பத்தாறு, தத்துவம் பிருதிவி நீங்கலாக வான்மகத்துவமிருபத்து மூன்று, தெய்வம் வீண்டு, தெரழில்திதி.

வித்தியாகலைக்கெல்லை கண்டத்திற்கு மேல் தாலு மூலத்தளவு நாலங்குலம், மண்டலம் ஆதித்தன், ஆதாரமனாகதம், அக்கரம் மகரம், பிரகாசம் மின், மலம்மாயேயம், அவத்தை சுழுத்தி, மாத்திரை

உருஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யொன்று, மந்திரம்சிகைடி மகேகாரமும், பதம்வியாபி முதல் தியானகாரிய முடிவாகிய விருபது, வன்னம் ஞ் முதல் ஁ ஆந்தமாகிய வேழு, புவனம் தியான முதல் வரமமுடிவாகிய விருபத்தீதழு, தத்துவம் வித்தியாதத்துவமேழும், தெய்வம் உருத்திரன், தொழில் சங்காரம்.

சாந்திகலைக்கெக்லை தாலுமூலத்திற்குமேல் புரு வமத்திபத்தளவு நாலங்குலம், மண்டலம் சோமன், ஆகாரம்விசுத்தி, அக்கரம்விந்து, பிரகாசம்வினக்கொ ளி, மலம் திரோதாரி, அவத்தை துரியம், மாத்திரை யரை, மந்திரம் கவசமூத் தற்புருடமும். பதம்சித் தியநிபோகினிமுதல் விபோபவியாபினி முடிவாய பதினொன்று, வன்னம் ஁ முதல் ஁ ஆந்தமாக மூன்று, புவனம் ஁ முதல் சதாசிவமுடிவாகிய பதி னெட்டு, தத்துவம் சத்தவித்தை பீச்சுரஞ் சாதாக்கி யம், தெய்வம் மகேச்சுரம், தொழில்திரோபவம்.

சாந்தியாதீதகலைக்கெக்லை புருவமத்தியத்திற்கு மேல் மூன்றங்குலம், மண்டலம் சோமன், ஆகாரம் ஆக்கினை, அக்கரம்நாதம், பிரகாசம் வாளொளி, மலம் ஆணவம், அவத்தை துரியாதீதம், மாத்திரைகால்,

சாதனவிலக்கணம்.

உருந்

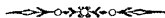
மந்திரம் நேத்திரமும் ஆத்திரமும் ஈசானமும், பதம்
பிரணவம், வன்னம் கூ⁰ முதல் கூ⁰ அந்தம்பதினாறு,
புவனம் நிவர்த்திமுதல் சமனந்தமுடிவாகிய பதி
னைந்து, தத்துவம் சத்தியும் சிவமும், தெய்வம் சதா
சிவம், தொழில் அனுக்கிரகம்.

தீக்ஷையிலக்கண முய்ந்ந்.

உ

சிவமயம்.

சாதனவிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

மோட்சத்திற்குச் சாதனமாவனசரியை, கிரியை
யோகம், ஞானமெனநான்காம். இவைகளை முறையே
சம்மார்க்கம், சகமார்க்கம், புத்திரமார்க்கம், தா
சமார்க்க மெனப்படும்.

மாணவகன் வினா.

சரியையாதிகளின் சொரூபம்யாது?

உருச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

சரியைதேசகத்தினையும், கிரியை இந்திரியங்களையும், யோகங்கரணங்களையும், ஞானம் ஆத்மாவாகிய தன்னையுஞ் சிவார்ப்பிதஞ் செய்தலாம்.

மாயாவாதி வினா.

மோட்சசாதனம் சாதன சதுட்டயங்களாகவும் சரியையாதிகளைக் கூறியதென்னை?

விடை.

சாதனசதுட்டயம் சரியையாதிகளுக்குக் கீழ்ப் போந்தனலாம்.

மாயாவாதி வினா.

அங்ஙனமாயின் வேதங்கள் சாதனசதுட்டயங்களைச் சாதனங்களாகக் கூறுவதென்ன?

விடை.

நித்தியாநித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகம், சமாதிசுட்க சம்பத்தி, முழுட்சுத்துவமிந்த நான்கு சாதனங்களையடையின் பொதுவாகவொருவனுக்குத் தெய்வவழிபாடுண்டாம். மீறிய உத்தமபரிபாகிக்கு முடிவாகப் பிரபத்தமாகத்தகுந்த சிவோபாசனையினது பேதமாக வெளிப்படுஞ்

சரியையாதிகளின் முன்னர் மேற்படி சதுட்டயம் ஒருகன்னிகையினது கல்யாணத்திற்குப் பூர்வநடத்திய தேகபோஷணைபோல்வதாம். சரியையாதிகள் அந்தக் கன்னிகையினது கல்யாணந்தொடங்கி நடத்துங்கர்ப்பாதானம், பும்சவனமுதலிய சடங்குகள் போல்வனவாம். கணவனைக் கூடுதற்குமுன்னும் அவனைக் கூடியதற்குப் பின்னும் ஒருகன்னிகையின் றன்மையை விசாரிப்பதனோடுகாணே ஒருபக்குவியினது சாதனசதுட்டயங்களையும், சரியையாதிகளையு முறையேவிசாரிக்க வேளியாம்.

மாணவகன் வினா.

சரியையாதிகளின் வழிபாடுடெங்ஙனம்?

விடை.

புறத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடைய உருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடு சரியையெனப்படும். புறத்தொழில் அகத்தொழின் மாத்திரையானே முதல்வனுடைய அருவருவத்திருமேனியைநோக்கிச் செய்யும் வழிபாடுகிரியை யெனப்படும். அகத்தொழின்மாத்திரையானே முதல்வனுடைய அருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடுயோகமெனப்படும். புறத்தொழில் அகத்

உருக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தொழிலிரண்டு மின்னி யறிவுத்தொழின் மாத்திரை
யானே உருவம் அருவருவம் அருவம் என்னுமுத்திற
மேனிகடந்த முதல்வனிடத்துச் செய்யும் வழிபாடு
ஞானமெனப்படும்.

சரியை (நாதமார்க்கம்.)

முதல்வனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கோயிலி
னுள் திருவெகட்டும், திருமெழுக்கட்டும், திருப்பள்
ளிக் தாமங்களெடுத்தும், மாலை இண்டைமுதலிய
கண்ணிகளும் முதல்வன் றிருமேனியிலமைத்தும்,
முதல்வனுடைய புகழ்தற்கரிய மேலாய்சீர்த்தியினை
வாயாறவாழ்த்தியும், திருவிளக்கேற்றியும், திருநந்
தனவனமமைத்தும், அடியரைக்காரணின் அடியே
னாற்செய்யத்தக்க பணியாடுதன்றருள வேண்டுமெ
ன்றுவணங்கி, அவரருளிச்செய்யும் பணிகளைக்களைச்
செய்தலுமாம். இச்சரியைத் தொழிலினை யனுட்டித்
தோர் சாலோகமாகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

கிரியை (புத்திரமார்க்கம்.)

புதிதாகிய வாசனைபொருந்திய போதகளும்,
நூபதிபதிருமஞ்சனமமுது முதலியவெல்லாம் தேடி
வைத்துக்கொண்டு, இவகைச்சுத்திகளைப் பண்ணி,
ஆசனமூர்த்தி மூலங்களாலே மூர்த்திமாணிகிய முதல்

வணைச் சோதியுருவாப்பாவித்து ஆவாகனம் பண்ணி
நிருமலமாகிய மெய்யன்பினால்ருச்சனைசெய்து விருப்
பத்துடன்றுதித்து வழிபாடியற்றி நித்தியாக்கினி
காரியமும் பண்ணிக் கிரியை யனுட்டித்தோர் சாயீப
மாகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

யோகம் (சகமார்க்கம்.)

விடயங்களிற் செல்லுமைம்பொறிகளையு மடக்கி
யுசவாச நிசவாசமாகிய வாய்விரண்டினையுந் தம்பித்
துச் சுமுமுனைமார்க்கத்திலே மனோவியாபாரமின்றிச்
சலனமற்றுத் திரிகோணமுதலிய மூலாதாரமுத
லான ஆறுதாரத்தினு மந்திரக்கிரமத்தினை யறிந்து
அந்தவாதாரங்களின் தேவதைகளைத் தியானித்து
அவ்வாறுதாரங்களினு மசபை சிவசொரூபமாய்நிற்கு
முறைமை யுணர்ந்து மூலாதாரந்தொடங்கி விராய
கர் முதலாயுள்ள தேவர்களைப்பொருந்திப் பிரமரந்
திரமளவு மசபையுடனே சென்று விரிந்த சந்திரமண்
டலமுகத்தினடியுண்டாகிய அமுதத்தினைத் தன்னு
டைய தேகமுழுவது நிற்பத்'தக்கி எல்லாப்பிரகாச
முங்கூடி நிறைந்த சோதிசொரூபமாகத் தியானித்
தல் முதலியவற்றால் வினைகள்செய்தற்கு வழியாகிய
வியமரியமமுதலிய வட்டாங்க யோகத்தினை யனுட்
டித்தோர் சாரூபமாகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

௨௫௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஞானம் (சன்மார்க்கம்)

சகலமான கலைஞானங்களும், புராணங்களும், வேதாசுவாசங்களிலுள்ள கருமகாண்டங்களும், மற்றச் சாத்திரங்களும், ஏனைச் சமயநூல்கள் பலவுமாராயந்து பலவழிப்படுகின்ற, பொருண்முழுவதும் கீழேனக் கொண்டுகழித்து, மேலான பதிபசுபாசமாகிய மூன்றுபொருள்களையுந் தடத்த லட்சணத்தில் வைத்து வகுத்துணர்த்தி அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பசுபாசங்கட்கு மேலாதலினது விளங்கச் சொரூபலட்சணத்தில்வைத்துணர்த்தலாகிய நல்வழிக்கே துலான ஞானகாண்டத்தினை ஒதல் கேட்டல்களுடன் சிந்தித்து ஞானுருஞானேனாயமாகிய பகுப்பின்மீ யத்துவிதமாயகண்டாகாரநித்திய வியாபக சச்சிதாநந்தப் பிழப்பாகி நிறைந்து நிற்கின்ற முதல்வனோடு கலக்குந்தன்மைத்தாகிய ஞானத்தினை யனுட்டித் தோர் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியினைப் பெறுவர்.

மாணவகன் வினா.

ஆச்சன்மார்க்கத்திற்குறித்த கேட்டலாதி ஞானங்களெவை?

விடை.

கேட்டல்.

தனது கிரணத்தோடுநீதோன்றும் ஞாயிற்றின் சந்திதிமாத்திரையானே சூரியகாந்தக் கல்லின்கண் ணெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட் பித்தலோடு தோன்றுமாசிரியன் சந்திதிமாத்திரை யானே மாணுக்கன்மாட்டுமுந்திய ஞானமாகிய கேட் டலறிவுவிளங்கித் தோன்றும். அதுதோன்றவே முதல்வன்க்குப் பதியும் ஆன்மாவாகிய பசுவும் பிர பஞ்சமாகியபாசமும் ஆகிய முப்பொருள்களுந் தன் னுள்ளே தோன்றும், அனுலோகரண்டமாம்படி நே ரியனாயும், அண்டமோரணுவாம்படி பரியனாமாய் நின்றலால் உயிர்க்குயிராதலுமெங்கு நின்றலுமவை யொன்றிலொன்று வியாபகவியாப்பியங்க ளாமாறு நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றும்.

சிந்தித்தல்.

பக்குவமுதிர்ச்சியா னுலாஞ்சத்தினிபாதமேவப் பெற்றோர்க்கு அக்கேட்டலறிவு மந்தமாதலின்றி முதிர்ந்து முறுக வினையும், அப்போது தம்மாசிரிய ராதல், தம்முடனொருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின்

உசு0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மூத்தோருளொருவராதல், சிந்திப்பிக்கப் பெறுமந்
தூற்பொருளின்கண்ணே கருத்தொருங்கிதுழைந்து
முன்னொடுபின் மலைவற வேறு திட்டாந்தமுதலிய
வற்றூற் சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற்கண்வேட்கைமிக்
குடையராகப் பெற்றார், இவ்வுலகின்கண் விருப்பு
வெறுப்பின்றிச் சிந்தித்தற்கருமமே மேற்கொண்டு
ஓடும் பெர்ன்னுமொக்கவே நோக்குவதாய் பற்றொ
ன்றிற் பற்றொன்றின்றிச் சீவன்முத்தரோடொத்துப்
பேரறிவாய முதல்வனுஞ் சிற்றறிவாய தாமும் ஞா
யிற்றறினொளியுங் கண்ணொளியும்போ லத்துவித
மாய் நின்றலால் ஆண்டுதாமுளதாதலையப்பெறுது
முதல்வன்றோற்ற மொன்றே காணப்பெற்று நிர்வி
கற்பஞ் சலிகற்பமென்னு மிரண்டி-ற்குமிடைநிலத்தே
நிற்பர்.

தேளிதல்.

ஆசிரியன்விருவருளா லறியாமையு மறிதலு
மாகிய விருவகைப்பாசங்களு நீங்கித் தன்னறிவின்
கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கீகட்டு முறையிற் கேட்
டுச் சிந்திக்குமுறையிற் சிந்தித்துப் பின் பன்புசெய்து
அதைக்கரணங்களிற் சேராதடங்கி நிற்கப்பெறுவார்
க்குப் பிரிதலில்லாத முதல்வனியல்பு கேட்டகாலத்

துப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாய்த் தோன்
றித் தெளிந்தபின்னிலை யிரண்டுமின்றி நேரியனும்
பரியனுமாய்தோர் முறைமைபற்றி யெவற்றினு
மொற்றித்து நின்று ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு
தோன்றும்.

நிட்டை.

வியாபகமாகிய வுயிரவ்வியல்பிழந்து கீழுமேலு
மேகதேசப்பட்டுச் சேற்குக்காரண மங்கனஞ்செ
ன்று அவ்வப்பயனுகரச் செய்யுமிருவினையே
யாகலின், அத்தனை யிரண்டினையுஞ் சிவபுண்ணிய மிசு
திப்பாட்டால் ஞானநூலோதல் முதல் சிந்தித்தலீரு
கிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்ததெளிதலுணர்
வெனப்படும் அரத்தானறுக்கப்பெற்றோர்க்குக் கார
ணமின்மையாற் காரியமாகிய பூமிநரகம் சுவர்க்கத்
திற் செல்லுதலாகிய வேகதேசச் செலவு மின்றா
யொழியும், அஃதொழியவே யவர்கரணங்களின்வயத்
தாதலின்றி மேலங்கனந் தோன்றிய விறைவனது
வியாபகத்தைத்தலைப்பட்டு ஞாயிறெவ்விடத்தெழி
னுமதனாலே தமக்காவததோர் பயனின்மை தெரித்
தவராய் ஒருவாற்றாணங்குறைவின்மையை யடைந்து
இம்மையே. சீவன்முத்தராகி மாசநீங்கியவழி யாடை
யினதுவெண்மை யாடைமுழுதும் விளங்கினுற்போல

உகூஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

இங்குளிவாங்குங்கலம் போ லுழல்வதாகிய வீவ்வு
டம்பு நீங்கப்பெறும் பரமுத்திரிலையில் தமது வியா
பகமெங்கணுமறிவு விளங்கப்பெற்று முதல்வனோ
டொத்துநிற்பர்.

மாணவகன் வினா.

இஞ்ஞானங்களை யடைதற்கேதுவாகிய வுபாய
ஞானங்களுமுண்டோ?

விடை.

ஐவகை ஞானவேள்விகளுள், அவற்றுள் பொ
ழுதுவிடிய ஐந்துநாழிகைக் கெழுந்திருந்து சிந்தனை
முதலாகப்பூசை, அக்கினிகாரியம், துரியசந்திபரியந்த
மாக மோக்தப்பிரகாரங்களிலே அந்தந்த வருணா
சிரமத்திற்கு வேறறக்கிரியையையேற்றக் குறைவ
றப்பண்ணுவது கன்மயக்கியம்.

சாந்திராயணம், கிருச்சிரமம், மாசோபவாசம்,
அஷ்டமிபாதி விரதங்களினாலே தேகத்தினைத் தபிக்
கிறது தபோயக்கியம்.

வருணாசிரமானுகுணமான மந்திரத்தினை வாசக
மாகவும், இரகசியமாகவும், மானசமாகவுஞ்சுபிப்பது
சபயக்கியம்.

இருதயாதிதானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த்தி களைப் பலகாலுந்தியாணிப்பது தியானயக்கியம்.

இந்நான்கு மொன்றக்கொன்று அதிகபலன்க ளைக் கொடுப்பதாய்ப் பரமேலாகத்திலே மகாபோகங் களைப் புசிப்பித்துக் காலவிறுதியிலே புனர்சன்னத் தினை யுண்டாக்கும்.

ஞானசாத்திரங்களை முன்னொடுப்பின்மலைவற ஆசா ரியனிடத்திலே படித்தல், படித்தபடி யொருவற்குப் படிப்பித்தல், பதிபசுபாசமென்னு முன்றுபொரு ளுக்குள்ளே பதி ஞானனந்த சொருபியாகையா லதனை மனமுதலான கரணங்களைநீக்கிப் பாவிக்கும் படி யாசிரியனிடத்திலே கேட்டல், கேட்டபடி போ தித்தல், பாசஞ்சடமுமலமுமாகையினாலும், பசு அம் மல சம்பந்தமாகையினாலு மோரிழுக்குமல்லாமல் சுவாவநின்மலமாய நித்தியானந்த மயமாயுள்ள பரம் பொருளை யான்மாவிலே பாவிக்கை ஞானயக்கியம்.

மாணவகன் வினா.

உண்மைநிட்டையொருகால் மயங்கில் மேலோ ருபாயநிட்டை எங்ஙனம் ?

விடை.

பஞ்சாட்சராதரிசனமாகிய வைந்தெழுத்தருணி லையொருபாயநிட்டையாம்.

உசுசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

உபாயநிட்டை.

முதல்வனுடைய திருநாமமாகிய நமசிவாய வென்ற வைந்தக்கரத்தில் நகாரத்திற்பிரோத சத்தியும், மகாரத்தின் மலமும், சிகாரத்திற்சிவமும், வகாரத்திலருளும், யகாரத்திலான்மாவு நிற்கும். இவையென்று முதலினும், சிவமுன்னாக வுச்சரிக்கும்போது திரோதமு மலமு மொருபாலும், அருளுஞ்சிவமு மொருபாலு முன்னும்பின்னுஞ்சூழ்ந்துநிற்கீ நடுநின்றது ஆன்மா. இவ்வான்மா அந்தவருளமினித்தா லதனாலறிந்து மற்றமல மறைத்தாலதனால் டறைப்புண்டு இங்ஙனமிரண்டுடன்கூடி யொன்றுபட்டவ்வதுவாய் நின்றாலுந்தானொரு முதலாய்வருகிற தநாதியேயுடையது. அங்ஙனமிருக்கவும் மவ்வாகியமலமும், நவ்வாகிய திரோதசத்தியு மேலிட்டு நிற்கையாலே, வவ்வாகிய வருளிலுஞ் சிவ்வாகிய சிவத்திலுமானையற்றுச் சன்னமரணத்திலே நின்றமுற்றும். அந்தமலத்தின் கௌரவ நீங்கியருளிலே யாசையுடையவர்களுக்குப் பஞ்சாக்கர வுச்சரிப்புவேண்டும்.

இம்முறையிணையறிந்து சகளநிட்கள சதாசிவமூர்த்திக்கு யகாரமிலிங்கம், வகாரநாணம், சிகாரமேற்பதுமம், மகாரங்கண்டம், நகாரங்கீழ்ப்பதுமம்.

நகரஞ்சத்தியோசாதம், மகாரம்வாமம், சிகாரம்
கோரம், வகாரந்தற்புருடம், யகாரம் மீசானவத்திர
மாகத்திருமேனியாகவும், சகளமூர்த்திக்கு நகாரம்
பதம், மகாரம்வயிறு, சிகாரந்தேள்கள், வகாரமுகம்,
யகாரந்திருமுடியாகத் திருமேனியாகவுமான முறை
மையிணையுமறிந்து, பஞ்சாக்கரத்திலே கரநியாசம்,
அங்கநியாசங்களைப் பண்ணி, யதாவது கனிட்டாதி யங்
குட்டாந்தமான கரங்களிலே யகார, வகார, சிகார,
மகார, நகாரங்களைச் சங்காரநியாசம்பண்ணி, பதமு
தறலையீறாது வங்கங்களிலே யவ்வெழுத்துக்களை
யடைவே நியாசம்பண்ணி, இருதயமுதலிய தானங்
களிலே சடங்கங்களை நியசித்து, மற்றவங்கங்களிலே
பிரணவத்தை நியசித்து, சூரியகோடி பிரபைபேபான்
ஆன்மாவின்னு இதயகமலத்திலே பஞ்சாக்கரமே
வடிவான முதல்வனை யெட்டங்குல வுயரத்தினையுந்
தனக்கு வேண்டினதொரு நிறத்தினையுமுடையசிவலி
ங்கமாகக் கற்பித்து, ஐந்தெழுத்தாற் பூசைபண்ணிக்
குண்டலியெனப் பெயரையுடைய நாபித்தானத்தே
யிருக்கிற நாடி யட்டகோணமுமாய்ப் பாம்பானது
மண்டலமாகப் பேழைசெய்திருக்கிறதனைக் குண்ட
மாகப் பாவித் ததனாலே ஞானாக்கினிநின்று சொரி

உகாசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கின்றதாகப் பாவித்தந்த ஞானவனலைச் சுமுனைநாடியிலே மேலேகொண்டுபோய் பிரமரந்தரத்திலே வைத்து அந்தவனற்பொறியோடு மேகோபவிக்கிறதாகப்பாவிந்து, அதனாலேதான் சுத்தனாய்க் கிழேயிறங்கி நாயியிலக்கினியிலே கூட்டிச் சதாசிவனைப் பூசித்து, அந்தநாடியினின்று மேலே புறப்பட்டு விர்துதானத்தை யடைந்திருக்கிற வமிர்ததாரையாகப் பெருகுகிறதை மனதாகிற பர்த்திரத்திலே வாங்கியிடைபிங்கலைகளாகிற சுருக்கு சுருவங்களாலேயஞ்செழுத்தை யுச்சரித் தேமஞ்செய்து கருவிகரணதிகளை விட்டுச்சென்று கூடுதற்கரிதாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தித் தன்னுடைய வாதீனமின்றி யருளின்வழியேயென்று சரற்காலத்துச் சந்திரப்பிரபைபோலத் தியானித்து, நாடோறுந் தனக்கியன்ற மந்திரசெய்யுந்து, ஒருக்காலங் காணப்படாதிருக்கிற இராகு கேதுக்களுபராகத்தால் சந்திராதித்தர் மாட்டுக்காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள்களுள் யானிதனையமிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்னுமறிவுக்கு விடயமாய்த் தோன்றுமேனைப் பசுபாசங்கள்போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருளவ்வுச்சரிப்பிலான்மாவின்மாட்டு விளங்கித் தோன்றும்.

மாணவகன் வினா.

இந்நிட்டை பிரிந்தகாலத்தில் ஞானிகட்கு புறப் பூசையில் விருப்பமுண்டாக வேண்டுமோ ?

விடை.

உட்பூசையொழிந்து புறத்திலுமுதல்வனை யருச் சிக்கவேண்டில் சாத்துதலுக்குரித்தாகிய பூவவாய் ந்தமரத்தின்கீ முதிர்ந்த புட்பங்கனையும், திருமஞ் சன முதலானவற்றையுங் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு சிவபெருமானை ஞானத்தினாலே முதல் இருதயக் கமலத்திலே பூவித்தபடி யாசனமூர்த்தி மூர்த்திமா ணைப் புறத்திலே கண்ணிகலிங்கத்திலேயாதல், ஆசாரி யர்கொடுத்த வாணலிங்கத்திலேயாதல் பூசைபண்ணி இற்தப்பூசையைப் பண்ணுகிறபோது குறைவாலு மந்திரக்கிரியாபாவனாத் திரவியங்களினுடைய நின்ற வாலும், வைகல்யத்தாலுண்டான புண்ணியபாவங் கட்கு நமக்கெனப்போகாது முதல்வன் கூட்டின கர ணங்களையும் கொடுத்த திரவியங்களையும் கொண்டே வினபடியே செய்தோமென்று பணியறநின்று, பதி யாகிய முதல்வனை எண்ணிறந்தகாலம் அபியாமலி ருந்து ஆசாரியருபதேசத்தினாலே முதல்வன் பதி யென்று நாமடிமையென்று மறிந்தபின்பு உள்ளும் புறம்பென்னும லெவ்விடத்து முதல்வனுக் கடிமைத் தொழில் செய்தலே வழகியவடியார் தொழில்.

உகாஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

இறைவனகம் புறமென்னும் பிறிவின்றி யுலகத் தார்க்குச் சிறிதந் தோன்றாதவாறு மறைந்துடனாய் நிற்கும் விரகிற்றீப்போலவும், மந்ததாமல்பாகமுடையாருக்கு ஒருவாற்றற்றோன்றியுந்தோன்று மறைந்துடனாய் நிற்கும் பாலில் நெய்ப்போலவும், மந்தமலபாக முடையார்க்குய்த்துணரும்வழி விளங்கிக் தோன்றுவதாய் உடனாய்நிற்கும் பழத்திரசம்போலவும், தீவிரமலபாக முடையார்க்கு இனிதுவிளங்கிக் தோன்றினும் பிறித்தறியப்படாதுடனாய் நிற்கு மெள்ளி டெண்ணெய்ப்போலவும் யாண்டுமுளஞ்ஞலான் மேற் கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டும் வந்தித்து வழிபடினு மனுக்கிரகிக்கு மென்பதே தேற்றம், அங்ஙனமாயினு மான்மாவின் கண்ணதாகிய வாதனாமல நீக்கலுறுவார்க்கு அகப்பூசையில்வ்வாறு வழிபடுதல் ஒருதலையான்வேண்டும். இறைவனுள்ளே விளங்கித்தோன்றி வாசனையைப்பற்றறத்துடைத்தற்கும், தீயிரும்பைச் செய்வதுபோல உயிரைத் தன் வண்ணமாக்கி இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய வெண்குணங்களும், படிகம்போலச் சார்ந்ததின் வண்ணமா மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம் படி அத்துவிதவியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித்

தோன்றுதலாகிய தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுது மிவனதாச்செய்தற்கு முரிமையுடைய விசேடவியைபுடைத்து ஆகலான் புறப்பூசையி லகப் பூசை விசேடமுடைத்து.

சங்காரந்தவாதி வினா.

ஆன்மாக்க ளந்தப் பதியைக்கூடி மிடத்துத் திருவடிஞானமாகிய பதிஞானத்தா லடையலாமோ, மனமுதலியவற்றா லடையலாமோ ?

விடை.

இந்திரிய வியாபாரஞானமும், வாசகவாச்சிய ஞானமும், புத்திவிருத்தி ஞானமும் பதியினை யெக்காலத்துங் கிட்டமாட்டாதாகையாலும், அந்தப் பதியினுடையசொரூபமானதுபிரசித்தியானசுயம்பிரகாச ஞானமாகையாலும், இந்தவான்மாவும், யான் என்பு முதலியவுறுப்புகளாற்கூடிய தேகமோ, இந்திரியக் கூட்டமோவென்னுங் குற்றமகலவென்னுடைய சொரூபத்தினை யறிகிறேனில்லை யென்னுஞ் சந்தேகந் தீரும்படிக்குப் பதிதனது ஞானசத்தியை யான்மாவி னிடத்திலே பிரகாசிப்பித்து அதனாலான்ம சொரூபத்தினையுந் தரிசிப்பிப்பராகையாலும் முதல்வனைப்பதி ஞானத்தினாலேயே யணையவேண்டும்.

உஎ௦ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

உலகத்திற் பதார்த்தங்கட்கெல்லாங் காட்டாய் நிற்கிற் கண்ணுனது தன்னையு மறியமாட்டாது, அன் றியும் அது தனக்குக் காரணமாய்நின்று சீவிப்பிக்கிற கரணங்களையுமீதென்று அறியமாட்டாது, அவைக ளுக்குக் காட்டாய்நிற்கிற் கரணங்களுநாமே யெல் லாவற்றிற்குங் காட்டாய் நிற்கிறோமென்னுந் தன் மையு மறியமாட்டாத அந்தக்கரணங்களுந், தமக்கு மேலுமாய்ப் பிராணனுமாயிருக்கிற வான்மாவையு மறியமாட்டா, இந்தக் கருவிகரணதிகளைக் கொண் டெனார்வாகிய சுகதுக்க மோகங்களைப் புசிக்கிறோ மென்னு முணர்வையு மான்மாவறியமாட்டாது, அந்த வான்மாவுந் தனக்கு மேலுமாயுயிர்க்குயிராய் நின் றுணர்த்து முதல்வனையு முணரமாட்டாது, ஆதலாலி வைகளிப்படி யொன்றுக்கொன்று நூனவிருத்தியு மதிக விருத்தியுமாய்க் காரியப்படுமுறைமையறிந்து எல்லாவற்றிற்கு மேலாயெல்லாவற்றையும் வியா பித்திருக்கிற முதல்வன் பக்குவான்மாக்களுங்குத் தற்சொருபத்தினைக்காட்டி ஆன்மபேதத்தினையுந் தரிசிப்பித்து அந்த முதல்வன் கரணங்களிடத்தினும் அனுப்பிரட்டனாய் வியாபித்து அவைகளாற்றான் கா ணப்படாமலதற்கு வேறாய் நிற்பன். இப்படி முதல்

வன் வியாபித்து நிற்கு முறைமையை ஆன்மாவினிடத்திலே கண்டு மயக்கவிகற்பமின்றி முதல்வனுடைய திருவடியை எப்பொழுது நினைந்திருக்கில் பாசங்களை விட்டு நீங்கும், நீங்காது கலந்திடினுஞ் சிவபாவனையைவிடாதுசெய்து முதல்வனை யவன்மிருவடி ஞானத்தரற் சேறலேபொருத்த முடைத்து.

மாணவகன் வினா.

மேற்சொல்லிய முறையில் நிலைபெற்று நிற்குஞ் சாதகர்களுக் கனுக்கிரகஞ்செய்ய முறைமை யென்னம்?

விடை.

குருவினருளாலறிவதோர் குடியின்க ணுறைந்துநின்றனுகொண்டு பைசாசபதத்தின் அட்டமாசித்தியைநோக்க யெண்மடங்கேற்றமாகிய வட்டசித்தியையுடைய பிரமமுதலியவற்றின் திப்பியமகளிருமதி விசித்திரமாகிய மாடமாளிகையு முதலிய போக்கிய பொருட்சிறப்புகளா னழகுபெற்ற பதமாகிய காலாக்கினிபுவனமுதல் அனாகிருதபுவன மிகுதிய வெவ்வகைப்பட்டபுவனமும்,இதற்குமுன்னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்றசோறெனக்கொண்டருவருத்துவிட்டு அறுவகையத்துவாவுட்பட்ட மூவ

உளஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கைப் பிரபஞ்சமும் காரணரூபத்திற் சிறிதுங்காணப்
படாமையான் பித்திகை வடிவங்காண்பார்க்குக் கா
ணப்படாததா யதன்கண்மறைந்த சித்திரவடிவம்
போல முழுப்பொய்யெனக்கண்டு அவ்வாறு கண்ட
காட்சிசலியாதிருக்கப்பெயின் மேலொடு கீழிலானாகி
யுங் குறித்தறிவதொரு குணமிலானாகியும், தன்னை
யொருவர்க்கு முணர்த்தர்க்கரியானாகியும், ஒன்று
மில்லாகியும், பிரபஞ்சத்திற் கிலக்கணமான ஞான
சொரூபமாண்டினிது விளங்கத்தோன்றும், தோன்
றவே வறியார்க்கு நிதிவாய்ந்துழி யப்பெருங்காதன்
மீதுறும், அதுமீதுறவே யவ்வன்பின் வழியே யெவ்
விடத்து மறிதற்கரிய பேரின்பமயமாய்ப் புகுந்துயி
ரின்கண் விளங்கித்தோன்றுமந்த ஞானத்திற்கு முத
லாகிய ஞேயம்.

மாயாவாதி வினா.

சீவபரங்களைச்சுருதிகளி லொன்றென் றேதுயி
ருக்களிரண்டாகக் கூறுவானேன் ?

விடை.

உடம்பேநானென்றும், அதுநீங்கிய வழிபிரமநா
னென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்றவுயிரா
வது சுட்டுணர்வுட்பட்ட வப்பாசமுமன்று, சுட்டுணர்

விறந்துநின்ற வப் பதிப்பொருளுமன்று. இரண்டற்
கும் வேறெனக்கண்டு வேறாய பாசத்தினை மேற்கு-
றிய வாரற்றொருவி, ஏனைப்பதிப்பொருள் வேறாயி-
னும் வியாப்பிய வியாபகபாவகத்தாற்கண்ணொளியும்
ஞாயிற்றி னொளியும்போல வேற்றுமை சிபிதுந்தோ-
ன்றாதவாறு ஒற்றித்து நின்றற்குரியதனது தொண்டி-
னையும், இறைவன் கலப்பினைபு நோக்கிநின்று, கரு-
டோகம்பாவனை* யொருவன் செய்யப்பெறுமாயின்,
அக்கருடனம்மாந்திரிகனுக்கு வேறுதலின்னி யத்து
விதமாய்த் தோன்றி விடத்தைதநீக்கித் தெளிவுசெய்யு-
மாறுபோல முதல்வனுமிவனில் வேறுதலின்னி அத்து

* “கருடன் ஆகிபெளதிகம், ஆகிதைவிகம், ஆகியான்
மிகமெனமூவகைப்படும். உலகத்திற்காணப்படுங்கருடன்பெள-
திககருடன், அதற்குத்தெய்வமான மந்திரந்தைவிககருடன்,
அம்மந்திர மிடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன் கொடுப்ப-
தாகிய சத்தி ஆன்மிககருட னெனப்படும். இம்மூன்றனு-
ளீண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக் கத்தெய்வமாய் மாந்திரி-
கனுள்ளத்தி லுதுபோல்வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்-
படு மந்திரரூபமாகிய வர்திதைவிககருடனை. அதனைப்பாவித்த-
லாவது நாடோறும்பயின்று வந்தபயிற்சி விசேடத்தாலம்மந்தி-
ரரூபமே தானானவன்னிய பாவனைசெய்து தன்னிவிதன்
வயத்ததாம்படி யுறைந்துநிற்கல்.”

உஎச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தஞாகச்
செய்வன்

மாணவகன் வினா.

மேற்சாதனங்களாற் பெறப்படும் பெத்த நீக்கு
மாறெங்கனம் ?

விடை.

பதினானத்தாற் காணப்பட்ட விதைவன்பெத்த
நிலையிலுடனாய் நிற்பினும், வேறுகாணப்படு மாறின்
நி யான்மாவேயா யொற்றுமைபட்டு ஆன்மாவின்
வழியின்ற முறைமைபோல, ஈண்டான்மாவும் முதல்
வனோடுடனாய் நின்றமையினுந் தானெனவேறு காணப்
படாதவாறு அவனோடுடாற்றுமைபற்றியவ்விறைப்
பணியின் வழவாறு நிற்கப்பெயி னம்மனமேகனாகி
நின்றலால் யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலினவ்
விறைவாறுமிவன் செய்யுமிதாகிதங்க ளெல்லாம் யான்
செய்யுமிதாகிதங்க ளெனவுடனாய் நின்றேற்றுக் கொ
ள்ளுவன். முதல்வன் பணியினின்றலா டெத்திரியங்
களின் வசமாய்நிற்கும் பாதந்திரிய மொழிதலின்,
ஆவ்விறைவனுமிவனுக்கின்ப துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு
பிறர்செய்யு மிதாகிதங்க ளெல்லா மெனக்குநுகர்ச்
சியாமாறுசெய்தனவேயாமெனவுடனாய்நின்றேற்றுக்

கொள்வன். இவ்விருதிறத்தானு முறையே யிவன் செய்யுமிதாதிதங்க ளிவனுக்குப் பணியாய்முடியும். இவனுக் இதாதிதஞ்செய்தார் மாட்டு அஸ்வித மகிதங்கள் அவ்வளவின்னி மிகுதிபடுதற்கு முறையே, துணைக்காரணமாலியையும், இங்ஙனமார்ச்சிப்புநாகர்ச்சியு மிவனைப் பந்தியாதொழியவே யேனைய சஞ்சித வினைமுடியையுமாண வமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்று மிவனைப் பந்திக்க மாட்டாவாய் விண்டொழியும்.

பாடுநாரு தருமத்தினைப் பண்ணினேன், ஒருத்தனுக்குபகாரம் பண்ணினேன், அபகாரம்பண்ணினேன், பிறரொனக்குபகாரம் பண்ணினார்கள், அபகாரம்பண்ணினார்கள் என்றுதனக்கும் பிறருக்குஞ்சுவதந்திரமுண்டாகவும், வீடு மாடு பெண்டிபிள்ளைகள் முதலான பொருள்களை முதல்வ னென்னிடத்திற் கூட்டினானென் றெண்ணாமல், என்னுடைய தேகேகந்திரியார்த்தக்கரண விருத்தினான மிவைகளை யெனக்கள்னியமென்றுணராமல், யானேயென்னு நினைவும், வக்கிரமாகிய மாயாசன்னிய ஞானத்தினைச் சிவஞானமாகிற வக்கினியினுலே காச்சியந்தக் கோட்டத்தைத் தீர்த்துந்தான் முதல்வனுக்கு அபிமுகமாக நிற்கும் போது முதல்வன் றன்னுடைய வானந்தசொருபத்

உளசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தினை யிவனுக்களித்துப் பந்தத்திலே முதல்வனைத்
தெரியாம லான்மாமுன்னாக நின்றதுபோல, ஆன்மா
வினைமறைத்து முதல்வனை முன்னாகநிற்பன். இவ்
வாறு முதல்வன் முன்னாகநிற்கவே புண்ணிய பாவங்
கனிவனைக் கிட்டாம லிவனுக்கு இதாங்கிதஞ்செய்த
வரிடத்திலே வினாந்துபோய்நிற்கும். யான் செய்தே
னென்பதாதி யான நினைவையுடையவர்க்கு முதல்வ
னிடத்தில் பிரகாசிப்பதின்மீ யவர்கள் பண்ணின புண்
ணியபாவங்களுக் கேற்ற சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பிக்
கும், புசிக்குமிடத்து மேலும்புண்ணிய பாவங்களைப்
பண்ணுவீக்கும். இவ்வாறாகில் யானெனதென்பதொ
ழிவ தெவ்வாறென்னில் மாயாகரணங்களைப் பொரு
ந்தியறிசிற சிற்றறிவன்மீப் பெரிதாகிய சிவஞானம்
பிரகாசிக்கிலல்லது பிரமாதிகளுக்கும் யானெனதெ
ன்னு மகங்கார மமகாரங்கணிக்கா,

மாணவகன் வினா.

சோத்திராதி யிந்திரியங்க ளந்தக்கரணவிர்த்தி
யான வென்னுடைய வறிவைப் பற்றினின்றென்வழித்
தாகாமல் தன்வழித்தாக விழுக்கையா லெவ்வாறு
விடயங்களைக்கூவது ?

விடை.

இந்திரியங்களை யான்மாவீனுக்குக் காரணங்
களாகக் கூட்டின முதல்வனுடைய வாஞ்ஞாசத்தி
வழித்தாகக் கூடினபொழுது கூட்டியும், பிரிந்தபொ
ழுது பிரிந்து மெக்காலமு நிற்கையாலிந்திரியங்களை
யுடைமைபாகவும், தன்னையடிமையாகவு முடையவன்
முதல்வனெனவுமறிந்து, அவனுடைய பாதத்தினை
வணங்கி யிந்தவிடயங்களிலே யடியேன்கருத்துசெல்
லாமலிருத்த வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டவன்
ருளினுலே யிந்திரியங்களுடைய சத்தியைக்கெடுத்து
முதல்வன்வழித்தாய் தானினையாமனிற்க விந்திரியத்
தின் வலிது முதல்வ வழித்தாய் தானினையாமனிற்க
விந்திரியத்தின் வலியைக்கெடுத்துத் தன்வலி கெடா
மலிருக்கும்போதும் பிரபலபிராரத்தத்தினால் * விட
யத்தினுடைய விச்சையானதுமேலிட்டேவரி லிவ்வாறு
வருவது முதல்வனுடைய பிரேரகமே நம்மான்மீறப்
போகாது. அவனைவலின்படி செய்கிறோமென்று

* பிராரத்தமானது தீவிரம், மந்தம், சுப்தமெனமூவித
மாம். சிவதருமபாராயணஞ் நடக்கிறவனுக்குச் சுப்த
மில்லை, சிவஞானிக்கு மந்தமில்லை, தீவிரம்யாருக்கு நீங்காது.
ஆகலின், தீவிரபிராரத்தமே பிரபல பிராரத்தமாம்.

உளவு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வெள்ளத்திற் கோரைப்புல்போல விடயத்தைக்கூடி
னும் ஆகாமியகன்மமான துண்டாகா தாகையால்
மோட்சத்துக்குரித்தா யிவ்விடத்துச் சனனத்தினை
யெடுக்கத் திரும்பி வாரார்கள்.

அவிகாரவாதி வினா.

இங்ஙனஞ் சிலரை முதல்வனிரட்சித்தானெனிற்
பட்சவாதி யாகாடு ?

விடை.

நீளனக்குண்ணின்று செய்கின்றயாகவி னென்
னாற்செய்யப்படு மிதா கிதமெல்லா நீசெய்யுஞ் செய
லேயென்றும், நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்கித்தாஞ்
செய்கின்றயாகவின் பிறராலெனக்குவரு மிதா மிதங்
களு நீசெய்யுஞ்செயலே பிறிதில்லையென்றும், இங்
ஙன மவனருளாயல்லாது ஒன்றனையுங் கருதாராயத்
தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறுவார்மாட்டு, அஞ்ஞான
கன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதா யொழிந்து விடுமாக
வின், அத்தன்மையவாகிய மெய்யுணர்வா லடைக்க
லம் புக்காரைத் தன்னைப்போலச் சுத்தராகச்செய்து
பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியானடங்கி, யிரைநுகரப்
பெறுதுக்கிடக்கும் பாம்பு யாதானு மோரிலக்குவந்து
வாய்ந்தவிடத்துச் சும்மாயிராதுபோல, அவரிடத்

துண்டாயுமவரைச் சாரமாட்டாதொழிந்து, இடந்த
வாகாபிய வினை யவருக்கு மிதாகிதங்களை விசய்வார்
பிறருளாய் வழியவ்வியைபுபற்றி யான் மவ்வித
மகிதங்களுக்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடபாலதாக
லின், அதனையவ்வாறு செலுத்திப் பிறர்செய்யுமவ்
விதமகிதங்களை மிகுவித்து நுகர்வித்தொழிதலுஞ்
செய்வானிதுபற்றி முதல்வன் சலனமுடையவனாவா
னல்லன்.

மாணவகன் வினா.

பிரபஞ்சவியாபாரங்களை விட்டுநிங்கியசிய தபசு
களைப்பண்ணின் சன்னநிங்காதோ ?

விடை.

சிவஞானமில்லாதபேர் புண்ணிய பூமிகளிலே
சஞ்சரித்தும், புண்ணிய தீர்த்தங்களையாடிப் பிரயா
சைப்பட்டும், வனத்திலே சாகமுலபலங்களைப் புசித்
துஞ் சஞ்சரித்தும், மலைமுழஞ்சிலே புகுந்தும், ஸ்தி
ராசனத்திலே யிருந்தும், அப்பிரயாசவசத்தினுற் பசி
தாக முதலிய வடக்கியும், நெடிதாகிய பலயுகங்
கள் மாணமில்லாதிருந்தும் காலாந்தரத்திலே சன்ன
த்தில்வந்து தோன்றுவார்கள். பதியினது சிற்சத்தி
பதிதலைவாய்ந்தபேர் மடந்தையருடைய வெல்லா

உஅ0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வவயங்கனையுந் தோய்ந்திருக்கவு முதல்வனுடைய
குஞ்சிதபாதமாகிய வருட்சத்தியையும் பிரியாத
லணக்கத்துடனே நின்று முன்சொன்ன தபோயாகங்
களினாற்கூடப்போகாத மோட்சத்தையுங் கூடிச்சிவ
மேயாயிருப்பார்.

மாணவகன் வினா.

ஞானவான்களிந்திரிய வியாபாரங்களுடன் கூடி
யிருக்கையி அவற்றிற் றேயாமனின்ற முறைமை
யெங்ஙனம் ?

விடை.

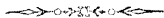
சுடுதற்கேதுவாகிய வக்கினியைத் தம்பனஞ்
செய்ய வல்லா எவ்வக்கினியுண் முழுகியிருப்பினு
மதனாலவரிடத்து குடுண்டாகாதவாறு போலவும்,
கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடத்தினைத் தடுக்க
வல்ல மந்திரங்களையும், மருந்துகளையுமுடையார்
விடத்தினைப்பருகினும் அதனாலவருக்குக் கொலைத்
தொழிலுண்டாகாதவாறுபோலவும், விருப்புவெறுப்
புண்டாவதற்கேதுவாகிய விந்திரியங்களை மேற்
கூறிய முறையினின்று தம் வழிப்படுத்தவல்ல ஞானி
கள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழில்களைச்
செய்தாராயினும் அதனாலவரிடத்து விருப்புவெறு

ப்புநிகழ்ந்து மேலைக்குறித்தாதல் செல்லாமையா
 னும், ஏனைப்பிராபத்தனையுந் தற்பணி நீத்தவர்
 மாட்டுத் . தலைக்கடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச்
 சத்திகெட்டுப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் நின்று
 சிமிதேதாக்கும். அவ்வளவிலேயன்றி வாதனையாற்
 செய்யக்கடவது பிரிதில்லைபாதலால், பெருங்காய
 மிருந்தொழிந்த பாதத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து
 மணம்விசியும், ஒருகழிக்குபயோகமாதலின்மையும்;
 குயவனாவான் குடத்தைவளையு மளவுஞ் சுழற்றி
 விட்டதிகிரியி லவ்வாதனைகிடந்து தன்னைவகமுள்ள
 வுமதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை
 வளைதற்குபயோக மாதலின்மையும் போலுமாகலா
 னும், வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய்நின்ற வே
 னைமலவாதனைகளும் அவ்வுடம்புமாயுந் காலத்துவே
 ரொரு பற்றின்மையானதனுடன் மாய்ந்தொழியும்.

சாதனவிலக்கண முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

ஞானவிலக்கணம்.

ஞானவேறு.

ஆசாரியரை பரம்பொருளாகக்கண்டு வழிபடுதல், ஆடியார்களை நான்தேறாலும் வணங்குதல், முதல்வனைத் திவானத்திலேகண் டோரையடங்கி யிருத்தல், சரீர மருக்குற்றற்றேபால் நடுங்கல், பாய்விந்தாற்போல மயிர்முதிருத்தல், கண்டத்திவீசீரடி யிறங்குதல், தித்தித்திருத்தல், தழுதழுத்தல், புனித்திருத்தல், உண்ணுமளவில் கண்ணீர்மிகவருதல், நடுக்கமுண்டாதல்முதலிய ஞானமுதிப்பதற் கேதுவாம்.

ஞானதூரம்.

கண்ணுக்குக்காட்டான வீரவியொளிபோலவும், நிறங்களைக்கவரும்படி கத்திற் கிரண்டையு மொன்றெனும்படி. பற்றுவிக்கு மாதித்தனைப்போலவும், நடப்பார்க்காதாரம் பூமியானற்போலவும், நான்கு பூகத்திற்கு மாதாரமாகாயமானற்போலவும், உடலிற்கு மிர்போலவும், நாவாய்க்குச் சமுத்திரம்போலவும்,

புட்பத்தினை நிர்ப்பாலவும், ஞானமான்மாவிற்காதா
ரமாம்.

ஞானநிலை.

உயிரகலக் கூடி யறியுங்கருவி நீங்குமென்றும்.
அறிவிப்பான் வசமாகத் தன் செயலுமொழியு மென்
றும் விலகி, அறிவிற்போத பேதந்நகல்கிட்டு அதி
தத்திற் சேராமலும், நவலையினிதன்காமலும் பலகாற்
றியாணிக்கக் கண்ணாடியைவிளக்க வெளரி மிகுதியா
மாறுபோலச் சிவஞானந்தோன்றும்.

ஞானவளர்ச்சி.

குளந்தினிப்பாசியான் மறைப்புண்டா ததனை
யொருகல்லெறித்தவிடத்தே யப்பாவி நீங்குமாறு
போலவும், அப்பிவி விளங்காத நேரத்து வாயுவை
யுண்டாக்குமாறுபோலவும் புடவையை யழுக்கற
வெற்றுமதுபோலவும், தூற்பொருளைப் பலகாலு
நவிலுவது போலவும் அருவிலேயுதைந்து நிற்க ஞா
னம்வளரும்.

ஞானபேதம்.

பாசஞானம், பசுஞானம், பதிஞானமெனமூன்
றும். பாசஞானமாவது ஆன்மா போகவேதுவான
போது இச்சையாகப்பற்றி யறிதற்குக்கருவியாயறி

உஅச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யுமதனைப் பாசஞான மென்றறிவதாம். எறிகடர் விளக்கிருக்கு மிடத்தினையும் விளக்கென்றற் போலாம். பசுஞானமாவது சிவஞானங்காட்டக் கண்டறிந்தறிவிப்பதாம். அது குருடனுக்குக் கோல்போலாம். பதிஞான நடத்துமளவிற சிவனெழியப் பிரகாசிக்கமாட்டாது ஆதித்தனுக்குக் கிரணம்போல வென்றுகண்டு சிவனெல்லாவற்றிற்கு முதலென்று காணல்.

ஞானமகிமை.

பாசவிருத்தியி லவ்வஞ்ஞானமும் பாசஞானமாம் அஃதனைகமாம், அவைப் புறச்சமயஞானங்களும், சாத்திரஞானமும், சுருதிஞானமும், புராணஞானமும், சதுர்ட்டிகலாஞானமும், யோகஞானமும், மாயாஞானமும், பேதஞானமும், மாயாவாதஞானமு முதலியவாம். பசுஞானமும் பலவுள அவைவடிவுகளைப்பற்றியும், வடிவறுதிகளைப் பற்றியும், நீரும்நீருமென்றும், நட்சத்திரமு மாதித்தனுமென்றும், கரணங்களென்றும், இரதக்குளிகைப்போல வென்றும், செம்புபொன்னுமாம்போல வென்றும், சிவமேயெல்லாந்தானே யென்றும், உப்பும் நீருபோலவென்றும், இரும்பு மெரியும்போலவென்றும், எரியுநீரும்

போலவென்றும் சொல்லுமதர*மெல்லாம் ஆன்ம
போதஞ் சேட்டித்தலா லவையெல்லாம் பசுஞான
மாம். பதிஞானமானது விசாரித்துச் சொல்லவும்
ஆன்மபோதத்தாற் கொள்ளமுரியது அந்நிலையெங்
கன மென்னினங்ஙனமென்றே கொள்ளத்தக்கது.

ஞானவிலக்கண முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஞானிகளிலக்கணம்.

ஞானிகளியல்பு.

பந்தமாகிய தூத்துவாதிகளிலும், செகமாகிய
புத்திர மித்திர களத்திர போகபோக்கியங்களிலும்,
ஆசையற்று, மேலான ஞானமொழியப்பயிற்சி செய்
யாத பரநெறியோரை, அஞ்ஞானத்தார் நிந்தித்தல்,
வாழ்த்தல், ஊறுபடுத்தல், மனவிரைகளாற் குளிர்பி
செய்தல், சபையோர் முன்னரில்லாமல் நீக்குதல்,

*இவ்வுவமானங்களினுண்மை இந்நூலினத்துவிதவிலக்
கணத்தின் நிருபணத்திற்காண்க.

உஅசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சபையோர் முறைமையாகக் கொள்ளுதல் முதலியன செய்தால் அவர்செய்தவற்றிற் னுக்கப்படுதல், ஃகப்படுதல், செய்யாமலித மகிதமிரண்டுக்கெட்டவராய்ப் பதார்த்தங்களிலே ஓடும் பொன்னுமொக்கக் கொள்வராயிருப்பவரே ஞானிகளாம்.

ஞானிகள் ஞேயத்தழுந்துமுறைமை.

ஞானத்தாலசத்தியத்தினை யசத்தியமென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தியமாயுள்ள முதல்வனைத் தரிசித்தவர்கள் அந்த முதல்வனையே யெவ்விடத்திலுங்கண்டிருப்பர். வாசுனாமார்க்கத்தினுற் பிரபஞ்சவிடயங்கள் மேலிட்டாறு மதிப்புடையவை. அந்த விடயங்களுடன்கூடி நின்று பார்க்கவுண்டானவறிவு வெகு விதமானவறிவு மாயானிகற்பமுமா யிருக்கும். அஃதொழிந்து வைந்தவமாகிய சுத்தமாயையிலுண்டான வாசகமாகிய சத்தமும், வாச்சியமாகிய அத்தமுமாயிருக்கிற வறிவு சத்தந்தான் பிரமமென்றும், அத்தந்தான் பிரமமென்று மயக்கத்தினைநருகிற ஞானநீங்கக்காண்பானுங் காட்டுவதுங்காணப்படுகிற பொருளுமாயிருக்கிற ஞானஞ் சங்கற்பித்தறிகிற ஞானமாம். அவைநீங்க இவையெல்லாவற்றிற்கு மப்பாற்பட்டு வாக்குமனை கோசரமாயிருக்கிற சிவஞானமே

ஞானம். ஆகையினால் சீவன்முத்தர்கள் வாதனையா
லும் அபுத்தி பூர்வத்தாலுண்டாகிய பிராரத்தம் புசி
த்துத் துஷ்டமளவுக் கனவிலு நனவிலு மந்தச் சிவத்
தையே தரிசித்துக் கொண்டிருப்பர்.

ஞானிகள் பெருமை.

பகவதானஞ் சிவசுரணமாகச் சர்க்கரத்திலிருந்து
கொண்டு தானே சுரணங்கடந்த வடித்தைப்பிழிந்தா
ரிவ்வுலகின் கண்ணே கருவிகணிக் கிடீட்டைமேவி
னாரே டீட்டாப்பச் சிறந்தவரேயாவர். இவர்கள் முற்
பிறநீயிற்செய்த சிவபுண்ணியத்தினைச் சொல்லவொ
ண்ணாமையால் இம்மைக்கண்ணுயிர்ப்பற்று நீக்கி
மேலாகிய சிவத்தைப்பொழுந்தி யிரண்டறநிறை
யாற் சஞ்சரிக்கின்ற சிவமேயாவர். அவர்கள் முடி
யினையணிந்து அரசாட்கிசெய்து அரிவையரோடி
புற்றிருந்திடிலும், அகப்பற்று நீக்கினவரே யாவர்.
இவ்வகப்பற்று நீங்காதோர் புறப்பற்று நீக்கினும்,
வினைகளேறுதலின் பிறப்பினையடைவர். இவ்வுண்மை
யறிந்தாருண்டுதேதுப்பூசி முடித்துச் செய்யுந்தொழி
லொப்புமையேபற்றி யவையுலகத்தாரோடு வைத்
தெண்ணுதலடாது.

உஅஅ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஞானிகளுக்குத்தானபலன்.

உலகத்தில் ஞானிகள் குலமில்லாதவராய், மெய் குறைந்தவராய், உலகத்தோர் நெறிதப்பச்செய்தவராய், நற்குணமில்லராய், எல்லாராலு நித்திக்கப்படு முடையுடையராய், ஆசைமிகவுடையராய், புறப்பூசை காணப்படாதவராய், யிருந்தாரானாலும், சிவஞானச் செயலுள்ளையுடையராய், யிருப்பாராயின், இவர்கட்கு அமுதுசெயப்பண்ணி, திருமேனிக்கு வேண்டுவன கொடுக்கின் அவையெள்ளளவாயினு மகரீமருவளவாய் மிகுத்துக் கீர்த்தியுண்டாகும். பயன்பலிக்கு மென்று வேதாகமங்களுநாக்கும்.

ஞானிகள்வழிபடு முறைமை.

சிவாநந்தத்தை யநந்யானுபவமாகப் பொருத்து வதற்குத் தடையாயுள்ள மூன்று மலங்களையுமொழித்து, மிகுந்த பத்தியினைவாய்ந்த மெய்பன்பருடன் கூடியவர்கள் திருவேடத்தினையுந் திருக்கோயில்களையுபரமேஸ்வரேனெயன்று சூம்பிட்டு ஆனந்தமேலிட்டால் முதல்வன் புகழைப்பண்ணுடனேபாடிக்கை கொட்டிக் கூத்தாடி, பூலாகமுதல் பிரமலாகபரியந்தமுள்ள ஹெருவருக்கும் பயப்படுதாம், சர்க்கு மேலானோ மெனக்களித்துத் திருவடியைத்

தலைக்கூடப்பெற்றவரது பெருமைநோக்கி யவர்க்
கடிமைமென வாழ்த்துமுடையார் சீவன்முத்தர்.
அடியாரிடத்துப் பத்தியில்லாதேவர் ஆண்டவனிடத்
தும் பத்தியில்லாதவரையாவர். எல்லாச்சீவர்களிடத்
தந்தையமுடையராய்க் தம்மைப்போல் விசாரித்த
பேரே சன்னமாணமாகிய கடலிமீலனின் றுங்கரையே
றவன்புடையராவார். இஃதில்லார், தன்னிடத்து
மன்பில்லாரே. இத்தகையாருடனினங்கின் பிறப்புக்
கேதுவான கலாம் விளைப்பர். ஆகலினிவரை விட்டு
நேசத்துடனே யடியானாயுமவர்க்கேவல் செய்வா
ராயுந் தெரிந்தவர்க்கு வேண்டுங்கருமமே நமக்கு
வேண்டுங்கருமமாகச் செய்து அங்ஙனம்செய்யுங்கால்
சுதந்தரமற்று அந்தவடியாரைப்போல முதல்வனு
டைய காருண்யமாகிய ஞானத்தாலே சத்திபத்தினை
தரிசித்து அந்நிலையில நின்று பத்தர்கள் திருக்கூட்
டத்தைத் தண்டம்பண்ணிக் கைகொட்டிக் கூத்து
மாடித்திரிவர் சீவன்முத்தர்.

ஞானிஎன்புசெயு முறைமை.

ஆன்மேபாதத்தா விபாவராலு மறிதற்கரிய
முதல்வன்றனை யறியுநிமித்தமாகத் தன்னுடைய
வடியார்கட்குத் திருவேடமாகிய தனது திருமேனி

உகூ0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

யைக்கொடுத்து, தன்னையடியார்களறிதற்கீடாக வவ
 ரவர்களிருதயத்திலே யவர்கட்குப் பிராணனாய்
 நின்ற முறைமையாலே ஞானத்தினையும் பிரகாசிப்
 பித்து, தனதுகாருண்ணியத்தினாலே யடியார்களி
 டத்துக் தான்பொருந்தி நிற்கையாலிந்தத்திருவுருவ
 முதல்வனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்பட
 மும். நானென்றொருமுதலில்லை சர்வமுமுதல்வனென்
 றேதியானிக்கையாலிவர்கள் முதல்வனென்றேசொல்
 லப்படும். ஆசாரியன்றிசிப்பித்தவந்தத் தியானத்
 திலேநின்று தத்தமிருதயங்களிலே முதல்வனையே
 கீபாவம் பிறப்பித்துக்கொள்ளுகிற கோட்பாடுகளா
 லே முதல்வனாகவே நிற்பர். தாமிப்பயுகொள்ளுகிற
 தியானங்களுந் தியானித்துநிற்கிற தங்களுடையவான்
 மஃபாதங்களும் பின்பு சேரவழிந்துமேபாகிற முறை
 மையாலான்மஃபாதஞ் சீனியாமலந்த முதல்வனே
 யாய் நின்றுவிடுவர்.

ஞானிசுளிதத்து முதல்வனது சாந்தியம்.

திருக்கேகாயிலுள்ளிருக்குந் திருவுருவத்தினை மு
 தல்வனென்று பாவித்து வழிபடுமவர்க்கு அவ்வுரு
 வத்தினிடத்திலே சாந்தித்தியம் பண்ணுவன், அந்தத்
 திருவுருவத்தினிடத்திற் பஞ்சபிரமசடங்க மந்திரங்க

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௨௯௧

னிஞலே யுளனென்று பாவித்தேபர்க்கு மவ்வாறு
மந்திரமூர்த்தியாகச் சாந்தித்தியம் பண்ணுவன், முதல்
வனகண்ட பரிபூரணனென்றதீயாமல் மூர்த்தியிலே
தனதிட்டமான விக்கிரகத்தில் மந்திராகிரகங்களைப்
பண்ணி வழிபடக்காட்டத்திலே வன்னிபேரால் வந்த
மந்திரத்திலே சாந்தித்தியமாவன், பாலானது பசுவி
னுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருந்தும் பின்னை
யோரிடத்துங் கரணப்படாமல் தன்னுடைய சுன்னை
க்கண்டபிரபு முலையிலே கீம்மிபொழுதுவதுபேரால்
ஆறத்துவாவினு முதல்வனிறந்திருந்தானையாவினு
மந்திராத்து வாவினே பிரகாசித்து அடியார்கள் வே
ண்டிய கொடுத்தாளுவன்.

ஞானிகளிலக்கண முயிற்று.

உ

சிவமயம்.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம்.

சித்தாந்தம்.

முதல்வன்கழனிற் செல்லுங்கா லதனை யான்மாக்
கள் கெட்டொன்றுமோ, கெட்டொன்றுமோ வெ

உகூஉ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

னக்கடாயினூர்க்குக் கெட்டொன்றுமெனின், ஆன்
மாக்கெட்டுப் போகலானொன்ற மாட்டாது, கெடா
தொன்றுமெனின், கெடாதவழியிருபொருளாய் நிற்
றவின் ஒன்றுமாழில்லையாகலான், அருத்தாபத்தியள
வையானே, உப்புத்தனது கண்டிப்புநீங்கி நீரினொன்
றுமாறுபோலத் தனது சகசமலங் கெட்டொழிய
வான் மாமுதல்வனிடத் திரண்டறக்கலந்து ஆனந்தத்
தினை யனுபவிப்பதே அத்துவிதமுத்தியாம்.

மாணவசன் வினா.

அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப்பயனென்னை ?
விடை.

அத்துவிதமாவது பேதப்பொரு ளிரண்டு தம்
முளபேதமாதற்குரிய சம்பந்த விசேடம்.

மாணவசன் வினா.

அபேதமெனின் அது தாதான்மியத்தின்பாற்
படுமன்றோ ?

விடை,

யாதொருபொருள், அவயவ அவயவிகளாயே
னும், குணங்குறிகளாயேனும், வேற்றுமைப்பட்டிரண்
டாய்நிற்பதும், அவ்வழியானே வேறுபட்ட இரு

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். உகூங்

பொருளதுவதுவாய் ஒற்றுமைப்பட்டிருப்பதுமென
விருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது தாதான்
மியமென்றும், பின்னையது அத்துவித மென்றும்
வழங்கப்படும்.

மாணவகன் வினா.

ஒருபொருள் மற்றொருபொருளாமாறு யாங்ங
னம்?

விடை.

அதநீயாகின்ற யெனவும், அதுநானாகின்றே
னெனவும், அதுவதுவாகின்ற தெனவு மூவிடம்பற்றி
நிகழுந்தத்துவமசி முதலியமகாவாக்கியங்களைக்கேட்
டவழி, அதுவென்பதொருபொருள், நீயென்பதொ
ருபொருளாமாகலின், ஒருபொருள் மற்றொருபொ
ருளாமாறு யாங்ஙனமென்னுமையநீக்குதற்கெழுந்து
அத்துவிதமென்ப தொன்றாகலின் அதுவதுவாதற்
கேதுவால் அவ்விரண்டுமுளதாகிய சம்பந்த விசேட
முணர்த்துதலே அத்துவிதமாம்.

ஏகான்மவாதி வினா.

அத்துவிதமெனுஞ் சத்தசுவண மாத்திரத்
தானே அவ்வத்துவிதத்திற் கேகமென்று பொருள்
படாதோ?

உகச சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

விடை.

ஏகமெனப்பொருளாயின் ஏகமேயெனவிளக்கக் கூறவமையும், அவ்வாயின்னி அத்துனித மெனவுய்த் துணர வைத்தமையானும், ஏகமெனப்பொருள் கொள்ளின் மகாவாக்கியப்பொருள் பயப்பதேதார் விசேடமின்மையானும் அத்துனிதமென்பது ஏகமெனப்பொருள்படா தென்பது தேற்றமென்க.

ஏகான்மவாதி வினா.

வேறுவிதமான வியைபுபற்றி அத்துனிதமென் னுஞ்சொல்லும், ஏகமென்னுஞ் சொல்லுமொரே பொருளைப்பயவாதோ?

விடை.

அத்துனிதமெனுஞ்சொல் இரண்டுபொருள்கூடி யிருக்கு நிலையினையும், ஏகமென்றசொல் ஒருபொருள் தனித்திருக்கு நிலையினையுங்கூறப் போந்தனவேயாம்.

ஏகான்மவாதி வினா.

இங்ஙனமாயின் அத்துனிதமென்ற சொல்லில் வந்துள்ள அகரத்திற்குப் பொருளென்னை?

விடை.

ஏகமெனுஞ்சொல்லின் மேல்வந்த அகரம் அன் மைப்பொருளை விளக்கி ஏகமல்லவென்று அநேக

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௨௯௫

மென்னுஞ் சொற்குப்பொருள்தந்து நிற்பதுபோல், துவிதமெனுஞ் சொல்லினமேல்வந்த அகரம் அன்மைப்பொருளை எளக்கித் துவிதமெல்லென்று அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப்பொருள்தந்து நிற்கும்.

ஏனான்மவாதி வீடு.

அகரத்திற்கு இன்மைப்பொருள் கொண்டு அத்துவிதமென்ற சொற்கு, இரண்டன்மை யொன்றன் கண்ணையாமுதலின் ஒன்றெனப்பொருள் கொண்டாலெண்ணை?

விடை.

தானேதன்னை யொன்றெனக் கருகல் வேண்டாமையின் அங்ஙனங்கருதும் பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுமாகலானும், எண்ணுப்பெயர் மேல்வந்த அகரம் அன்மைப்பொருள் மாத்திரையையுணர்த்திப் பொதுமையிலிற்பதன்மையி, ஏனைச்சொற்களின் மேல்வந்த அகரம்போல் இன்மைப் பொருளையுணர்த்துதல் வழக்கின்க னின்மையான் அத்துவிதமென்ற மொழிதானே பிழிதுகாரணம் வேண்டாது வேறன்மையுணர்த்தி நிற்குமாகலானும் அவன்மைப் பொருளை பொருத்தமுடைத்து.

* இதனுற்பாஞ்சராத்திரியு மறுக்கப்பட்டனன்,

உகுகா சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

துவிதவாதி மதம்.

அத்துவிதமென்ற சொல்லில் அகரத்திற்கு மறு தலையெனப்பொருளாம். ஆகவே இரண்டில்லாத பேரது ஒன்றென்னும் பிரசங்கத்திற்கிடமின்றும். இதனால் அத்துவிதமென்ற சொல் இரண்டினையேதா பித்தவாறாயிற்று. இரண்டுன் மறுதலையாகிய வொன்றும், ஒன்றின் மறுதலையாகியவிரண்டும் பெறப்பட்டவற்றுள், ஒன்றன்மறுதலையாகிய விரண்டென்று கொள்வதுசிதம்.

மறுப்பு.

துவிதத்தின் மறுதலை அத்துவிதமானபடி, ஏகத்தின் மறுதலை அநேகமெனக் கூறவேண்டியவரும், அவ் வனமங்கீகரிப்பா ரொருவருமிவர். அன்றியும் முதல் வனுக்கு உருவத்திருமேனி யொன்றினையே யொப்பிப் பின்மதத்தில், உயிர்களிடத்தில் முதல்வன் கலத்தல்சாலாது. அப்போது முதல்வனுடன் சீவர்கள் அத்துவிதமாதலுங் கூடாது. அன்றியும் எண்ணுப்பெயர் மேல்வந்த அகரத்திற்கு மறுதலைப் பொருளில்லையென்பதுந் திண்ணம்.

துவிதவாதி வினா.

முதல்வனுடன் ஆன்மாக்கள் முத்திகாலத்து மாத்திரந்தானே அத்துவிதப்படுவா?

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௨௬௭

விடை.

முதல்வனும் ஆன்மாக்களு மெக்காலத்து மத்து விதமாகவேயிருப்பர். பெத்த முத்தியிரண்டிடத்தினு முதல்வன்யிருவருளையின்று யான்மாக்கள் தாமாக வெொரு விடயத்தினைப்பொருத்தி யறிந்தனுபவிக்க வும், அனுபவித்துக் கன்மத்துக்கீடான வொன்னினைச்செய்யவு மயியார்கள், ஆன்மாக்கள் தாமாக வொன்னினைபு. மயியாததுகொண்டு முதல்வனான்மீ ளிலே யாதுதயிலே யத்துவிதமாய் நின்று, ஆன்மாக்கள் கன்மத்திற்கீடாகவெழுந்திருந்த செயல்களையெல்லாந்தமது திருவுளத்திலே கண்டு அந்தந்த விடயங்களைக்கூட்டிப் புசிப்பித்துச் சடசித்துக்களிரண்டினும் பூரணமாய்நிற்பன், இவ்வான்மாக்கள் கன்மம்புசித்துத் தொலைந்துவெறொருசரீரமெடுக்குமிடத்தும் முதல்வனின்னித்தாமாக வெடுக்கமாட்டா, அகரவயிர் மற்றையவக்கங்களுக்கெல்லாம் பிராணனாய் நின்று அக்கங்களைக்காரியப் படுத்தினுற்போல, முதல்வனும் ஆன்மாக்களுக்கும் பிராணனாய் நின்று காரியப்படுத்துவன். ஆகலின் முதல்வனையின்று யொருகாலத்து மான்மாக்கள் வேறறநின்று தாமாகவறியத்தக்க இடமில்லையாம்.

உகௌ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

துவிதவாதி வினா.

முதல்வனென்னிடத்தும்பிரிவறநிறைந்துநின்ற
னகெல்லாருங் காணவேண்டுமன்றோ, அவ்வாறு
காணப்படாதிருப்பானேன்?

விடை.

குருடர்கட் காதித்தன் காணுகவாறு போன்று,
சிவஞானமாகிய திருஷ்டியிலலாத பேர்கட்டு முதல்
வன் ஞானப்பிரகாச சொரூபியாக விந்நுந்நங்காணப்
படான், சேற்றிலையுண்டான தாமசாபூழிகையான
தலர்தற்குப் பக்குவமானபோது ஆதித்தியனலர்
வித்தாற்போன்று மலபரிபாகத்தினைப் பொருந்தின
ஆன்மாக்களுமாகேவனாகிய முதல்வன் சிவஞானமா
கிய திருஷ்டிபைக் கொடுக்கதின லான்மஞானப்பிர
காசத்திற்கு வேற்ற விதிபுப் பிரகாசமாக வேறுகத்
தோன்றுவன்.

உலகாயதன் மதம்.

அத்துவிதமுத்தி பொன்றுண்டென்பதெக்கால
த்துமில்லை, இம்மையிலே பதினாறுவயதினைப் பொரு
ந்தி, அழகினையும் வாய்ந்து விளக்குமாதர் தம்முடன்
புதிதாகக்கூடி அம்மாகரை நினைத்துத் தம்முடன்
ஊடுவதானால் அவருடல் தீர்ப்பது பொருட்டாகத்

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். உசுக

தளர்தலு மவரடிகளிலே வீழ்ந்து வருந்தலு மாகிய தவத்தினின்றின்பு அந்த மகளிருடன் தன்னறிவு கெட்டுக் கூடுவதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

மகளிர் பால்மிக்க விருப்பம், செயற்கை மண நீங்கினால் அசுத்த மிருதியாலாகையை விடத்தக்க பொருளாம், இத்தமலமுத்திராதிகள் முத்தலானவை கசிந்து மிகவுந்தூர்க்கந்தத்தினை யுடைத்தாகிய பொல்லாக்காய் மூலாகயால், இம்மல முத்திராதிகளிலென்ன பெறுதற்கு விருப்பமுண்டாகிவரும், துவக்கு, உதிரம், மாமிரம், மேதை, அசுதி, மச்சை, கக்கிலம் இவற்றினு லெழுத்துக்கொண்ட லூர்க்கந்தமாகிய காயம், ஊத்தையுடன் கிருமித்தொள் சேகாயிர லிவைகளாற்பொங்கிறுணாக் க முத்திரப்பாண்ட மாதலால் அப்படிப்பட்ட காயத்தினையுடைய மகளிராகிய மலத்தொகுதியால் முத்தியென்றது மித்தையாம்.

சுவத்திராந்திசன் மதம்.

நாற்பத்து மூன்றாகவெண்ணப் பட்டிருக்கிற பஞ்சகந்தங்க ளைநீ லும் * குற்றவீடு என்றும், இவை நேராகக்கெட்டு வீட்டின்பத்தினையடையுமென்பதே முத்தியாம்.

* பஞ்சகந்தங்களின் விரிவினை - ச - வது பக்கத்திற்காண்க.

மறுப்பு.

கந்தமரந்துங்கெட்டால் முத்தியிற்செல்வார்யாரொன்றுழிச்செல்வா ரொருவருமில்லை, முத்திபெறுவாரில்லையாயின் முத்தியின்பம் யாவருக்கு, கந்தங்களைத்திற்றோன்றும் அறிவிற்கென்று கூறின் மனத்தாலயியுமறியு கெடாதிருக்குமாயின், அவ்விடத்திலும் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னுங் கந்தங்களைத்த முண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்டாகவே முத்தியிடத்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாக்கிக் கிலைசத்தினை யுந் தருமாதலாலது முத்தியாகாது.

போகாசாரன் மதம்.

கணபங்கமான வறியுதானே யுடல்முதலியனவாக வாதனையால் அருவமுருவமாதலாலும், உலகம் அறிவாற்பரிணமித்தபடியாலும், பிரபஞ்சங்கனவிற்றோன்றுவன விழித்தாற் பொய்யாம்பேரல வெங்குமறியேயுற்றதெனத் தேறுகில முத்தியாம்.

மறுப்பு.

உள்ளிருக்குமறியு கணத்திற்கெட்டழியவாதனையிலெவ்வாறு நிற்கும், அது நின்றதாயினும், அருவாகியவறியு உலகமாவதெவ்வாறு, உள்ளே நித்தியமாய் நின்றவறியு வெளியேருபமானபோ தழிந்து

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௧

போமோ, அக்நனம் வருத்தமுடைய அழிவிற்கு
வாதனையென்பதொன்று காரணமாமோ வாகராத
லாலிந்தமருட்சிநிலை முத்தியாகாது.

மாத்துமிசன் மதம்.

மெய்வாய் கண்முக்குச் செவியாகிய அவயவங்
களிலே போதமெழக்காண்டலால், அவயவந்தானே
போதமாம், அவ்வயவ மில்லாத கல் ஊமுதலிய
வற்றுக் கழிவிலையாகவே யவையெல்லாங்கெடும்.
இந்த நிலையறிதலே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

அவயவங்க ளழிவிற்குத்தானமாய் நின்றலன்றி
அவயவமறிவைக்கண்டறியமாட்டாது, கடத்தினையும்
படத்தினையு முன்னையவயவங்கள் கண்டால் அவை
கலைவனைத் குயவனையும், நெய்த தந்துவாயனையும்
விசாரித்துணரமாட்டாவாம். ஆதலால் அவயவமிடமா
கக்காணுமறிவு வேறுபட்டேறிருப்பதினால் அவயவ
மறிவிற்குத்தானங்களல்லதறிவாகா தாகையினால்து
முத்தியாகாது,

வைபாடிசன் மதம்.

மஞ்சளஞ் சுண்ணாம்பும் கூடிச் சிவப்பென்ப
தொன்றாகப்பேதித்தாற்போலப்பிரபஞ்சமாகியஉருக்

௩௦௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

களினவயவமு முட்போதமாகிய ஞானமுங் கூடின
போதறிவு பொருந்திக் தோன்றும் இவ்வுண்மை
காண்பதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

தெரியத்தக்கவிரபஞ்சமும், தெரியாதாகிய போத
மும்புறம்பு முன்னுமாகும், போதம் அருவம், உலக
முருவம் இரண்டு மெய்நனங்கலந்து நிற்கு மாகவி
னது முத்தியாகாது.

நிசண்டவாதி மதம். *

அட்டகுண முதலாயுள்ள மூன்றுவகைக்குணங்
களையும் விடுகிறதே முத்தியாம், அதாவது ஞான
வாணிபம், தரிசனவாணிபம், லேதீயம், மோகநீயம்,
ஆயுஷ்பம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமென்ற கு
ணங்களெட்டும், பசி, தாகம், பயம், செற்றம், உலகை,
மோகம், சிந்தனை, பழிப்பு, நோய், நசிப்பு, வேர்வை,
கேதம், மதம், அதிசயம், புசிப்பு, பிறப்பு, உறக்க
மென்கிற குணங்கள் பதின்மும் அர்ச்சிகம், இந்தி,
ஆரம், சோகம், சுருச்சை, பயமென்ற குணமாகும்,
ஆகவிங்நனஞ் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தொரு குண
முதலான மூளகைக்குணங்களையும் விட்டுப் பூர்வத்தி

* இதுவே ஆருகதன்மதமுமாம்.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௩

ஹண்டாய கன்மங்களைப்பிசித்துத் தொலைந்து பொன்னெயில் வட்டத்தடையேவ முத்தியாம்.

மறுப்பு.

குணங்களை விட்டவிடந் தவமாகா தென்பதாலும், பூர்வகன்ம நிச்சயித்துப் புசிக்கைக்கு இவ்விடத்தில் ஆன்மாவிற்குத் தனக்கென வேரறியில்லாத படியாலும், கன்மத்தினைத் தொலைப்பிசித்துப் பொன்னெயில் வட்டத்தினை யடைவேமென்று கருதுவது பூனியானது சமுத்திரத்தினீர் வற்றினபின்புமீன் தின்னக்கடவேமென்று கருதியது போலுமாகலின் முத்தியாகாது.

ஆசீவகன் மதம்.*

பிருதிகி அப்புத்தேயு வாயுவெண்ணுமிவைநாலும் பூகவணுக்கள், உயிராவது அருவாயிவற்றிநோடு கூடி நிற்பதொன்றாக வைந்தனுவாம், அவ்வணுக்களைந் திற்பிருதிகி அப்புத்தேயு வாயுவாகிய நாலணுவுமறிவற்றிருக்கும், உயிராகியவனு அறிவுற்றதாய் நாற்பூதத்தோடும்கூடி னுண்ணிபதாய்த் தொட்டுந் திண்டியுங்கலந்து மயிந்துந் செல்லாநிற்கும், அணுவுக்கள் னியமாகிய புண்ணிப்பாவங்கள் கூட அதனுக்குத்

* உலகாயதன் முதல் ஆசீவகனீராயுள்ளவர் அவைதீகர்.

௩௦௪ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தக்கதான அமிஷ உடற்கூட்டத்தாலுண்டாம். அம் முறைமையிலே புண்ணியத்தாலே முத்தி நெறியமிந்து அதன் வழியிலே கூடுமென்றத்தத் தன்ம பரமே ட்டியமிந்து மண்ணிடைவந்து கூடிய நெறியே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

கர்த்தா பூநியிலே வந்தவனாகில் அவன் கர்த்தா வல்லவாம், உயிர்தானாகத் திரைமுதுகளிலும் நுண்ணிதாயொட்டியுந் நீண்டியும் பொருந்திக்கலந்து மறியுமாகில் துயிலுமிடத்தையாமலிருப்பானென், கரணங்கணிக்ருகையாடுவனின், அந்தக்கரண நீங்க உயிரின் றலைமை கெடுமோ, பூதங்கள் பிரிந்தனவே, பிரியில் உயிர் தொட்டுத்தீண்டிய உடல் நிற்கப்பிரிவானெனெனில், வாய்கூட்டமென்பாய். அதுவுமுடலையல்லது யிரைக்கூட்டாது, அல்லமலும் வாயுளிற்கறியில்லையாம், கன்மங்கூட்டுமெனில் கன்மமலமாதலால் அயியமாட்டாது இவ்வகை முத்தியாகாதாம்.

பட்டாசாரியின் மதம்.

அவரவர் சூத்திரமுறைமையிலே சக்தியவனுடனான சாஸ்திரிசெயமுதலியவந்தி வழுவுமற் செய்வவே நன்மையினையெப்பொழுதுங் கைவிடார், இச்

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௫

சாகன்மமாகிய வைசுவதேவ பவி கரணதிகளும், தட்சணாக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவனீய முதலிய அக்கினிகளுஞ் செய்யத் தான் விரும்பிலுதியாதவை யெல்லாமெய்தலாம், சோமயாகமுதலிய யாகங்களைச் செய்யுமிடத்துப்பொருளை மிகவுஞ் செலவழித்துச் செய்யின் முத்தியுண்டாம்.

மறுப்பு.

நித்தியகன்மமுகலிய கன்மங்களை ஞானங்கூடி நின்றலானே யழிவில்லாமையினைப் பொருந்தின வீட்டின்பத்தினைப் பொருந்தலாமெனின், கன்மங்கள் செய்யுமிடத்துத் தீரனியார்ச்சிதம் வேண்டுமெனயாலே யாசைமுதலியனவுண்டாம். அவ்வாசை முதலியனவுண்டாகவே யான்மாபாசஞானமாய் நிற்கும், அந்தப்பாசஞானத்தினால் மோட்சஞ் சித்தியாதூ, ஒருவன்பொருளைத் தேடி யதனாலுண்டாயபயனை யதிலே நின்று புசித்தந்தப் பொருண்மாளவே மீளவும் பொருள் தேடுதற்கு முயல்கின்ற வதனையொப்ப ஆகுதி செய்கையினாலே யவ்வாகுதி சென்ற புண்ணியத்தால் மிக்க சுவர்க்கலோகங்களைப் பொருத்தி யப்புண்ணியந்தொலையுமளவும் புசித்துத்தொடைய மீளவும் புண்ணியகன்மஞ்செய்ய நினைக்கின்ற செயலாய்முடியும் இச்செயல் முத்தியாகாது.

௩௦௬ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பிரபாகரன் மதம்.

அரிதாகச்செய்யப்பட்ட கன்மத்தின் முடிவிலே ஞானமென்ப தொன்றுண்டாய் அந்தக் கன்மத்திலே யறிவுகூடி நின்று தொழிற்பட்டந்தக் கன்மமும் ஞான முங்கெட்டு ஆன்மா மண்போலவுங் கல்போலவுங் கிடக்கிறதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

கன்ம மறுமைப்பயனைத்தருமென்று வேதஞ் சொல்ல வந்தக் கன்மங்கெட்டு அந்தத் கன்மத்தா லுண்டாய ஞானமுங்கெட்டுக் கல்போற் கிடக்கின் அவ்விடத்துப் பேறில்லாமையால் முத்தியாகாது.

நையாயிகன் மதம்.

வேதமேமதய்வம், பிரத்தியட்ச வனுமானதி யைக்கொண்டறிவதே யறிவாம். கிரியாஞானச் சம வாய முத்தியாம்.

மறுப்பு.

நூலினாலும் பொருளினாலும் இசைதல் கூடும் டத்து, உரைக்குதாலுங் கருதுவானும் நூற்பொரு ளும் அவ்வழியின்றூர்கூடியொன்றாய்க் கரைந்து விடு மோ, அன்றியும் தவமுஞானமுங்கூடுமோ, ஆகலின் கொள்கை முத்தியாகாது.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௭

சுத்தப்பிரமவாதி மதம்.

பிரபஞ்சமாகச் சொல்லப்பட்டபொருள் சத்தத் தாலொழிய வேறில்லை, அச்சத்தமில்லா வளவிலே இதின் மயக்கமும் வருமாதலாற் சத்தமே உல்கு மாம், சுத்தப்பொருள் வேறுண்டென்னில் அப்பொருளுஞ் சத்தமாகச்சொல்ல வேண்டுதலாற் பொரு ளென்பது பொய்யாம். பூ மா வெனவிரண்டு சொன் னின்றனேகபொருட்பெறும், பூவென்றது பூமிக்கும், மலருக்கும், பொலிவுக்கு மிவைபோன்ற பிறவுக்கு மாம், மாவென்ற சொற்கருமை, பெருமை, கிறம், வில ய்கு, வண்டு, மாமரம், கிருமி முதலியவைக்காம், அங்ங னம் பேதித்த பொருட்பேரெல்லாஞ் சத்தமே, அது வன்றி வேறுபட்ட பொருளுளவெனின் வேறுபட்ட பொருளும் நெல்லின்வேறுபட்டபொருள் பொரி யென்னுஞ் சொற்பெற்றார்போலச் சத்தந்தானே பொருளுமாம் இச்சத்தத்தினுண்மை யறிவதே முத் தியாம்.

மறுப்பு.

சத்தமே முத்தியாகில் வேதநூற்பொருளு மில்லை, இதுவென வரைந்தபொருளுஞ் சொல்லையெனின், சொல்லழிந்து பொருளாய்ப் பொருளழிந்து சொல்

௩௦௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

லாமாகிற் பாலழிந்து தயிர்மோரானால் மீளவலை
பாலாமோ, நெல்லும்பொரியானால் பொரியென்னுஞ்
சொல் நெல்லென்னுஞ் சொல்லாமோ, நெல்லாகப்
பாவிக்கலாமோ, அரியென்றொருசொல் குரங்கிற்
குந் திருமாலிற்கும் பெயரானுற் குரங்கைத் திருமா
லாக எண்ணலாமோ, ஆகையாற்சுத்தமுத்தியாகாது.

மீமாங்கிசன் மதம்.

வேதோபவேதமார்க்கங்களினும் ஆராயும்பொ
ருள் விசாரிக்கின் அநேகபேதமாகத் தேர்நீன்றும்.
அப்பொருள்களைப் பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன்றொவ்
வாது நானாவிதமாபென்று விசாரித்தஞானமாகின்ற
இவ்வாராய்ச்சி விடாதிருக்கவே விசாரிப்பவன் பிரம
விட்டுணு உருத்திரரி லொருவனாவன், இதுவே முத்
தியாம்.

மறுப்பு.

விடுநெய்யாவது அந்தப்பொருளோ, அல்ல
திந்தப்பொருளோவென் றுராயுஞ் சந்தேகமும் முத்
தியாகாது.

பாற்கரியன் மதம்.

பாபிரபந்தானே பிரபஞ்சமும், ஆன்மாவுமாய்
நின்று காரியப்படுகிறவிடத்து, ஆன்மாகன்மத்தை

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௦௯

யனுட்டித்து ஞானமுண்டானவாறே பிரமத்துட
னேகடி ழான்மாவழிந்து பேசுகிறதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

பரப்பிரமம் சடமானபிரபஞ்ச மாகாதபடியா
லும், சிற்றறிவேடுங்கூடிய ஆன்மாவாகாதபடியா
லும், முத்தியிலான்மா கெட்டுப்போமென்றதாற்
பெறுவானில்லாமையா னுமது முத்தியாகாது.

நிர்ச்சரசாங்கியன் மதம்.

மூலமென்றும், வீகிற்றியென்றும், புரியட்டக
மென்று மூன்றுபேதமாய் விளங்கும் பிரகிருதி, தூல
மென்றும், சூக்குமமென்றும், பரமென்று மூன்று
விதமாக விவையெல்லாம் சுத்தஞயபுருடன் சந்நிதி
யிலே சேட்டைடப்படும். என்போலவெளிற் பால
னானவனை மாதாவறிவிக்குந்தன்மைபோலவறிவித்து
நிற்குமென்றுகண்டு புருடன்வசமாவது முத்தியாம்.

மறுப்பு.

பிரகிருதிபேதத்தறிவில்லையாம், அதனைப் புரு
டன்கூடி யறிவிக்குமென்பது, குருடன்முதுகிலே
முடவனிருந்து அவின் காலுந் தன்கண்ணுமாக நடக்
குமுறைமையொக்கும். இப்படி யறியும்புருடனும்
அறியாப்பிரகிருதியுங்கூடி யறிதலென்பது முத்தியா
காது.

நக0 சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

வைசேடிகன் மதம்.

புருடனையும் பிரகிருதியையும் கூட்டும் நியதி யென்பதொன்று நடுவேறின்று நடத்தும், அந்நியமப் பிரிவுதானே உலகமுமுயிருமாம், இவ்வாறு புரட்சி யினைச்செய்யுநியதிபிரமத்தியல்பாமென்றுற்றறிவது முத்தியாம்.

மறுப்பு.

புருடனையும் புருடன்பின்னே பிரகிருதியையும் செலுத்துநியதியோ, பிரமமென்று சொல்லுமாயே யோ, எதுபொரு ளெது பொருளல்ல விச்சந்தேக முத்தியாகாது.

பாஞ்சராத்திரி மதம்.

பரமபுருடன் பிரபஞ்சசிருஷ்டி காலத்திலுமாயா சொருபியாய்த் தன்வழிமயங்கும் ஆன்மாக்களுமாய் அவ்வான்மாக்களைப் பந்திக்கும் தத்துவசாலங்களுந் தானேயாய் நிலைபெற்று, அம்மாயையாலே ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து மீளவுநீக்குவன் மாயனாகையால், அவனொன்றி மாயைநீங்காதென விசாரித்து மற்றொருதெய்வத்தினை நினையாமற் பரமபுருடனையேவணங்கி வழிபாடுசெய்யவே அந்தப் பந்தமாகிய மாயைநீங்கும், அம்மாயைநீங்கவே பரமபுருடன் விரசையாற்

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௧௧

நினிடத்ததாகிய நன்னீராலே ஆன்மாவைச் சுத்தமாக்கி ஷ்வுருண்டத்திலே வைப்பன் அதுவே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

மாயையானது சடமாகையால் ஆன்மாக்களாகாது, ஆன்மாக்கள் இச்சாருநனக்கிரியைகளையுடையனவாகையால் சடமாகியமாயையாகா, புருடோத்தமன் ஞானசொருபியெனக்கூறின், சடமாகியமாயையும்சுத்தாசுத்தமாகியஆன்மாவுமாகிநில்லான், மாயையும் ஆன்மாவுங்கூடிப் புருடோத்தமனாகமாட்டா, முதல்வன் சம்பூரணனாகையால் சர்வமுந்தானாகித்தோன்றுவனல்லது சடமு மான்மாவுமாய்ப் பிரிந்துநில்லான், பிரகிருதியொன்றில் மேருவின் முடியில் நின்றவைகுண்டம் பிரகிருதிதத்துவமாய்ச் சடமாய் ஒருகாலத்தழியும். இது சாரூபபதமுத்தியையன்றி நித்தியசாயுச்சிய முத்தியாகாது.

மாயாவாதி மதம்.

ஆன்மாவாகிப் பிரமத்தை வாதிக்கப்பட்ட மாயாவாதைகளினுண்டாகிய பிறவித்தொந்தனை நீங்குநிமித்தம், ஆகாயத்திலே மேகமானது தோன்றி யந்தவரகாயத்தை மறைக்க வதனுனுண்டாகிய விருளா

௩௧௨ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

னது நீங்குநிமித்தமாக வந்தவாகாயத்திலே நின்று
தோன்றியந்த மேகங்களைநீக்கி யாகாயத்தை நின்மல
மாக்கின வாயுவைப்போல, இந்தப்பிரமத்திலே நின்
றும் விவேகஞானமானது தோன்றியந்தப் பிரமத்
திற்குண்டாகிய மறைப்புக் ளெல்லாவற்றையும், ஒரு
வீட்டையொருந்த ளொரு வைக்கோலாகவும், ஒவ்
வொருமரமாகவும் பிரதிதினம் பிடுங்கிப்போட்டபின்
அந்தவீடென்கிற சொரூபமில்லாது போனதன்மை
போலவும், புடவையை யொவ்வோ ரிழைக்க வாங்
கில், புடவையென்கிற தன்மை போன்றபோலவும்,
பிரபஞ்சமாகிய பொய்யையும் பிருதிவி முதலாகக்
கண்டு இதுநானல்ல விதுநானல்ல வென்று நியதிபண்
ணிப் பிரதிதின நீங்கிக்கொண்டு, உபாதிதணிக்
விடத்திந்த வறிவானது அந்தப்பிரமந்தானேயாய்த்
தன்னிடத்திலே தற்சொரூபத்தைத் தானே தரிசித்
துத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய விற்பத்தைத்தானே
யனுபவிப்ப நிதுவே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

விவேகஞானம் பிரமத்திற்குமுதலே யுள்ளதா
யின் அதுநிற்கையிலே பிரமத்திற்கு நடுவேமயக்கம்
வராது, விவேகஞானம் நடுவே யோரவதரத்தில்வந்த

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். நுகந்

தென்னின் முன்பில்லாதது பின்பேபாரவதரத்தி லுண்
டாகாது, முன்பில்லாதது பின் புண்டாமென்னில்
ஆகாயத்திலே யொருபூவுண் டென்கிறதனையொக்கு
மானகயாலது முத்தியாகாது.

சிவாத்துவிதி மதம்.

அக்கினியினின்றும் பலபொறிகளும் புகையுந்
தோன்றினாற் போல, அநாதியாயிருக்கிற சிவந்தா
னே பிரபஞ்சகாரணமாச் சடசத்தியாயிருக்கிறமாயை.
மாமூலையகளையும், ஆன்மாக்களையும், பருத்துத்தன்னி
டத்தினின்றும் தோற்றுவித்து அந்தமாயையினாலே
பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துச் சராசரபேதமான எண்
பத்துநான்கு நூறுபிரபேத யோனிக டோறுநின்று
விளையாடிப்பெக்த நீங்கின முத்தியின்கண் கன்மசமத்
துவமும் சத்திரிபாகமுமுண்டானவளளிற்சற்குருவை
யடைந்து சாம்பனிதீட்சை பெற்றுக் குருபதேசத்தா
லே செகத்தடங்கலையுஞ் சிவமாகவறிந்து பேறுமிழ
வும் பெறுவாணும் ஈவொணும் வேறில்லை யென்றுகரு
திச்சீவனே சிவன்சிவனே சீவனென்று பேதாபேதங்
கொண்டிருக்கையே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

சித்தாயிருக்கிற சிவனிடத்திலே ஆன்மாக்கள்
தோன்றிற் கடாதிகளைப்போன்று மூர்த்தமாயழியும்,

நகசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

பேறுமிழவும்பேறுவானுமீவானும்வேறில்லையெனில்
ஆசிரியனையடைந்துபெற்ற மோட்சத்தாலொரு பிர
யோசனமு மில்லையாகவினது முத்தியாகாது. :

* ஈசுவரைக்கியவாதி மதம்.

பதியொருவன், பசுக்களெண்ணிறந்தன, பாசமா
னது புண்ணியம் பாவம் மாயையென மூன்றுவகை,
சுத்தமான ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்திற்கீடாக மா
யாவுடனுண்டாம், அவ்வுடலாலே மீளக்கன்மீழுண்
டாம், இவ்வாறு மாறிமாறிப் பிறந்துவருங்கால் முகி
லாலே மறைக்கப்பட்ட ஆதித்தனைப்போல ஆன்மாக்கள்
புண்ணிய பாவங்களாலே பிறந்திறந்து திரியும்.
இருவினையும் ஒருமுகூர்த்தத்தில் புசிப்பிக்குங்காலத்
தாதல், கன்மந்தொலைத்த காலத்தாதல் குருவடிவெ
டித்துக்கொண்டு வந்துமாயா காரியத்தைநீக்க ஆன்
மாகத்தனாய் நீருநீருஞ்சேருந்தன்மைபோல, சிவனறி
வுமான்மவறிவுஞ் சேரமுத்தியாம்.

மறுப்பு.

மாயாபடலங் கூடுவதன்முன் ஆன்மா சுத்தனா
னால் அறிவையறியா திருப்பானேன், அறியாமையா

* மேற்கொன்ன ஈசுவரைக்கிய வாதமும், பாடாணவாத
மும் சிவாத்துவிதமாம்.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௧௫

லேயெனின், அந்தவழியாமையே வானவமலம். அன்
றியும் ஆன்மாவறிவிக்காறியுமறிவு, முதலவனறிவித்
து நிறகு மறிவு ஆதலாலிரண்டு மொன்றாகாமலிரண்
டாக நிற்குமாகலி னது முத்தியாகாது.

பாடானவாதி மதம்.

அஞ்ஞானிகளா யிருக்கிற வான்மாக்களெல்லா
வவத்தைதாளுநீங்கி யதீதத்திலே யமுநதிக்கிடக்குந்
தன்மைபேரல், அவ்விடத்துச் சுடடிக்காண்கைக்கு
ஒருகய்தியு மில்லையாய் ககதுக்கங்களி னுடை
யவனுபேராகங்களு மில்லையா யிருக்கிறதே முத்தி
யாம்.

மறுப்பு.

அங்கனமாயின் முட்டையில், சிணையில், கருப்பத்
தில், மரத்தில, வீடத்தில், மூர்ச்சையில், மரணத்தில்
பொருந்தினயாறும் முத்தியடைந்கவ ரேயாவர். இம்
முத்தி யடைகைக்கோ ராசிரியனும் வேண்டுவதில்லை,
இதுகேவலத் துயரமல்லது முத்தியாகாது.

, ஐக்கியவாதி மதம்

பிரகாரத்தினை யுடைய ரூரியனை மேகமறைத்
தாற்போல அறிவாயிருக்கிற வான்மாவை மாயாகா
ரியங்கள் மறைக்கச்செனன மரணப்பட்டுவருகையில்

நகசு சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

சத்திரிபாதமுண்டாக முதல்வன் ஆசாரியனாகவெழுந்தருளிவந்து தீட்சிக்கத் தண்ணீருந் தண்ணீருமைக்கியமானதுபோல முதல்வனறிவும் ஆன்மவறிவுமைக்கியப்பட்டு நிற்பதேமுத்தியாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மா வறிவேயா யிருக்கில் வேறேரறிவோ டேசென்று கூடவேண்டுமெ தில்லை. முதல்வன் சர்வஞ்ஞன், பரிபூரணன், நின்மலன், பதி. ஆன்மாவின் சிஞ்ஞன் ஏகதேசி, மலசகிதன், பசு ஆகையால் இருவரையு மொருதன்மை யாகக்கொள்ளல்கூடாது. அநாதியிலே வேறாயிருந்த முதலிரண்டுங்கலந்த காலத் தொன்றழியும் இதுமுத்தியாகாது.

பேதவாதி மதம்.

செம்பான திரதக்குளிகையினாலே காளிதங்கெட்டுப் பொன்னு தன்மைபோல, முதல்வனுடைய வருளினாலே யான்மாவிற்கு மலமானது கெட்டுப்பெறுவானும் பேறுமாக விருப்பதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

பதிபசுபாசங்கண் மூன்றுரித்தியமென்று வேதங்கள் சொல்லவாணவமலங் கெடுதல் முத்தியாகாது.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். நுகள

* சிவசமவாதி மதம்.

முன்றுமுதலுக்குள்ளே முந்தினபதியினுடைய மிகுந்தவழியாயிருக்கிற ஞானமானது, ஒன்றுமறியாமற் கிடக்கிற பச்சைநிறத்தினையுடைய சிவிய புழுவினைவர் தெடுத்துக்கொண்ட வேட்டுவாளியினைப் போல வொன்றுமறியாதவான்மாவை வந்தெடுத்துக்கொள்ளும், புழுவானதந்த வேட்டுவாளியினை நினைந்திருந்து அந்த வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபமாண்போல, ஆன்மாவும்ந்த முதல்வனைத்தியானம்பண்ணியந்த முதல்வனுடைய சொரூபமாகி, வேட்டுவாளியான புழு வந்த வேட்டுவாளி செய்யுந்தொழிலைச்செய்து அதனுடைய சொரூபமுநீங்காது அதனுடைய கூட்டத்தோடுங் கூடியிருந்த தன்மை போல, இந்தவான்மாவுமுதல்வனுடைய பஞ்சகிருத்தியங்களும், சர்வஞ்ஞியத்தையுந் தன்னைவிட்டு நீங்காதவாறுபெற்று, முன்னமே யித்தகையவழிவுந் தொழிலு நீங்காமலிருக்கிற முத்தர் கூட்டத்தோடுங் கூடி நிற்குமிதுவே முத்தியாம்.

* பேதவாதம், சிவசமவாதம் இரண்டும் சிவாத்துவித பேதமாம்.

௩௧௮ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

மறுப்பு.

முன்னமே திருவருளைப்பெற்றவர்கள் முத்தியைப்பெற்றிருக்கிற தவத்தினையுடைய பெரியோர்களுடைய கூட்டத்திலே சேரினிது சாலோக முத்தியாம். சாயுச்சியமுத்தியாயின் ஆன்மாக்களைப் பொருந்தின மலங்களை நீக்கின முதல்வனுடனே யான்மா கூடினவிடத்துப் பிரியாமலொன்று பட்டிருக்கவேண்டும், முத்தர்களுடன் கூடியிருப்ப ரென்றதனால் இவர்கட்கு மொருசரீரமுண்டாயிருக்க வேண்டும். அப்போது சீவன்முத்தராவர், சீவதொந்தனைவிட்டுப் போய் பரமுத்தியினைப்பெற்றவிடத்துச் சரீரதொந்தனை நீங்காமலிருக்குமாயினது முத்தியாகாது.

சங்கிராந்தவாதி மதம்.

ஆன்மாவானது விளக்குப்போல நிற்கும், அவ்வான்மாவின் சுந்தியிலே அந்தக்கரணங்கள் இந்திரியாதிகளை யறிந்து புசியாநிற்கும், முதல்வன் சிந்திதனாய் நிற்பன், ஆன்மாவின் மலநீங்கவருங்காலங்கண்ணாடியினொளிக்குள்ளே யுருவந்தோன்றினற்போல முதல்வனுருவம் வெளிப்படும், வெளிப்படினான்மாமுதல்வனாய்விடுவ னிதுவே முத்தியாம்.

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். நகசு

மறுப்பு.

ஆன்மாவின் சந்தியிலே கரணங்கள் செயற்பட அவததை, மறப்பு, நினைப்பு, சுகம், துக்கம் வருமோ, எல்லாமொருக்கா லொருங்கியில் ஒன்றாயிந்ததொன்றாயுமோ, கண்ணாடியிற்றோன்று நிழல் போலச் சத்தான்மாயிடத்திலே சிவன் பொருந்தினால் உருக்காட்டினார் வேறே யுண்டாகவேண்டும், புகுகரணஞ் சிவகரணமாயிற்பாரு சிவமாக வேண்டுமோ கலிந்திழுத்திபாகாது.

1 ஈசுவலிவகாரி மதம்.

பலதுளைக்குடத்திலேற்றிய தீபம்போல ஆன்மாவெங்கு மறிவாய்நிற்கும், அப்படி நிற்குமாயினும் அவ்வப்பொறிகளளவாய் அவ்வவற்றைக் கூடியறிந்துசெல்லும் இந்த ஆன்மாவுக்கு மலபாகமும் சத்திநிபாதமு முண்டாக இருளுக்கு விளக்கேந்திக்காணவேண்டுவாரைப்போல, ஞானவிளக்கினை முதல்வனருளாலேபெற்றுப் பொருளினாலே யவாவற்று மிகவோடி வெம்மையிற்றிரிந்தா னொருவன் மடநிழல்

* சங்கிராந்தவாதமும், ஈசுவலிகாரவாதமும் மிச்சிரவாதமாம்.

௩௨௦ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

கண் டாறுவதுபோலத் திருவடிநிழலிலே யாறுவதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

ஆன்மா விந்திரியவழியா யறியுமாயின் ஆன்மா வறிவற்றதாம், அருளைக்கொண்டு முதல்வனை யறிவ னென்றால் ஆன்மாவே முதலாம், மரம்தன்னை வைத் தவனை யறிந்தனையாது வெட்டினவனை யறிந்து தள்ளாது அசேதனமாம், அங்ஙனமே முதல்வன் அசேதனனாக ஆன்மாசேதனனாக வேண்டுமாகலி னிது முத்தியாகாது.

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி.

புவனம் யாவுஞ்சத்திவடிவாம் அதுவொழிந்து அவ்வுடலோடு கூடியவறியும் ஆன்மாவின் பரிவாகக்கா ணப்படாது சர்வமுஞ் சிவனறிவேயாம். ஆகவே உயிர் சிவமும், உடல்சத்தியுமாம். ஆன்மா வுண்டெனவும் ஆன்மாவைப்பற்றிய பாசமுண்டெனவும் வேறாகக் காணப்படுவதில்லை. எவ்வுயிரு மெவ்வுடலுஞ் சத்தி சிவமேமென்று சொல்வதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

எல்லாம் சிவமுஞ்சத்தியுமாயின் பாசமென்று நீங்குவதுமில்லை, ஆனந்தத்தையடைவாரும்மில்லை, நன்

அத் துவிதமுத்தியிலக்கணம். நடக

மையை யறிவாரூபில்லை, சிவனே யிவையெல்லாமா யிறந்து மின்னுண்டாக வேண்டும். முத்தியும் நரகமும் ஈதத்திக்குமும் சிவநெறியா யிதுமாய்வாத் முத்தியாம்.

சைவவாதி மதம்

அறிவாய் நின்றறிபும் ஆன்மாவானது கேவலத்திலுற்றபோது, ஒன்றும் விகற்பித்தறிவற்றிருக்கும். கேவலத்திலுள்ள நின்ற ஆன்மாவிற்குக் கலாதிகள் விளக்குகின்றபாண பண்டம்போல வந்துகூட, அவற்றோடுங்கூடி வினைப பயன் றுய்த்துத் திரியாகிற்கும். அநதக்காலத்திலே புண்ணிய பாவந்துலையொப்பாய் மலபாகமுண்டாகவே, சிவன்குருவடிவாய் வந்துஅறிவிக்கவறிந்து ஆன்மாவுஞ் சிவனும் பிறிவற்று, ஆன்மாவுஞ் சிவனுமென் றிரண்டற்று எல்லாவற்றோடும் பேதமற்றிருப்பதே முத்தியாம்.

மறுப்பு.

அறியாமைகுணமாகில் அறியமாட்டான், அறிவு குணமாகி லறிவற்றிரான்.† தரிசனத்தில் ஆன்மாவின்

* நிமித்தகாரண பரிணாமவாதமும் சைவவாதமும் வாய்விதத்தார்த்தபேதமாம்.

௩௨௨ சித்தாந்தவசன பூஷணம்.

றிவுஞ் சிவனறிவுங்கூடி யொன்றுமென்றால் அஃதி
ரண்டு மோரறிவென்பது மாயாவாதமதம். அறியுமறி
வும், அவ்வறிவு அறிவிக்கவறியும் ஆன்மாவும் ஓரறி
வன்று. போதமற நீங்குங்கலப்பை யறியாமற் கூறு
வது முத்தியாகாது.

நிருபணம்.

ஆன்மாவிற்கு அறிதற்குரிய வுண்மைஞானம்
பிறந்து மலநீங்கிச் சிவஞானத்தினைப் பொருந்தின
போதே சிவப்பிரகாசமுண்டாகிச் சிவன்முத்தமுனவன்.
ஆன்மாவிற்குச் சகசமாயிருக்கிற ஆணவமலம், அவிழ்
தத்தினாலே தடைப்பட்ட விடமானது தான்கெடா
மல் தனது சத்திகெட்டுின்ற முறைமை போன்றும்,
அச்சினிப் பிரகாசத்தின் முன்னர் தான்கெடாமற்
கெட்டுநிற்கிற அந்தகாரம் போன்றும், தன்னுடைய
நித்தியத்துவங் கெடாமல் ஆன்மாவை மறைக்கிற
சத்திகள்கெட்டு, ஆன்மா தேகத்துடனே கூடித்திரி
யுமளவு முண்டாகிப் பின்பொரு தேகம்வந்து கூடா
தபடியத்தேகத்துடனே மாய்ந்துபோம்.

அரிசியுடன் சகசமாய்ந்தின்ற முனை தவிடு உமி
மூன்றுங்கெட அரிசிகேடின்றி நிலைபெறும். அவ்வ
ரிசி முன்போல வேறொருநெல் தோன்றற்குக்காரண
மகாமகோபத்தாராய், டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாயகர் எழுதி

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௨௩

மாகாது, அதுபோல அநாதியே உயிர்களோடு ஃசகச
மாய் நின்றமல மாயை கன்மங்கள் முத்திநிலையி னீங்
கும். அங்ஙன நீங்கினும் பெத்தரிடத்துக் காணப்படு
தலால் அவைத் தியமாம்.

பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்தினு முதல்வன் திரு
வருளையின் னி ஆன்மாக்கள் தாமதக வொருவிடயத்தி
னைப் பொருதி யறிந்தனுபவிக்கவும், அனுபவித்துக்
கன்மத்திற்கிடான வொன்றைச் செட்பயமுறியார்கள்.
ஆன்மாக்கள் தாமதக வொன்றையு மறியாததுகொ
ண்டு முதல்வன் ஆன்மாவிலே யநாதியிலே அத்துவித
மாய் நின்று ஆன்மாக்கள் கன்மத்திற் கிடாகவெழுந்
திருந்த செயல்களை யெல்லாந்தனது திருவுளத்திலே
கண்டு அநதநத விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்துச்
சுடசித்துக்க ளிரண்டினும் பூரணமாய் நிற்பன். இவ்
வான்மாக்கள் கன்மம் புசித்துத் தொலந்து வேறொ
ருசரீரமெடுக்குமிடத்து முதல்வனன்றித் தாமதக
வெடுக்கமாட்டா. அகரவுயிர் மற்றவக்கரங்களுக்கெல்
லாம் பிராணனாய்நின்று அக்கரங்களைக் காரியப்படு
த்திறைபோல முதல்வனையின் னி யொரு காலத்து
மான்மா வேறு நின்றுநானாக வறியத்தக்க விடமில்லை
யாம.

௩௨௪ சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

ஒளியென்னும் பொதுமையால் கதிரொளி சுண்ணொளிபிரண்டு மொத்தானது மாயினும் வியஞ்சகத்தை, யிஷ்டியமையாததாய் அதுவதுவால் புந்நிக் காணுங் கண்ணுனிக்கும், அதுபோலத் தனக்கென வியஞ்சகம் வேண்டாது தானேவியஞ்சகமாய் எல்லாவறிவினைபு மொருங்கேவிளக்கி உற்ருங் கதிரொளிக் குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினுற்போல, சித்தாகிய ஆன்மா பரமான்மா வீரண்டிற்சூழ் வேற்றுமை பெரிது முண்மையால், அவ்வுரு ஓர்ருளுந் தம்முள் கூடியவழிபும் அத்துவிதமாய் நீற்றலேயன்றி யொன்றாய்ப் போமாறில்ல, காந்தமானது விகாரமில்லாமல் நின்றே யிரும்பைவலிக்கும், அதுபோல முதல்வனும் விகற்ப நின்றியே யுபிரைத்தன் வழிப்படுத்திற்றன் ஒருப யிரும்பினக் கெடுத்த லின்றித்தன் வண்ணமாக்கித் தன்வண்ண மாக் குதற்கு ரித்தாகாது, இருமபுதன் னுடன் தோன்றிற்ருங்கறை மாத்திரங் கெடச்செய்யும், அதுபோல முதல்வனு முயிரைத் தன்வண்ணமாகச்செய்து தன் வண்ணமாக் குதற் குரித்தாசாது அவ்வுயிரின்கண் ணுடன்றே ருந் திற்குமலமாத்திரங் கெடச்செய்யும், நீரோடுசேர்ந்தவுப்புத் தன்கவைமுழுவது மநீர்க்காக்கித் தன்

அத்துவிதமுத்தியிலக்கணம். ௩௨௫

னோடொப்பச் சமஞ்செய்துநிற்கும். அதுபோலஊயி
 னாச்சேழ்ந்த முதல்வனுந் தனக்குரிய ஸ்ணஞ்ஞாங்க
 னோயு ம்ஷுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச்
 செய்து நிற்பன். இரதக்குளிகை செம்பையுருக்கித்
 தன்னெடுகூட்டி வேதித்துப் பொன்னாகச் செய்தும்
 பொன்னியல்பைக் கட்டடாது தின்னுடக்கி நிறகு
 மாறு போல முதல்வன் ஊயினா யவ்வாறெல்லாளு
 செய்து அதனியல்பு சிறிதுந்நோன்றி தறினத்துந்
 குமா ளுதனதுவியாபகத்து ளடக்கிநிற்கும். கருப்பஞ்
 சாறு தேன பால் கனி யமுதுமுதலியவைப் பொரு
 ளெல்லா மொன்றாகக் கலந்தவழியுளதாகிய சுவை
 யிவ்வியல்பிற் றெனப் பிரித்தறியவாராமை போல
 முதல்வனு முபிரின்கண் கலந்தவழி, இவ்வியல்பிற்
 றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனநதசொருபியாய்திற்
 பன். இங்ஙன நிற்பதுவே வேதாகம சம்மதமாக
 விளங்குஞ், சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவ
 முத்தியாம். உபம் !

அத்துவிதமுத்தியிலக்கண முத்திற்று.

அதுபுான்மும்மை நாயன்மாரு ளொருவராகிய
 வாயிலார் நாயனார் பரம்பரையில் வந்தவரும், சுத்

கூடக சித்தாந்தவசனபூஷணம்.

தாத்துவித சித்தாந்த அவதிகை வை பிரவர்த்தகாசாரி
யரும், 'மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கரன்' வித்துவான்கனி
லொருவரும், சென்னை மெய்கண்ட சந்தானசபை
அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டா
வதானம் - பூவை - கலியாணசந்தரமுதலியாரியற்றிய

சித்தாந்தவசனபூஷணம்

சம்பூரணம்.

மெய்கண்டதேசிகர் மெல்லடிவாழ்ந்த

சிவஞானமுனிவர் திருவடிகளாக.

மகாபகோபநாராயண, டார்லிங்
ஐ. வே. சாமிநாதன், டார்லிங்
அடைமொழி, 1933

உ-
சி வ ம ய ம்.
அசுத்திசேர்தநம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கசு	ந	காரணத்தினின்றும்	காசனத்தினின்றும்
சுக	கடு	விஞ்ஞானந்த	விஞ்ஞானந்த
கூடு	கூசு	காணத்திசு	காணத்திசு
கூடு	கூடு	டைந்தாரக்குரியார்	டைந்தாரக்குரியார்
கூடு	கூடு	சாதனைகளால்	சாதனைகளால்
கூடு	உ	செயலாற்	செயலாற்
கூடு	கசு	அநயந்தா	அநயந்தா
ககந	கந	ஆவதரித்த	ஆவதரித்த
ககசு	கக	ஆன்மாவியற்கை	ஆன்மாவியற்கை
கஉக	கசு	ணிககவாதி	கணிககவாதி
கஉஉ	கஉ	விருந்து	விருந்து
ககூடு	கூ	தாகையினால்	தாகையினால்
ககூடு	சு	பதார்த்தத்தை	பதார்த்தத்தை
ககூடு	க	எல்லா	எல்லாம்
ககூடு	கஅ	முருள	முருள்
கஅக	கஅ	யனுப	யனுப
கஅஅ	க	தந்தை	தந்தை
ககூடு	க	செயலில்லாத	செயலில்லாத
ககூடு	உக	நிற்கு	நிற்கும்
உ-00	சு	மீடலு	மீளலு

உ

அகத்திசாதநம்.

பகம்	புதி	பிழை	திருத்தம்
உ(உ	சுட	சரீம்மாளிட	சரீரமாளிட
உக()	கஅ	வருந்தின	வருத்தின
உஉஅ	ச	காலால்கள்	காலாள்
உஉஎ	உ	றண்டற	ரண்டற
உசச	க	அனுட்டிக	அனுட்டிக
உச	கஉ	மாக்ஞக்கு	மாக்ஞக்கு
உரு()	ந	சொல்லப்பட்டுகிற	சொல்பட்டுகிற
உடுக	க	ளாமதேவ	வாமதே
உடுச	கக	வாயாற	வாயா
உடுஅ	கச	பிழப்பாகி	பிழம்பாகி
உசுக	கக	தமக்காவதேதார்	தமக்காவதேதார்
உசுக	ந	ஒன்றக்கொன்று	ஒன்றற்கொன்று
உசுச	உ	நாணம்	நாணம்
உசுடு	உ	யகாரம்மீசான	யகாரமீசான
உசுஎ	கச	நிறை	நிறை
உஎஎ	கஉ	முதல்வ	முதல்வன்
உஅ	க	வவயவக	வவயவக
”	அ	யிருக்கையி	யிருக்கையி
உஅடு	கடு	குளிர்சி	குளிர்சு
உஅஎ	எ	வதித்தைப்	வதித்தைப்
உஅஅ	கஎ	யுபர	யும்பர
நகச	கஎ	மறுப்பு	மறுப்பு
நகக	ந	மறுப்பு	மறைப்பு

MAHAMAHORADHYAYA